

Gandharwika-Giridhari Džajatau!
Śri Guru Gauranga Džajatah!

GAJATRI MAHIMA MADHURI

Słodkie Chwały Gajatri

Mahanidhi Swami

Bhakti-Wedanta

Tytuł wydania angielskiego:

Gayatri mahima madhuri

Tłumaczenie – Madana Mohana Mohini Dewi Dasi

Korekta – Diwja Kisiori Dewi Dasi i bh Arek

DTP – Ćamasa Muni Das

Projekt okładki – Asi Kunda Dewi Dasi

© Copyright for Polish edition by Bhakti Wedanta

© Copyright for English edition by Mahanidhi Swami

ISBN 83-60275-01-7

Wydanie I Warszawa 2007/520 Gaurabda

Dystrybucja:

Wydawnictwo Bhakti-Wedanta

ul. Zakręt 11, 05-500 Piaseczno

Adres do korespondencji:

ul. Marszałkowska 6/7, 00-590 Warszawa

tel./ faks (0-22) 398 02 77, kom. (0-601) 592 111

wydawnictwo@bhakti-wedanta.pl, www.bhakti-wedanta.pl

Czytelników zainteresowanych tematem tej książki zapraszamy do korespondencji lub odwiedzenia miejsc kultury wisznuickiej:

- ♦ Świątynia Międzynarodowego Towarzystwa Świadomości Kryszny
ul. Zakręt 11 Mysiadło k. Warszawy
05-500 Piaseczno, tel. (22) 750 77 97
- ♦ Świątynia Międzynarodowego Towarzystwa Świadomości Kryszny
ul. Brodzka 157, 54-067 Wrocław
tel. (71) 354 38 02
- ♦ Świątynia Międzynarodowego Towarzystwa Świadomości Kryszny
Czarnów 21, 58-424 Pisarzowice k/ Kamiennej Góry
tel. (75) 742 88 92

Spis treści

Wprowadzenie 11

Wstęp 13

Rozdział pierwszy – Diksza i Upanajanam

Trzy Margi + Mantra + Moc Mantry + Upanajanam + Upanajanam i tradycja Gaudija + Pańca Samskary + Diksza + Kwalifikacje guru + Zwyczajne cechy charakterystyczne + Wyjątkowe cechy charakterystyczne + Cechy ucznia + Właściwy czas na mantra diksza

Rozdział drugi – Brahma Gajatri

Tożsamość Brahma-gajatri + Źródło Brahma-gajatri + Znaczenie Om
Znaczenie Wjahryti – Bhur, Bhuwah, Swaha + Znaczenie Tat +
Znaczenie Sawitur + Znaczenie Warenjam + Znaczenie Bhargo +
Znaczenie Dewasja + Znaczenie Dhimahi + Znaczenie Dhijo jo nah +
Znaczenie Praćodajat + Znaczenie Mantry Brahma-gajatri + Sambandha,
Abhidheja i Prajodżana + Korzyści z intonowania Brahma-gajatri +
Brahma-gajatri i Śrimad Bhagawatam + Brahma-gajatri i Maha-mantra
Hare Kryszna + Historie z Prabhupadem i Gajatri

Rozdział trzeci – Upawita i zasady intonowani

Święta nić + Jak zrobić nić bramińską + Nektar Upawity +
Znaczenie Mantry + Jak intonować Mantry + Modlitwy Bhuta Suddhi +
Mantra siddhi + Najlepszy czas do intonowania

Rozdział czwarty – Guru Gajatri

Wizja Guru + Znaczenie Ajm + Znaczenie Guru-mantry +
Znaczenie słów Guru-gajatri + Znaczenie Guru-Gajatri

Rozdział piąty – Gaura Gajatri

Znaczenie Gaura Mantry + Znaczenie słów Gaura-gajatri +
Znaczenie Gaura-gajatri Gajatri Mahima Madhuri
– Słodkie Chwały Gajatri

Rozdział szósty – Gopala Mantra

Tożsamość i znaczenie • Gopala-mantra i sambandha • Gopala-mantra – Swarasiki i Mantra Upasana • Znaczenie Gopala-mantry • Znaczenie Klim • Znaczenie Krysznaja • Znaczenie Gowindaja • Znaczenie Gopidżanawallabhaja • Znaczenie Swaha • Znaczenie słów w Gopala-mantrze • Znaczenie Gopala-mantry • Jak intonować Gopala-mantrę • Korzyści z Gopala-mantry • Gopala-mantra i intonowanie Hare Kryszna • Pan Ćajtanja i Gopala-mantra

Rozdział siódmy – Kama Gajatri

Tożsamość • Historia oświecenia Brahmy • Śri Wryndawan Dham • Brahma-samhita, modlitwy Brahmy • Podsumowanie oświecenia Brahmy • Znaczenie Klim • Znaczenie Kamadewaja • Znaczenie Widmahe • Znaczenie Puszpa, Banaja i Dhimahi • Znaczenie Tan • Znaczenie Ananga • Znaczenie Praćodajat • Znaczenie Kama-gajatri • Klim Kama-dewaja Widmahe • Puszpa-banaja-dhimahi • Tan No Nangah Praćodajat • Dodatkowe znaczenia Kama-gajatri • Księżyce Krysznaćandry • Medytacje o Kama-gajatri • Korzyści z intonowania Kama-gajatri

Rozdział ósmy – Mantra Gopi Bhawa

Mantra Sannjasa (braminów-awadhuta) • Błaganie o premę • Znaczenie Om • Znaczenie Klim • Znaczenie Gopi Bhawa • Znaczenie Aśrajaja • Znaczenie Swaha • Znaczenie mantry Gopi-bhawa • Medytacje o mantrze Gopi-bhawa • Kiedy intonować mantrę Gopi Bhawad • Sannjasa Szikszamryta • Kwalifikacje do przyjęcia sannjasy • Inicjacja sannjasa • Samskary Sannjasa Dasa • Inicjacja sannjasa Śri Ćajtanji • Posłannik • Mańdźari Bhawa • Właściwe zachowanie • Cytaty Prabhupada do rozmyślenia • Pierwsza kwalifikacja • Swami Jezus • Cztery etapy • Rób to, co niezbędne • Nauczanie z sukcesem • Miłość oznacza współpracę • Czytaj i nauczaj • Znaczenie dandy sannjasa • Doskonałość sannjasy • Śrila Prabhupada przyjmuje sannjasę • Śri Ćajtanja Mahaprabhu – sannjasa lila • Prema Bhikszu – Kryszna przyjmuje sannjasę

Gajatri Mahima Madhuri

dedykuję mojemu ukochanemu mistrzowi duchowemu
Jego Boskiej Łasce A.C.Bhaktiwedancie Swamiemu Prabhupadowi,
Założycielowi-Aćarji Międzynarodowego
Towarzystwa Świadomości Kryszny.

Z powodu swojego nieograniczonego współczucia
dla tej upadłej duszy, łaskawie obdarzył mnie świętymi
mantrami Gajatri i przyjął mnie na swojego ucznia.
Wszelka chwała mojemu najbardziej miłosiernemu mistrzowi,
wiecznemu przyjacielowi i przewodnikowi.

Podziękowania

Na początku wyrażam swoją wdzięczność Gopala Kryszna Goswamiemu. Jako mój GBC, Brat Duchowy i przyjaciel był zawsze tolerancyjny i wspierał mnie, dodając odwagi w ostatnich dziesięciu latach w Indiach. Dziękuję Bhanu Swamiemu i Gopiparanadhana za tłumaczenie *Hari-bhakti-wilasa* i za odpowiadanie na wiele moich pytań odnośnie mantry Gajatri. Jestem wielkim dłużnikiem Bhakti Widjapurny Swamiego, za poświęcenie wielu godzin swojego cennego czasu, aby przeprowadzić mi w tym temacie. Z całego serca dziękuję Rupa-Raghunacie, Gopala Ćandra Gosz i wielu Gaudija Wajsznawom i sannjasinom, którzy pomagali na różne sposoby.

Ragalekha wykonała wspaniałą pracę korektorską. Kurma-rupa zrobił projekt i okładkę. Szczerze modłę się, aby Gandharwika-Giridhari pobłogosławili tych wspaniałych wielbicieli Radha-Gowinda premą.

Wprowadzenie

Gajatri Mahima Madhuri jest odpowiedzią dla wielbicieli, którzy na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat prosili mnie o wyjaśnienie znaczenia różnych wedyjskich mantr. Ponieważ *Brahma-gajatri* jest najbardziej znaną mantrą, skupiłem się właśnie na niej. W Indiach jest kilka duchowych grup, które propagują chwały mantry *Brahma-gajatri* przez książki, nagrania, wykłady, nalepki, plakaty itd. Sprzedają nawet zegarki z *Brahma-gajatri* wypisaną w sanskrycie na tarczy zegara. Według nich ta właśnie *Brahma-gajatri* jest *juga-dharmą*, a intonowanie jej rozwiąże wszelkie problemy tego upadłego wieku jakim jest Kali-juga.

Dosłownie istnieje tysiące mantr zapisanych w Wedach, ale ta książka opisuje osiem z nich – szczególnie ważnych dla Wajsznawów Gaudija. Czytelnik dowie się, że prawdziwą pozycją *Brahma-gajatri* jest wspieranie i asystowanie najważniejszej mantry dla tego wieku, którą jest Hare Kryszna *maha-mantra*, opisanej w pismach jako „wielka modlitwa o wyzwolenie” dla wszystkich dusz Kali-jugi. Zdumiewająca moc mistycznej *Gopala-mantry* rozbrzyśnie ze wszystkimi niezliczonymi chwałami, nie mówiąc już o *Kama-gajatri* i sekretnej *sannjasa* mantrze.

Większość informacji w tej książce pochodzi z *Hari-bhakti-wilasa* Śrila Sanatany Goswamiego. *Hari-bhakti-wilasa* wyjaśnia różne wedyjskie rytuały po to, by zwrócić uwagę ogólnej klasy Wajsznawów w stronę wielbienia i służby dla Kryszny, Najwyższej boskiej Osoby. W drugiej kolejności daje rytuały szczególnie przeznaczone dla Gaudija Wajsznawów w wielbieniu Radhy i Kryszny. Ma również wiele instrukcji do rytuałów dla tych, którzy przyłączają się do Gaudija Wajsznawa z innych tradycji Wajsznawa, aby mogli praktycznie zaangażować się w wielbienie Kryszny.

Gajatri Mahima Madhuri zawiera wiele wersetów i komentarzy z *Gopala-tapani Upaniszad*, które należą do sekcji Pipalada w *Atharwa Wedzie*, jednej z czterech oryginalnych Wed. Wszyscy Wajsznawa aćarjowie przyjmują ten *Upaniszad* za najbardziej autorytatywny. Jest to najbardziej

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

istotny *Gajatri Mahima Madhuri* – Słodkie Chwały *Gajatri Upaniszad* dla Gaudija Wajsznawów, ponieważ zawiera syntezę wszystkich lekcji o Radha-Kryszna *prema-bhakti*, które Śri Ćajtanja Mahaprabhu dał sześcioro Goswamim. Dlatego jest to ulubiony *Upaniszad* wielbicieli zainteresowanych kultywowaniem *wradźa prema-bhakti*, ponieważ ustanawia supremację Sri Kryszny jako *Wradźendranandany*. Pozostała część zawartości *Gajatri Mahima Madhuri* pochodzi z książek tłumaczonych przez mojego mistrza duchowego, Nitja-lila Prawiszta Om Wisznupada Śri Śrimad A.C. Bhaktiwedantę Swamiego Prabhupada, z jego pięćdziesięciu prac wymienionych w dodatku i z wywiadów, które zrobiłem z różnymi wzniosłymi *wradźawasi* braminami i starszymi sannyasinami Gaudija Wajsznawa. Mimo, że jestem ograniczony, niedoskonały i niezdolny do pisania tak ważnej pracy, to dzięki bezprzyczynowej łasce Śri Kryszny i Wajsznawów spróbowałem napisać książkę, która jest autorytatywna i prawdziwa, i zawiera chwalebny *siddhantę* Gaudija Wajsznawa. W tym względzie Rupa Goswami napisał piękny werset w *Bhakti-rasamrita-sindhu: hrđi jasja preranaja, prawartito 'ham waraka-rupo 'pi, tasja hareh pada-kamalam, wande Ćajtanja-dewasja*, „Mimo, że jestem najniższym z ludzi i nie mam wiedzy, inspiracja by pisać transcendentalną literaturę o służbie oddania została łaskawie zesłana na mnie. Dlatego też ofiarowuję moje pokłony lotosowym stopom Ćaitanji Mahaprabhu, Najwyższej Osobie, który dał mi szansę do pisania tych książek”. (CC, MADHYA 19.134)

Gajatri Mahima Madhuri jest zaledwie kroplą z szerokiego oceanu nektaru wiedzy na ten temat. Lecz mam nadzieję, że ta kropla, będąc transcendentalną z natury, rozwinie się we wszystkich wielbicielach, którzy czytają tę książkę i napełni ich nowym smakiem i inspiracją do intonowania tych mantr. Niech wszyscy wielbiciele doświadczą drogocennych owoców *bhakti*, ukrytych w słodkich chwałach *Gajatri*.

Mahanidhi Swami
Widźaja Ekadasi 1998
Wryndawana

Inwokacja

*nama om wisznu-padaja kryszna-preszthaja bhutale,
śrimate bhaktiwedanta-swamin iti namine
namaste saraswate dewe gaura-wani-praćarine
nirwiśesa-sunyawadi-pascate-deśa-tarine*

Ofiarowuję moje pełne szacunku pokłony lotosowym stopom mojego mistrza duchowego, Jego Boskiej Łasce A.C. Bhaktiwedancie Swamiemu Prabhupadzie. Jest bardzo droгим, poufnym sługą Kryszny, na zawsze przyjmując schronienie u Jego lotosowych stóp. O Gurudewa! Ofiarowujemy przed Tobą nasze pokłony. Jako w pełni oddany sługa swojego mistrza duchowego, Śrila Bhaktisiddhanty Saraswatiego Thakura, śmiało nauczasz radosnego przekazu osobistej boskiej miłości Pana Gaurasundry, wyzwalając w ten sposób zachodnie kraje od woidyizmu i impersonalizmu.

*wande 'ham śri-guroh śri-juta-pada-kamalam śri-gurun wajsznawamś ća
śri-rupam sagradźatam saha-gana-raghunathanwitaṁ tam sa-dźiwaṁ
sadwajtaṁ sawadhutaṁ paridźana-sahitaṁ kryszna-ćajtjanja-dewaṁ
śri-radha-kryszna-padaṁ saha-gana-lalita-śri-wiśakhanwitaṁ ća.*

Składam moje pełne szacunku pokłony lotosowym stopom mojego mistrza duchowego i wszystkim innym nauczycielom na ścieżce służby oddania. Składam moje pełne szacunku pokłony wszystkim wajsznawom i sześciu Goswamim, Śrila Rupa Goswamiemu, Śrila Sanatana Goswamiemu, Raghunatha dasa Goswamiemu, Dźiwa Goswamiemu i ich towarzyszom. Składam moje pełne szacunku pokłony Śri Adwajta Aćarji Prabhu, Śri Nitjanandzie Prabhu, Śri Čajtjanji Mahaprabhu i wszystkim Jego wielbicielom, którym przewodzi Śriwasa Thakura. Składam moje pełne szacunku pokłony lotosowym stopom Pana Kryszny, Śrimati Radharani i wszystkim *gopi*, którym przewodzą Lalita i Wiszaka.

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

*twam gopika wrsarawes tanajantike 'si
sewadhikarini guru nidža-pada-padme
dasjam pradaja kuru mam wradža-kanane śri
radhanghri-sewana-rase sukbinim sukhabdbhau*

O ukochany mistrzu duchowy! Zawsze służysz lotosowym stopom wspaniałej gopiki, zwanej Radhika, ukochanej córce Wryszabhanu Maharadża. Proszę, daj mi kwalifikacje do służenia twoim lotosowym stopom, siedzibie czystej służby oddania. Dzięki twej łasce ja także zanurzę się w oceanie radości, smakując pełnego szczęścia, dojrzałego radha-dasjam (*sewa-rasa*)- służby słodkim, lotosowym stopom Śri Radhy w pięknych gajach Wradża-dhama.

*tawasmi radhika-natha, karmana manasa gira
kryszna-kante tawajwasmi, juwam ewa gatii mama
śaranam wam prapanno 'smi, karuna-nikarakarau
prasadam kuru dasjam bho, maji duste 'paradhini*

O Radhikanatha! Jestem twój – jak również wszystkie moje myśli, słowa i uczynki. O Krysznakante! Ukochana Kryszny, należą jedynie do Ciebie. O zawsze młoda Radha-Madhawa, jesteś celem mojego życia i moim jedynym schronieniem. O oceanie łaski, podporządkowuję się Tobie. Choć jestem beznadziejnie upadłym przestępcą, bądź proszę łaskawa dla mnie i przyjmij mnie jako Swojego sługę.

Rozdział Pierwszy

Diksza i Upanajanam

Trzy margi

By właściwie zrozumieć temat mantr Gajatri, trzeba zrozumieć znaczenie wedyjskiej-margi, pañcaratrika-margi i bhagawata-margi. Wedyjska marga, która zawiera mantry wedyjskie, takie jak Brahma-gajatri, oparta jest na czterech oryginalnych Wedach: Ryg, Sama, Jadźur i Atharwa. Każda z nich zawiera cztery części:

- *Sambhita* – zawiera zbiór wszystkich wersetów z poszczególnej Wedy.
- *Brahmana* – wyjaśnia historię oraz ezoteryczne znaczenie mantr i ofiar. Wyjaśnia wersety z *Sambhity* i daje informacje o spełnianiu ofiar. Są one rytualne i przeznaczone dla rodzin mieszkających na wsiach. Brahmana zawiera ziarno wiedzy, które systematycznie opisywane jest w *Sutrach* (*Śrauta*, *Grhija*, *Dharma*). *Śrauta* opisują podstawowe, obowiązkowe rytuały wedyjskie, takie jak codzienna *agni hotra* oraz wielkie publiczne ofiary. *Grhija* wyjaśniają domowe rytuały, szczególnie *samskary*. *Dharma Sutry* wyjaśniają obowiązki *warnaśramy*. *Manu-sambhita* i inne *Dharma Śastry*, wyjaśniające *Dharma Sutry*, są bardziej do przyjęcia dla zwykłych ludzi. Wszystkie te *sutry* i *śastry* skomponowane zostały przez wielkich mędrców, jak Manu, Narada i Jagjawalkja. Opisy te mówią, jak robić rzeczy i działać podstawowo na zmysłowym czy cielesnym planie egzystencji.

• *Aranjaka* – odsłaniają ukryte znaczenie znajdujące się poza wszystkimi *Wedami* i *Brahmanami*. *Aranjaka* i *Brahmana* są podobne, lecz *Aranjaka* posiadają więcej ezoterycznych aspektów. *Aranjaka* wyjaśniają metafizyczne podstawy rytuałów opisanych w *Brahmana*. Innymi słowy, *Brahmana* mówią jak wykonywać rytuał, a *Aranjaka* wyjaśniają powody ich spełniania. *Aranjaki* studiowane były tajemnie w lesie, ponieważ zawierały w sobie pewne niebezpieczeństwo dla zwykłych osób posiadających rodziny. Stąd nazwa *Aranjaka*, która znaczy „las”.

• *Upaniszady* – podają filozoficzne znaczenie ukryte za wersetami i rytuałami. *Brahmana*, *Aranjaka* i *Upaniszady* oparte są na *Samhitach*.

Brahmaćarin skoncentruje swoje studia na *Samhitach*. Gryhastha skupi się na *Brahmanach*, które pouczą go, jak poruszać się w materialnym świecie w właściwy, spokojny sposób. *Wanaprastha* rozwinie brak przywiązania przez studiowanie *Aranjak* rozumiejąc to, czego dokonał w całym swym życiu. *Sannjasin* przeczyta *Upaniszady* w celu wzniesienia się do transcendentalnego poziomu i ostatecznie wkroczy w duchowy świat. Oczywiście, wszystkie *ásramy* studiują wszystkie cztery części, lecz położą nacisk na jedną z tych czterech, zgodnie z potrzebami swych poszczególnych *ásramów*.

Wedyjska marga jest zasadniczo korzystnym, pobożnym procesem, który staje się transcendentalnym na poziomie *Upaniszadów*, natomiast *pañćaratrika-marga* jest zupełnie transcendentalnym procesem, kładącym nacisk na wielbienie Bóstw i praktykę *sadhana bhakti*.

„*Pañćaratrika-widhim* bardzo upraszcza rzeczy. Wedyjska *widhi* nie jest możliwa w obecnym wieku. Wedyjska *widhi* oznacza, że należy pochodzić z rodziny bramińskiej i podążać za rodzinnymi tradycjami. Wtedy zgodnie z wedyjskimi rytuałami można być inicjowanym lub dostać świętą nić (*upawita*). *Pañćaratrika-widhi* jest szczególnie polecana dla tego wieku. Każdy, kto ma choć ciekawość by zostać wielbicielem, powinien dostać taką szansę. Jest to specjalne błogosławieństwo Pana *Ćajtandji*. Na przykład, *Haridasa Thakura* urodził się w rodzinie muzulmańskiej, jednak Pan *Ćajtandja* uczynił go *namaćarją*, autorytetem w intonowaniu *Hare Krysna*”. (SPT 27.12.69)

Pañćaratrika-marga jak i wedyjska marga, jest także starożytną ścieżką samorealizacji, istniejącą od niepamiętnych czasów. Na początku stworzenia Pan *Brahma* usłyszał *Wedy* od *Śri Krysny*, Najwyższej Osoby, *Boga*.

W tym czasie demony Madhu i Kajtabha pojawili się z ciała Maha-Wisznu, weszli w umysł Brahmy i skradli Wedy. Wtedy Kryszna zmanifestował inkarnację Hajagriwa, by zabić Madhu i Kajtabhę. Pan Brahma poprosił Krysznę, by Ten nauczył go Wed jeszcze raz, lecz już tylko esencji, ponieważ może umrzeć w każdej chwili.

Przez pięć (*pañca*) kolejnych nocy (*ratri*) Śri Kryszna wyjaśniał Brahmie esencję Wed. Nauka ta stała się znana jako wiedza *pañcaratrik*, system praktycznej filozofii i procedur wielbienia. Są setki *Pañcaratr*. *Narada Pañcaratra* na przykład wypowiedziana była przez Pana Śiwę do Narady Muniego, a później skompilowana przez Wjasadewę. *Hari-bhakti-wilasa Śrila Sanatany Goswamiego* zawiera esencję tej wiedzy *pañcaratra*.

Podążanie *pañcaratrika-margą*, która zawiera wielbienie Bóstw w świątyni i intonowanie mantr Gajatri, utrzymuje kogoś poza materialnym planem i skupia na duchowej płaszczyźnie dotąd, aż miłość do Boga zostanie obudzona przez proces intonowania świętych imion Kryszny (*nama-sankirtana*). Perfekcję w *pañcaratrika-marga* osiąga się wtedy, gdy uczeń, dzięki łasce guru, osiąga *swarupa-siddhi* (zrozumienie swojej wiecznej, duchowej tożsamości). W tym czasie w pełni rozumie się, że Bóstwo jest Bogiem, Najwyższą Osobą, Śri Kryszną, i wielbi się Go przez służenie Jego wielbielom.

Wedyjska-marga włącza Wedante, filozofię opartą na *Upaniszadach*. Esencją Wedanty jest *Śrimad Bhagawatam*, zupełnie czysta, transcendentna praca. *Śrimad Bhagawatam* przedstawia *bhagawata-margę*, jako system wielbienia i czynności spełnianych przez tych, którzy pragną osiągnąć Najwyższego Pana przez ścieżkę bhakti i *nama-sankirtana*. Uwarunkowana dusza jakkolwiek, nie może w pełni istnieć na *bhagawata-mardze*, ponieważ ma różne, zwykłe smaki i atrakcje do zadowalania zmysłów. Zasadniczo nadal usytuowana jest na materialnej platformie.

Pañcaratrika-marga, (która zawiera intonowanie Gajatri i robienie *pudży*) reguluje i oczyszcza uwarunkowaną duszę ze swoich materialnych tendencji, skupia ją na transcendentnym planie oraz utrzymuje jej sprawność do służenia Panu. Pomaga także w doskonaleniu intonowania Hare Kryszna i rozwija stałość w *bhagawata-mardze*, za którą równocześnie podąża. Dlatego *Bhagawata aćarjowie* polecają podążanie równocześnie *pañcaratrika-margą* i *bhagawata-margą*.

Mantra

Wedy opisują trzy rodzaje mantr: wedyjskie, tantryczne i puraniczne. Każdy z nich może być dalej podzielony na mantry *sattwa*, *radża* i *tamas*. *Sattwa* (dobroć) mantry intonowane są dla oświecenia, mądrości, boskiej miłości, współczucia i zrozumienia Boga. Niszczą całą karmę, przynoszą pokój i prowadzą do doskonałości po śmierci. *Radża* (pasja) mantry intonowane są dla otrzymania potomstwa i materialnego rozwoju. W przeciwieństwie do *sattwik* mantr, które usuwają *karmę*, *radża* mantry zmuszają człowieka do ponownych narodzin w celu odebrania owoców swojej karmy. *Tamas* mantry (w nastroju ignorancji), powszechnie zwane „czarną magią”, są grzeszne. Ogólnie używane są do kontaktów z duchami, ranienia innych i spełniania złośliwych uczynków.

Oryginalne duchowe litery wyposażone są w szczególną moc, a w poszczególnych kombinacjach gromadzą jeszcze większą moc w powiązaniu z konkretnym Bóstwem. Te kombinacje liter zwane są *bidża* lub nasionami i łączą się, by formować słowa. Gdy słowa te połączone są w konkretnym celu, mają szczególną moc by reprezentować w pełni Bóstwo. Połączenia te nazywamy mantrami. Moc manifestowana w całej mantrze jest większa od składających się na nią dźwięków.

Mantry, które nie są różne od Bóstw, są wieczną manifestacją Bóstwa i są duchowe z natury. Przez powtarzanie mantry, wielbiący przywołuje łaskę Bóstwa, którego mantrę powtarza. Intonowanie tych mantr (*pañcaratrika* Gajatri mantr) pomaga zrozumieć nam transcendentalną formę Bóstw. W ten sposób *sadhaka* pokonuje siłę iluzji i odnawia swoją oryginalną, duchową pozycję.

Mantra jest naturalną formą Pana. Dzięki łasce Guru i wajsznawów, którzy są wcieleniem łaski Kryszny, Kryszna wkracza do serca ucznia w formie mantry. Mantra działa w celu oczyszczenia umysłu i serca ucznia i czyni go odpowiednim do służenia transcendentalnemu Panu.

Jest sześć podstawowych typów mantr używanych przy wielbieniu Bóstw Najwyższego Pana:

- *Dhjana* – mantry medytacyjne, używane do mentalnego przywołania transcendentalnej formy Pana, Jego siedziby i rozrywek.
- *Bidża* – mantry nasiona do medytacji i oczyszczenia rzeczy używanych w pudży.

- *Mula* – mantry korzenie, będące esencją Bóstwa, recytowane są przy każdej rzeczy do wielbienia; służą do zwracania się do Pana.
- *Stuty* i *Stotry* – modlitwy intonowane przed, w czasie lub po wielbieniu, w celu gloryfikowania imienia, formy, cech i rozrywek Pana.
- *Pranama* – modlitwy do ofiarowania pokłonów Panu na koniec wielbienia.
- Gajatri – mantry wedyjskie lub *Pañcaratrika* używane do wielbienia Pana, do przywoływania trzech zasad – *sambandha*, *abhidheja* i *prajodżana*.

Słowo *Gajatri* wskazuje na specyficzny, poetyczny rytm (*ćanda*) śpiewany przy wedyjskich hymnach. Wedyjskie mantry, takie jak *Brahma-gajatri*, nazywane są *śabda-brahma* (wieczne, duchowe *aparakryta* dźwięki, reprezentujące Boga w formie dźwięku). Podsumowując, mantra jest połączeniem poszczególnych energii w formie dźwięku, a jej recytowanie przywołuje te energie zewnątrz i wewnątrz. Mantra jest połączeniem szczególnych liter, słów, znaczeń, rytmów i melodii.

Są cztery aspekty wszystkich *bona fide* mantr wedyjskich i *pañcaratrika*:

- Ryszi lub mędrzec – jest przekaznikiem lub środkiem komunikacji między Bogiem a człowiekiem, przez którego mantra została dana ludzkości. Każda mantra ma głównego rysziego, czy świętą osobę, która pierwsza usłyszała mantrę w medytacji i później rozpowszechniła ją dla korzyści innych. Dla przykładu – mantra *Gajatri* została objawiona *Wiśwamitra* Muniemu po transcendentnym doświadczeniu w medytacji, dlatego jest on przyjmowany za Ryszego mantry *Brahma-gajatri*.

• *Ćanda* – to poetyckie rytmy w poszczególnych mantrach, takie jak *Gajatri*, *Anustap* i *Dźagati*. „Wedyjskie rytmy to *Gajatri*, *Usnik*, *Anustup*, *Bryhati*, *Pankti*, *Tristup*, *Dźagati*, *Atiścanda*, *Atjasti*, *Atidźagati* i *Atiwirat*. Rytm *Gajatri* posiada dwadzieścia cztery sylaby, *Usnik* dwadzieścia osiem, *Anustup* trzydzieści dwie itd., każdy kolejny posiada cztery sylaby więcej od poprzedniego. Wedyjski dźwięk nazywany jest *bryhati* lub najbardziej ekspansywny i dlatego niemożliwym jest dla zwykłych żywych istot zrozumienie wszystkich technicznych szczegółów w tej kwestii”. (ŚB 11.21.41 werset, znaczenie)

„*Wisznu Purana* mówi, że siedem koni z powozu boga-słońca nazwane są *Gajatri*, *Bryhati*, *Usnik*, *Dźagati*, *Tristup*, *Anustup* i *Pankti*. Imiona różnych rytmów wedyjskich wyznaczają siedem koni, które powożą wóz boga-słońca”. (ŚB 5.21.16)

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

• *Ista-dewa* – jest kontrolującym czy rezydującym Bóstwem mantry lub bóstwem wielbionym przez tą mantrę. Są trzydzieści trzy miliony *dewatów* (półbogów), każdy posiadający własną siedzibę we wszechświecie. Każdy z *dewatów* ma imię lub mantrę, przez którą jest dominującym Bóstwem. Intonowanie osobistej mantry *dewata* przywołuje tego *dewatę*, który odpowie stosownie do intensywności naszej medytacji. Jeśli ktoś otrzymuje mantrę Bóstwa czy *dewaty* od guru i szczerze intonuje tą mantrę wielbiąc i medytując, wtedy to Bóstwo pojawi się fizycznie lub w czyjejs medytacji, by spełnić pragnienia takiej osoby.

• *Winijoga* – jest używaniem, funkcją czy celem w intonowaniu mantry, takim jak spełnianie *homa*, *samskar* lub intonowaniem *dżapa*. Najczęściej używamy mantr do intonowania *Gajatri dżapa*. Więc *winijoga* jest intonowaniem *dżapa*.

W *Sat-krija-sara Dipika* Śrila Gopala Bhatta Goswami mówi: „Celem tego systemu jest zagwarantowanie, że ktoś zrozumie znacznie, funkcję, właściwą wartość i intonację mantry. Zasadą w powtarzaniu każdej mantry wedyjskiej powinno być rozpoznawanie ryszego czy świętej osoby, która strzeże mantry; *čanda* – rytmu mantry; Bóstwa przywoływanego przez tą mantrę oraz funkcji czy celu intonowania mantry (np. robienie ofiary ogniowej)”.

Tradycyjnym rytuałem przed intonowaniem *Brahma-gajatri* jest ofiarowanie pokłonów, przywołanie błogosławieństw i pamiętanie o wymienionych poniżej czterech składnikach:

• *Ryszi* – intonuj imię ryszego z poszczególnej mantry dotykając głowy, następnie złóż pokłony temu rysziemu z wdzięcznością, że wzbogacił ten świat swoją inspirującą mantrą.

• *Čanda* – dotknij ust i medytuj o poszczególnych czadach tej mantry (*chanda* *Brahma-gajatri* jest rytmem *gajatri*).

• *Dewata* – (*Iszta-dewa*) intonuj imię Bóstwa mantry i dotknij serca, by wskazać siedzibę *dewaty* oraz módl się do niego, by przyjął modlitwę.

• *Winijoga* – utrzymuj cel intonowania poszczególnej mantry lub modlitwy w umyśle. Celem intonowania *Brahma-gajatri* jest osiągnięcie czystej, transcendentalnej wiedzy o Bogu, stanie się spokojnym i nauczenie się podporządkowania i wiecznej służby lotosowym stopom Radhy i Kryszny w czystej miłości.

Moc mantry

Mantry wedyjskie (te pochodzące ze Śruti – Ryg, Sama, Jadźur i Atharwa Wed), takie jak *Brahma-gajatri*, są wiecznymi dźwiękami o duchowym znaczeniu. Wedy są *apauruszeja*, czyli nie są skomponowane przez człowieka w jakimś momencie historii. Mantry Wed są wiecznymi reprezentacjami Boga w formie dźwięku, *śabda brahma*. Przez powtarzanie mantry pod autoryzowanym przewodnictwem czystej osoby, można zrozumieć duchowy cel mantry.

Narada-pañcaratra, *Hari-bhakti-sudhodaja*, *Hari-bhakti-wilasa* i wiele innych pism wyjaśnia, że moc mantry pojawia się tylko wtedy, gdy otrzymamy ją od *bona fide* mistrza duchowego i recytujemy ją bez zanieczyszczeń. Choć można zobaczyć mantrę napisaną w książce przez wcześniejszego *aćarię*, na przykład przez Śrila Prabhupada, czy nawet w tej książce, a potem można próbować ją intonować, to mantra ta da rezultat jedynie wtedy, gdy otrzymamy ją przez proces *diksza*. Mantry są jak nasiona zawierające ogromne moce, ale potrzebują zewnętrznych czynników, by zmanifestować swą moc.

Małe nasionko drzewa banjanowego zawiera w sobie formę ogromnego, w pełni wyrosniętego drzewa. Umieszczenie nasionka w ziemi nie da drzewa od razu. Lecz jeśli wróbel zje takie ziarno i następnie wywali je z powrotem na ziemię, wtedy majestatyczne drzewo banjanowe wyrosnie bez przeszkód. Banjanowe nasionko musi przejść taki proces, by dać rezultat. Podobnie, jeśli ktoś zaczyna intonowanie mantry przypadkowo słysząc lub czytając ją w książce, nie da ona *Kryszna-premy*. Lecz jeśli ktoś właściwie otrzyma mantrę, słuchając od *premika-bhakti*, wtedy ta mantra, która okryta jest *premą* guru, obdarzy *premą* szczerego ucznia.

„Mantra oczyszcza, jeśli intonuje się ją z właściwą wiedzą”. (ŚB 11.24.32) W znaczeniu do tego wersetu Śrila Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura mówi: „Mantra oczyszcza wtedy, gdy pochodzi z ust *Sad-guru*. *Bona fide* mistrz duchowy poucza ucznia w metodzie, znaczeniu i ostatecznym celu mantry”.

„W tym sensie jest to poufne: ktoś może otrzymać jakąś mantrę wszędzie, ale dopóki nie jest ona przyjęta przez łańcuch sukcesji uczniów, nie działa. Autorytatywne źródła mówią, że każda mantra intonowana bez otrzymania jej w sukcesji uczniów nie ma skuteczności”. (ŚB 4.8.53p.)

„Mantry i proces służby oddania mają szczególną moc pod warunkiem, że otrzymane są od autoryzowanej osoby”. (ŚB 8.16.24 p.)

Nawet *maha* mantra Hare Kryszna niewymagająca inicjacji ma większy efekt, jeśli otrzymana jest od zaawansowanego wielbiciela. Aćarjowie stwierdzają, że intonowanie *maha* mantry Hare Kryszna bez otrzymania czy usłyszenia jej od zaawansowanego w świadomości Kryszny Wajsznawy przyniesie komuś owoce *bhukti* czy *mukti*, lecz nie najdroższą, słodką ambrozję *prema-bhakti*. Serca czystych wielbicieli porównane są do gór wypełnionych klejnotami *premy* Śri Śri Radha-Madhawy; rzekami *madurja-rasy* spływającymi z tych gór, by zanurzyć każdego, ktoś przyjmie łaskę. Święte imię intonowane przez czystego wielbiciela otoczone jest Kryszna-*premą*. Kiedy to *prema-nama* wlane jest do ucha chętnego ucznia, odżywia małą roślinkę oddania i ostatecznie produkuje nektariański owoc *prema-bhakti*.

„Kiedy *maha* mantra Hare Kryszna intonowana jest z miłością przez czystego wielbiciela Pana, ma najwspanialszy wpływ na słuchaczy, a gdy takiego intonowania słucha się z ust czystego wielbiciela Pana, osiąga się natychmiastowe efekty”. (SSR)

Czysty dźwięk od zrealizowanego guru działa jak leśny pożar pałacy wszystkie grzechy i nieczystości wewnątrz umysłu i serca ucznia. Gdy Kryszna i Ardżuna podróżowali na powozie po okrywach wszechświata, Pan użył Swojej *Śudarsana ćakry* do przeszukania gęstych i straszliwych warstw. W ten sam sposób święte imię Kryszny działa jak *ćakra* spalająca wszystkie czarne okrywy serca *sadhaki* i oczyszcza ścieżkę premie. Efekt słuchania mantry od zaawansowanego, umocnionego wielbiciela zależy także od intensywności pragnienia *sadhaki* do osiągnięcia perfekcji w czystej miłości do Radhy i Kryszny. W wielkiej pokorze i rozpaczycy Ćajtanja Mahaprabhu wyraził nastrój nieszczęśliwej, uwarunkowanej duszy.

*sarwa-śakti name dila karija wibhaga
amara durdajwa, – name nahi anuraga*

O Gowindo, zawarłeś Swoje pełne moce w każdym indywidualnym świętym imieniu, ale jestem tak nieszczęśliwy, że nie mam przywiązania do intonowania Twoich świętych imion. (CC, ANTJA 20.19)

Przywiązanie pojawi się, jeśli ktoś jest wystarczająco szczęśliwy, by słuchać świętego imienia od prawdziwie umocnionego Wajsznawy. Jednakże przy-

wiązanie do intonowania i służenia Krysznie nie pojawi się w *sadhace*, który słucha świętego imienia od Wajsznawy pozbawionego Kryszna-*śakti*.

kali-kalera dharma – kryszna-nama-sankirtana
kryszna-śakti wina nahe tara prawartana

Dopóki ktoś nie jest upełnomocniony przez Najwyższą Osobę Boga, Śri Ćaitanję Mahaprabhu, nie może rozprzestrzeniać świętych imion *maha* mantry Hare Kryszna na świecie. (CC, ANTJA 7.11)

Śrila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura nazywał to „*nama* alfabetem”, gdzie otrzymuje się jedynie litery z świętego imienia, a nie w pełni zamani-
festowane, piękne formy Radhy i Kryszny, tańczące razem w *jugala*-man-
trze dla *prema-dharmy*. *Bona fide* mistrz duchowy musi mieć siłę czystości
oddania, by upoważnić święte imię, którym obdarza swojego ucznia. Jeśli
z jakiegoś powodu guru nie jest upełnomocniony, wtedy *sadhaka* może
nadal otrzymywać pełną siłę do *bhadźanu* przez słuchanie od zrealizowa-
nego i upełnomocnionego *siksza-guru*. W tradycji *Gaudija* wielbiciele *utta-
ma-adhikari* schodzą do poziomu *madhjama*, by nauczać jako *diksza* lub
siksza guru. W czasie Swoich podróży w celu nauczania w południowych
stronach Indii, Śri Ćaitanja Mahaprabhu instruował tysiące ludzi, którzy
już dostali *diksza* mantry, by intonowali Hare Kryszna. Dzięki *siksza* od
Mahaprabhu otrzymali siłę do intonowania, doświadczyli pełnej mocy
świętych imion Kryszny i rozdawali tą łaskę innym.

kryszna-namera mahima śastra-sadhu-mukhe
jani namera madhuri ajcze kahan nahi suni

**Należy nauczyć się o pięknie i transcendentalnej pozycji świętych imion
Pana, słuchając pism objawionych z ust wielbiceli. Nigdzie indziej nie
usłyszymy o słodyczy świętych imion Pana. (CC, ANTJA 1.101)**

„W *Padma Puranie* jest powiedziane: *atah śri-kryszna-namadi na bhawed
grahjam indrijajh*. Intonowanie i słuchanie transcendentalnego imienia Pana
nie może być spełniane w zwykły sposób. Transcendentalny dźwięk święte-
go imienia jest całkowicie duchowy. Tak więc musi być otrzymany z ducho-
wego źródła i musi być intonowany po usłuszeniu go od mistrza duchowego.
Ktoś, kto słucha intonowania mantry Hare Kryszna musi otrzymać ją od
mistrza duchowego poprzez słuch”. (CC, ANTJA 1.101 znaczenie)

„Pan Śiwa przyszedł dobrowolnie, by pobłogosławić synów Króla Pracinarbarhi, jak również po to, by zrobić coś korzystnego dla nich. Osobiście intonował mantrę tak, by była bardziej potężna i poradził intonowanie jej synom króla. Gdy mantra intonowana jest przez wielkiego wielbiciela, staje się potężniejsza. Choć *maha*-mantra Hare Kryszna jest potężna sama w sobie, uczeń w czasie inicjacji otrzymuje mantrę od swojego mistrza duchowego, bo gdy jest ona intonowana przez mistrza duchowego, staje się jeszcze potężniejsza. Pan Śiwa poradził synom Króla, by słuchali go uważnie, ponieważ nieuważne słuchanie jest obrażą”. (ŚB 4.24.32 znaczenie)

„Są różne typy mantr dla różnego rodzaju wielbicieli (*Rama-mantra*, *Nrsimha-mantra*, *Gopala-mantra* itd.) Każda jedna mantra ma swoje własne, duchowe znaczenie. Mistrz duchowy musi wybrać mantrę dla swojego ucznia, zgodnie z możliwością ucznia do intonowania różnych mantr”. (CC, MADHJA 24.33I znaczenie)

W czasie inicjacji guru daje mantrę wedyjską lub *pañcaratrika* uczniowi zgodnie z tradycją *parampara*. Podczas robienia *puḍy* właściwie inicjowany uczeń, który wolny jest od ignorancji, zrozumie związek między duchowym znaczeniem mantr, które intonuje przy *džapa*, *arćana*, a tożsamością Bóstwa, które wielbi.

Mimo, że są specyficzne mantry mula i Gajatri do medytowania o mistrzu duchowym, *śastry* polecają postrzeganie mistrza duchowego we wszystkich mantrach otrzymanych od niego. Wedy mówią: *mantrah sa guru sakszad, jo guru sa harih swajam, guru-jasja bhawet tustas-tasja tusto harih swajam*, „Mantra, która podarowana jest przez guru, jest nim samym, a guru jest bezpośrednio Najwyższym Panem Hari. Jeśli zadowala się guru, wtedy zadowala się także Samego Śri Hari”. Aćarjowie wyjaśniają, że przez mantrę mistrz duchowy przekazuje uczniowi swój wewnętrzny nastrój służby dla Radhy i Kryszny. Uczeń nie dostrzeże tego od razu, lecz stopniowo zrozumie wszystko dzięki guru *bhakti*, *sewa* i medytacji nad daną mantrą. Dlatego mantra jest bezpośrednią reprezentacją mistrza duchowego.

Historia Gopa-kumara w *Bryhad-bhagawatam*rycie ukazuje moc intonowania mantry. Zgodnie z dobrą karmą Gopa-kumara narodził się w rodzinie pasterzy we Wryndawan. Pasąc krowy zauważył świętą osobę śpiewającą i rzewnie płaczącą. Poczuł wielką atrakcję do tej osoby i zaczął jej służyć przynosząc mleko. Pewnego dnia święty dał mu *Gopala-mantrę*.

Po wypowiedzeniu jedynie połowy mantry, Gopa-kumara zaczął płakać, a po skończeniu jej upadł nieprzytomny. Święty zniknął bez wyjaśnienia nawet, jak właściwie intonować mantrę. Gopa-kumara zaczął intonować ją z wiarą i szybko wszystkie jego materialne pragnienia rozplynęły się. Dzięki ciągłemu intonowaniu *Gopala-mantry* podróżował po wszechświecie, aż do duchowego nieba. Po odwiedzeniu Brahmaloeki, Śiwaloeki, Wajkunthy, Ajodhji, Dwaraki i Matury, Gopa-kumara ostatecznie spotkał Śri Krysznę we Wryndawan. Osiągnął to nadzwyczajne szczęście dzięki intonowaniu *Gopala-mantry*.

Rezultaty intonowania mantry zależą od koncepcji w umyśle, jaką mamy podczas intonowania. Zazwyczaj *Brahma-gajatri* daje *mukti*, lecz zrozumienie, że Sawita jest Panem Wisznu, zabiera intonującego na Wajkunthę. Jeśli ktoś intonuje *Kama-gajatri* rozumiejąc, że nie jest ona różna od Kryszny w Jego ostatecznej formie *rasika*, to osiągnie taki rezultat. Tak samo jak z intonowaniem *maha-mantry* Hare Kryszna, która zawiera wszystko. Jeśli ktoś intonuje Hare Kryszna z materialnymi pragnieniami, takie osiągnie; a jeśli ktoś chce *mukti*, osiągnie *mukti*. Jeśli ktoś intonuje *maha-mantrę* Hare Kryszna rozumiejąc, że Śri Radha i Śri Kryszna są tam osobiście obecni, ciesząc się intymnymi rozrywkami we Wryndawan, wtedy ktoś osiągnie dla Nich wieczną, miłosną służbę oddania. Ostatecznie zawartość mantry nie może być oddzielona od mentalności *sadhaki*. Oboje mają w tym swój udział.

„Należy zrozumieć znaczenie mantry, którą się intonuje; bez poznania jej znaczenia nie można osiągnąć celu”. (*Jagawalkja-smrti*)

Upanajanam

„Słowo *samskara* znaczy „doskonałe obowiązki”. *Samskara* jest wysoce korzystną, oczyszczającą i uświęcającą ceremonią. Jej obrządku mają oparcie w serii działań, będących w harmonii z metafizycznymi zasadami, manifestującymi niewidoczną rzeczywistość w widocznym świecie zmysłowej percepcji. *Samsakry* wykorzystują złą *karmę* i wzmagają pomyślny wpływ materialnej natury”. (BOS)

Samsakry (oczyszczające obrzędy dla umysłu i ciała) istnieją we wszystkich religiach i krajach. Im czystsza jest religia, tym bardziej ich *samsakry* są święte i kompletne. Oczyszczające obrzędy są potrzebne, ponieważ

oryginalna duchowa natura każdej uwarunkowanej duszy jest przykryta przez zanieczyszczenia. Bez *samskar* życie uwarunkowanej duszy pozostaje nieczyste. *Samskary* są obrzędami uświęcającymi, które oczyszczają świadomość, przywiązują do Boga i ostatecznie prowadzą ku premie.

Spełnianie *samskar* daje indywidualne przystosowanie do przestrzegania szczególnego obowiązku. *Samskary*, opisane w różnych tekstach wedyjskich, są łańcuchem obrzędów rozpoczynających się od narodzin. *Upanajanam* jest najbardziej istotną *samskarą*, ponieważ czyni kogoś zdolnym do intonowania Wed i spełniania wedyjskich rytuałów. *Upanajanam* znane jest także jako *brahmopadesza*, ponieważ *aćarja* naucza (*upadesza*) nowo inicjowanego ucznia, jak zrozumieć *brahmana*.

Słowo *upanajanam* znaczy przyległe do, uzupełniające lub utrzymywanie kogoś blisko. *Upanajanam* jest okiem duchowej wiedzy lub wizją otrzymaną dzięki właściwej inicjacji w Gajatri. Termin ten powiązany jest z wedyjską tradycją *gurukuli*, gdzie nauczyciel trzymał swoich studentów blisko w celu trenowania ich w wedyjskich obrzędach i przekazywaniu religijnych nauk. *Upanajanam* zwykle spełniane jest przez *aćarje* w czasie wieku dojrzewania.

Upanajanam jest główną *samskarą*, czy oczyszczającym obrzędem w życiu. W tej ceremonii młody chłopiec inicjowany jest w duchowej wiedzy przez guru (tradycyjnie przez ojca), który daje dziecku mantrę *Brahma-gajatri*, definiuje jej znaczenie i wyjaśnia metodę intonowania. W tym czasie chłopiec zakłada strój *brahmaćarina*, przyjmuje *upawite* (świętą nić) i rozpoczyna naukę obowiązków cywilizowanego człowieka. Po dokończeniu swojej duchowej edukacji taki chłopiec może podjąć się życia rodzinnego.

Rodząc się w rodzinie bramińskiej, Śri Ćajtanja przyjął *Upanajanam* i otrzymał *Brahma-gajatri*. Później przyjął *diksza* od Iśwara Puri i dostał dziesięciosylabową *Gopala-mantrę*, generalnie przekazywaną tylko braminom z narodzin, lecz osiemnastosylabowa *Gopala-mantra* wspomniana w *Brahma-sambhicie* jest dostępna dla każdego.

Upanajanam jest wedyjską *samskarą*, gdzie otrzymuje się wedyjską mantrę, znaną jako *Brahma-gajatri*. Słowo *upa* znaczy blisko, a *najanam* – trzymanie się blisko nauczyciela. *Upanajanam* jest procesem przyprowadzającym studenta bliżej nauczyciela, a ten dalej przyprowadza go bliżej Boga, dając mu transcendentalną wiedzę. Pierwsze narodziny są wstępne. *Upanajanam* i *Brahma-gajatri* są drugimi narodzinami (*dwidża*).

Dlaczego *Upanajanam* nazywane jest drugimi narodzinami? Podczas pierwszych narodzin dziecko rodzi się z *wirja* (nasienie lub energia witalna) ojca, które jest umieszczone w łonie. Podczas drugich narodzin duchowe potomstwo (*gjanaputra*) stwarzane jest przez duchowego ojca (Wajsznawa *aćarje*), który zatrzymał swoje *wirja* i podniósł je wyżej (zamiast niżej) z okolic pępka. *Wirja*, zachowane w czasie celibatu, wznosi się i odżywia mózg oraz daje duchową czystość i oświecenie.

Następnie *aćarja* oddaje tę witalną moc czystości uczniowi, poprzez wznoszenie go do bramińskiej platformy, dając mu tzw. drugie narodziny. *Upanajanam* zwane jest drugimi narodzinami, ponieważ dzięki tej *samskarsze* osiąga się duchowe odrodzenie z guru czy *aćarji*, działającym jako ojciec i Sawitri, lub Gajatri Dewi, jako matki.

Upanajanam i tradycja Gaudija

W tradycji Gaudija nie ma zbyt wiele odwołań do *Upanajanam*. *Hari-bhakti-wilasa* mówi, że powinno się spełniać sandhje wedyjskie i *panćaratrika*, czyli *Brahma-gajatri* i inne mantry Gajatri zgodnie z zasadami. Śri Ćajtanja i Jego zwolennicy przeszli przez *samskary* i otrzymali *Upanajanam*. W tym czasie *Upanajanam* oznaczało tylko mantry wedyjskie. Inne mantry dodane są do *panćaratrika diksza*, inicjacji, gdzie uczeń otrzymuje mantry nie pochodzące ze Śruti, takie jak *Gopala-mantra* i *Kama-gajatri*.

W rzeczywistości, *Gajatri* jakie intonujemy, pozostają bardziej lub mniej tajemnicze, ponieważ nie są dokładnie wyjaśniane jako część *sadhany*. Wydają się być tam dlatego, że są pomiędzy mantrami *diksza*. Jednym z powodów tego jest to, że *hari-nama* zajęło miejsce mantr w ramach *sadhany*. Gaudija Wajsznawowie spędzają każdego dnia godziny intonując Hare Krysna, gdzie inne *sampradaje* bez *hari-nama sankirtana* mają tylko *dżapa sadhane* z mantr do swoich Bóstw i Gajatri. Jednak ponieważ *sadhana* bhakti łączy się z *diksza*, mantry są przekazywane tak czy inaczej. Używanie mantr wydaje się jasne. Mantry Gajatri, które intonowane są trzy razy dziennie, przeznaczone są do medytacji, chwaleń i przywoływania łaski Pana.

Zgodnie z niezależnym pragnieniem do kontrolowania i wykorzystywania materialnej energii, uwarunkowana dusza ma tendencję do popełniania grzechów. Dlatego potrzebuje spełniać *panćaratrika samskary*, by się oczyścić z ducha cieszenia się, który skłania do grzechu. Zasady *panćaratrika*

regulują czyjeś życie i dają odmienną siłę i czystość. W ten sposób przyjmując *sattwiczy* styl życia, praktykujący może łatwiej unikać grzechu.

Sześciu Goswamich z Wryndawan podążało tym procesem dawania *pañcaratrika diksza*. Przed Śrila Bhaktisiddhantą Saraswatim Thakurem mistrzowie duchowi dawali jedynie *maha*-mantrę Hare Krysna i *pañcaratrika diksza*. Tradycyjnie, chłopiec bramin otrzymywał Upanajanam od rodzinnego guru. Ci, którzy nie urodzili się w rodzinie bramińskiej nie otrzymywali jej w ogóle. By ustanowić fakt, że Gaudija Wajsznawowie są unikalni i powinni być szanowani jak bramini, Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura dawał *Upanajanam* (które zawiera *Brahma-gajatri* i nie bramińską) wszystkim klasom wielbicieli, pomijając ich narodziny. By zakwalifikować wszystkie klasy Gaudija Wajsznawów do inicjacji bramińskiej, wykorzystał system *pañca-samskar* (pięciu rytuałów oczyszczających, opisanych w następnej części tego rozdziału).

„Są trzy rodzaje braminów:

- *Dwidża* – inicjowani w *Brahma-gajatri*, lecz pozbawieni wiedzy;
- *Wipra* – inicjowani w *Brahma-gajatri* i ocytani w wiedzy wedyjskiej;
- *Wajsznawa* – inicjowani w *Brahma-gajatri*, zrozumieli cel (*wedanta*) wiedzy wedyjskiej – poznanie i służenie Panu Wisznu lub Śri Krysni, Najwyższej Boskiej Osobie. Choć wielu Gaudija Wajsznawów nie urodziło się w rodzinach bramińskich i często są poza zwykłym wiekiem od ośmiu do dziesięciu lat, mogą nadal być inicjowani jako bona fide bramini.

Ta unikalna możliwość zainspirowana była przez Ćajtanję Mahaprabhu, ustanowiona we współczesnym wieku przez Śrila Bhaktisiddhantę i wprowadzona na całym świecie przez Śrila A.C. Bhaktiwedante Swamiego Prabhupada, Założyciela-Aćarję ISKCON-u (Międzynarodowego Towarzystwa Świadomości Krysny). Dzięki intonowaniu *maha*-mantry Hare Krysna Gaudija Wajsznawa staje się oczyszczony i wznosi się do standardu *pañcaratrika*. Potem, dzięki obchodzeniu *pañca-samskar*, jest oczyszczony, osiąga cechy bramińskie i staje się odpowiedni do wedyjskiej *diksha*, inicjacji w *Brahma-gajatri*.

Nawet jeśli Wajsznawa jest niskich narodzin i starszy wiekiem, nadal może oczyścić się i przemienić w kwalifikowanego bramina przez podążanie tym uświęconym procesem. By udowodnić ten fenomen, Džiwa Goswami używa przykładu przekształcania metalu w złoto dzięki alchemii.

Pańća samskary

„Gaudija Wajsznawowie przyjmują pięć oczyszczających sakramentów (*pañća-samskary*). Po otrzymaniu tych *pañća-samskar* wierząca osoba rozpoczyna *bhadżana-krija*, osobiste wielbienie Boga i ostatecznie osiąga czystą miłość do Kryszny. Sakramenty te mają zarówno wewnętrzne jak i zewnętrzne aspekty. *Tapa*, *pundra*, *nama*, *mantra* i *jaga* – tych pięć rytuałów to *pañća-samskary*. Są one podstawą intensywnego oddania dla Pana Hari.

Tapa – używanie papki sandałowej do pisania świętych imion na ciele; *Dżaya Gaura-Nitaj*, *Hare Kryszna*, *Śri Radhe* itd. *Tapa* zawiera także wewnętrzne oczyszczanie serca przez żal i rozwijanie autentycznej niechęci do materialnego życia.

Urdhwa-pundra – malowanie ciała *tilakiem*, by pokazać je jako świątynię służby dla Pana. Symbole *tilaka* reprezentują odcisk stopy *Śri Kryszny*. Widząc to, wielbiciel myśli: „Mam odcisk stopy *Kryszny* na moim czole. On jest moim wiecznym Panem, a ja jestem Jego wiecznym sługą?. We wszystkich czasach, miejscach i okolicznościach mam wieczny związek z *Kryszną*”. W szerszym znaczeniu, *urdhwa-pundra* oznacza wszystkie rzeczy związane z czyjąś tożsamością, jako wiecznego sługi *Kryszny*, takie jak *korale na szyi*, *dhoti*, *sari* i *dżapa mala*. *Urdhwa-pundra* znaczy także oświecenie ciała, umysłu, duszy oraz przywiązanie do Najwyższego Pana.

Nama – otrzymanie imienia Hari (*maha-mantry Hare Kryszna*) do ucha od nauczyciela i duchowego imienia oznaczającego sługę *Kryszny*, jak *Radha-ćarana Dasa*. Przez przyjęcie schronienia w świętych imionach i próbowanie nektaru zawartego w nich, uczeń doświadcza swojej duchowej tożsamości i raduje się w służbie oddania.

Mantra – otrzymanie osiemnastosylabowej *Gopala-mantry* od mistrza duchowego. Poprzez dawanie mantry nauczyciel pomaga swojemu uczniowi łatwiej doświadczać nektaru świętego imienia. *Mantra* pomaga także uczniowi próbować poszczególnego smaku czy nastroju w świętym imieniu *Kryszny*.

Jaga – wykorzystanie mantr danych przez guru do wielbienia *Śri Murti* lub *Śalagrama*. Taka *puźża* oczyszcza i chroni wielbiciela od niebezpieczeństwa upadku w maje. *Jaga*, piąta i finałowa *samskara*, jest procedurą wielbienia Pana, angażująca mentalne i fizyczne zdolności widzenia, dotykania, wążania, próbowania, myślenia, odróżniania i działania. Osoba

bez jagi nie ma prawdziwego życia i zmuszona jest przyjmować rezultaty swojej karmy.

„Bez przyjęcia systemu *pañca-samskara* uwarunkowana dusza nie może rozwinąć silnego oddania dla Pana Kryszny. Dlatego *pañca-samskara* jest wyjątkowo potrzebna”. (*Pañca Samskara Śrila Bhaktiwinoda Thakura*)

Upanajanam jest czysto wedyjską funkcją, ułatwiającą studiowanie Wed i spełnianie wedyjskich rytuałów. *Upanajana samskara* nie gra rozstrzygającej roli w Gaudija *Sampradaji*. Śrila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura dawał *Brahma-gajatri* razem z *pañcaratrika* mantrami w zgodzie z filozofią *pañcaratrika*, że inicjowany wajsznawa jest nawet bardziej kwalifikowany, niż bramin. Podążając za swoim guru maharadżem, nasz mistrz duchowy, Śrila Prabhupada, także połączył inicjację wedyjską (*Brahma-gajatri*) i *pañcaratrika*. W ISKCON-ie diksza oznacza otrzymanie *Upanayanam* (*Brahma-gajatri*) i sześciu innych mantr w tym samym czasie: *Guru-mantry*, *Guru-gajatri*, *Gaura-mantry*, *Gaura-gajatri*, *Gopala-mantry* i *Kama-gajatri*.

Diksha

„Sanskryckie słowo *diksha* ułożone jest z dwóch sylab: *di*, które pochodzi z korzenia *dan*, oznaczającego „dawać duchową wiedzę” (*diwja-gjana*); i *ksza*, pochodzące od *kszaja*, oznaczające „niszczenie grzesznych czynności”. *Diksha* jest procesem, przez który uwarunkowana dusza osiąga transcendentálną mądrość i wolność od grzechu”. (*Wisnu-jamala*)

Diksha jest procesem duchowej inicjacji, przez którą guru przekazuje transcendentálną wiedzę uczniowi. *Diksha* oczyszcza wszelkie przeszłe złe popełnione czyny. Rozpoczyna się nowe życie, przebudzone w boskiej wiedzy. Dając *diksha* Śri Guru łaskawie rozluźnia więzy *maji*, wkłada transcendentálną energię do serca ucznia i budzi świadomość jego wiecznego związku ze Śri Hari.

„*Diksha* jest takim religijnym przedsięwzięciem, które obdarza *diwa-gjaną*, czyli transcendentálną wiedzą i niszczy *papa* (grzechy), *papa-bidża* (nasienie grzechu) i *awidje* (ignorancję) w korzeniach”. (HBV) „*Diwja-gjana* jest transcendentálną wiedzą zawartą wewnątrz mantry, która objawia formę i tożsamość Najwyższego Pana (*bhagawat-swarupa*), jak również wiedzę o poszczególnym związku *sadhaki* z Panem (*sambandha-gjana*)”. (*Bhakti-sandarbha*, 283)

Dając *Gopala-mantrę* (*Kryszna-mantrę*) mistrz duchowy rozprasza niechęć *dźiwy* do Pana i kieruje jego uwagę w stronę służby dla Niego. Daje uczniowi transcendentalną wiedzę o Najwyższym Panu, żywych istotach i iluzorycznej energii. Dzięki tej wiedzy grzechy i ignorancja ucznia są wszystkie zniszczone u podstaw. Procedura *diksza* nie jest zakończona w jednym dniu, raczej rozpoczyna się w dniu inicjacji.

W Goloka Wryndawan, nawet flet Kryszny przyjął *mantra-diksza*.

*sad-wamśatas tawa janih puruszottamasja
panau sthitir muralike saralasi jatja
kasmat twaja sakhi guror wisama grhita
gopangana-gana-vimohana-mantra-diksza*

Śrīmatī Radharānī powiedziała, „Mój drogi przyjacielu flecie, wygląda na to, że urodziłeś się w bardzo dobrej rodzinie, ponieważ twoja rezydencja jest w rękach Śrī Kryszny. Dzięki swoim narodziom jesteś prosty i nie wygięty. Dlaczego więc przyjąłeś inicjację w tej niebezpiecznej mantrze (*mantra-diksza*), która oczarowuje zgromadzone *gopi*? (CC, ANTJA I.162)

Cechy guru

Od kogo powinno przyjąć się *mantra-diksza*? *Kramadipika* stwierdza, że mantry powinny być wzięte od *uttama-mahabhagawata* wielbiela Kryszny, który zna *śastry* i Wajsznawa *siddhante*. *Bhaktawali* mówi, że kwalifikowany guru powinien być czysty w swoim działaniu i święty w charakterze. Powinien być wolny od złości, dumy i wszystkich materialnych pragnień. Musi być uczony w wedyjskich *śastrach*, słodko mówić, posiadać przyjemny wygląd, być pełny współczucia i czynić dobro innym. Powinien być spokojny, wielbić Radhę i Krysznę, być w pełni zaangażowany w służbę dla Nich i przywiązany do intonowania *harinama*.

Wisnusmriti mówi, że mistrz duchowy, który oczekuje sławy, bogactwa i wygod od uczniów nie jest wart tego, by nazywać go guru. Duchowy nauczyciel powinien mieć dwadzieścia sześć cech wielbiela, być wolnym od materialnych pragnień, zaabsorbowanym w czystej służbie oddania dla Kryszny oraz być zdolnym do zniszczenia wątpliwości ucznia, mówiąc z pełną logiką i rozsądkiem. *Tattwasagar* stwierdza, że *mantra-diksza* nie

Gajatri powinna być nigdy przyjmowana od osoby, która jest leniwa, zazdrosna lub przywiązana do zadowalania zmysłów.

„Guru jest mistrzem, który skupiony jest na *brahmanie* (*brahma-nis-tham*). Jest zrealizowaną duszą, która rozprasza ignorancję. Jest prosty, szczerzy, pokorny, spokojny, wolny od fałszywego ego i zawsze połączony z Bogiem. Pożądanie, złość, zazdrość, chciwość, arogancja i odurzenie (sześć wrogów uwarunkowanych dusz) zostały zupełnie przemienione w miłość, współczucie, życzliwość, pomyślność, bezinteresowne działanie i wybaczenie. Jest wcieleniem wszystkich wspańiałych cnót.

„Zna *śastry* i żyje zgodnie z ich duchem. Podąża i szanuje mistrzów z przeszłości i choć podtrzymuje tradycję, nadaje jej nowe znaczenie. Jest światłem wskazującym drogę i żyje na najwyższym poziomie świadomości Kryszny. Jest jednością z pragnieniem Pana i działa zgodnie z nim. Ściśle podąża przykładową ścieżką *dharmy*. Jest współczującym ojcem i spokojną matką swojego ucznia. Okazuje miłość wszystkim, łącznie z roślinami, zwierzętami i nieruchomymi obiektami.

„Żyje by służyć. Naucza i praktykuje to, czego naucza. Żyje i kocha przez wzgląd na Najwyższego Pana. Jego słowa są mądrością. Jest jak dziecko, zawsze szczęśliwy, ponieważ skupiony jest na Prawdzie. Przeciwności nie wpływają na niego. Ciepło i zimno, przyjemność i ból, strata i korzyść są jednym i tym samym. Kontrolowany w ciele, umyśle i mowie, zachwyca się niezależnością każdego przedmiotu. Nie ma uprzedzeń, ani nie odwraca swojego umysłu od Boga, by osądzać innych. Ratując ludzi od grzechu, miłośnie prowadzi, okazuje przyjaźń i chroni ich. Błogosławi wszystkich i ofiarowuje skarb Kryszna-*bhakti*. Czysta miłość Boga emanuje z każdego poru w jego ciele. Wewnątrz siebie cieszy się ciągłym festiwalem szczęścia i daje to szczęście wszystkim, którzy go szukają”. (GHM)

W *Hari-bhakti-wilasa* Śrila Sanatana Gosiami opisuje zarówno zwykłe jak i szczególne cechy *bona fide* mistrza duchowego.

Zwykłe cechy charakterystyczne

„Mistrz duchowy jest znawcą Wed i *bhakti-śastry*, jak *Śrimad Bhagawatam*. Niszczy wątpliwości w swoim uczniu i wypełnia je wiarą. Rozumie chwały Kryszny, jako dobroczyńcę, obrońcę itd. swoich wielbicieli. Z powodu swojej mocnej wiary i wielbienia Pana, zrozumiał Najwyższą Boską Osobę.

Dzięki swojej czystości i podporządkowaniu otrzymał łaskę Kryszny (*kripa-szakti murti*). W ten sposób mistrz duchowy umocniony jest, by tchnąć łaskę w swoich uczniów i prowadzić ich ścieżką *bhakti*.

„Osiągnął łaskę swojego guru, będąc podobnie oddanym do lotosowych stóp jego guru. Jest zupełnie spokojny i w pełni podporządkowany Kryszna-bhakti. Ofiarował swoje serce Krysznie. Jego ciało wolne jest od chorób. Kontroluje swoje zmysły i pokonał sześciu wrogów dowodzonych przez pożądanie, złość, chciwość, zazdrość, szaleństwo i iluzję. Był pobłogosławiony przez sadhu, zna nieskazitelną ścieżkę Wed i jest w stałej transcendentnej świadomości (*brahma nisztha*). Przez swoje oddanie jest głęboko przywiązany do Kryszny”. (HBV 1.32-35)

Wyjątkowe cechy charakterystyczne

„Guru, który urodził się w czystej rodzinie; który jest bez grzechu i błędu; który dobrze się zachowuje, należy do szczególnego *aśramu*, jest wolny od złości, zna Wedy i wszystkie inne pisma, posiada wiarę, nie wynajduje błędów, mówi z uczuciem, jest młody, miły w wyglądzie i elegancko ubrany, zaangażowany w czynienie dobra dla wszystkich żywych stworzeń, nie czyni przemocy, jest inteligentny, wolny od dumy, zadowolony, wdzięczny, o czystym sercu i łaskawy, jest w stanie oceniać transcendentną prawdę, obdarza miłością rodzicielską, jest ekspertem w *pudży* do Najwyższego Pana, jest uczuciowy względem swoich uczniów, jest w stanie karać i nagradzać i zna wszystkie rodzaje argumentów i kontrargumentów – taki guru jest oceanem chwał”. (HBV 1.38-41)

Każdy wielbiciel, który obdarzony jest takimi atrybutami i wypełnia go rodzicielska miłość do swoich uczniów, może działać jako *bona fide* guru. Taki mistrz duchowy jest w stanie zniszczyć różne przeszkody w *bhadźanie* ucznia, pobłogosławić go *premą* i doprowadzić go do lotosowych stóp Śri Radhy i Śri Kryszny.

Cechy ucznia

Muktawali mówi, że osoba, która jest posłuszna, prawdomówna, o dobrym charakterze, inteligentna, wolna od dumy, wierna guru, z dobrym sercem, jest kwalifikowana by otrzymać *mantra-diksza*. Z drugiej strony, *Agastya-sambhita* oznajmia, że ten, kto jest leniwy, łobuzerski, arogancki, skąpy,

złośliwy, dumny, egoistyczny, pesymistyczny, okrutny, źle zachowujący się, nieposłuszny guru, przywiązany do materialnego cieszenia się lub zarabiania pieniędzy nielegalnie, nigdy nie powinien dostać *mantra-diksha*. Jeśli jakiś guru przyjmuje takiego niekwalifikowanego ucznia, wtedy oboje, on i uczeń, idą do piekła.

„Uczeń powinien być czysty, dociekliwy i poważny w podążaniu za duchową dyscypliną. Powinien zadowolić guru służbą, oddaniem, zadedykowaniem i wielbieniem. Głównymi cechami charakterystycznymi dobrego ucznia są cierpliwość i wytrwałość. Gdy mistrz duchowy zadowolony jest służbą ucznia i rozwojem jego dobrych cech, nauczy go *sambandha-gjany* (wiedzy o związku z Najwyższym Panem), ochroni go i poprowadzi go do celu, jakim jest *Kryszna-prema*. Podporządkowanie po stronie ucznia i ochrona ze strony guru są niezbędne”. (GHM)

Sarasangraha mówi, że mistrz duchowy musi dzielić grzechy ucznia; tak jak król zbiera rezultaty działań poddanych. Z tego powodu? mądry nauczyciel zastanowi się głęboko, zanim obdarzy kogokolwiek *mantra-diksha*.

Właściwy czas na mantra diksha

Miesiące Wajszaka, Aświna, Kartika, Agrahajana, Magha, Phalguna i Ćajtra pomyślne są do otrzymania *mantra diksha*. Wszystkie dni w tygodniu są dobre, poza wtorkiem i sobotą. Dobre tithi dla *mantra diksha* to *dwitija*, *pañcami*, *sasthi*, *dwadasi*, *trajodasi* i *purnima*. Są wyjątki od tych zasad.

Tattwasagar mówi, że *parama-bhagawata aćarja* może dać *mantra diksha* w każdej chwili szczeremu i uczciwemu aspirantowi. Osiągnięcie *daršana* Sad-guru jest rzadko spotykanym szczęściem. Święty rozkaz takiego nauczyciela przewyższa wszystkie względy czasu, miejsca i okoliczności. Jeśli Sad-guru tego pragnie, *mantra diksha* może być przyjęta o każdym czasie, w każdym miejscu i w każdych warunkach. Takie jest transcendentalne błogosławieństwo najfaskawszego Sad-guru!

Rozdział drugi

Brahma Gajatri

Tożsamość Brahma-gajatri

„Wśród hymnów Sama Wedy – Ja jestem *Bryhat-samą*, a w poezji – Gajatri. Spośród miesięcy jestem *Margaśirsza* (listopa-grudzień), a z pór roku kwitnącą wiosną”. (BG 10.35)

„Wedyjska literatura wyjaśnia, że dźwięk, który może wznieść kogoś z mentalnych wymysłów, zwany jest Gajatri”. (TLC rozdz. 31)

„Mantra Gajatri wspomniana jest także w pierwszym wersecie Śrimad Bhagawatam. Ponieważ mantra Gajatri jest szczególnie przeznaczona do zrozumienia Boga, reprezentuje Najwyższego Pana. Gajatri postrzegana jest jako dźwiękowa inkarnacja *brahmana*”. (BG 10.35 znaczenie)

Wszyscy *dwidża* i bramini, niezależnie od swojego wyznania, intonują Brahma-gajatri. Wajsznawowie, Adwajtini, Dwajtini, Wisistadwajtani, Sajwitjowie itd., wszyscy intonują Brahma-gajatri. Oczywiście doceniają znaczenie mantry w różny sposób, zgodnie z ich poszczególnymi zasadami. Pisma obwieszczają, że Brahma-gajatri jest matką Wed.

Starożytna wedyjska tradycja opisuje intonowanie Brahma-gajatri jako *sandhja-wandanam*, właściwy codzienny rytuał do wielbienia przewodniego Bóstwa trzy razy w odpowiednim momencie. Brahma-gajatri zwana jest *surja-gajatri* lub *sawitri-gajatri*, ponieważ odnosi się do Sawitur, boga-słońca, który kontroluje trzy systemy planetarne (*bhur, bhuhah, swaha*).

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

Choć na jednym poziomie Brahma-gajatri odnosi się do słońca, które jest widoczną manifestacją boskiej mocy Kryszny, w rzeczywistości jest medytacją o Krysznie, największym *sawitur*, jedynym Panu całej kosmicznej manifestacji. Śri Džiwa Goswami i inni Gaudija aćarjowie wyjaśnili, że Brahma-gajatri jest medytacją o Wisznu – stwórcy, utrzymującym i niszcycielu wszechświata, który rezyduje jako wielbione Bóstwo słońca, znane jako Surja-Narajana.

„Brahma-gajatri jest werselem ustanowionym z dźwięków. Dźwięki te nie są różne od osoby Gajatri Dewi, towarzyszki Pana Wisznu. Zwana jest także Lakszmi, Saraswati, Sawitri i Sandhja. Wielbiciel medytujący o Brahma-gajatri wielbi Gajatri Dewi i wzywa ją ze słonecznej planety do swego serca. Przez takie wielbienie *sadhaka* otrzymuje jej łaskę i pomoc w zbliżaniu się do Pana Wisznu.

„Wisznu przebywa na planecie słońca, a także w sercu, jako przedmiot medytacji w mantrze Gajatri. Brahma-gajatri usuwa pożądanie oczyszcza umysł. Dzięki łasce energii Pana *sadhaka* jest w stanie przeniknąć ignorancję i zrozumieć Wisznu. Brahma-gajatri oznacza Wisznu, jako Najwyższego Pana, oraz indywidualne *dźiwy*, jako wieczne sługi Pana. „Brahma-gajatri nie jest różna od energii Pana; jest wcieleniem dźwięku Jego potencji, czyli *śakti*. Mantra jest medytacją o Najwyższym Panie w Jego funkcjonalnym aspekcie, jako Pan wszystkich energii, i jako stwórcy, utrzymującym i niszcycielu wszechświata. Sylaba „*gaja*” znaczy objawiać, a „*tri*” oznacza esencję trzech Wed. Gajatri jest tym werselem, który objawia Najwyższego Pana Wisznu”. (HBV)

Dźwięki Brahma-gajatri nie są różne od osoby Gajatri Dewi, boskiej towarzyszki i energii Pana Wisznu. Gajatri Dewi zwana jest także jako Lakszmi, Saraswati, Sandhja i Sawitri. Po oczyszczeniu przez aćamana i dhjana, intonujący wzywa Gajatri Dewi z planety słońca do swojego serca przez medytację o Brahma-gajatri, która jest formą wielbienia Gajatri Dewi. Z jej łaską można osiągnąć Pana Wisznu. Trzy dzienne sandhje (moment zetknięcia się nocy i dnia, południe oraz zetknięcie się dnia z nocą) są czasowymi reprezentacjami Gajatri Dewi. Dlatego jest Ona wielbiona przez intonowanie Brahma-gajatri w tych dokładnych chwilach.

Gajatri jest tak nazywana, ponieważ śpiewa (*gajati*) lub wyjaśnia chwały Najwyższej boskiej Osoby i chroni (*trajate*) intonującego przez skupienie

jego umysłu na Najwyższym Panu. Choć do Gajatri Dewi zwykle odnosi-
my się jako „matka Wed”, to w *Śri Radha-sahasra-nama stotra* Narada Muni
mówi: *gajatri wedamata ca* – „Śri Radha jest mantrą Gajatri i matką Wed”.
(*Narada-panćaratra*)

Manifestując się tylko w materialnym świecie, Brahma-gajatri wznosi
uwarunkowaną duszę do platformy oczyszczenia, *brahma-bhuta*. Jednakże
Gopala-mantra i Kama-gajatri wiecznie wibrują w duchowym niebie.
Większość braminów intonuje tylko Brahma-gajatri, ale bramini Gaudija
Wajsznawa intonują także Kama-gajatri. Pan Brahma usłyszał zarówno
Brahma-gajatri oraz Kama-gajatri, jako mantry Gajatri i wymawiał oby-
dwie. Brahma-gajatri porównana jest do zielonego mango. Po zrozumieniu
jej pełnego znaczenia, Brahma-gajatri pojawia się jako Kama-gajatri lub
dojrzałe mango. Oczywiście, dopóki ktoś nie ma cech bramińskich i nie
otrzymał mantry przez rytuał inicjacji od *bona fide* mistrza duchowego,
mantra nie będzie działać czy przynosić jakiś rezultatów. Zrozumienie
i ostateczne przeznaczenie osiągnięte przez intonowanie mantry zależy
jedynie od koncepcji intonującego. Ten punkt potwierdzony jest w *Gopala-
tapani Upaniszad*:

„Człowiek z transcendentalną wiedzą wie to z pewnością, że *kama-bi-
dża*-mantra, *klim*, i sama sylaba Om są jednym i tym samym. Ktoś, kto
udaje się do Matura Puri i medytuje o Gopalu przez powtarzanie czy to
klim czy Om, osiąga ostateczne przeznaczenie duszy po porzuceniu obec-
nego, materialnego ciała”. (GU 59)

Tradycyjnie kobietom nie przyzwala się na intonowanie wedyjskich
mantr (tych pochodzących ze *Śruti*). Brahma-gajatri pojawia się w Ryg
Wedzie, jednej z oryginalnych *Śruti*. Nie są ani upoważnione do noszenia
upawity ani do uczęszczania do *gurukuli*. Ale kobiety mogą intonować
panćaratrika mantry i Gajatri (*Gopala-mantra*, *Kama-gajatri*), ponieważ
w *panćaratrika* mantrach nie ma aż takich ograniczeń.

Ponieważ tradycja *śastr* odmawia dawania Brahma-gajatri kobietom,
dlaczego Śri Prabhada dawał ją kwalifikowanym, żeńskim uczennicom.
Niektórzy aćarjowie twierdzą, że choć intonowanie Brahma-gajatri daje
korzystny efekt zmiękczenia serca mężczyzny, działa w odwrotną stronę
u kobiet. Mówią, że serce kobiety miękkie z natury, stanie się twarde przez
intonowanie Brahma-gajatri. Widząc, że każdy na zachodzie ma twarde

serce, Śrila Prabhupada dawał Brahma-gajatri zarówno mężczyznom, jak i kobietom, tak by mogli zmiękczyć swoje serca, a potem ofiarować swoją delikatną miłość Kisiora-Kisiori.

Agni Purana postrzega Gajatri tylko jako odnoszącą się do Najwyższego Pana, który jest tam umieszczony jako stwórca, chroniący i niszczytel wszechświata. *Agni Purana* stwierdza: „Zwana jest Gajatri ponieważ śpiewa (*gajatri*) lub objawia wedyjskie teksty, pisma, boskie światło i witalne moce. Zwana jest Sawitri, córka słońca, gdyż ma moc oświecania inteligencji. A ponieważ mowa reprezentuje esencję słońca, zwana jest także Saraswati”. (TS)

Źródło Brahma-gajatri

„Gdy Kryszna zaczął grać na Swoim flecie, ten słodki dźwięk wszedł do ucha Brahmy, jako wedyjska mantra Om. Skomponowane z trzech liter – A, U, i M, Om opisuje nasz związek z Najwyższym Panem (*sambandha*), czynności, dzięki którym możemy osiągnąć najwyższą doskonałość miłości (*abhidheja*) i rzeczywistą pozycję miłości na duchowym poziomie (*prajodżana*). Gdy dźwięk fletu Kryszny został wyrażony przez usta Brahmy, powstała Gajatri. W ten sposób, będąc pod wpływem dźwięku fletu Kryszny, Brahma, pierwsza żywa istota w tym materialnym świecie, był inicjowany jako bramin.

„Śrila Džiwa Goswami potwierdza, że Brahma był inicjowany jako bramin przez flet Kryszny. Gdy Brahma został oświecony przez mantrę Gajatri z fletu Kryszny, osiągnął całą wedyjską wiedzę. Uznając błogosławieństwa oferowane mu przez Krysznę, stał się oryginalnym mistrzem duchowym wszystkich żywych istot”. (TLC 31)

Znaczenie Om

Pierwszą mantrą jest *pranawa Om*. Wedy gloryfikują *Om* jako źródło Wed i jako źródło całego stworzenia. Z tego powodu *Om* poprzedza każdą wedyjską mantrę. *Om* ekspanduje we *wjahryti* (*bhuh, bhuwah, swaha*), które wskazują na całą ekspansję stworzenia: ziemię i niższe systemy planetarne, obszar nieba oraz wyższe systemy planetarne. *Wjahryti* następnie ekspandują w mantrę Brahma-gajatri, a Gajatri ekspanduje w całe Wedy.

Pranawa Om, wjahryti i Brahma-gajatri połączone razem są esencją Wed oraz najbardziej potężnymi mantrami. Intonowanie tych mantr od niepa-

miętych czasów jest kamieniem węgielnym duchowego wznoszenia się w wedyjskiej kulturze. *Om*, święta sylaba akceptacji, jest mantrą nasieniem, wspomnianym w literaturze wedyjskiej i intonowanym przez wszystkie rodzaje transcendentalistów. W wielu językach wskazuje na Boga. W języku angielskim wszystkie ważne opisy Boga mają „*Om*” u podstaw. *Om* wchodzi do angielskiego języka jako przedrostek *omni*. Dlatego słowa takie jak wszechobecny, wszechmocny i wszechwiedzący (w języku angielskim słowa te rozpoczynają się od *omni*), są uzasadnionym opisem Boga i wszystkie rozpoczynają się od *Om*. Chrześcijanie kończą modlitwę słowem *Amen*, które oznacza *Om*, a Muzułmanie mówią *Amin*, wskazując na Boga.

„W każdym oddechu człowiek wypowiada i powtarza to bez zamiaru i nieuchronnie. Każda wibracja w ciele i we wszechświecie wyłania się z *Om*. Dziecko płacze „*Om! Om!*” Ocean szumi „*Om! Om!*” Pszczoły brzęczą „*Om! Om!*” Muzyk mruczy „*Om! Om!*” *Om* jest wyrażeniem postrzegania Prawdy. *Om* jest Wedą, mądrością Boga. *Om* jest *nadą*, dźwiękiem Boga. *Om* jest wiecznym, niezniszczalnym słowem”. (GHM)

Mimo oczywistej powszechności słowa *Om*, jedynie Śri Ćajtanja Mahaprabhu i Gaudija Wajsznawowie odkryli pełne, duchowe znaczenie *Om*. W *Bhagawad-gicie*, Najwyższa Boska Osoba Śri Kryszna mówi: *pranawah sarwa sedesu*... „Jestem sylabą *Om* wspomnianą we wszystkich Wedach”. Poza wskazywaniem na Najwyższą Boską Osobę, *Om* nie jest różne od dźwięku fletu Kryszny. Na nieszczęście, większość osób dziś ma impersonalną koncepcję świętej sylaby *Om*.

Sześćdziesiąt lat temu popularny zachodni mistyk-impersonalista, Pan Leadbeater, opisał swoją medytację o Brahma-gajatri: „Wielki snop światła, który natychmiast spływa na intonującego i w jego wnętrzu, pochodzi z fizycznego słońca – bez względu na jego położenie. Efekt jest szczególnie interesujący, gdy słońce jest nadal poniżej horyzontu (w nocy lub o świcie). Ponieważ wtedy snop światła przechodzi w jednej chwili przez ziemię. Ten snop światła jest biały, z lekkim złotym zabarwieniem. Po tym, jak wypełni duszę intonującego, niezwłocznie wystrzela z niego na nowo w kilku wspinających promieniach kolorów”.

Śri Prabhupada potwierdził, że *Om* oznacza Krysznę, Najwyższą Osobę, Boga. „Dźwięk *Om* na początku każdego hymnu wedyjskiego wskazuje na Najwyższego. Ponieważ impersonaliści są zaniepokojeni na-

zywaniem Najwyższego Pana Kryszny Jego niezliczonymi imionami, wołą wibrować transcendentalny dźwięk *omkara*. Ale nie dochodzą do zrozumienia, że *omkara* jest dźwiękową reprezentacją Kryszny. Panowanie świadomości Kryszny rozprzestrzenia się wszędzie, a ten, kto zna świadomość Kryszny, jest błogosławiony”. (BG 7.8, znaczenie)

„Om jest alfabetyczną reprezentacją Kryszny. Jednak taka reprezentacja Kryszny jest impersonalna. Jest jak cielesny połysk Kryszny lub Jego blask *brahmana*. Impersonaliści lubią intonować *Om*, lecz my chcemy intonować opisy rozrywek Kryszny, ponieważ Jego osobisty opis jest najwyższym zrozumieniem. *Om* jest symbolem wieczności (*sat*), lecz nie ma tam szczęścia (*ananda*) i wiedzy (*çit*). *Om tat sat*: *tat* oznacza Prawdę Absolutną, a *sat* znaczy wieczność, więc *om tat sat* oznacza, „Oh, Prawda Absolutna jest wieczna”. (SPL 17.3.68)

Zgodnie z rozpowszechnionym wpływem filozofii impersonalnej, większość ludzi wierzy, że celem medytacji *Om* jest porzucenie indywidualnej tożsamości i połączenie się z Brahmanem. Lub jak Leadbeater przekonywał: „By mieć dusze wypełnione snopem białego światła”.

Jednakże *Upaniszady* i doświadczeni Gaudija Wajsznawa aćarjowie, jak Džiwa Goswami, objawiają *Om*, oprócz wskazywania na Najwyższego Pana Krysznę, obejmując także Jego osobiste energie, czyli *śakti* w formie Jego boskiej energii przyjemności, Radhiki, i Jego wiecznych sług, *džiwa-śakti* – indywidualnych dusz. „*Om* jest połączeniem liter A, U, M. Litera A odnosi się do Kryszny, U do Radhy, M odnosi się do duszy – *džiwy*”. (gvv)

„Goswami oznajmiają, że (*pranawa*) *omkara* jest kompletną reprezentacją Najwyższej boskiej Osoby. Przeanalizowali *omkarę* pod względem jej alfabetycznych składników, jak następuje: *Om* jest połączeniem liter A, U, i M. A – *karenoçjate krysznah*: litera A (a-kara) odnosi się do Śri Kryszny, który jest *sarwa-lokajka-najakah*, mistrzem wszystkich żywych istot i planet, zarówno materialnych, jak i duchowych. Najaka oznacza „lidera”. Kryszna jest Najwyższym Liderem (*nitjo nitjanam çetanaç çetananam*).

Litera U (u-kara) wskazuje na Śrimati Radharani, energię przyjemności Kryszny, a M (*ma-kara*) oznacz żywe istoty (*džiwy*). W ten sposób *Om* jest kompletnym połączeniem Kryszny, Jego energii i Jego wiecznych sług.

„Innymi słowy, *omkara* reprezentuje Krysznę, Jego imię, sławę, rozrywki, ekspansje, wielbicieli, energie i wszystko inne, co odnosi się do Jego osoby.

Jak Ćajtanja Mahaprabhu stwierdza w wersecie ze Śri Ćajtanji-*ĉaritam*ryty, *sarwa-wiśwa-dhama*: „*Om*kara jest miejscem spoczynku wszystkiego, tak jak Krysna jest miejscem spoczynku wszystkiego (*brahmano hi pratistham*)”. (CC, ADI 7.128 znaczenie)

W rzeczywistości, boska sylaba *Om* nie ma nic do czynienia z koncepcją impersonalną. Następujący werset z *Gopala-tapani Upaniszad* jasno ustanawia, że *Om* oznacza Najwyższą Osobę Boga Śri Krysne, „Dźwięk *Om* wskazuje na *ĉatur-wjuha-tattwa* – Sankarszana (Śri Balarama), Pradjumne, Aniruddhe i Wasudewę (Śri Krysne). Tak jak *Om* wykracza poza trzy cechy materialnej natury, powinno się w ten sam sposób poznać siebie samego, będącego poza tożsamością tego materialnego ciała: „Jestem wiecznym sługą Krysny”. Świadomość taka musi być utrzymana cały czas.

„Litera A wskazuje na Balarama, syna Rohini, który jest podporą całego wszechświata; U opisuje Pradjumne, Duszę Najwyższą wszechświata; M opisuje Aniruddhe, który jest Najwyższą Duszą każdej indywidualnej istoty we wszechświecie. Kropka nad M oznacza Śri Krysne, wieczne źródło wszystkich inkarnacji Wisnu”. (GU)

Poza przytoczeniem wyjaśnienia Dźiwy Goswamiego, że *Om* reprezentuje Radhe i Krysne, *Gopala-tapani Upaniszad* dalej stwierdza, że nasienie wiecznych rozrywek Krysny jest nieodłącznie zawarte w nasieniu mantry *Om*. „Oświeceni mędrzy oznajmiają, że *swarupa-śakti* Bhagawana Śri Krysny, Śri Radha, będąc zasadniczą *mula-prakrti*, nie jest różna od *Om*. *Gopala Krysna*, który jest stwórcą, utrzymującym i niszczy-cielem wszechświata, nie jest także różny od *Om*”. (GU 58)

Aćarjowie wyjaśniają, że w nasieniu słowa *Om*, które jest połączeniem trzech sylab, *A-U-M*, *A* – wyraża formę Pana Wisnu; *U* – wyraża formę Jego towarzyski Śri, matki wspierającej świat; *M* – wyraża indywidualną duszę, będącą zależnym sługą Wisnu oraz Śri i nikogo innego.

„Znaczenie dźwięku *omkara* obecne jest w mantrze Gajatri. Jest także szeroko wyjaśnione w czterech *ślokach* Śrimad Bhagawatam, znanych jako *ĉatur-śloki*. Wibracja *Om* jest podstawą wedyjskiej wiedzy. Ta *omkara* znana jest jako *maha-wakja*, najwyższy dźwięk. Jakikolwiek znaczenie ma ten najwyższy dźwięk, *omkara*, potem może być zrozumiany przez mantrę Gajatri”. (CC, MADHJA 25.97)

Znaczenie Wjahryti – Bhur, Bhuwah i Swaha

Wjahryti zostały stworzone na początku stworzenia i reprezentują siedem systemów planetarnych wraz z Bhur, Bhuwah, Swaha, Mahah, Dżanah, Tapah i Satjaloka. Poza opisywaniem siedmiu światów, wjahryti opisują siedem poziomów świadomości. Mantry te są modlitwami skierowanymi na podstawowe siły działające na siedmiu poziomach. Te podstawowe siły są manifestacjami samego Parabrahmana.

Siedem światów jest wcielonych w tej trójcy – *bhur*, *bhuwah* i *swaha*. *Bhur* lub *bhu* reprezentuje ziemię, czy też plan fizyczny. *Bhuwah* reprezentuje niebiosa – plan astralny. *Swaha* reprezentuje niebo – plan mentalny. *Maharloka* reprezentuje wyższy poziom. *Dżanah* reprezentuje miejsce narodzin, nadal wysoki poziom. *Tapah* reprezentuje rezydencję Błogosławionych, jeszcze wyższy poziom. *Satjam* reprezentuje siedzibę prawdy, najwyższy poziom. Czasem mówi się, że te wjahryti (*bhur*, *bhuwah*, *swaha*), które pojawiają się na początku Brahma-gajatri, reprezentują *sapta ryszich* (siedmiu wielkich mędrców), czyli Wiśwamitre, Dżamadagniego, Bharadwadze, Gautame, Atriego, Wasiszthe i Kasjape. Siedmiu *dewatów* tej mantry (*bhur*, *bhuwah*, *swaha*) to Agni, Waju, Aditja, Bryhaspati, Waruna, Indra i Wiszwa Dewata.

Poza odnoszeniem się do wyższych, średnich i niższych planet (wszechświata czy stworzenia), *bhur*, *bhuwah*, *swaha* oznaczają materialne ciało. Śripada Madhwaćarja mówi, że Om znaczy Wisznu, rezerwuar wszystkich cnót; *bhu* – doskonałość cech; *bhuwah* – wszelka moc; *swaha* – Jego pełna szczęścia natura. Jest także powiedziane, „Ty jesteś *bhuh* – stwórcielem wszystkich istot; *bhuwah* – utrzymującym wszystkie istoty; *swaha* – ostatecznym celem wszystkich istot”. *Bhur*, *bhuwah* i *swaha* wskazuje na łączną sumę wszystkich poziomów egzystencji we wszechświecie, która jest efektem Najwyższej przyczyny, oryginalnej przyczyny wszystkiego.

Znaczenie Tat

Słowo *tat* w Brahma-gajatri oznacza Parabrahmana.

Znaczenie Sawitur

„W mantrze Gajatri intonujemy *om bhur bhuwah swaha tat sawitur wardenjam*. Ponad systemem planetarnym Bhuloki jest Bhuwarloka, a ponad nią jest

Brahma Gajatri Swargaloka, niebiański system planetarny. Sawita, bóg słońca, kontroluje wszystkie te systemy planetarne. Intonując mantrę Gajatri zaraz po wstaniu wcześniej rano, wielbi się boga słońca”. (ŚB 5.1.31 znaczenie)

„Śrila Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura komentuje to w ten sposób: *surja atma atmatwenopasjah*, „Rzeczywistym życiem i duszą wszystkich żywych istot wewnątrz tego wszechświata jest słońce. Dlatego jest ono *upasja*, godne wielbienia”. Wielbimy boga słońca przez intonowanie mantry Gajatri (*om bhur bhuvah swaha tat sawitur warenjam bhargo dewasja dhimahi*). Surja jest życiem i duszą tego wszechświata i są niezliczone wszechświaty, dla których bóg słońca jest życiem i duszą, tak jak Najwyższa Boska Osoba jest życiem i duszą całego stworzenia”. (ŚB 5.20.46 znaczenie)

„Gdy słońce wschodzi, powinno się intonować wedyjską mantrę rozpoczynającą się od Gajatri. Słońce jest symboliczną reprezentacją oczu Najwyższego Pana”. (ŚB 5.8.19 znaczenie)

„Dominującym Bóstwem wewnątrz słońca jest Hiranmaja, Pan Narajana. Jest wielbiony przez mantrę Gajatri. Jest także wielbiony przez inne hymny wspomniane w *Ryg Wedzie*, np.: *dhjejah sada sawitr-mandala-madhjaj-warti*. Wewnątrz słońca przebywa Pan Narayana i jest On złotej barwy”. (ŚB 5.7.13 znaczenie)

„Sawita może odnosić się do planety słońca, lecz w rzeczywistości Sawita mieszka na planecie słońca. Słońce jest destrukcyjne, ale Pan Wisznu, który jest także znany jako Sawita, nie jest taki. Można zobaczyć Pana Sawitę jedynie dzięki czystej medytacji i duchowej wizji. Pan Wisznu umiejscowiony jest na planecie słońca, w sercu i na Wajkuntach. Dzięki łasce Brahma-gajatri, *sadhaka* może osiągnąć taką wizję Pana Wisznu. Sawita oznacza także tę osobę, która stymuluje lub inspiruje; oryginalną przyczynę wszystkich istot i rzeczy. Innymi słowy, Sawita oznacza Najwyższego Pana Wisznu, a słowo *sawitr* oznacza energię Pana, Lakszmi Dewi, która objawia lub daje Sawita (Pana Wisznu)”. (HBV)

„Sawitr jest bogiem identyfikowanym z uosobionym słońcem w postaci bogini, matki Wed”. (AP)

„*Sawitur* oznacza Pana Wisznu, który jest *wiśwatma*, duszą świata”. (GVV)
„Gdy słońce wspomniane jest jako przedmiot wielbienia w Gajatri, nie powinno być widziane jako niezależna istota, lecz raczej jako wskazanie na Paramatme. Śaunaka Ryszi potwierdza to w *Śrimad Bhagawatam* 12.11.28:

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

wjuham surjatmano hareh, „Najwyższa Boska Osoba, Hari, przebywa tam, jako przewodnie Bóstwo słońca”. (TS)

Śastry konkludują, że Brahma-gajatri nie jest zwykłą medytacją o słońcu lub impersonalnym *brahmanie*, lecz raczej medytacją o Najwyższej Osobie Boga Hari, Wisznu i Jego towarzysze Lakszmi, lub Paramatmie. Następujące stwierdzenie Ramanandy Raja, łaskawej formy Lality-sakhi w Kali-judze, nauczającej Radha-Gowinda *prema dharmy*, wznosi medytację o Brahma-gajatri do łaskawych, lotosowych stóp Rasaradża-Mahabhawy, Śrīman Mahaprabhu. Te oceany łaski, czczone w sercach *premi sadhaków*, na zawsze prowadzą ich w wiecznej, miłosnej służbie dla Radha-Madhawy we Władza-*dhama*. Służmy Im zawsze i medytujmy o Nich. Ramananda Raja mówi, „Dusza Najwyższa wewnątrz każdego serca nie przemawia zewnątrz, lecz z wewnątrz. Uczy wielbicieli na wszelkie sposoby i to jest Jej sposób na prowadzenie”. (CC, MADHJA 8.266)

„Tu Ramananda Raja przyznaje, że Śrī Ćajtanja jest Duszą Najwyższą. To Dusza Najwyższa inspiruje wielbicieli; dlatego jest On oryginalnym źródłem mantry Gajatri. Sawitar jest oryginalnym źródłem inteligencji. Tym Sawitar jest Pan Ćajtanja”. (CC, MADHJA 8.266 znaczenie)

Gajatri jest generalnie uważana za coś, co ulepsza intonowanie, ale może oznaczać także *sankirtana*. „Gajatri, pieśń o wyzwolenie, także oznacza *sankirtana*. Kirtana jest także śpiewaniem i wznosi nas również w stronę najwyższego celu. *Sankirtana* Ćajtanji Mahaprabhu także sprowadza nas na naszą najwyższą pozycję służenia. Więc Brahma-gajatri w połączeniu z Mahaprabhu zaczyna oznaczać Krysna-*kirtana*. Następnie dosięga ono Wryndawan i *kirtan* fletu.

„Po wkroczeniu do Wryndawan słyhać słodki dźwięk fletu Krysny, który angażuje wszystkie Swoje sługi w ich poszczególne obowiązki. W nocy, gdy *gopi* słyszą tę słodką melodię fletu, biegną nad Jamunę, myśląc: Och, Krysna jest tam. Gdy Jaśoda słyszy pieśń fletu Krysny, myśli: Mój syn będzie wkrótce w domu. W ten sposób dźwięk fletu zajmuje i inspiruje wszystkie sługi Pana Krysny”. (SE)

Znaczenie Warenjam

Warenjam – (słowo określające *bhargo*) oznacza godny chwaleńia, godny wielbienia lub najlepszy spośród wszystkich osobistości, który powinien

być dostrzegany lub wybrany przez wszystkich ludzi. Innymi słowy, w wyborach, On jest najlepszym wyborem. *Warenjam* oznacza Pana Wisznu, ostateczność i schronienie wszystkiego. Nie tylko jest On ponad wszystkimi świecącymi przedmiotami w tym wszechświecie, lecz Jego boski blask jest samym źródłem wszelkiej jasności w stworzeniu.

Znaczenie Bhargo

Bhargo znaczy błyszczący, pełny życia i energii. Oznacza niezależne, samo-jaśniejące źródło. „*Bhargo* oznacza jaśniejące światło, które jest zawsze w pełni czyste, poza materialnym światem i wiecznie świadome. *Bhargo* odnosi się także do *brahma*, które oznacza poza materialnym zanieczyszczeniem, pełne wszelkiej mocy i wiedzy”. (GVV) *Bhargo* oznacza boską esencję. Reprezentuje najwyższe światło, esencję Para Brahmana.

Jednak Brahma-gajatri nie oznacza wielbienia słońca, które jest materialne, lecz raczej wielbienie ostatecznego, duchowego źródła wszelkiego światła i życia. „To światło (*bhargo*), wspomniane w Gajatri, jest najwyższym *brahmanem*, ponieważ słowo *bhargo* oznacza światło świadomości. Światłem jest Pan Wisznu, źródło początku, utrzymywania i rozwiązania wszechświata”. (AP)

„Światło wspomniane w Gajatri nie odnosi się do tego znajdującego się w samym fizycznym słońcu, gdyż słowo *warenja* („najbardziej doskonały”) wskazuje, że jego zastosowanie rozciąga się tak daleko, jak majestat *iswara*. Światło jest *dźjoti* lub blaskiem Najwyższego Pana. Dlatego powiedziane jest w *Agni Puranie*, „Dzięki medytacji, *purusza* (Najwyższa Boska Osoba) może zostać ujrzana, jako zamieszkująca dysk słońca”. (rs)

Bhargo odnosi się do Pana Wisznu, który jest stwórcą, utrzymującym i niszcycielem tego świata. Pochodzi od *bha*, które oznacza świecić, i *bhrasdža*, które znaczy gotować lub dojrzewać. Jest On najlepszym ze wszystkich ciał świetlnych i oświetla nawet słońce i księżyc. „Stawiając Pana Wisznu, najbardziej wielbionego (*warenjam*) ze wszystkich istnień, pośrodku słonecznej aury, medytuję o Nim”.

„Medytujemy o godnym wielbienia świetle Sawita Dewaty, boga słońca lub Duszy Najwyższej, który wzmacnia naszą *buddhi*. Lub, medytujemy o czcigodnej jaśniejącej kuli (*bhargah*) Boskiego Słońca, które kieruje wszystkimi naszymi czynnościami”. (AP)

W słowie *bhargo* – *bha* oznacza błyszczący; *ra* oznacza Rati, towarzyszkę Kupidyna lub radosne rozrywki; *ga* oznacza pełnię wiedzy. Połączenie tych definicji prowadzi nas do jaśniejszej, złotej formy Śrimati Radharani, wiecznej, Boskiej towarzyszki Kamadewy Krysny, pana Kupidyna. Śri Radhika, siedziba nieograniczonej, transcendentalnej wiedzy, jest zawsze zaabsorbowana radosnymi rozrywkami ze Swoim Prijatma Śjamą.

Znaczenie Dewasja

Dewasja odnosi się do osoby, która jest boska, rozjaśniona i transcendentalna względem pochmurnego świata materialnego. Innymi słowy, *dewasja* oznacza Najwyższą boską Osobę, Wisznu lub Śri Krysne.

Znaczenie Dhimahi

„Słowo *dhimahi* oznacza otrzymać lub medytować. Pochodzi od *dhi* – utrzymywać. *Dhimahi* oznacza, „Medytuję o tej najwyższej jaśniejszej mocy, by otrzymać wyzwolenie i osiągnąć Go”. (GVV) „Słowo *dhimahi* oznacza zrozumienie naszego działania w związku z Panem; mianowicie skupienie naszych umysłów na Nim. (AP)

Znaczenie Dhijo jo nah

„W zwrocie *dhijo jo nah*, słowo *nah* oznacza, że nasza *buddhi* (inteligencja) inspiruje nas do wykonywania dobrej pracy. Pan Wisznu inspiruje każdą żywą istotę. Dzięki Jego boskiej inspiracji, *džiwa* udaje się do piekła lub nieba”. (GVV)

Znaczenie Praćodajat

„*Praćodajat* oznacza – Niech Wisznu inspiruje i skłania nas ku postępowi. Jest niezależny i powinien błogosławić oraz prowadzić nas na właściwej ścieżce działania w świecie; działania jedynie dla Jego przyjemności”. (AP)

Znaczenie mantry Brahma-gajatri

„Medytujmy o tym czcigodnym blasku boskiego słońca, które dodaje entuzjazmu naszej medytacji”.

Celem intonowania Brahma-gajatri jest zrozumienie wszechmocnego, wszechwiedzącego Pana i działanie zgodnie z tym zrozumieniem w co-

dziennym życiu, w pełni świadomości Kryszny. Mantra opisuje Pana Wisznu, jako Najwyższego Pana, transcendentalnego do tego materialnego stworzenia, oraz indywidualne *dźiwy*, jako wieczne sługi Pana.

Znaczenia:

+ „Niech ta esencja Pana Wisznu, zmanifestowana jako słońce, poprowadzi mój umysł do rozmyślań nad Jego boską naturą we wszystkich czynnościach i przedsięwzięciach, oraz we wszystkich czasach”. (AP)

+ „Medytujemy o tym czcigodnym blasku boskiego słońca, lśniącego stworzyciela. Niech wzmocni naszą *buddhi* (duchowy intelekt lub wyższa intuicja)”.

+ „Medytujmy (*dhimahi*) o Parambrahmanie (*tat*), który jest przyczyną wszystkich przyczyn, (*om*), i niszczyicielem wszelkiego życia we wszechświecie (*bhur, bhuwah, swaha*). Jako niezależne źródło wszelkiej energii i życia (*bhargo*), On jest jaśniejącą (*dewasja*) Duszą Najwyższą słońca (*sawitur*). Użyjmy swojej inteligencji (*pracodajat*), by osiągnąć transcendentalny świat”. (HBV)

+ „Powinniśmy medytować o Panu Narajanie (Surja Narajana), ozdobionym kolczykami, koroną, naramiennikami, trzymającym konchę, dysk, lotos i maczugę w Swoich czterech rękach, siedzącego na lotosowym tronie, pośrodku planety słońce”.

+ „Niech Gajatri Dewata (Lakszmi Narajana, główne Bóstwo Brahma-gajatri), który spełnia pragnienia, pomoże nam poznać wiecznego Pana, którego zrozumieć można tylko poprzez pisma. Niech Gajatri, matka wszystkich Wed, objawi nam tę wieczną prawdę”.

+ „Początek energii tego materialnego świata pochodzi od Śri Kryszny w formie Radhy. Cała energia stwarzająca trzy światy jest po prostu przekształceniem Jej energii”. Następne wyjaśnienie Brahma-gajatri doskonale streszcza wszystkie koncepcje przedstawione do tej pory. Jest to jedno z najbardziej nadzwyczajnych wyjaśnień kiedykolwiek przedstawionych w historii Gaudija Wajsznawizmu. Ciągłe studiowanie i medytowanie nad tym opisem postawi nas w łagodnym blasku boskich, lotosowych stóp Śri Radhy.

+ „*Bhur* reprezentuje zmysłowy, fizyczny świat, *Bhu-loke*, gdzie się znajdujemy – świat naszych doświadczeń. *Bhuwah* reprezentuje delikatną sferę mentalną, mentalny świat akceptacji i odrzucania – „To lubię, tego nie lubię”. *Swaha* (Swargaloka) jest poziomem inteligencji, gdzie powód i rozróżnianie wpływają na decyzje. Z tego powodu, te trzy słowa z mantry Brahma-gajatri

reprezentują trzy poziomy materialnej egzystencji: fizyczny, mentalny i intelektualny. *Bhur* jest wulgarnym, fizycznym światem ciała i zmysłów; *bhuwah* jest światem mentalnym; *swaha* światem intelektualnym.

Tat streszcza i redukuje te trzy plany doświadczania do jednej istoty „to”. Słowo *tat* oznacza to i wskazuje na to, co jest pokazywane przez *sawitur*, słońce lub indywidualną duszę.

Sawitur oznacza słońce lub to, co jaśniej lub objawia się. Trzy plany materialnej egzystencji są nam pokazane dzięki słońcu, które w rzeczywistości oznacza duszę. Tak naprawdę nie chodzi tu o słońce, które sprawia, że widzimy wulgarne rzeczy; raczej widzimy i postrzegamy za pomocą duszy. Centrum egzystencji dla indywidualnej żyjącej istoty nie jest słońce, lecz dusza, która rozjaśnia ciało świadomością i postrzeganiem. To dusza daje światło w tym świecie oraz zrozumienie naszego otoczenia. Bez duszy nie ma postrzegania. Mimo, że generalnie słowo *sawitur* oznacza „słońce”, tu może jedynie odnosić się do duszy, która jak słońce pokazuje nam wszystko.

Słowo *warenjam* oznacza czcigodny, godny wielbienia i opisuje obszar Najwyższej Duszy, który jest godny wielbienia przez duszę. Ogólnie słowo *bhargo* oznacza światło. Tak jak rentgen może pokazać nam to, czego zwykle oczy nie mogą zobaczyć, *bhargo* jest *swarupa-śakti* – wyższym, bardziej potężnym światłem, które może objawić duszę. *Swarupa-śakti* Kryszny, osobista wewnętrzna energia, jest połączeniem Jego *samwit-śakti* i *hladini-śakti* (energii szczęścia).

Bhargo może być także zastąpione słowem *bhanu*, które oznacza słońce lub „który pokazuje nam przez światło”. Radharani znana jest także jako Wryszabhanunandini, córka Króla Wrysza „Bhanu” który, jak Jej ojciec, był oddanym wielbicielem boga słońca. Śrimati Radharani jest samą esencją *swarupa-śakti* Kryszny. Tak jak promienie światła rozciągają się od słońca, tak cała wewnętrzna energia jest rozszerzeniem Mahabhawy Radhiki. Rozwinęła Siebie w piękny obszar jasności wewnętrznej energii i przez to służy Swemu ukochanemu Panu.

Do kogo należy to *bhargo*, *swarupa-śakti* lub osobista wewnętrzna energia Należy do dewy (*dewasja*), który oznacza „tego, który jest piękny i wesoły”.

Słowo *dewasja* wskazuje na Pana Śri Krysznę, uosobienie połączenia doskonałości piękna i rozrywek.

Słowo *dhimahi* oznacza „medytować”. *Dhi* pochodzi od słowa *buddhi*, które oznacza to, co kultuwujemy za pomocą naszej inteligencji. Lecz tu, *dhi* wskazuje na tę czcigodną inteligencję, która zstępuje na ten plan, by pomóc nam kultuwować służbę oddania. Dlatego też, *dhimahi* nie oznacza abstrakcyjnej medytacji, lecz opisuje miłosną służbę Radhy i Kryszny we Wryndawan.

Podsumowując, pieśń fletu Śri Kryszny, wyrażana jako Brahma-gajatri, angażuje nas w służbę dla Wryszabhanunandini, Radhy, Mantra Gajatri zachęca i inspiruje nas do podporządkowania się Śrimati Radharani, przyjmowania Jej rozkazów i zaangażowania się w Jej wieczną, miłosną służbę. Innymi słowy, boska służba lotosowym stopom Śrimati Radharani jest ostatecznym znaczeniem Brahma-gajatri”. (SE)

Z takimi myślami i bezwarunkową wiarą w skuteczność Brahma-gajatri wielbiciel powinien zbliżyć się do Pana z tą „modlitwą modlitw”. Tylko wtedy serce będzie prawdziwie nastrojone do otrzymania boskiej mądrości. Radosne myśli w ten sposób powstałe przenikną przez serce, oczyszczą nasze grzechy i sprawią, że będziemy w stanie poznać Boga i pokochać Go. Uwolnimy się od ignorancji, iluzji *maji* oraz z cyklu narodzin i śmierci.

Sambandha, Abhidheja i Prajodżana

*weda-śastra kahe, „sambandha”, „abhidheja” „prajodżana,”
„kryszna,” prapja sambandha, „bhakti” praptjera sadhana*

Wedyjska literatura daje nam informacje o wiecznym związku żywej istoty z Kryszną, który nazywa się *sambandha*. Zrozumienie przez żywą istotę tego związku i działanie zgodnie z nim zwane jest *abhidheja*. Powrót do domu, do Boga jest ostatecznym celem życia i nazywany jest *prajodżana*.

*abhidheja-nama „bhakti” „prema” prajodżana
purusartha-śiromani prema maha-dhana*

Służba oddania lub rodzaj działalności dla zadowolenia Pana nazywa się *abhidheja*, ponieważ może rozwinąć czyjąś oryginalną miłość do Boga, która jest celem życia. Ten cel jest dla żywej istoty najwyższym zadaniem i największym bogactwem. W ten sposób osiąga się platformę transcendentnej, miłosnej służby dla Pana.

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

*kryszna-madhurja-sewananda-praptira karana
kryszna-sewa kare, ara kryszna-rasa-aswadana*

Gdy ktoś osiąga transcendentalne szczęście intymnego związku z Kryszną, praktykuje dla Niego służbę i smakuje nastroje świadomości Kryszny. (CC, MADHJA 20.125-7)

Wedy, *Śrimad Bhagawatam*, *Om kara* i Gajatri mogą być analizowane pod kątem *sambandhy*, *abhidheji* i *prajodżany*. Mahaprabhu i Jego zwolennicy także wyjaśnili filozofię Gaudija Wajsznawa odnosząc się do tych trzech kroków ku doskonałości.

Čajtanja Mahaprabhu kontynuował: „Najwyższa Osoba Boga jest centralnym punktem wszystkich związków (*sambandha*), działanie w służbie oddania dla Niego jest czymś prawdziwym zajęciem (*abhidheja*), a osiągnięcie miłości do Boga jest ostatecznym celem życia (*abhidheya*). Te trzy czynniki szczegółowo opisane są w literaturze wedyjskiej”. (CC, MADHJA 6.178) W pewnym sensie wszystkie czynności mogą być zrozumiane przez zastosowanie tych trzech koncepcji.

Słowo *sambandha* oznacza podstawa, zobowiązanie, początek, definicja, powiązanie, założenie lub konstytucyjny związek między Bogiem, indywidualną duszą, a światem materialnym.

Duchowe żywe istoty są wiecznie i nierozzerwalnie połączone z Kryszną, prawdziwym przedmiotem związku. Ogólnym związkiem między żywymi istotami, a Kryszną jest bycie sługą i służenie. Jednak na doskonałym etapie oddania, ustanawiamy szczególny związek z Kryszną, czy to jako jego sługa, przyjaciel, rodzic lub ukochany.

Spełnianie *sadhana-bhakti*, które zawiera Kryszna *nama-sankirtana* i intonowanie Gajatri, uwalnia nas od *maji*, przywiązuje do Boga i stawia nas w związku służenia dla Kryszny, pięknej Boskiej Osoby.

Abhidheja oznacza koniec, czynność, wymiana, interakcja lub *sadhana-bhakti* (duchowe praktyki, które ktoś spełnia po staniu się świadomym swego oryginalnego związku z Bogiem). *Abhidheja* jest środkiem do osiągnięcia *summum bonum*, czyli pożądanego obiektu. Innymi słowy, czysta, niezachwiana służba oddania jest środkiem do zrozumienia wiecznego miłosnego związku, który istnieje pomiędzy Najwyższym Panem Kryszną, a drobną duszą, *dźiwą*.

Prajodźana jest ostatecznym celem, finałowym punktem, konkluzją, koniecznością lub przedmiotem czynności w *abhidheja*. Kryszna-*prema* jest ostatecznym końcem i celem wszystkich czynności w służbie oddania.

Te trzy aspekty Gaudija Wajsznawa *siddhanty* zawarte są w różnych częściach mantry Gajatri (Brahma, Guru, Gaura, Kama i Gopala-mantra). Żeby mantra była uznana za Gajatri, musi mieć słowa *widmahe*, *dhimahi* i *praćodajat*, które reprezentują trzy koncepcje *sambandha*, *abhidheja* i *prajodźana*. Sanskryckie słowo *widmahe* znaczy wiedzieć, osiągać, zrozumieć, podporządkować się lub doświadczyć. Odnosi się do pierwszego etapu (*sambandha*), na którym ktoś rozumie lub uznaje swój oryginalny związek z Najwyższym Panem.

Dla przykładu, w Guru-gajatri *widmahe* oznacza poznać lub zrozumieć swój związek, jako wieczny sługa swojego mistrza duchowego. W Brahma-gajatri słowo *warenjam* zajmuje miejsce *widmahe*. Choć Gopala-mantra nie jest Gajatri, koncepcje *sambandha*, *abhidheja* i *prajodźana* są reprezentowane przez słowa Krysznaja, Gowindaja i Gopidźanawallabhaja, które manifestują swoją nieograniczoną łaskę poważnemu sadhace, jako Bóstwa Madan-Mohana, Gowindadźi i Gopinatha.

Abhidheja, etap służenia i wielbienia Pana w celu osiągnięcia Kryszna-*prema*, reprezentowany jest przez słowo *dhimahi*, które oznacza utrzymywać, osiągać, medytować, myśleć nad lub kontemplować w celu zdobycia wiedzy. *Dhimahi* oznacza, „Teraz rozumiem lub mam trochę wiedzy o moim wiecznym związku z Kryszną (Guru lub Gaura), więc pragnę podporządkować się w pełni i głęboko medytować o Nim. Dzięki tej medytacji uczynię postęp w bhakti i osiągnę doskonały cel, Kryszna-*preme*”. Na przykład, w Guru-gajatri *sadhaka* medytuje o swoim guru, jako o Krysznanandaja, co oznacza „tego, który napędza Pana szczęściem swoją służbą”.

Na początkowym etapie intonowania Guru-gajatri, *sadhaka* może wiedzieć, że jego guru zadowala Krysznę jedynie przez swoją zewnętrzną służbę nauczania, pisania i rozwijania świadomości Kryszny. Postępując w medytacji, podporządkowany *sadhaka* może zrozumieć głębsze znaczenie swojego *gurudewa*, jako Krysznanandaja. Na doskonałym poziomie ktoś widzi *gurudewa* w jego *mańdźari swarupa*, jak zadowala Radhę i Krysznę w czasie Ich *nikundźa-lila*.

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

*nikuñdža-juno rati-keli-siddhjaj,
ja jalibhir juktir apekszanija
tatrami-dakszjad ati-wallabhasja,
wande guroh śri-ćaranarawindam*

Prajodźana (cel, rezultat) jest trzecim i finałowym etapem Kryszna-premy, wyznaczonym przez słowo *praćodajat*, oznaczające dodawać entuzjazmu, kierować, inspirować, wzmacniać lub zmuszać kogoś do robienia właściwych rzeczy. Z powodu rozbudzenia atrakcji, przywiązania i miłości wielbiciel jest spontanicznie i silnie przyciągany do Kryszny. Te trzy aspekty Gaudija Wajsznawa *siddhanty* zawarte są w różnych częściach mantry Gajatri (Brahma, Guru, Gaura, Kama i Gopala-mantra. Zobacz tabelka niżej).

Korzyści z intonowania Brahma-gajatri

„Gajatri jest uzupełnieniem Wed. Daje szczęście. Recytowanie Gajatri niszczy wiele grzechów; recytowanie jej dziesięć razy usuwa grzechy popełniane od narodzin; recytowanie jej sto razy niszczy grzechy z poprzedniego życia; recytowanie jej tysiąc razy niszczy grzechy ostatnich trzech żyć”. (*Jagjwalkja Samhita*)

Mantra	Sambandha	Abhidheja	Prajodźana
Brahma-gajatri	<i>tat sawitur warenjam</i>	<i>bhargo dewasja dhimahi</i>	<i>dhijo jo nah praćodajat</i>
Guru-gajatri	<i>gurudewaja widmahe</i>	<i>krysznandaja dhimahi</i>	<i>tan no guru praćodajat</i>
Gaura-gajatri	<i>ćajtanjaja widmahe</i>	<i>wiśwambharaya dhimahi</i>	<i>tan no gaurah praćodajat</i>
Gopala-mantra	<i>krysznaja</i>	<i>gowindaja</i>	<i>gopidźanawallabhaja</i>

„Kładąc mantrę Gajatri i Wedy na wadze, Pan Brahma zobaczył, że są tej samej wagi”. (PP)

„Markendeja Ryszi powiedział, „Intonując Gajatri można osiągnąć zarówno materialny zysk jak i wyzwolenie. Wielbiciel, który pozbawiony jest jednak pragnień, osiąga najwyższą siedzibę Pana Wisznu”. (*Wisznudharmottara Purana*)

Intonowanie Brahma-gajatri razem z koncepcją Gaudija Wajsznawa szybko przyprowadzi nas do platformy *brahma-bhuta*, służby dla Radhy i Kryszny. Intonowanie *diksa* mantr ożywia nasz związek z Kryszną. Mantry kontrolują, oczyszczają i uwalniają umysł od materialnych przywiązań i wznoszą nas do duchowego świata. Nikt nie powinien zaniedbywać swoich mantr. Następująca historia pokazuje nieograniczoną moc mantry.

Pewnego razu uczeń zapytał swojego guru, który był sławnym świętym *siddha* z Wryndawan, „Gurudewa, jak długo po tym, kiedy otrzymałeś *diksa* mantrę, osiągnąłeś *siddhi*?” „Natychniast!” odparł. Natychmiast po otrzymaniu *diksa* mantry wszedł w *samadhi* na osiem godzin. W czasie *samadhi* zobaczył swoją duchową formę jako *mańdźari*, niosącą kwiaty do dekorowania włosów Radhy. Takie zaskakujące efekty są z pewnością możliwe dla tego, kto intonuje mantry z absolutną wiarą i podporządkowaniem.

„Można rozwinąć miłosną inteligencję oddania przez doskonałe intonowanie mantry Brahma-gajatri otrzymanej w momencie *bramińskiej* inicjacji. Z jasną inteligencją ktoś staje się naturalnie i spontanicznie nie zainteresowany nagrodami oferowanymi przez mentalne spekulacje i czynności dla korzyści, a przyjmuje pełne schronienie w Najwyższej Boskiej Osobie”. (ŚB 11.16.44 znaczenie)

*sandhjopastjadi-karmani wedenaćoditani me
puďzam tajh kalpajet samjaksankalpah karma-pawanim*

Skupiając umysł na Mnie, powinienes wielbić Mnie przez swoje różne przypisane obowiązki, takie jak intonowanie mantry Gajatri trzy razy dziennie. Takie czynności są opisane w Wedach, oczyszczają wielbiącego z reakcji czynności dla korzyści. (ŚB 11.27.12)

„Jeśli przyjmuje się schronienie w dźwiękowej reprezentacji Najwyższej Boskiej Osoby (*omkara*), można zrozumieć swoją konstytucyjną tożsamość i zaangażować się w służbę oddania, nawet będąc w uwarunkowanym życiu”. (CC, MADHJA 6.174 znaczenie)

Brahma-gajatri i Śrimad Bhagawatam Wedy oznajmiają, że oryginalnie *pranawa omkara* lub Om ekspandowało w mantrę Gajatri. Następnie mantra Gajatri ekspandowała w *ćatuh-śloki* Śrimad Bhagawatam, a te cztery wersety rozwinęły się w pełne Śrimad Bhagawatam. Związek pomiędzy mantrą Gajatri, a Śrimad Bhagawatam opisany jest w różnych *Puranach*.

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

Tradycyjni wedyjscy naukowcy twierdzą, że Gajatri jest przeznaczona do wielbienia boga słońca lub impersonalnego *brahmana*. Wielki komentator Śrīdhara Swami także dyskutuje o związku między *Bhagawata*, a Gajatri w swoim komentarzu do wersetu I.I.I: „Otwierając *Bhagawata* słowem *dhimahi* z Gajatri, ta *Purana* pokazuje się jako ta o naturze *brahmawidja*, znana jako Gajatri”. Śrīla Dźiwa Goswami jednakże ustanawia, że zarówno Gajatri, która jest esencją Wed, jak i Śrīmad *Bhagawatam* są przeznaczone do wielbienia Kryszny, Najwyższej Boskiej Osoby. W *Sandarbhach* Dźiwa Goswami wyjaśnia, jak Śrīmad *Bhagawatam* jest wyjaśnieniem Gajatri-mantry, poczynając od swojego pierwszego wersetu do ostatniego- 12.13.19, które kończą się zwrotem *satjam param dhimahi*. By kwalifikować się jako mantra Gajatri, mantra musi zawsze zawierać słowo *dhimahi*. Wjasadewa nie mógł bezpośrednio wspomnieć Gajatri w *Bhagawatam*, ponieważ Gajatri jest wedyjską Mantrą, intonowaną jedynie przez *dwidża* (podwójnie narodzonych braminów). *Purany*, takie jak Śrīmad *Bhagawatam*, mogą być studiowane przez każdego, bez względu na jego socjalny status. Dlatego Wjasadewa wstawił Gajatri swoimi własnymi słowami w Śrīmad *Bhagawatam*, tak jak widać to w pierwszym wersecie tej cennej *Amala Purany*:

*om namo bhagawate wasudewaja
džanmadj aja jato „nwajad itarataš čarthesw abhidžnah swarat
tene brahma hrda ja adi-kawaje muhjanti jat surajah
tedžo-wari-mrdam jatha winimajo jatra tri-sargo ‘mrysza
dhamna swena sada nirasta-kuhakam satjam param dhimahi*

O mój Panie, Śrī Kryszno, synu Wasudewy! O wszechprzenikający Boże, Najwyższa Osobo! Składam Ci pełen szacunku pokłon. Medytuję o Panu Krysznie, ponieważ On jest Prawdą Absolutną i pierwotną przyczyną wszystkich przyczyn stwarzania, utrzymywania i zagłady przejawionych wszechświatów. Jest On pośrednio i bezpośrednio świadomy wszystkiego, co przejawione, a zarazem niezależny od czegokolwiek poza Sobą Samym. To On na początku natchnął wiedzę wedyjską serce Brahmadźi, pierwszej żywej istoty. To On poddaje działaniu złudzenia nawet wielkich mędrców i półbogów, którzy są wtedy jak człowiek widzący wodę w ogniu czy ląd na wodzie. Wyłącznie za Jego sprawą materialne wszechświaty, przejawione na jakiś czas pod wpływem trzech

gun natury, wydają się rzeczywiste, choć wcale takie nie są. Dlatego medytuję o Nim, o Krysznie, który istnieje wiecznie w transcendentalnej siedzibie, zawsze wolnej od ułudy świata materialnego. Medytuję o Nim, gdyż On jest Prawdą Absolutną. (ŚB 1.1.1)

W *Tattwa-sandarbha* Śri Džiwa Goswami wyjaśnia bezpośredni związek pomiędzy Gajatri, a *Bhagawatam*. W pierwszym wersecie Śrimad Bhagawatam zwrot *džanmadj asja jatah* odnosi się do słowa z Gajatri – *sawituh*, które tak jak słowo *džanma* oznacza „dawać życie”. Opisuje ono pojawienie, utrzymywanie i niszczenie materialnego świata. Zwrot *tene brahma hrda* odnosi się do słowa w Gajatri – *praćodajat*, które znaczy inspirować. W rzeczy samej, Kryszna dokonał tego po prostu przez wniknięcie do serca Pana Brahmy. Gdy Kryszna wszedł do serca Brahmadži i zainspirował go do stworzenia, podobnie poprzez medium mantry Gajatri, Kryszna działa jako Dusza Najwyższa wewnątrz wszystkich braminów, inspiruje pracę inteligencji tak, by mogli oni zrozumieć Boga i podporządkować się Mu.

Zwrot *wisargo 'mrysa* oznacza trzy rodzaje stworzenia, czyli *om bhur, bhuhah, swaha*, które są pierwszą linijką mantry Gajatri. Słowo *swarat* (samo-jaśniejący) porównuje się ze słowem *dewasja* z Gajatri, które pochodzi od słowa *dewudjotame* (jaśnieć, błyszczeć). Słowo *param* z Bhagawatam i *warenjam* oznaczają najlepszy, przedni i główny. Słowo *satjam* z Bhagawatam i *bhargah* oznaczają blask, utrzymujący lub ten, który istnieje.

Tak jak w mantrze Gajatri, pierwszy wersec Bhagawatam kończy się słowem *dhimahi*. Słowo *dhimahi* jest w liczbie mnogiej, co oznacza, że Śrimad Bhagawatam przeznaczone jest dla każdego. Nie jest ograniczone tak jak Wedy, które dostępne są jedynie dla *dwidża*. Wjasadewa jasno definiuje Brahma-gajatri w wersecie otwierającym Śrimad Bhagawatam. Przez resztę książki Wjasadewa objawia, że Gajatri jest medytacją o Krysznie, Najwyższej boskiej Osobie i Śrimati Radhice, Jego wiecznej towarzysze. Zarówno mantra Gajatri jak i Śrimad Bhagawatam, które oparte jest na mantrze Gajatri, wyjaśniają miłość do Boga jako najwyższą zasadę religii.

„Śrila Wjasadewa daje czytelnikowi szansę do stopniowego rozwoju w duchowym rozumieniu, zanim faktycznie zacznie rozkoszować się esencją rozrywek Pana. W ten sposób Śrila Wjasadewa celowo przywołuje mantrę Gajatri: *dhimahi*. Ta mantra Gajatri jest szczególnie przeznaczona

dla ludzi zaawansowanych duchowo. Gdy ktoś osiąga sukces w intonowaniu mantry Gajatri, zrozumie transcendentálną pozycję Najwyższego Pana. Najpierw jednak należy zdobyć cechy bramińskie i stać się doskonale usytuowanym w gunie dobroci w celu intonowania mantry z sukcesem. Z tego punktu zaczyna rozumieć się transcendentálne imię, sławę, formę i cechy Pana. „Śrimad Bhagawatam jest narracją opowiadającą o *swarupa* (formie) Pana, która jest manifestowana przez Jego wewnętrzną energię. Energia ta odróżnia się od zewnętrznej energii, która zmanifestowała kosmiczny świat doświadczeń. Śrila Wjasadewa czyni jasne rozróżnienie pomiędzy wewnętrzną, a zewnętrzną energią zaraz w pierwszym wersecie Pierwszego Rozdziału Śrimad Bhagawatam. Mówi, że wewnętrzna energia jest faktyczną rzeczywistością, a zewnętrzna, manifestowana w formie materialnej egzystencji, jest tymczasowa i iluzoryczna, nie bardziej rzeczywista niż miraż na pustyni”. (TLC roz. 23)

„Znaczenie *Wedanta-sutry* prezentowane jest w Śrimad Bhagawatam. Pełne znaczenie Mahabharaty znajduje się tam także. Komentarz do Brahma-gajatri jest tam również i w pełni rozwija się w całą wiedzę wedyjską. Śrimad Bhagawatam jest najwyższą *Puraną*, która została skompilowana przez Najwyższą Osobę, Boga, w Jego inkarnacji jako Wjasa. Jest tam dwanaście pieśni, trzysta trzydzieści pięć rozdziałów i osiemnaście tysięcy wersów”. (*Garuda Purana*)

Brahma-gajatri i Maha-mantra Hare Krysna

kryszna-mantra hajte habe samsara-močana
kryszna-nama hajte pabe krysznera čarana

Jedynie dzięki intonowaniu Świętego Imienia Krysny można osiągnąć wyzwolenie z materialnej egzystencji. Jedynie dzięki intonowaniu mantry Hare Krysna można otrzymać sposobność ujrzenia lotosowych stop Pana. (CC, ADI 7.73)

Maha-mantra Hare Krysna jest doskonała, niezależna i całkowicie czysta. Nie wymaga żadnych *samskar*, czy procesu inicjacji żeby działała. Każdy może intonować tę mantrę, bez względu na to, czy jest kwalifikowany czy nie. W *maha-mantrze* Hare Krysna znajduje się nieograniczona moc. Nawet bez guru, inicjacji, *sadhu sangi* czy czegokolwiek innego ktoś jest

w stanie osiągnąć Kryszna-premę intonując Hare Kryszna. Dzięki niezachwianej wierze w Boga, sadhu-sandze i czystości serca osiągniętej w poprzednim życiu, osoba może osiągnąć Kryszna-premę jedynie przez siedzenie i intonowanie Hare Kryszna. Jednak taka indywidualność może zdarzyć się raz na milion. Generalnie, z powodu ignorancji, *aparadha*, *anartha*, mentalnej nieczystości i znacznego braku wiary ktoś potrzebuje treningu, zachęcenia i towarzystwa zaawansowanego wielbiciela, by osiągnąć doskonałość w intonowaniu mantry Hare Kryszna.

Proces inicjacji pociągający za sobą przyjęcie *maha*-mantry Hare Kryszna oznacza, że ktoś akceptuje schronienie *bona fide* mistrza duchowego. Otrzymując łaskę guru, uczeń prowadzony jest bezpiecznie i szybko na ścieżce duchowej doskonałości. Gaurakiśiora dasa Babadźi powiedział, że ktoś może zrozumieć swoją *swarupa* jedynie przez intonowanie *maha*-mantry Hare Kryszna.

„Mantra Gajatri czy Om wyzwala z powtarzających się narodzin i śmierci w tym świecie; ale święte imię Kryszny daje schronienie w lotosowych stopach Kryszny”. (CC, ADI 7.73)

„Uwarunkowane dusze zajęte są ciągłym zmaganiem się o egzystencję (*manah sasthanindrijani prakrti-sthani karsati*). Wyzwolenie z tego zmagania zapewnia najwyższą korzyść, lecz bez otrzymania mantry od Najwyższej Osoby, Boga, wyzwolenie jest niemożliwe. Początkową mantrą jest Gajatri. Po oczyszczeniu się i zdobyciu kwalifikacji, ktoś staje się braminem (*dwidźa*) i otrzymuje mantrę Gajatri. Jedynie przez intonowanie mantry Gajatri ktoś może zostać wyzwolony. Zwykle tylko bramini i półbogowie mogą intonować tę mantrę. W Kali-judze każdy jest w bardzo trudnej sytuacji. Jedynie potężna mantra może wyzwolić kogoś od niebezpieczeństw w tym wieku. Dlatego Najwyższa Boska Osoba w Swojej inkarnacji jako Pan Ćajtanjja daje nam mantrę Hare Kryszna”. (śb 8.6.15 znaczenie)

„Cała rzecz polega na tym, że Śridhara Swami kładzie silny nacisk na to, że możesz w prosty sposób intonować mantrę Hare Kryszna nie spełniając żadnych rytualnych ceremonii. Madhawendra Puri skomponował ładny werset, w którym mówi, „Droga mantro Gajatri, ofiarowuję ci mój szacunek, ale dłużej już nie mogę intonować mantry Gajatri”. Kąpiel wczesnym rankiem jest dobrym sposobem na duchowe zaawansowanie. Lecz Madhawendra Puri powiedział także, „Teraz nie jestem w stanie przestrzegać tego

nakazu. Proszę, wybac mi”. Tak opisywał to na różne sposoby. W końcu podsumował wszystko w ten sposób, „Usiądę gdzieś pod drzewem i będę po prostu pamiętał imię Gowindy, To wystarczy. Tak”. Powiedział, „Proszę wybac mi, proszę wybac mi, proszę wybac mi”. (SPT 18.2.71)

Śastry ciągle kładą nacisk na niewiarygodną moc intonowania świętych imion Kryszny. *Harinama*, nawet bez *diksha* czy jakiś wstępnych rytuałów oczyszczających, natychmiast daje rezultaty, gdy tylko wchodzi w kontakt z językiem. „*Maha*-mantra Hare Kryszna jest zadziwiająco potężna, że daje owoc tak szybko, gdy tylko dotyka języka. Mantra ta usuwa wielkie grzechy, które nie mogą być zniszczone przez *jagie*, *tapa*, *dana* czy inne czynniki. Jest swobodnie dostępna i może być intonowana przez każdego, wszędzie i o każdym czasie. W przeciwieństwie do innych mantr, intonowanie *maha*-mantry Hare Kryszna nie zależy od *diksha*, właściwego zachowania czy oczyszczających rytuałów”. (Padjawali 29)

Mimo zadziwiającej mocy *harinama*, zgodnie ze Śri Dźiwa Goswamim, należy nadal podążać za *mahadźanami*, takimi jak Narada Muni, który najpierw przyjął *diksha*, a potem wielbił swoje ukochane Bóstwa. Bez przyjęcia mantra *diksha* od mistrza duchowego nie można rozbudzić swojego związku z Najwyższą Boską Osobą jako sługa, przyjaciel itd. Jedynie Śri Guru może ustanowić czyjś wieczny związek z Kryszną. Śri Ćajtanja Mahaprabhu, Jego zwolennicy i wszyscy Gaudija Wajsznawowie, aż do obecnych czasów, podążali za tą tradycją. Poza intonowaniem *maha*-mantry Hare Kryszna, Pan Ćajtanja, Pan Nitjananda i Śri Adwajta Aćarja, przyjęli mantra *diksha* od *bona fide* mistrza duchowego. By pozostać na ścieżce *wajdhi-sadhana* potrzebna jest tylko *maha*-mantra Hare Kryszna. W celu czynienia postępu na platformie *raga-marga* i ostatecznie służenia wiecznym *wradźa-lila* Kryszny ktoś musi otrzymać *diksha* mantrę, taką jak *Kama-bidźa*, *Gopala*-mantra i *Kama-gajatri*. *Hari-bhakti-wilasa* wyjaśnia, że mantry te są niezbędnie konieczne do wewnętrznego wielbienia przez medytację i do zewnętrznego wielbienia *arća-wigraha* Radha-Kryszna.

Maha-mantra Hare Kryszna jest *namatmika*, życiem Brahma-gajatri, *Gopala*-mantry i *Kama-gajatri*. Święte imię Kryszny jest oryginalną mantrą rozbrzmiewającą w duchowym świecie Goloka Wryndawana. Te mantry (*Gopala*-mantra, *Kama-gajatri*) i inne mantry wedyjskie mają w sobie życie, ponieważ różne imiona Kryszny są wewnątrz nich. Śripada Madhwaćarja

wyjaśnił, że wedyjskie mantry używane do wielbienia półbogów mają moc, ponieważ zawierają drugorzędne imiona Kryszny (*gauna-nama*).

Mantry takie jak *om namo śiwaja* i inne, które używane są do zwracania się do różnych półbogów, pośrednio gloryfikują Krysznę. Słowo *śiwaja* np. znaczy „wszech-pomyślny”. Wszystko, co dotyczy Najwyższego Pana Śri Kryszny, jest doskonale pomyślnie. Poza tym, to Sam Kryszna jest tym, który wyposaża półbogów w ich cudowne moce. Prawdziwi zwolennicy *dajwi warnasramy* stają się połączeni z Kryszną, gdy intonują wedyjskie mantry ze zrozumieniem, że są one drugorzędnymi imionami Kryszny. Za to *smarta* bramini w mantrach widzą jedynie półbogów, więc osiągają jedynie półbogów.

Ze wszystkich mantr święte imię Kryszny jest najważniejsze. Śri Dźiwa Goswami mówi, że Gajatri-mantra posiada wartość, ponieważ zawiera w sobie imiona Kryszny. Będąc pełnym i kompletnym (*nitja mukto, purno śuddho*), święte imię może obdarzyć wszystkim, co niezbędne. Mantra Gajatri jednakże przyjmowana jest w celu polepszenia wielbienia świętego imienia. Świat materialny jest wypaczonym odbiciem czystej, duchowej rzeczywistości. W świecie duchowym *maha*-mantra Hare Kryszna jest na samej górze, a w świecie materialnym odbija się jako mantra *Om*. Mantrę *Om* możemy zobaczyć poprzez Wedy, a inne mantry Gajatri można znaleźć w *Smryti*. *Maha*-mantra Hare Kryszna manifestuje się w dalszej literaturze wedyjskiej. Z powodu pozornej niejasności *maha*-mantry, *smarta* bramini nie uważają intonowania Hare Kryszna za tak istotne, jak intonowanie *Wed* i Gajatri-mantr. Intonowanie *maha*-mantry Hare Kryszna jest samą esencją wszystkich *Wed*.

Om emanuje z fletu Kryszny i manifestuje się najpierw jako Gajatri, potem jako Wedy, *Wedanta-sutry* i ostatecznie jako Śrimad Bhagawatam. Na początku, w środku i na końcu Śrimad Bhagawatam kładzie nacisk na skuteczność intonowania świętych imion Kryszny. Faktycznie, podsumowująca śloka wspaniałej rozprawy Śrila Wjasadewy poleca intonowanie świętych imion Kryszny.

*nama-sankirtanam-jasja, sarwa-papa-pranaśanam
panamo dukkha-śamanas, tam namami harim param*

Zbiorowe intonowanie świętego imienia Kryszny niszczy wszystkie grzeszne reakcje. Składanie pokłonów Panu Hari usuwa wszystkie

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

materialne zmartwienia, dlatego ofiarowuję moje pełne szacunku pokłony Najwyższemu Panu Hari. (ŚB 12.13.23)

Maha-mantra Hare Kryszna, która jest jugala-mantrą Radhy i Kryszny, ekspanduje z Wryndawan jako Kama-gajatri. Mantrą Brahma-gajatri staje się po przekroczeniu rzeki Wiradźa. Po wejściu do świata materialnego *ĉit-śakti*, duchowa energia tej mantry, przyjmuje formę mantry nasienia. Następnie manifestuje się jako *Om*, które rozprzestrzenia się w *bhur*, *bhuwah*, *swaha*. Ponownie wracając do duchowego świata *bhur*, *bhuwah*, *swaha* ekspanduje w Brahma-gajatri, a ta w *Purusza-sukcie*. *Purusza-sukta* ekspanduje w mantry czterech Wed (*Ryg*, *Atharwa*, *Sama*, *Jadźur*). Następnie Wedy rozprzestrzeniają się w Agamy, które zawierają pisma *Panćaratrika* w stu ośmiu różnych książkach opisujących różne mantry *panćaratrika*, takie jak *Gopala-mantra* i *Kama-gajatri*.

„Jeśli dzięki intonowaniu *maha*-mantry Hare Kryszna można osiągnąć miłość do Boga, to można zapytać, jaka jest potrzeba przyjmowania *diksha*. Nawet jeśli intonowanie Świętego Imienia jest wystarczające by sprawić, że osiągnię się postępowanie w życiu duchowym do standardu miłości do Boga, nadal jest się podatnym na zanieczyszczenia z powodu posiadania materialnego ciała. W rezultacie, szczególny nacisk kładziony jest na *arćana-widhi*, pomagający w oczyszczeniu ciała i umysłu”. (ŚB 7.5.23-24 znaczenie)

Czy efekt intonowania mantry Gajatri i *maha*-mantry jest taki sam czy inny? Jest taki sam. Gajatri oznacza to, co wyzwala kogoś z materialnego uwikłania. Poza oferowaniem wyzwolenia, mantry Gajatri intonowane przez Gaudiję Wajsznawów szczególnie nagradzają miłością do Boga. Dlatego mają ten sam efekt, co intonowanie Hare Kryszna. Samo *kama-bidźa klim* może dać Radha-Kryszna *premę*, a to oczywiście jest doskonałością intonowania *maha*-mantry Hare Kryszna. Lecz jeśli intonowanie Hare Kryszna jest wiecznym zajęciem duszy, a *maha*-mantra wystarcza by dać nam Kryszna-*premę*, to po co martwić się jeszcze o *diksha* mantry? Mantry wedyjskie i *panćaratrika* są potrzebne tylko uwarunkowanym duszom. Jeśli ktoś jest na pozycji *brahma-bhuta* (transcendentalnej), wtedy może z łatwością osiągnąć całą doskonałość jedynie dzięki intonowaniu *maha*-mantry Hare Kryszna.

Kto jest czysto usytuowany w *bhagawata-marga*, nie ma materialnych przywiązań lub względów na prawo, społeczeństwo, związku czy miłość.

Lecz dla tego, kto nadal jest na cielesnym poziomie „ja i moje” i kto potrzebuje wiązać się z innymi na zewnętrznej platformie społeczeństwa i religijności, oczyszczenie jest potrzebne, by wznieść go do platformy transcendentnej. Dlatego przez przestrzeganie zasad *margi* wedyjskiej i *pañcātrika* i przez otrzymanie niezbędnych mantr *dikṣa* ktoś może stopniowo oczyścić się, odwiązać i być w stanie żyć doskonale na *bhāgawata-marga* – w czystej, miłosnej służbie dla Radhy i Kryszny.

„By intonować Święte Imię Pana nie trzeba polegać na innych parafeniach, ponieważ można natychmiast osiągnąć wszystkie pożądane rezultaty połączenia się z Najwyższą Osobą, Bogiem. Dlatego można następnie zapytać, dlaczego zatem istnieje konieczność inicjacji czy późniejszych duchowych czynności w służbie oddania dla kogoś, kto angażuje się w intonowanie imienia Najwyższego Pana. Odpowiedzią jest to, że choć jest to prawidłowe, że ktoś, kto w pełni angażuje się w intonowanie Świętego Imienia nie musi zależeć od procesu inicjacji, to ogólnie wielbiciel uzależniony jest od wielu obrzydliwych materialnych zwyczajów i uwarunkowań, z powodu materialnego zanieczyszczenia ze swojego poprzedniego życia. W celu uzyskania uwolnienia od tych wszystkich zanieczyszczeń, wymaga się zaangażowania w wielbienie Pana w świątyni. Wielbienie Bóstwa w świątyni jest istotne w redukowaniu czyjogoś braku spokoju z powodu zanieczyszczeń uwarunkowanego życia.

„Tak więc Narada w swojej *pañcātrika-widhi* oraz inni wielcy mędrcy czasem naciskają, że ponieważ każda uwarunkowana dusza ma cielesną koncepcję życia dążącą do zadowalania zmysłów, by ograniczyć to zadowalanie zmysłów zasady i przepisy dotyczące wielbienia Bóstwa w świątyni są istotne. Śrila Rupa Goswami opisał, że święte imię Pana może być intonowane przez wyzwolone dusze, lecz prawie wszystkie dusze, jakie musimy inicjować są uwarunkowane. Poleca się intonowanie świętego imienia Pana bez obraz i zgodnie z zasadami regulującymi, jednak zgodnie ze swymi przeszłymi złymi przyzwyczajeniami, narusza się te zasady i przepisy. W ten sposób zasady regulujące do wielbienia Bóstw są także równocześnie istotne”. (SC, ADI 7.77 znaczenie)

Maha-mantra Hare Kryszna, *dikṣa* mantry i proces wielbienia Bóstwa Kryszny współpracują razem, by pomóc osiągnąć doskonałość. Gdy uwarunkowana dusza rozpoczyna intonowanie Hare Kryszna, staje się oczysz-

czona z materialnego zanieczyszczenia i wznosi się do platformy dobroci. Osiągając częściowe wewnętrzne i zewnętrzne oczyszczenie, zaczyna okazywać cechy *braminiczne*. W ten sposób otrzymując *diksha* i właściwe mantry Gajatri, kontynuuje intonowanie *maha*-mantry Hare Krysna razem z wielbieniem formy Bóstwa Pana i przebywaniem z zaawansowanymi wielbicielami. Dzięki tym praktykom ostatecznie wznosi się do transcendentnej platformy *wiśuddha-sattwa*, czystej dobroci. Innymi słowy, owocem intonowania Hare Krysna jest samooczyszczenie i osiągnięcie schronienia *bona fide* guru. Następnie guru instruuje kogoś w świadomości Krysny i daje *diksha*. Po przyjęciu *diksha* owocem *nama* sankirtana ucznia będzie Krysna-*prema*.

„Nawet rodząc się w rodzinie bramińskiej, nie można zaangażować się w wedyjskie rytuały nie będąc inicjowanym i nie posiadając świętej nici. Mimo narodzin w rodzinie bramińskiej, ktoś staje się braminem po inicjacji i ceremonii świętej nici. Dopóki ktoś nie jest inicjowany na bramina, nie może wielbić świętego imienia właściwie”. (CC, MADHJA 15.108 znaczenie)

Mantry *diksha* dają nam czystość i wsparcie i powstrzymują nas od upadku. Funkcja *diksha* guru jest kompletna i owocna, gdy uczeń doświadcza swojej *swarupy* lub osiąga *swarupa-siddhi*. Ale aspekt *siksha* – otrzymywania poleceń i nauk ma ciąg dalszy w *wastu-siddhi* i poza nim. Pomimo, że zasadniczą *sadhaną* jest intonowanie *maha*-mantry Hare Krysna, Sam Pan Ćajtanja przyjął dziesięciosylabową Gopala-mantrę od Swojego mistrza duchowego, Iśwara Puriego, co jasno pokazuje ważność inicjacji *pañcaratrika* w mantrach wajsznawawów. Otrzymanie mantr wedyjskich i *pañcaratrika*, takich jak Brahma-gajatri, Gopala-mantra i Kama-gajatri, zwiększa wartość oczyszczania wielbiciela, uspokaja niespokojny umysł i umożliwia komuś wielbienie Bóstw. W ten sposób intonowanie świętych imion Krysny i otrzymanie mantr *pañcaratrika* od *bona fide* mistrza duchowego jest fundamentem dla Gaudija Sampradaji.

Zarówno Gajatri jak i *maha*-mantra Hare Krysna są tą samą prawdą, ponieważ zawierają święte imiona Pana. Jedna część tej prawdy nazywa się *nama* (*maha*-mantra Hare Krysna), a druga część to mantra (Gopala-mantra). Po otrzymaniu *maha*-mantry ktoś jest zobowiązany do przyjęcia mantra inicjacji. Przez intonowanie Brahma-gajatri ktoś może zrozumieć, że nie jest tym ciałem, i staje się wyzwolony od materialnej koncepcji życia.

Jednak, intonowanie Hare Kryszna przenosi kogoś do duchowego świata i daje *premę*, pod warunkiem, że *diksza* zostało należycie przyjęte od *bona fide* mistrza duchowego.

Mantra Gajatri wznosi intonującą ją osobę do poziomu wyzwolenia, a po tym wycofuje się. Po wyzwoleniu Święte Imię Śri Kryszny jest obecne nadal i pomaga osiągnąć ekstatyczną Kryszna-*premę*.

Brahma-gajatri zawiera świętą sylabę *Om*, która porównana jest do nasiona, a Gopala-mantra jest dojrzałym owocem nektariańskiej premy. Smak przeżywania nasiona intonowania *Om* nie może równać się smakowi słodkiego owocu intonowania Kryszna-*nama*.

Jaki jest związek między nama-sankirtana, a mantrami *diksza*, takimi jak Gopala mantra i Kama-gajatri? Gopala-mantra i Kama-gajatri są mantrami prowadzącymi do doskonałości. Intonowanie tylko tych mantr, jak robili to mędrcy z Dandakaranji, może doprowadzić kogoś do obszaru Goloki. Dzięki intonowaniu Gopala-mantry, Kama-gajatri i Gaura-gajatri ktoś osiąga *sambandha-gjane* i traci przywiązanie do zadowalania zmysłów. Następnie *sadhaka* poczuje któryś z miłosnych smaków (*rasa*), rosnący wewnątrz niego, a ostatecznie zmanifestuje się jego wieczna *swarupa*. Po tym etapie wszystko zostanie objawione przez *śuddha-nama*. Mantry *diksza* umożliwiają *sadhace* intonowanie *śuddha-nama*, czystego imienia Kryszny.

Mędrcy z Dandakaranja spełniali *sadhanę* intonowania Gopala-mantry. Mantra ta ustanowiła ich związek (*sambandha-gjana*) z Panem i stopniowo odkryła stały smak oddania (*sthaji-bhawa*) w *madurja-rasie*. W ten sposób osiągnęli *swarupa-siddhi*, ostateczny limit doskonałości w tym świecie. Następnie urodzili się jako *gopi*, by służyć Krysznie w Jego rozrywkach w Bhauma Wryndawana. Na tym etapie doskonałości nie ma potrzeby intonowania Gopala-mantry, Kama-gajatri czy innych mantr *diksza*. Doskonalenie transcendentalnej tożsamości i służby odbędzie się poprzez słuchanie i intonowanie o rozrywkach Śri Kryszny, przez przebywanie z Kryszną i Jego wiecznymi sługami, takimi jak Lalita-sakhi i Śri Rupa Mańdzari.

Mantry *diksza*, takie jak Gaura-gajatri, Gopala-mantra i Kama-gajatri są niezbędne na etapie *sadhany*, ponieważ oczyszczają czyjeś intonowanie *harinama* i ustanawiają czyjś wieczny, miłosny związek z Kryszną. Jednak *nama-sankirtana* jest najlepszą praktyką zarówno w *sadhanie*, jak i w stanie

doskonałości. Wyzwolone dusze nie będą dłużej intonować mantr *diksha*, lecz na zawsze będą cieszyć się ambrozją nektaru *nama-sankirtana*.

W *Raga-wartma Candrika* Śrila Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura jasno oznajmił, że ci, którzy intonują Hare Krysna i wielbią Najwyższą Boską Osobę bez otrzymania najpierw *diksha* od Wajsznawa guru, nie osiągną Najwyższego Pana. Ich intonowanie jednakże ochroni ich przed wejściem do piekła. Potem, w następnym życiu otrzymają *sadhu-sangę*, przyjmą *diksha* i ostatecznie osiągną Najwyższego Pana. *Śastry* i przykładowe życie wcześniejszych *aćarjów* ukazuje potrzebę otrzymania mantr, takich jak *Gopala-mantra* i *Kama-gajatri*, w celu osiągnięcia stałości w czystej świadomości i osiągnięcia doskonałości *Krysna-premy*. *Narada-panćaratra*, *Jagjwalkja-sambita* oraz *Bhakti-rasamryta-sindhu* kładą nacisk na absolutną potrzebę dla wszystkich *sadhaków* otrzymania *diksha* od *bona fide* mistrza duchowego. Rupa Goswami wspomina podporządkowanie się i przyjęcie *diksha* od mistrza duchowego (*gurupadaśrajastasmāt krysna-dikszadi-sikszanam*), jako pierwsze dwie z sześćdziesięciu czterech zasadniczych części (*anga*) *sadhana-bhakti*.

Wszyscy wieczni towarzysze Śri Ćajtanji Mahaprabhu podążali tym procesem przyjmowania *diksha* i intonowania Hare Krysna razem z różnymi mantrami *diksha*. Nawet Śrila Haridasa Thakura, tytułowany jako *namaćarja*, przyjął *diksha* od Adwajta Aćarji, zgodnie z *Adwajta Prakaś*. Obowiązkiem mistrza duchowego jest oczyszczenie i przyprowadzenie swojego ucznia do *prema-dhama* Wryndawan, poprzez przekazanie mu właściwych mantr, łaski i duchowych instrukcji (*diksha* i *sziksha*). Tradycją *guru-siszja* w Gaudija Sampradaji było otrzymanie przez ucznia mantry *diksha* po oczekiwaniu na nią najwyżej rok. Obecnie jednak Gaudija *aćarjowie* dają *diksha* w przeciągu tygodnia lub miesiąca. Jest to standardem między wieloma guru pochodzącymi od Bhaktisiddhanty Saraswatiego Thakury, by dawać Guru i Gaura-gajatri oraz potężną *Gopala-mantrę* razem z *harinama*.

Mimo, że nie jest to zgodne z tradycją, obecnie jest paru guru, którzy przyjmują uczniów, ale nie dają im żadnych mantr *diksha* nawet po ośmiu czy dziewięciu latach. Standardem Śrila Prabhupada w ISKCON-ie było dawanie *diksha* po sześciu miesiącach lub jednym roku najdłużej. Guru powinni być szczerzy i współczujący względem swoich uczniów, dając

tak dużo łaski jak to możliwe, by pomóc im w postępie na ścieżce *prema-bhakti*. Podążanie za poprzednimi *aćarjami* oznacza utrzymywanie tradycji Gaudija, polegającej na emanowaniu wspaniałomyślnością oraz współczuciem. Doceniając ogromną moc różnych *diksza* mantr przekazywanych przez życzliwą linię nauczycieli, obecni *aćarjowie* powinni znaleźć sposoby i możliwości, by szybko rozdawać łaskę chętnym i zasługującym na to uczniom. Standard Śrila Prabhupada powinien być przykładem i inspiracją. „Każdy, kto m? choć cień skłonności, by stać się wielbicielem, powinien dostać taką szansę”. (SB, kasety 27.12.69)

Historie z Prabhupadem i Gajatri

Inicjacje: „Jasnym, delikatnym i spokojnym głosem Śrila Prabhupada zaczął nauczać mnie mantry Gajatri. Następnie wziął świętą nić i założył wkoło mojej szyi i wzdłuż ciała, bardzo wdzięcznie i z taką precyzją w swoich ruchach. „Teraz – powiedział – jesteś braminem”. (*Riktananda Dasa*)

Intonowanie Śrila Prabhupada: „Po kąpeli, ubraniu się i nałożeniu tilaka Prabhupada cicho recytował mantrę Gajatri. Trzymając swą bramińską nić i zawijając ją wkoło kciuka, siedział wyprostowany, cicho poruszając ustami”. (*Prabhupada Lilamryta* tom 2)

Kiedy Śrila Prabhupada intonował Gajatri? „Zwykle Prabhupada intonował Gajatri natychmiast po wykąpaniu się. Nad ranem, zaraz przed wschodem słońca Prabhupada kończył tłumaczenie, mył twarz, nakładał świeży tilak i intonował Gajatri. Następnie szedł na poranny spacer. Południową Gajatri intonował około 13.15 po kąpeli, przebraniu się w świeże ubrania i nałożeniu tilaka. Wieczorną Gajatri intonował czasem po *darśanie* Radha-Madhawy. Często intonowałem Gajatri ze Śrila Prabhupadem. Siadał w swoim pokoju do *darśanów* lub na jakimś siedzeniu, z otwartymi oczyma intonował Gajatri w przeciągu czterech lub pięciu minut”. (HSI)

Historie ze Śrila Prabhupadem i Gajatri: „Pewnego razu wielbiciel o imieniu Sahadewa, który wcześniej brał narkotyki, wrócił się do pokoju Prabhupada zaraz po tym, jak otrzymał bramińską inicjację. Gdy Prabhupada zapytał go, czemu się wrócił i mu przerywa, Sahadewa odparł, „O Śrila Prabhupada, zapomniałem swój woreczek na korale”. Po tym, jak wyszedł z pokoju, Prabhupada obrócił się w moją stronę i powiedział: „I to jest bramin?”

„W Melbourne w 1976 r. Śrila Prabhupada dawał inicjację Gajatri kilku uczniom. Puszta Krysna Swami, sekretarz Prabhupada, postanowił przyspieszyć inicjację przez nałożenie nici bramińskich na ramiona nowym uczniom, zanim wejdą do pokoju Prabhupada w celu otrzymania mantry Gajatri. Gdy Śrila Prabhupada zobaczył to, zmartwił się i powiedział: „Kto założył wam świętą nić?” Wezwał Puszta Krysne i powiedział: „Ja to robię, nie ty. Ja zakładam świętą nić, nie ty!”

„Pewnego razu w Indiach na programie mikrofon wyslizgnął się z popusutego statywu i zakłócił wykład Prabhupada z Bhagawatam. Widząc to, Prabhupada powiedział do ucznia, by ten zdjął swoją nić bramińską i użył jej do przywiązania mikrofonu do statywu”. (HŚI)

W zwykłych warunkach takie użycie nici bramińskiej zostałoby uznane za niewłaściwe. Użycie przez Prabhupada nici bramińskiej do pomocy przy wykładzie z Bhagawatam nie jest z pewnością obraźliwe. Raczej jego transcendentálna pomysłowość pokazuje, że był doskonałym sędzią czasu i okoliczności. Użycie nici bramińskiej, by uczynić aranżacje w rozprzestrzenianiu chwał Najwyższej Osoby jest celem i esencją mantry Gajatri, która jest reprezentowana przez nić bramińską. Ponadto, przez takie zachowanie nauczał, że *pañcātrika* marga jest zawsze podporządkowana i podległa *bhagawata-widhi*. We wszystkich przypadkach *pañcātrika widhi* funkcjonuje, by służyć i pomagać *bhagawata-widhi*, czy ścieżce bezpośredniego wychwalania Najwyższej Osoby, Krysny. Prabhupada *ki dżaj!*

„Pewnego razu w Bombaju Tamal Krysna Goswami zgubił klucz do *el-mira* Prabhupada i Prabhupada zmartwił się z powodu jego niedbalstwa. Po odnalezieniu klucza, Tamal Krysna Goswami przywiązał go do swojej nici bramińskiej i pokazał to Śrila Prabhupadowi, by zapewnić go, że nigdy więcej nie zgubi tego klucza. Śrila Prabhupada spojrział na Tamala Krysne Goswamiego i skinął głową z aprobatą. Więc nawet z tego przykładu wydaje się, że Śrila Prabhupada nie miał nic przeciw wielbicielom, którzy przywiązywali klucze do swoich bramińskich nici”. (HŚI)

Czy jest to właściwe? Praktyka ISKCON-owa przywiązywania kluczy do nici bramińskiej może być zaobserwowana także pomiędzy goswamiami z Wryndawan, panditami z Puri, Gaudija sannjasinami, braminami z Waranasi, pukha pudżarimi z Południowych Indii i niektórymi riksarzami z Majapur. Wydaje się, że bramini na całym świecie przyjęli ten zwyczaj.

Rozdział trzeci

Upawita i zasady intonowania

Święta nić

W czasie inicjacji w Gajatri uczeń dostaje świętą nić. Noszenie świętej nici, technicznie zwanej *upawita*, *jagjopawita* lub *brahmasutra*, jest integralną częścią *upanajanam*. Pan Wisznu znany jest także jako *Jagja*. Ponieważ wszystkie obrzędy ofiarne dedykowane są Wisznu, nazywają się *jagjami*. Słowo *upawitam* oznacza „to, co otacza”. Dlatego nić, która otacza Pana Wisznu nazywa się *jagjopawita*. Po otrzymaniu *upanajanam* osoba nosi świętą nić, *upawitę*, która kiedy owinięta przez ramię, otacza Pana Wisznu przebywającego w sercu. Słowo *jagjopawita* oznacza także „ofiarna nić”, ponieważ symbolizuje poświęcenie ego w służbie dla Boga.

W czasie inicjacji guru błogosławi ucznia świętą nicią intonując mantrę:

*om jagjopawitam paramam pawitram
pradżapater jat sahadżam purastat
ajusjam agrjam pratimuńća subhram
jagjopawitam balam astu tedżah.*

Ta święta nić jest najczystsza. Poprzedni nauczyciele pobłogosławili ją. Przez noszenie *jagjopawity* osiąga się długowieczność, duchową moc, blask i boskie oświecenie

Dlaczego nić nazywana jest także *brahmasutra*? Święta nić, która posiada trzy pasma (*sutry*) splecione razem, symbolizuje połączenie trzech istot – *cit*, indywidualnej duszy; *aćita*, materialnego ciała; *iswara*, Najwyższego Pana jako Duszy Najwyższej i zamieszkującego tam świadka. Trzy pasma oznaczają także używanie trzech funkcji – myślenia, mówienia i działania jedynie dla duchowego celu. Główny węzeł znany jest jako *brahmagranthi*, węzeł Brahmy. Ten węzeł chroni ciało od chorób i złych wibracji.

Upawita przekazywana jest mężczyźnie po tym, gdy otrzymał wedyjską mantrę Gajatri. Oznacza ona, że przyjął on guru i jest w stanie studiować Wedy. Jest symbolem czystości. Przypomina *sadhace* o jego odpowiedzialności za medytowanie w celu utrzymania tej czystości.

Zgodnie z tradycją, brahmaćarin nosi tylko jeden komplet trzech pasemek; gryhasta dodaje trzy pasemka za żonę (w sumie sześć nici); wanaprastha nosi trzy komplety po trzy nici. Tradycyjnie, wanaprastha mieszka w lesie nosząc na sobie jedynie korę z drzewa. Dodatkowy komplet trzech pasemek zastępuje górne ubranie, które wymagane jest przy intonowaniu Gajatri i robieniu *pudży*. Brahmaćarin, który bezpośrednio przyjmuje sannjasę może nosić jeden komplet z czterech pasemek, które reprezentują czwarty porządek duchowego życia. Zgodnie ze stwierdzeniami w *Śrutii*, *Smriti* i *Brahmana*, po przyjęciu sannjasy po przejściu przez *aśram* gryhasta można nosić cztery komplety po trzy nici (razem dwanaście), by zaznaczyć przejście przez wszystkie cztery *aśramy*. Cztery komplety reprezentują także *dewów*, *pitri*, górne oraz zewnętrzne ubranie.

Pomiędzy braminami w Bengalu istnieje ogólna tradycja, a szczególnie między gryhasta braminami, by nosić trzy komplety po trzy nitki (dziewięć nici w sumie); jeden komplet dla *dewów*, drugi dla *pitri* (przodkowie), a trzeci jako *uttarija* (górne ubranie). Śrila Prabhupada nosił trzy komplety po trzy nitki i do *samadhi* został złożony z tą samą ilością nici.

Noszenie zbyt grubej *upawity* kończy się utratą reputacji, ponieważ widać, że ktoś usiłuje przechwalać się i pokazywać, że jest „wielkim braminem”. Noszenie świętej nici, która jest zbyt cienka przynosi efekt w utracie bogactwa, ponieważ oznacza, że ktoś wstydy się otwartego przyznania się do bycia braminem. Jest to mentalność odbiegająca od wybierania takich nici, które powinny być noszone. Wedy zalecają zbalansowaną mentalność w noszeniu *upawity*. Bramin powinien być wolny od fałszywej dumy i uda-

wanej pokory. Wolny od wszelkich ukrytych motywów, powinien nosić *upawitę* jedynie po to, by angażować się w służbę dla Pana.

Upawita może być prana w czasie kąpieli. W trakcie golenia czy masażu z olejkami może zostać związana wkoło talii. Jednakże *upawita* nie powinna być nigdy ściągana z wyjątkiem zastępowania jej nową. W czasie wypróżniania się *upawita* powinna być zawiązana dwa i pół raza w koło prawego ucha. Dlaczego nie bramińska pozostaje czysta, gdy zawiązana jest wokół prawego ucha (tak jak jest to czynione w momencie korzystania z toalety)? W czasie inicjacji bramińskiej siedem świętych rzek (Ganges, Jamuna, Godawari, Saraswati, Narmada, Sindhu i Kaveri) wchodzi do prawego ucha i stale przebywa w okolicy płata ucha. Dlatego też w kontakcie z prawym uchem nie pozostaje czysta, nawet jeśli reszta ciała zanieczyszcza się w momencie wypróżniania.

„*Upawita* jest znakiem osób kompetentnych do studiowania Wedy przy boku *aćarji*. Mistrz duchowy przyjmuje poważną osobę na swojego ucznia i daje mu świętą nić”. (ŚB 1.2.3 znaczenie)

„Gdy mistrz duchowy doprowadza ucznia bliżej do duchowej świadomości, osobie takiej dawana jest *upanajanam* lub święta nić. Święta nić oznacza, że: „Osoba ta jest teraz pod kontrolą mistrza duchowego w celu czynienia postępu w świadomości Krysny”. Ta ceremonia nici nazywa się *upanajanam*”. (SPT 7.7.73)

„Więc przynajmniej staramy się dawać świętą nić w czasie ceremonii. Lecz każdy może dostać taką nić w sklepie, wartą dwa pajsy lub jeden cent, i stać się braminem. „Czy jesteś braminem?” „O tak, widzisz moją świętą nić?” Koniec. „Co robisz?” „To nie ważne”. Nie bądźcie takimi braminami, a już na pewno nie w naszym obozie. Musicie podążać za przepisami i zasadami. Nie okazujcie tego w taki sposób „jestem teraz podwójnie inicjowany ze świętą nicią”. Nie oszukujcie w ten sposób”. (SPT 25.6.76)

Jak zrobić nić bramińską?

1) „Zawiń nić trzy razy wkoło kolan (lub jednego kolana i stałego przedmiotu, jak ciężki garnek; preferowane jest jednak wiązanie na kolanach dla otrzymania dostatecznej długości ukończony *upawity*), a potem przytrzymaj dwa końce między palcami, a kciukiem lewej ręki. Upewnij się, że wszystkie sznurki mają tę samą długość.

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

2) Zrób pętelkę z jednego, pozostawiając około 10-15 cm. Trzymaj wszystkie sznurki naciągnięte; trzymaj w miejscu, gdzie pętelka owija się wzdłuż pozostałych sznurków.

3) Owiń drugi koniec nici prostopadle do potrójnych nitki owiniętych wokół kolan, trzy razy. Przy każdym owinięciu cicho intonuj raz pierwszą linijkę z Brahma-gajatri.

4) Przełóż koniec sznurka, który właśnie owinąłeś przez pętelkę. Pociągnij za końcówkę, która zaciągnie pętelkę, potem pociągnij drugi koniec i zaciśnij, robiąc zwykły węzeł.

5) Skręć oba końce sznurka w kierunku, w którym nitki ze sznurka obracają się, zaciskając je, ale nie tak mocno, by się nie związały.

6) Złóż dwa końce sznurka razem i skręć je, tym razem w przeciwną stronę od tej, w którą skręcane były osobno.

7) Z dwóch końcówek zrób zwykły supełek na około 3 cm od pierwszego węzła i odetnij pozostały sznurek.

8) Teraz możesz zrobić drugą połowę *upawity* w ten sam sposób, zwracając uwagę nie tylko na to, by sznurki były tej samej długości, lecz także na to, by były równe pierwszej połowie. By to zrobić, najlepiej jest trzymać pierwszą połowę w tej samej pozycji, gdzie była zrobiona (np. wkoło kolan) i obwinąć drugą połowę nad pierwszą. Przez pociągnięcie dwóch połówek osobno z tą samą siłą (zanim zrobisz pierwszy węzeł na drugiej połowie), zobaczysz czy są równe. Jeśli nie, zwiększ odpowiednio drugą połowę, a potem zawiąż pierwszy węzełek.

9) Składanie kompletnej *upawity*: złóż ją na pół, robiąc pętelkę z dwóch końcówek *upawity* wkoło lewego palca wskazującego i wsadź prawy palec wskazujący do pętli powstałej przez złożenie; skręć złożone końce w jednym kierunku kilka razy, zwijają się wokół siebie; na koniec przełóż złożony koniec przez pętelkę, przez którą lewy palec wskazujący był włożony.

10) Zanim ją założysz, ofiaruj *upawitę* lotosowym stopom Bóstwa, które wielbisz”. (CMD)

Nektar *Upawity* „Śri Džiwa Goswami opuścił Nawadwipę i udał się do Wryndawan w celu przebywania w towarzystwie Śri Rupy i Śri Sanatany Goswamiego. W ekstazie miłości, Śri Džiwa poruszał się jak w hipnozie, wzbudzając zainteresowanie pomiędzy podróżującymi tą samą drogą. „Kim jest ten młody człowiek?” zastanawiali się. Musi być księciem ze

złotą cerą, podobną do kwiatu *campaka*. Co za piękna twarz! Zobaczcie tylko jego atrakcyjne, szerokie oczy, brwi, czoło, nos, uszy i kręcone włosy. Spójrzcie na jego szyję, szeroką pierś, paznokcie i palce na jego lotosowych dłoniach! Jak piękne są jego biodra, kolana i nogi”. Wszyscy oni podziwiali girlandę z *tulasi* zwisającą z jego szyi i białą jak mleko, świętą nić biegnącą wzdłuż jego piersi”. (BR)

„Pewnego dnia, gdy Gauranga był zajęty *sankirtanem*, do domu Śriwasa przybył bramin, ale nie otrzymał zgody na wejście do środka. Jego głębokie pragnienie zobaczenia *sankiratnu* Pana zostało pokrzyżowane, więc powrócił do domu rozczarowany. Pewnego dnia bramin ten spotkał Śri Ćajtanję nad brzegiem Gangesu. Wściekły, w złości zerwał świętą nić i przeklął Gaurangę, że jego szczęście w rodzinnym życiu zostanie zniszczone. Słyszając klątwę bramina, Gaurahari ucieszył się i powrócił do domu po zakończeniu kąpieli. Ci, którzy z szacunkiem słuchają o tym, jak Pan został przeklęty przez bramina, sami pokonują każdą klątwę bramina”. (BR)

„Na ceremonii świętej nici u Pana Wamanadewy, bóg słońca osobiście wypowiedział mantrę Gajatri, Bryhaspati ofiarował świętą nić, a Kasjapa Muni podarował pasek z trawy”. (ŚB 8.18.15)

„Spoglądam na Pana Mukundę, który ubrany jest w urocze, złote ubranie, ma złote ozdoby i złoty flet, i który nosi jako świętą nić lśniąca złotą girlandę z kwiatów *campaka*, tak wspaniale złotą, jak Śri Radha”. (VM)

Znaczenie mantry „Kto pełni wstępne czynności w służbie oddania, z gorącym pragnieniem mając na uwadze ten doświadczony poziom oddania, może osiągnąć obiekt wszelkich wysiłków. Nikt inny nie ma tej możliwości”. (BS w. 60 znaczenie)

Ten ważny cytat z *Brahma-sambhity* pokazuje, że chętny i sumienny wielbiciel zawsze utrzymuje cel (*prajodżana*) Kryszna-premy w swoim umyśle i sercu. Nigdy nie traci z oczu znaczenia życia i widzi to znaczenie we wszystkich swoich słowach, czynnościach i medytacjach. Gajatri (Guru, Gaura, Kama) i Gopala-mantra kieruje nas do Wryndawan. Zgodnie z Gajatri, którą ktoś intonuje i z jego zrozumieniem jej, uda się on na szczególnie planetę duchową (Wajkuntę lub Wryndawanę).

„Pewnego dnia *gurudewa* Gopala-kumara powiedział, „Gopala-mantra spełni wszystkie twoje pragnienia. Ponieważ przynosi taki rezultat, to jeśli zapragniesz osiągnąć Krysznę, mantra ta spełni i to pragnienie. Zawsze

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

myśl o Jego pięknej formie Śjamasundara, o Jego transcendentalnych cechach i rozrywkach. Jeśli to zrobisz, mantra ta spełni twoje pragnienie osiągnięcia Kryszny”. (Brygad *Bhagawatamryta*). „Tak jak wielbiciel medytuje o Panu, w taki sposób Pan manifestuje Swoją formę przed nim. Pan daje Jego sługom moc, by przekazywali Go innym”. (CB MADHJA 23.465)

*twam bhakti-joga-paribhawita-brt-sarodža
asse śruteksita-patho nanu natha pumsam
jad-jad-dhija ta urugaja wibhawajanti
tat-tat-wapuh pranajase sad-anugrahaja*

O mój Panie, Twoi wielbiciele mogą widzieć Cię uszami, przez proces *bona fide* słuchania i w ten sposób ich serca stają się oczyszczone, a Ty zasiadasz tam. Jesteś tak łaskawy dla Swoich wielbicieli, że manifestujesz Samego Siebie w poszczególnej, wiecznej formie transcendencji, w jakiej zawsze myślą o Tobie.

„Stwierdzenie to, że Pan manifestuje Siebie przed wielbicielem w formie, o jakiej wielbiciel lubi wielbić Go wskazuje, że Pan staje się posłuszny pragnieniu wielbiciela – tak bardzo, że manifestuje Swoją poszczególną formę, jakiej wielbiciel oczekuje. To wymaganie wielbiciela jest zaspokajane przez Pana, ponieważ jest On wrażliwy na transcendentalną, miłosną służbę wielbiciela. Potwierdza to także *Bhagawad-gita* (4.11): *je jatha mam prapadjante tams tathajwa bhadžamj aham*”. (ŚB 3.9.11 w. i znaczenie)

Poza koncentrowaniem się na znaczeniu mantry i słowach, z jakich się składa, należy właściwie wymawiać każde słowo, by wzmocnić należyty rezultat. W celu skoncentrowania się na znaczeniu mantry Gajatri, można podzielić mantry na części i robić pauzę pomiędzy nimi. Na przykład, w *Brahma-gajatri*: *Om – swaha – warenjam – dhimahi – pracodajat – Om*. Jest tu pięć przerw, gdzie pierwsza jest po *Om*, druga po *swaha* itd. *Gopala-mantra*: przerwy są po *klim – krysznaja – gowindaja – gopi-dżanawalla-bhaja – swaha – klim*. *Kama-gajatri* ma przerwy po: *klim – widmahe – dhimahi – pracodajat – klim*.

Te przerwy na medytację odpowiadają trzem podziałom na *sambandha*, *abhidheja* i *prajodżana* opisanym w Rozdziale Drugim. Technika polega na tym, by połączyć znaczenie słów (*widmahe*, *dhimahi*, *pracodajat*) z odpowiadającymi im koncepcjami (*sambandha*, *abhidheja*, *prajodżana*) podczas

medytacji nad każdą częścią mantry. Ten refleksyjny proces szybko przyniesie rezultaty.

„Oczywiście ci, którzy już przestrzegają zasad i przepisów na temat mantry Gajatri, stopniowo dojdą do duchowego zrozumienia. Ale nie przez oficjalne intonowanie. To nie pomoże. „Ponieważ otrzymałem mantrę Gajatri, *och, om-bul bura burra...*” (wydaje dźwięki) Koniec. Nie tak. Nie oszukuj się. Staraj się zrozumieć”. (SPT 26.II.72)

Jak intonować mantry

W *Bhagawad-gicie* Śri Kryszna mówi, że pomiędzy ofiarami On jest *dżapa jagja*, ofiarą z intonowania *dżapa*. Przez słowo *dżapa* Kryszna odnosi się do intonowania Gajatri, a nie do *maha*-mantry Hare Kryszna. *Agni Purana* definiuje *dżapa* w ten sposób: „Sylaba *dża* niszczy cykl narodzin i śmierci, sylaba *pa* niszczy wszelkie grzechy (*papa*). Dlatego *dżapa* jest tym, co niszczy wszelkie grzechy, zatrzymuje koło narodzin i śmierci i wyzwala duszę z więzów”.

Są dwie formy *dżapa*: *waćika* (ustne) i *manasika* (w umyśle). *Waćika dżapa* dzieli się na: *ciche* – powtarzanie mantry poruszając ustami, ale nie wydając przy tym dźwięku – to nazywa się *upamśu*; *mruczenie* – powtarzanie mantry poruszając ustami i czyniąc nieznaczny dźwięk szeptania. *Manasika* (umysłowe lub medytacyjne) *dżapa* czynione jest przez koncentrowanie się na znaczeniu każdego słowa i całej koncepcji kompletnej mantry w umyśle, bez poruszania języka, ust czy wydawania dźwięku.

„*Upamśu dżapa* jest sto razy lepsze od ustnego intonowania, *manasika dżapa* jest tysiąc razy wspanialsze”. (*Manu-sambhita*)

Manasika dżapa jest bardzo trudne do spełniania w tym wieku niepokoju, agitacji i mentalnej nieczystości. Dlatego *aćarjowie* polecają *waćika dżapa*, *ciche* i bardzo wyraźne powtarzanie mantr w celu usunięcia ignorancji i ospałości z umyśłu. Powinno się praktykować *upamśu dżapa*, *ciche* intonowanie, do oczyszczenia pasji w umyśle. Choć *manasika dżapa* jest najbardziej potężne, to jest możliwe jedynie dla *sadhaków*, którzy są czysti, spokojni i przepełnieni dobrocią (*sattwa-guna*). Zgodnie z Hari Sauri Prabhu, Śrila Prabhupada wykonywał *upamśu dżapa* intonując Gajatri. Powinno się wybrać metodę intonowania opartą na swoich kwalifikacjach i nakazie mistrza duchowego.

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

Mantry Gajatri działają i dają rezultaty tylko wtedy, gdy ktoś żyje na *braminicznej* platformie wewnętrznej i zewnętrznej czystości. By z sukcesem intonować mantrę Gajatri, należy osiągnąć cechy *braminiczne* – spokój, samokontrolę, wyrzeczenie i czystość (trzykrotna kąpiel w ciągu dnia i zakładanie czystych ubrań). Czystość umysłu osiągnięta przez intonowanie Hare Krysna i spełnianie *bhuta-suddhi* (zobacz modlitwy wspomniane w następnej części), i głęboka koncentracja na znaczeniu mantr są także warunkiem wstępnym do sukcesu w intonowaniu Gajatri.

Intonujący powinien siedzieć idealnie prosto (nie poruszając głową i nie kołysząc się), z prostymi plecami, ponieważ wyprostowana postawa utrzymuje nerwy w spokoju i wspomaga koncentrację. Krysna daje tę samą instrukcję w wersecie z *Bhagawad-gity* 6.13 : „Ciało, szyję i głowę należy trzymać prosto – w jednej linii – i cały czas patrzeć na czubek nosa”. Nie poruszając ustami, językiem, nie pokazując zębów, powinno się przymknąć oczy i intonować cicho w umyśle, głęboko zajmując siebie znaczeniem każdego słowa oraz znaczeniem całej mantry. Odnośnie kwestii nie poruszania językiem, niektóre książki o jodze twierdzą, że koncentracja jest osiągana przez trzymanie języka mocno przy podniebieniu w czasie intonowania mantr w umyśle.

Jeden jogin powiedział, „To pomaga krążyć pranie, poprzez działanie jako most pomiędzy głową i obwodem ciała zewnętrznego. Robiąc to, twoja aura automatycznie staje się jaśniejsza. Jeśli doda się do tego kontrolę oddechu, aura jaśnieje jeszcze bardziej. Więc jest to dobre dla zdrowia, umysłu i ducha”. Oczywiście, program jogi i *pranajamy* nie jest celem, lecz zasadą jest robienie wszystkiego, co pomaga w skupieniu umysłu na Krysnie i nie zapominaniu o Nim. Jeśli ktoś nie może skoncentrować się intonując cicho w umyśle, wtedy może poruszać nieznacznie ustami i bezdźwięcznie wypowiadać słowa mantry Gajatri.

„Intonując Gajatri *dżapa sadhaka* nie powinien ruszać głową i szyją ani pokazywać zębów. Powinien uświęcić swój umysł przez odciążenie go od przedmiotów zmysłów oraz przez ciche medytowanie o znaczeniu mantry. Jeśli mantra pozostaje wewnątrz umysłu, a ten pozostaje w mantrze (innymi słowy – umysł i mantra jednoczą się), wtedy cechy charakterystyczne Gajatri *dżapa* są objawiane intonującemu. Spełniając *dżapa*, palce powinny być trzymane razem i nieznacznie zgięte. Jeśli palce są rozdzielone, efekt *dżapa* przecieknie przez przerwy między nimi”. (HBW, 17 *Wilasa*)

Upawita i zasady intonowania

Pomimo wielu fizycznych sugestii podanych tu, umysł nadal pozostaje głównym czynnikiem w intonowaniu Gajatri z sukcesem. Doskonałość pochodzi z intensywnej medytacji, a nie z siedzących pozycji. Medytacja oznacza głęboką koncentrację na Krysznie, który pojawia się w formie mantry (mantra-*rupa*). *Sadhaka* musi skupić mentalną i intelektualną energię na mantrze, aż ta objawi swoje sekrety. Pan Brahma na przykład, skupił się na Gopala-mantrze, aż ta w pełni zakwitła w jego świadomości. Medytacja jest sztuką połączenia się z Kryszną po odszukaniu Go w najciemniejszym zakątku swego serca.

By uniknąć przysypiania i by osiągnąć maksimum skupienia można usiąść w *siddhasanie* lub *padmasanie*, którą Brahma użył podczas intonowania Gopala-mantry. „W ten sposób siedząc i intonując można utrzymać ciało prosto, a to pomoże komuś w procesie intonowania, w innym wypadku można odczuwać senność”. (ŚB 7.15.31 znaczenie)

Padmasana – najpierw usiądź na podłodze, na siedzeniu zrobionym z trawy *kusia*, wełny lub jedwabiu. Podnieś prawą stopę i oprzyj ją na górze lewego uda, z zewnętrznym brzegiem stopy przyciśniętym do pachwiny. Przesuń prawe kolano do przodu przed siebie. Przenieś lewą stopę nad prawym udem i oprzyj na prawej pachwinie. Porusz stopy jeszcze bardziej ku pachwinom i zbliż bardziej kolana. Usiądź prosto, naprężając tułów. Wypnij klatkę i schowaj łopatki. Wznies przeponę i zrelaksuj się.

Jeśli nie można zrobić *asany* lub siedzieć prosto, wtedy można oprzeć się o ścianę lub krzesło. Powinno siedzieć się całkowicie wyprostowanym, oddychać wolno i głęboko, trzymać usta zamknięte i nieruchomy język. Skupiając umysł na Śri Guru, Mahaprabhu i na lotosowych stopach Radhy i Kryszny lub osobistym *iszta-dewa*, rozpocznij intonowanie z całkowitym zaabsorbowaniem, uczuciem i podporządkowaniem. Medytuj głęboko nad znaczeniem każdego słowa i koncepcją mantry.

„*Džapa* odnosi się do cichego intonowania mulla mantr Bóstwa i mantr Gajatri danych przez guru. Spróbuj zrozumieć, że mantra nie jest różna od wielbionego Bóstwa. Siedź właściwie na asanie, zrób *aćamana* i przykryj prawą dłoń górnym ubraniem podczas intonowania. Liczenie intonowanych mantr palcami nie powinno być wystawiane na widok”. (PAP)

Nigdy nie osiągnie się celu życia dzięki światowej inteligencji. Poprzez polepszanie jakości intonowania, bhakti wejdzie do serca i zanieś kogoś

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

do lotosowych stóp Giridhari. Jedynym celem intonowania tych mantr jest rozwinięcie czystej miłości do Kryszny. Intonowanie Gajatri jest potężną formą medytacji, która sprowadza wspaniałe rezultaty, gdy robione jest szczerze i poważnie. Nawet *premamaji* Radharani spełnia intensywną medytację o ukochanym, po ofiarowaniu modlitw Swojemu *Iszta-dewie*.

„Jeśli nie jest to fałszem, gdy ludzie mówią – Gandharwika i Giridhari są wiecznie jedną duszą! – to proszę, o Giridhari! W celu uczynienia tej połówki naszej duszy szczęśliwej, łaskawie pojaw się tu przed Moimi oczyma!”

„Modląc się w ten sposób, Śrimati Radhika następnie zamknęła oczy i zaczęła medytować nad ukochanym Jej duszy, Śri Giridhari. Wyłączając wszystkie czynności zmysłów tak jak jogin, Radhika usiadła nieruchomo, całkowicie skupiając się w nieprzerwanym stanie ciszy”. (ps)

Wszyscy Wajsznawowie, którzy przyjmują inicjację (mantra-*diksza*), są zobowiązani do intonowania mantr Gajatri czysto, bez obraz, trzy razy dziennie przez ich całe życie. Samo słowo gajatri oznacza intonować (gaja) trzy (tri) razy dziennie. Takie codzienne spełnianie religijnego obrzędu w ustalonych przedziałach dnia nazywa się *ahnika*. Mantry dawane przez guru to Brahma-gajatri, Guru-mantra, Guru-gajatri, Gaura-mantra, Gaura-gajatri, Gopala-mantra, Kama-gajatri, Panća-tattwa mantra i *harinama*. Postrzegając te mantry jako będące formą Bhagawana, intonuj je z wielką wiarą, miłością i uczuciem. Te mantry nie są zwyczajne. Są zupełnie transcendentalne i pełne nieograniczonej, duchowej mocy.

Przed intonowaniem powinno się wykąpać, nałożyć tilak, ubrać właściwie, związać *sikhę* i wybrać odpowiednie miejsce do intonowania. Gajatri powinna być intonowana w cichym, uświęconym i spokojnym miejscu, idealnie przed Bóstwami w świątyni lub swoimi osobistymi Bóstwami. Możemy sobie tylko wyobrazić, jak spokojna musiała być Wryndawana pięćset lat temu, za czasów Śri Rupy i Sanatany Goswamich. Goswami nadal wybierają odludne miejsca do koncentrowania się na swoim intonowaniu i na *lila smarana*. W Gokuli, Śrila Sanatana Goswami spełniał *bhadżana* w jaskini, piętnaście stóp pod ziemią. Raghawa Goswami zatrzymał się w jaskini na Gowardhanie, a w Uncągoan, Narajana Bhatta Goswami miał *bhadżana kutira* dwadzieścia stóp pod ziemią. Ci *aćarjowie* pokazują ważność otoczenia wolnego od rzeczy odwracających uwagę do właściwej koncentracji na *bhadżanie*.

W *Harinama-cintamani* Bhaktiwinoda Thakura wyjaśnia, że nieuwaga czy niepokój z powodu innych rzeczy, jest główną przyczyną obraz w intonowaniu Krysna-*nama*. Zasada ta odnosi się także do intonowania Gajatri. W obecnym czasie wielbiciele noszą zatyczki do uszu lub słuchawki, by odciąć się od niepokojących hałasów podczas intonowania Gajatri. Używanie takich urządzeń, które tworzą ciszę z pewnością wzmocni jakość intonowania w otoczeniu wolnym od hałasów. Jeśli ktoś spróbuje tej techniki, doświadczy innego znaczenia przysłowia, że „cisza jest złotem”.

W większości przypadków nie będzie możliwe intonowanie porannej Gajatri przed Bóstwami świątynnymi, gdyż nie dają w tym czasie *darśanu*. Podczas intonowania powinno się zawsze siedzieć przodem do Bóstwa. Jeśli nie intonujemy przed Bóstwami, *śastry* polecają siadanie na wschód w czasie porannej i południowej *sandhji*, oraz na północ wieczorem. Równie pomyślnymi miejscami jest siadanie przed lub stanie do pasa w świętej rzece, takiej jak Jamuna lub Ganga, nad oceanem lub na szczycie góry.

„Intonowanie Gajatri na swojej osobistej asanie daje jednorazową korzyść; intonowanie we właściwym kierunku daje tysiąckrotne korzyści; intonowanie w rzece daje sto tysięcy razy większą korzyść; intonowanie przed Bóstwami daje nieograniczone korzyści”. (*Linga Purana*)

„Spełnianie Gajatri *dżapa* w ogrodzie *tulasi*, w *goszali*, na ziemiach świątyni lub w obecności guru bardzo łatwo kontroluje umysł, przynosi doskonałość i duchową radość”. (*Tantrasara*)

Nie powinno się intonować Gajatri w poruszającym się pojeździe, na łożku lub plecami do świątyni, ognia, drzewa *peepul* lub wody. Po wybraniu właściwego miejsca i czasu, powinno się uświęcić umysł i świadomość poprzez zrobienie *aćamanu* i przez intonowanie i medytowanie nad znaczeniem następujących modlitw.

Modlitwy Bhuta Suddhi

*naham wipro na ċa nara-patir napi wajśjo na śudro
naham warni na ċa grha-patir na wana-stho jatir wa
kintu prodjan nikhila-paramananda-purnamrta**bd**her
gopi-bhartuh pada-kamalajor dasa-dasanudasah*

(*Padjawali* 63)

Nie jestem braminem, kszatrzą, wajsją ani śudrą. Nie jestem brahmaćarinem, gryhasthą, wanaprasthą ani sannjasinem. Kim jestem? Jestem wiecznym sługą sługi, sługi Śri Kryszny, Pana *gopi*.

„Z natury jestem wiecznym sługą Kryszny. Ale na nieszczęście od niepaamiętnych czasów byłem wrogowobec Kryszny. W ten sposób identyfikując się z moim tymczasowym, materialnym ciałem, bez przerwy wędrowałem w cyklu *samsary*, cierpiąc z powodu trojakiego rodzaju nieszczęść materialnej egzystencji. Teraz, dzięki bezprzyczynowej łasce mojego ukochanego mistrza duchowego, w pełni zrozumiałem, że jestem wiecznym sługą Kryszny. Jestem indywidualną, duchową istotą, zupełnie różną od materialnego i subtelnego ciała. Dzięki łasce mojego mistrza duchowego osiągnąłem wielkie szczęście mogąc mu służyć i towarzyszyć w jego wiecznej służbie lotosowym stopom Śri Ćajtanji Mahaprabhu i Gandharwika-Giridhari, w pełnym szczęścia, duchowym królestwie Goloka Wryndawana”.

Mimo, że nie jest to konieczne by owijać lub trzymać *upawitę* (świętą nić) podczas intonowania mantr Gajatri, Gaudija Wajsznawowie tradycyjnie owijają *upawitę* dwa i pół raza wkoło prawego kciuka, przykrywają ręce górnym ubraniem i cicho intonują mantry. Podczas intonowania nie angażują się w inne czynności, takie jak mówienie, spoglądanie tu i tam, kręcenie głową, bujanie się do przodu i do tyłu, ziewanie, drzemanie, drapanie się czy dotykanie nosa. Odwracanie uwagi oznacza brak uwagi; brak uwagi oznacza popełnianie obraz, a obrazy blokują ścieżkę ku premie.

Najważniejszym czynnikiem w pomyślnym intonowaniu jest rodzaj koncepcji oraz uczucie kryjące się za intonowaniem mantr. Majawadi także intonują Hare Kryszna i mantry Gajatri. Jednak zgodnie z Bhaktiwinodem Thakurem, *majawadi* intonujący Hare Kryszna wnিকną w brahmadźjoti. Ich intonowanie jest tak bolesne, jak pioruny uderzające w ciało Kryszny. Najlepszym nastrojem intonowania Brahma-gajatri jest *manasika*, cicho w umyśle. „Bez poruszania ustami lub językiem, kręcenia głową lub szyją, czy bez pokazywania zębów, medytuj nad sylabami mantry, nad znaczeniem każdego słowa oraz nad znaczeniem mantry. Bez poznania jej znaczenia, nie osiągnie się celu zawartego w intonowaniu tej mantry”. (*Jagjawalkja-smryti*)

By pomóc w intonowaniu mantr w doskonały sposób, wprowadzono różne rytuały w celu oczyszczenia umysłu i wzmocnienia koncentracji.

Upawita i zasady intonowania

Rytuały te składają się z *acamanu*, *pranajamy*, *sankalpy*, *dhjany*, *arghji* itd. Intonowanie mantr Gajatri razem ze spełnianiem rytuałów nazywa się *sandhja wandana*. Mimo, że *Hari-bhakti-wilasa* wyjaśnia ważność spełniania *sandhja wandana*, to mówi także, że jeśli ktoś może intonować mantry bez obraz, może odrzucić towarzyszące temu rytuały. Najistotniejszym punktem jest jednak intonowanie mantry ze szczególną uwagą, w pełni koncentrując się na znaczeniu każdego słowa i znaczeniu całej mantry.

W pierwszej mantrze *Manaha Śikszy* Śrila Raghunatha Dasa Goswami modli się do swojego umysłu, „O drogi bracie, mój drogi umyśle. Pokornie modłę się do ciebie słodkimi słowami. Proszę, porzuć wszelką dumę i szybko rozwiń skrajne i nieustające *rati* dla twoich *diksza*-mantr”. Werset ten mówi, że *sadhakowie* powinni regularnie intonować swoje mantry Gajatri z przywiązaniem i oddaniem tak, jak pouczył ich Gurudewa.

Mantra Siddhi

Nie ma ograniczeń, co do ilości intonowania Gajatri czy Gopala-mantry. Pisma wedyjskie sugerują intonowanie mantry Gajatri sto osiem razy, trzydzieści dwa razy lub dwadzieścia osiem razy. Niektórzy guru zalecają dziesięć razy, inni dwanaście, a niektórzy Gaudija *acarjowie* wymagają, by ich uczniowie intonowali jedną rundę Gopala-mantry w każdą *sandhję*. Zasadniczym punktem jest intonowanie tyle razy, ile zalecił mistrz duchowy i intonowanie więcej, jeśli czas na to pozwala. Z tego względu Prabhupada powiedział kiedyś, że powinniśmy intonować minimum szesnaście rund na koralach *dżapa* i nieograniczoną liczbę rund bez koralu. *Kirtanija sada harih!*

Zgodnie z mantrami *sastrami*, *mantra-siddhi* (doskonałość w poszczególnej wedyjskiej lub *pañcaratrika* mantrze) może być osiągnięte przez intonowanie mantry tysiąc razy pomnożone przez ilość sylab w danej mantrze. Na przykład, możesz osiągnąć doskonałość w osiemnastosylabowej Gopala-mantrze intonując ją osiemnaście tysięcy razy; dwudziestoczyterosylabową Kama-gajatri przez intonowanie jej dwadzieścia cztery tysiące razy itd. Jednakże Hare Kryszna *maha*-mantra nie jest zależna od tej koncepcji, ponieważ tylko jedna czysta recytacja Hare Kryszna może dać najwyższą doskonałość czystej miłości do Boga.

Co oznacza osiągnięcie *mantra-siddhi*? Oznacza to, że otrzymuje się doskonałość w tej poszczególnej mantrze i osiąga korzyści lub jej owoce. *Siddhi*

oznacza otrzymanie wszystkiego, co mantra ma do zaoferowania. Na przykład, Hanuman mantra-*siddhi* obdarza *darśanem* Hanumana i błogosławieństwami takimi jak siła. *Brahmananda Purana* daje kolejny przykład mantra-*siddhi*: „Recytowanie Nrysimha Kawaća trzydzieści dwa tysiące razy z czystym sercem nagradza najbardziej pomyślnymi z pomyślnych rzeczami. Materialne uciechy i wyzwolenie jest w zasięgu ręki dla takiej osoby”.

Sam Brahma osiągnął mantra-*siddhi* po intonowaniu Gopala-mantry tysiące razy. Osiągnął doskonałość słuchając transcendentalnego fletu Kryszny. Potem w swoim transie medytacyjnym, Brahma zobaczył Pana Gowindę i duchowy świat Goloka Wryndawana.

Rytuał inicjacji wspomniany w *Hari-bhakti-wilasie* opisuje *puruszaćarje*, jako metodę osiągnięcia *siddhi* przez intonowanie. Przestrzeganie procesu *puruszaćarji* i intonowanie przypisaną ilość razy przynosi *darśan iszta-dewa* poszczególnej mantry. Następnie *sadhaka* prosi o błogosławieństwo od tego *dewaty*. Jest to technika „wymuszonego *darśanu*”, nie przyjmowana przez wielbicieli aspirujących do wiernej służby dla Radhy i Kryszny.

Ponad tym wszystkim Śri Ćajtanja modlił się: „Mój drogi Panie Kryszno, pragnę jedynie służyć Ci narodziny po narodzinach, bez żadnych motywacji czy przerw”. Po zrozumieniu rzeczywistego znaczenia i korzyści z Gopala-mantry i Kama-gajatri, wielbiciel będzie chętnie intonował je cały czas. Kryszna zaaranżuje wszystko dla *sadhaki*, który zabiega o duchowy postępek i intensywnie pragnie tylko Radha-Madhawa *prema-bhakti*.

Najlepszy czas do intonowania

Powinno się zawsze mieć tą zasadę na uwadze: wszystkie czynności w służbie oddania powinny być spełniane jedynie po to, by sprawić przyjemność Radzie i Kryszy, którzy łaskawie manifestują się przed nami, jako godne wielbienia Bóstwa Radha-Madhawa, Radha-Gowinda, Radha-Śjamasundara lub Gandarwika-Giridhari. Śastry wskazują, że by zadołować Bóstwa, mantry Gajatri powinny być intonowane, gdy Te nie śpią. Innymi słowy, między 21.30 a 3.30 nie powinno się intonować Gajatri, ponieważ Kryszna odpoczywa w tym czasie.

Pisma podają dokładne szczegóły, co do właściwego czasu na intonowanie mantry Gajatri, ponieważ ten czas jest najlepszym okresem do medytacji. Poranna *sandhja* trwa od dwudziestu czterech minut przed wschodem

Upawita i zasady intonowania

słońca do dwudziestu czterech minut po wschodzie. Pierwsza Gajatri powinna być intonowana w tym czasie. Intonowanie wtedy, gdy gwiazdy są nadal widoczne, lecz zanim wstanie słońce jest najlepsze; intonowanie gdy gwiazdy znikną i zanim wstanie słońce jest drugiej klasy; a intonowanie gdy słońce jest widoczne jest trzeciej klasy.

Południowa *sandhja* przypada, gdy słońce osiąga najwyższy punkt na niebie, między wschodem słońca, a zachodem. Wieczorna *sandhja* rozpoczyna się dwadzieścia cztery minuty przed zachodem słońca i trwa dwadzieścia cztery minuty po jego zachodzie. Intonowanie wieczornej Gajatri w przedziale dwudziestu czterech minut przed zachodem słońca jest najlepsze; intonowanie po zachodzie, lecz zanim pojawią się gwiazdy, jest drugiej klasy; a intonowanie po tym, jak pojawią się gwiazdy jest trzeciej klasy. Jeśli to wszystko wydaje się zbyt trudne, wtedy prosta sugestia Śrila Prabhupada powinna być przestrzegana, by intonować Gajatri o szóstej rano, dwunastej w południe i szóstej po południu. Oczywiście główną zasadą jest intonowanie mantr Gajatri trzy razy dziennie!

Przez intonowanie Gajatri we właściwym czasie wielbi się boską towarzyszkę Pana Wisznu, która jest ekspansją Radhiki. Towarzyszka Wisznu osobiście przebywa w tych przedziałach czasu w ciągu dnia. W tradycji *smarta*, bramini wielbią Brahmę i jego towarzyszkę Saraswati rano; Wisznu i Lakszmi w południe; a Śiwę i Parwati wieczorem. Tradycja Wajsznawa wyjaśnia, że Sankhja Dewi, Gajatri Dewi, Sawitri Dewi i Saraswati Dewi są podstawowymi ekspansjami Lakszmi Dewi. Jedyną różnicą między Gajatri a Lakszmi jest to, że Lakszmi jest oryginalna, a Gajatri jest jej ekspansją lub specyficzną *śakti* jako *čandas* (poetycki rytm), w celu asystowania nam w rozumieniu Wisznu. Poranna Gajatri odwołuje się do Gajatri Dewi; południowa do Sawitri Dewi, a wieczorna do Saraswati Dewi.

Czy powinno się prosić o błogosławieństwo od głównego Bóstwa danej *sandhji* po zakończeniu wielbienia Gajatri? Gaudija Wajsznawowie nie proszą o inne błogosławieństwa towarzyszyki Pana, niż otrzymanie łaski robienia postępu w czystej służbie oddania dla Pana.

Ponieważ za każdą praktyką służby oddania podąża osoba, obrazą względem Gajatri Dewi, wcielenia *sandji* (czasowych przedziałów), jest nie intonowanie mantr Gajatri we właściwym czasie. „Ci, którzy nie spełniają rytuału *sandhja* są niewdzięczni i upadają do piekła zwanego Raurawa”. (SP)

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

Istnieją tradycyjne środki na pokutę spełnianą za tą obrazę. Niektóre autorytety mówią, że jeśli opuścisz poranną Gajatri, powinieneś pościć do obiadu i intonować dwa razy całą Gajatri we właściwej *sandhji*. Poszczenie do wieczora jest pokutą za opuszczenie południowej *sandhji*.

Jednakże Śrila Bhaktiwinoda Thakura powiedział, że nie ma kwestii obrazę i pokuty, jeśli odpowiednia Gajatri *sandhja* zostaje opuszczona z powodu bycia zaangażowanym w *sankirtana* lub nauczanie o chwałach Krysny w tym czasie. Takie chwalenie Pana jest samą esencją i znaczeniem intonowania mantry Gajatri. Choć post nie jest wymagany, to opuszczona Gajatri powinna być intonowana. Jeśli opuści się poranną Gajatri, powinno się intonować dwa razy całą Gajatri w południe. Jeśli opuści się poranną i południową mantrę, wtedy powinno się intonować trzy komplety mantry w czasie wieczornej *sandhji*. Jeśli ktoś opuści właściwy czas na intonowanie, lepiej jest poczekać do kolejnej *sandhji* i intonować dwa razy, niż intonować mantry Gajatri w złym czasie. Intonowanie trzech Gajatri przed udaniem się na spoczynek jest z pewnością najgorszym sposobem działania.

„Dwukrotnie, kiedy dzień łączy się z nocą, czyli wcześniej rano i wieczorem, powinno się być w pełni zaabsorbowanym myślami o guru, ogniu, półbogów słońca i Panu Wisznu i powinno się wielbić ich przez intonowanie mantry Gajatri”. (ŚB 7.12.3)

Rozdział czwarty

Guru Gajatri

Wizja Guru

Guru-mantra i Gaura-mantra są *bidża-mantrami*, nasionami lub korzeniami mantr, większych, kompletnych mantr. Te *bidża-mantry* w szczególności używane są do ofiarowania rzeczy przy *pudży*. Intonowanie ich pomaga w skupieniu uwagi na osobie, którą się wielbi.

Głębokość medytacji o mistrzu duchowym zależy od wizji, a wizja zależy od zrozumienia. Na początku uczeń widzi mistrza duchowego jak Samego Krysznę, *sakszad-hari*. Myśli, „Mój guru jest Bogiem, nieomylnym, wszechwiedzącym zbawcą i wyzwolicielem”. Później zrozumie, że mistrz duchowy jest upełnomocnionym reprezentantem Boga. Guru jest *śaktjawesza*, obdarzony szczególną energią lub *śakti* przez Najwyższego Pana Krysznę. Jest to energia łaski, dlatego guru znany jest jako *kripa-śakti murti*, czyli uosobiona forma łaski Kryszny, pojawiająca się przed duszą uwarunkowaną.

Ostatecznie poważny i podporządkowany uczeń zrozumie wieczną tożsamość mistrza duchowego. Zgodnie ze swoim wewnętrznym pragnieniem, zaawansowany uczeń odnajdzie guru usytuowanego w poszczególnym nastroju oddania; czy to w *dasja*, *sakhja*, *watsalja* czy *madhurja rasie*. Może dojrzeć *mandżari-swarupe* swojego *gurudewa* oraz zrozumieć, że ona (on) jest w obozie *Lality-sakhi*, służąc pod dowództwem Śri Rupa-man-

dźari. Może dostrzec, że jego *gurudewa* doskonale spełnia *nikundża-sewa* w asystowaniu Radha-Madhawie w Ich intymnych, miłosnych sprawach.

Śrila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura wyjaśnił tożsamość mistrza duchowego: „Śri Guru jest córką Wryszabhanu (Śrimati Radharani) w *madhura-rasa*. Są różne sposoby, dzięki którym różne osoby, których duchowa świadomość rozwinęła się, oceniają swoje własne wymagania. Każda oświecona osoba jest uprzywilejowana, by móc oglądać Śri Guru zgodnie ze swoim szczególnym nastrojem oceniania. Śri Guru jest tą rzeczywistą istotą, która w ten sposób objawia siebie przed oczami oświeconej duszy na różne sposoby.

„Doświadczony metodą *watsalja-rasy* (nastroju rodzicielskiego uczucia), Śri Guru objawia siebie jako Nanda-Jaśoda. W *sakhja-rasie* (nastroju uczuć przyjacielskich) Śri Guru jest Śridamem-Subalą. W *dasja-rasie* (nastroju służenia mistrzowi), lotosowe stopy Śri Guru działają jak Ćitraka-Patraka. Rozróżnianie tych wszystkich *aśraji* (schronień) w *wiszaji* (Krysznie – obiekcie miłości) rodzi się w sercu w czasie robienia postępu w służbie dla Śri Guru. Wzrastają one spontanicznie w świadomości szczęśliwej duszy po pojawieniu się usposobienia do duchowej służby dla Boga. Nie mamy żadnego innego zadania, niż służba dla Śri Guru”. (sct)

Śril Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura (Winoda-wallari *mańdźari*) miał tę wizję swojego guru: *nikuńdża-juno rati-keli-siddhjaj, ja jalibhir juktir apekszanija, tatrati-dakszjad ati-wallabhasja*, „Gopi robią wszelkie smaczne preparacje dla udoskonalenia intymnych, małżeńskich rozrywek między Radha-Madhawą w *nikuńdżach* Wradży. Mój *gurudewa* ze znanstwem asystuje tam, jako służka ukochanych gopi”.

Pytany o rasę naszych Gaudija *aćarjów*, Śrila Prabhupada odpowiadał, „W większości, wszyscy *aćarjowie* w naszej *parampara* są w *madhurja rasie* (*mańdźari bhawa*)”.

Dlatego też podczas intonowania Guru-mantry uczeń ostatecznie medytuje o swoim guru w jego *siddha swarupa* jako *mańdźari*.

Znaczenie Ajm

Ajm jest *bidża* (nasionkiem) mantrą, które jak inne *bidża* mantry, ułożona jest przez połączenie najprostszych dźwięków. Nazywane jest *bidża* lub nasionkiem, ponieważ zawiera energię poszczególniej mantry wewnątrz

siebie i wszystkie słowa mantry wyłaniają się z niej. *Bidża* mantry, które opisują specyficzne energie, są pierwotnymi fragmentami dźwięków, mające moc przywołania poszczególnej energii, zarówno wewnątrz osoby powtarzającej je, jak i przed nią.

Om jest *sat bidża*, przywołującym energię wieczności (*sat*). Klim jest *ananda bidża*, przywołującym energię szczęścia (*hladini śakti*, Radhika). *Ajm* jest *čit bidża*, przywołującym energię wiedzy i jest *bidża* mantrą do wielbienia Bogini Saraswati.

„Mistrz duchowy otwiera oczy ucznia na zdumiewające, duchowe królestwo, jak opisują to modlitwy Gajatri, przez nasionko-mantrę boskiej wiedzy, *ajm*”. (ŚB 10.87.33 znaczenie)

Energia *čit* żywych istot manifestuje się w duchowym świecie w relacji z Panem, lecz w świecie materialnym jest zapomniana. Jogamaja, boska energia Pana odkrywania i łączenia, manifestuje się jako Diwja Saraswati (bogini duchowej wiedzy), poprzez formę guru, by objawiać Kryszna-*sambandha*, *abhidheja* i *prajodżana* aspirującemu uczniowi. Z drugiej strony Saraswati, która objawia zwykłą wiedzę materialistom, jest żoną Brahmę, odbiciem Diwja Saraswati, wiecznej duchowej towarzyszką Pana Narajana.

Czysty wielbiciel – mistrz duchowy jest upełnomocniony w *swarupa-śakti* Najwyższego Pana. *Swarupa-śakti* jest połączeniem energii wiedzy Kryszny (*čit* lub *samwit-śakti*) i Jego energii szczęścia (*ananda* lub *hladini-śakti*), uosobionej jako Pan Balarama i Śrimati Radhika. Dlatego słowo *ajm* opisuje mistrza duchowego, jako źródło transcendentalnej siły pochodzącej od Śri Baladewy, oryginalnego mistrza duchowego. *Ajm* odnosi się także do Radharani, która ekspanduje jako Diwja Saraswati. Ponieważ mistrz duchowy naucza ucznia, jak odświeżyć transcendentalne szczęście w służbie dla Kryszny, jest także reprezentantem Śrimati Radharani. W słowie *ajm* poważny *sadhaka* odnajdzie transcendentalne szczęście i wiedzę pochodzącą od Guru, który jest upełnomocniony w *swarupa-śakti*, by reprezentować Pana Balarama i Śrimati Radharani.

Guru-mantra i Gaura-mantra są mulla mantrami, używanymi przy wielbieniu mistrza duchowego i Pana Gaurangi. Mulla mantry ułożone są przez połączenie *bidża*, używane same lub z imionami Bóstw. Takie mulla mantry, nie będąc różne od Bóstwa, reprezentują esencję Bóstwa w dźwięku. Są intonowane w czasie medytacji, w celu skupienia umysłu na Bóstwie

lub recytowane, by zwracać się do Pana lub mistrza duchowego podczas ofiarowywania artykułów do wielbienia. Ofiarowując kwiaty do zdjęcia mistrza duchowego powinno się intonować np. „*idam puszpam, ajm guruwe namaha*”, które zawiera mula mantry do guru oraz mantrę do ofiarowywania kwiatów. Wszystkie mula mantry do wielbienia Bóstw *wisznu-tattwy* używają *bidża* sylaby- *klim*.

Znaczenie Guru-mantry

„Ofiarowuję pełne szacunku pokłony mojemu mistrzowi duchowemu”. „Medytuję o Śri Hari, który przyjął formę Śri Guru. Ma wieczne ciało, przepelnione czystym oddaniem, a jego lotosowe stopy są pełne nektaru łaski. Ma złotą cerę, nosi białe ubrania i pachnącą girlandę. Jest wcieleniem wszystkich dobrych cech i obdarza pomyślnością”. (Jamala)

„Guru jaśniej i chłodzi, jak dziesięć tysięcy księżyców. Jego piękne dłonie nagradzają nieustraszenością i pokazują mudry błogosławieństw. Nosi białe ubranie, boską girlandę z białych kwiatów i jest udekorowany *čanda-nem*. Jest wcieleniem spokoju, ma lotosowe oczy, bardzo radosną twarz i rozkoszuje się w swoim *bhadźanie*.

„Jego forma jest *sat-čit-ananda* i ochoczo rozdaje błogosławieństwa. Jest przystojnym, jaśniejącym młodzieńcem (*kajśora*) z piękną złotą cerą. Śri Guru wiernie podąża za swoim *guru-gana* (*guru parampara*) i jest bardzo chętny, by służyć Krysznie. Z czystym umysłem *sadhaka* powinien medytować w ten sposób o swoim *gurudewie*”. (*Sanat-kumara Samhita*)

Znaczenie słów Guru-gajatri

Dzięki Guru-gajatri *sadhaka* bardziej docenia mistrza duchowego, dzięki którego łasce wszystkie piękne prawdy o świadomości Kryszny zostają mu objawione. Dojrzały uczeń może osiągnąć pełen *guru-darśan* i zrozumieć wieczną duchową formę mistrza duchowego dzięki mocy tej właśnie mantry. Skupiając umysł na łaskawej formie Śri Guru, który zawsze zaabsorbowany jest Kryszna-*premq*, uczeń błaga o jego łaskę i ciągłe odkrywanie tożsamości Śri Guru, Gaurangi i Radha Giridhari.

Słowo *krysznanadaja*, które jest częścią aspektu *abhidheja* w Guru-gajatri, opisuje nastrój miłosnej służby guru dla Radharani. Tak jak słowo Śjama jest imieniem Kryszny, a słowo Śjama (z kreską nad a) jest imieniem Radhy,

podobnie, słowo Krysna (z kreską nad a) jest imieniem dla Radharani. Medytując o tej mantrze, powinno się myśleć o tym, jak mistrz duchowy zawsze daje szczęście, *ananda*, Radharani przez swoje różne służby.

Znaczenie Guru-gajatri

„Pozwól mi spróbować zrozumieć mojego mistrza duchowego, będącego zawsze radosnym w świadomości Krysny. Medytuję o nim, będąc entuzjastycznym, tak jak on dodaje nam entuzjazmu”.

„Mantra Gajatri wprowadza nas w medytację o mistrzu duchowym, która może dotyczyć Śrila Prabhupada. Tak naprawdę w Gajatri znajdują się dwie mantry do mistrza duchowego. Pierwsza to *ajm gurawe namaha*: «Składam moje pełne szacunku pokłony mojemu mistrzowi duchowemu». Oznacza to, że powinniśmy zbliżyć się do Śrila Prabhupada nie jak kolega, ale tak, jakbyśmy zbliżali się do Najwyższej Osoby, padając i ofiarowując pokłony. Śrila Prabhupada jest najbliższym przyjacielem, ale nie powinien być traktowany jak zwykła osoba.

„Mantra Gajatri poleca nam „medytować o nim będąc entuzjastycznym”. Pewnego razu komentując słowo entuzjazm (*utsaha*), użyte w Upadeśamrycie Rupy Goswamiego, Śrila Prabhupada dał własny przykład. Powiedział, «Jak mógłbym przybyć do Ameryki w tak podeszłym wieku, gdybym nie był entuzjastyczny?» Był entuzjastyczny, by przybyć do Ameryki, ponieważ takie było pragnienie jego guru. A kiedy przez cały rok prawie nie było żadnego odzewu w Ameryce? Śrila Prabhupada pozostał cierpliwy i entuzjastyczny. Ten entuzjazm można usłyszeć na nagraniach wykładów Prabhupada z Lower East Side, gdzie w jego głosie często wyczuć można powagę w dostarczaniu przekazu świadomości Krysny.

„Prabhupada był tak entuzjastyczny w pisaniu Śrimad Bhagawatam, że wstawał o pierwszej rano, by to robić. Pisanie tych znaczeń było doskonałym przykładem połączonej cierpliwości i entuzjazmu. Sam mówił, „Małe krople wody drążą kamień. W ten sposób napisałem wszystkie te książki”. „Medytujmy” radzi mantra Gajatri, więc można kontynuować samemu lub w towarzystwie wielbicieli rozmyślać i rozmawiać o entuzjastycznych nastrojach i czynnościach Jego Boskiej Miłości Śrila Prabhupada.

„Tłumaczenia Prabhupada zawierają szczególnie interesujący zwrot, «medytuję o nim, będąc entuzjastycznym, tak jak on dodaje nam entuzja-

zmu». Inteligentny uczeń staje się entuzjastyczny w służbie oddania i wie, że dzieje się tak z powodu entuzjazmu jego mistrza duchowego. Możemy medytować o tym, jak nasz entuzjastyczny mistrz duchowy przesłał tą *utsaha śakti* na nas. Prabhupada powiedział, że matka jego ucznia Aćjutandy wspominała, że jej syn zwykł obijać się po domu cały czas i nie chciał wykonywać poleceń. Ale odkąd zamieszkał ze Swamidżim, był zawsze entuzjastyczny, by gotować i spełniać polecenia swojego mistrza duchowego.

„Śrila Prabhupada miał także sentyment do pamfletu zrobionego przez chrześcijańskiego pastora z Bostonu, który odwoływał się do entuzjastycznych uczniów Śrila Prabhupada. Pastor powiedział, że spotkał wielbicieli z Hare Krysna rozdających literaturę w pobliżu kościoła. Pastor powiedział, «To są nasi chłopcy, ale wcześniej nie byli zainteresowani przychodzeniem do kościoła. Teraz oszaleli na punkcie Boga». Śrila Prabhupada powiedział także, że tylko dzięki entuzjazmowi jego uczniów Świadomość Krysny rozprzestrzeni się na całym świecie.

„Gdy nie czujemy entuzjazmu, medytujmy o entuzjazmie Prabhupada. Niech to rozпали w nas nasz naturalny entuzjazm do służenia Śri Krysnie. To jest *krysznanandaja*, które motywuje wszystkie myśli i czynności czystego wielbiciela Pana. Czy to będąc poważnym i cichym, lub tańczącym w *kirtanie* Śri Ćajtjanji, czy gdy jest honorowany przez wielu zwolenników lub traktowany jak wyrzutek, czysty Wajsznawa jest zawsze pełen entuzjazmu i szczęścia. Medytujmy o nim, będąc entuzjastyczni, tak jak on dodaje nam entuzjazmu”. (PM 1)

Przed intonowaniem Guru-gajatri powinno się medytować o Ćajtjanji Mahaprabhu siedzącym na złotym tronie, otoczonym przez Śri Nitjanandę Prabhu, Gadadhara Pandita i Jego innych bliskich towarzyszy. Na platformie poniżej Nich znajduje się czyjaś parama guru *parampara* i czyjs własny *gurudewa*. Wszyscy guru mają jasną, złotą cerę i ubrani są w czyste, białe ubrania. W umyśle powinno wielbić się swojego *gurudewa* i guru *parampara* używając girland, papki sandałowej, kwiatów i innych rzeczy do *pudży*. Potem można intonować Guru-gajatri.

Rozdział piąty

Gaura Gajatri

Znaczenie Gaura Mantry

„Składam moje pełne szacunku pokłony Panu Ćajtani”. Przed intonowaniem Gaura-mantry można medytować o Panu Gaurandze w Nawadwipa Dhama. „Pośrodku posiadłości Dżagannatha Miśry znajduje się piękna świątynia, otoczona klejnotem czystego oddania. Dziewięć wspaniałych, drogocennych naczyń stoi wkoło tej świątyni. Wnętrze udekorowane jest szafirami i sznurami pereł zwisającymi z sufitu. Każde z czterech drzwi tej świątyni podzielone jest na osiem paneli, pokrytych ośmioma rodzajami szlachetnych kamieni. Bogaty baldachim zdobiony rubinami i księżycowymi kamieniami zwisa z sufitu.

„W świątyni tej znajduje się lotos *joga-pitha* (*jantra*) zrobiony ze złota, ozdobiony klejnotami, z wypisanymi literami sześciosylabowej Gaura-mantry (*klim gauraja namaha*). Ma kształt muszli ślimaka i jest niezwykle piękny. W centrum tego *joga-pitha* jest heksagram, przypominający centralny zwój lotosu. Lotos ten jest bardzo czysty i święty i jest tak świecący, jak miliony słońc i księżyców.

„W tym lotosie *joga-pitha* znajduje się drogocenny tron z klejnotów. Dolne części inkrustowane są rubinami; kolumny zrobione są z szafirów, a oparcie z pereł. Zwoje kamieni szlachetnych i pereł zwisają z jego wspaniałego baldachimu. Tron przykryty jest cienkim, bawełnianym materiałem i ma

piękny, miękki podgłówek o kształcie księżycy. Ma także osiem podnózków. Litery Gaura-mantry (*klim gauraja namaha*) wypisane są w kamieniach i klejnotach na tym ośmiobocznym, lotosowym siedzeniu *joga-pitha*.

„Medytuję o Śri Ćajtani Mahaprabhu o złotawej barwie, którego piękne włosy związane są sznurem pereł. Jego księżycowa twarz nosi delikatny, słodki uśmiech. Jego ciało namaszczone jest *ćandanem*, *aguru* i ubrane w piękne szaty. Mahaprabhu ozdobiony jest girlandą i ozdobami. Tańczy ekstatycznie, zaabsorbowały w smakowaniu *madhurja-rasy*. Jaśniej bar dziej, niż bóg miłości i zawsze służą Mu Jego wielbiciele”. (GGS)

Można intonować Gaura-mantrę medytując o Bóstwie Mahaprabhu, połączonej formie Rasaradża Kryszny i Mahabhawy Radhiki. Choć Gaura-mantra zawiera jedynie trzy słowa, jest bardzo ważna, z powodu słowa *gauraja*. Słowo *gauraja*, tak jak słowo *Gauranga* wspomniane niżej, odnosi się do Radhy i Kryszny, którzy połączyli się w najbardziej łaskawej formie Śri Mahaprabhu. Gaura-mantra i inne mantry intonowane przez członków ISKCON'u kierują nas w stronę niezachwianej, miłosnej służby dla Radha-Gowindy we Władza Gokuli.

„Intonujesz Gaura-gopala mantrę skomponowaną z czterech sylab. Teraz proszę porzuć wszelkie swoje wątpliwości”. (CC, ANTJA 2.32)

„Bhaktiwinoda Thakura wyjaśnia Gaura-gopala mantrę w *Amryta-prawaha-bhasji*. Wielbiciele Gaurasundry przyjmują cztery sylaby, *gau-ra-an-ga* za Gaura mantrę, lecz czyści wielbiciele Radhy i Kryszny przyjmują cztery sylaby *ra-dha krysz-na*, jako Gaura-gopala mantrę. Wajsznawowie jednakże postrzegają Śri Ćaitanję Mahaprabhu jako nie różnego od Radha-Kryszny (*śri-kryszna-ćaitanja radha-kryszna nabe anja*). Dlatego ten, kto intonuje mantrę *Gauranga* i ten, kto intonuje imiona Radhy i Kryszny jest na tym samym transcendentalnym poziomie”. (CC, ANTJA 2.32 znaczenie)

Znaczenie słów Gaura-gajatri

Gaura-gajatri gloryfikuje Ćaitanję Mahaprabhu, który łaskawie pojawił się w tej Kali-judze, w celu rozdawania wszystkim za darmo *kryszna-premy*. Ta mantra skupia umysł wielbiela na słodkiej, osobistej naturze Złotego Awatara. W Gaura-gajatri Kryszna pojawia się jako Śri Ćaitanja (*klim ćaitanjaja widmahe*), by oświecić *dziwę* transcendentalną wiedzą o wiecznej, duchowej tożsamości i dać jej życie – beztroską, radosną, duchową egzy-

stencję. Jako Wiśwambhara (*wiśwambharaja dhimabi*) Pan utrzymuje „nowo narodzonego” wielbiciela Swoją łaską i ożywia go eliksirem *bhakti-rasa*.

Przez ciągłe pamiętanie Wiśwambhary, *sadhaka* może łatwo praktykować *sadhana-bhakti* i osiągnąć etap pełnienia niezachwianej służby oddania. Potem Pan pojawia się jako Gaura (*gauraja praçodajat*) Gauranga, piękny Pan Gaurasundara, by inspirować i posuwać wielbicieli na przód w kierunku wiecznej, miłosnej służby dla Radha-Gowindy w gajach Wryndawany.

„Kryszna jest obecny w sercach żywych istot jako Dusza Najwyższa lub *çajtanja*. Słowa „*çajtanja*” oznacza siłę życiową. Składam moje pokłony ciągle i od nowa tej składnicy świadomości, zmanifestowanej w formie *Çajtanja* Dewy. *Çajtanja* oznacza, że Najwyższy Pan pojawił się jako Mahaprabhu w formie transcendentalnej świadomości. Jeśli można zrozumieć chwały *Çajtanji* jako pierwotnej przyczyny stworzenia, to takie rozumienie doprowadzi do królestwa nieśmiertelności, wiecznego życia i siły życiowej.

„Słowo *Çajtanja* oznacza, „On czyni świat *çetana*, ożywionym do spraw związanych ze Śri Kryszną”. Mahaprabhu przyjął *sannjaśę*, by wytworzyć *çajtanja* (życie) w *dźiwach*, które jej nie miały”. (SCT)

Słowo *wiśwambharaja* oznacza tego, kto utrzymuje wszechświat. Innym znaczeniem jest to, że przez Swoje boskie nauki, bezprzyczynowa łaska i współczujących służących Śri *Çajtanja* Mahaprabhu utrzymuje i ożywia spontanicznego ducha miłosnego oddania (*raga-bhakti*), rosnącego w sercach Jego poważnych zwolenników.

Jak zostało to opisane wcześniej, ostatnia część Gaura-gajatri zawiera *prajodżana tattwe*. Słowo *gaurah* oznacza *gau* – Gowinda i *ra* – Radha. Słowo *gaurah* niesie nas w stronę Radha-Gowinda premy, której *Çajtanja* Mahaprabhu osobiście spróbował i za darmo rozdawał każdemu.

Znaczenie Gaura-gajatri

„Medytujmy o Śri *Çajtanji*, który utrzymuje wszechświat i który dodaje nam entuzjazmu”. Podczas intonowania Gaura-gajatri medytuj o Radzie i Krysznie, połączonych jako Śri *Çajtanja* (Rasaradża Mahabhawa), najłaskawszym *prema-awatarze*. Myśl o rozrywce Ramananda Raji, widzącego Mahaprabhu nagle rozdzielającego się na Radhę i Krysznę. Forma Pana *Çajtanji* pojawia się, gdy Radha i Kryszna przychodzą razem w połączeniu, otoczeni przez najbardziej kompletną, intensywną i nektariańską miłość.

Rozdział szósty

Gopala Mantra

Tożsamość i znaczenie

„W *Brahma-sambhicie* stwierdzone jest, że Brahma był inicjowany w osiemnastoliterowej Gopala-mantrze, która ogólnie przyjmowana jest przez wielbicieli Kryszny. My podążamy za tą samą zasadą, ponieważ należymy do Brahma-sampradaji; bezpośrednio w łańcuchu uczniów od Brahmy do Narady, od Narady do Wjasy, od Wjasy do Madhwy Muniego, od Madhwy Muniego do Madhawendry Puri, od Madhawendry Puri do Iśwara Puri, od Iśwara Puri do Pana Ćajtani i stopniowo do Jego boskiej Miłości Bhaktisiddhanty Saraswatiego, naszego boskiego mistrza. Intonowanie tej świętej Gopala-mantry jest jedynym schronieniem dla pozbawionego pragnień, czystego wielbiciela Pana”. (śB 2.9.6 znaczenie)

Z wszystkich mantr *diksza* wspomnianych w *śastrach*, Gopala-mantra (lub Kryszna-mantra) jest najważniejsza. Kryszna jest *swajam-bhagawan* oraz *sarwa-awatari* (oryginalną Osobą, źródłem innych awatarów), a Jego *wradża-lila* pokazują największe piękno i słodycz. Podobnie, Gopala-mantra, która ukazuje Krysznę i powoduje, że ta unikalna *wradża-madhurja-rasa* płynie w sercu, jest najwspanialszą ze wszystkich mantr *diksza*. Mantra ta zwana jest Kryszna-mantrą lub Gopala-mantrą, ponieważ opisuje Krysznę w Gokuli, siedzibie krów, gdzie Pan bawi się jako Gopala, wieczny kochanek *gopi* i obrońca krów. Mimo to, powinniśmy zawsze pa-

miętać, że mantra Hare Krysna nazywa się *maha*-mantra, ponieważ jest potężniejsza, niż każda inna mantra w obdarzaniu Krysna-*premą*.

Osiemnastosylabowa Gopala-mantra opisana jest w *Gopala-tapani Upaniszad* i *Hari-bhakti-wilasie*. Jest to jedna z najważniejszych mantr w Gaudija-sampradaji. Ćajtanja Mahaprabhu był inicjowany w dziesięciosylabowej Gopala-mantrze (*gopidżanawallabhaja swaha*) przez Swojego guru, Śripad Iśwara Puriego. Mantra oznacza, „Ofiaruję obłacje Krysnie, Gopidżanawallabha, ukochanemu *gopi*”. Ponieważ *gopi* są najbardziej intymnymi towarzyszkami Krysny, Gopala-mantra jest jedną z najbardziej poufnych mantr. Panćaratra wspomina także *siddha* Gopala-mantrę, która ma dodatkową sylabę *om śrim*.

Gopala-mantra wspomniana jest także w *Gautamija-tantrze* i w *Narada-panćaratrze*, które opisują, jak Brahma przekazał osiemnastosylabową Gopala-mantrę Śiwie, który potem dał ją Narada Muniemu. Choć Gopala-mantra jest zawsze taka sama, może składać się z osiemnastu, dwunastu, dziesięciu (taką używał Śri Ćajtanja Mahaprabhu) lub ośmiu sylab. W intonowaniu dziesięciosylabowej Gopala-mantry Śri Ćajtanja Mahaprabhu smakował aspekt *prajodżana gopi*, czystej miłości do Krysny.

Dzięki łasce Sanatany Goswamiego i innych egzaltowanych Wajsznawów, Gopala-mantra przeważa teraz w sampradaji. Przed pojawieniem się Śri Ćajtani Mahaprabhu mantra ta nie była osiągalna dla każdego. Dawna była jedynie kwalifikowanym osobom, o solidnej pobożności. Gopala-mantra jest *ćintamani*, najśłodszą z tajemnych mantr.

Jak opisuje *Brahma-sambita*, najważniejszym celem Gopala-mantry jest sprawienie, by dusza podążyła za Śri Krysna, wszechatrakcyjnym panem *gopi*. A ponieważ zawiera *kama-bidża* (nasionko pragnienia), Gopala-mantra może także zadowolić materialne lub duchowe pragnienia. W Goloka Wryndawan lub dla czystego wielbiciela *kama-bidża* spełnia duchowe pragnienia w miłosnej służbie dla Krysny. Gdy ta sama *kama-bidża* jest odbita odwrotnie w materialnym świecie, spełnia materialne pragnienia. Pan Brahma spełnił swoje materialne pragnienie stwarzania intonując Gopala-mantrę. Powinniśmy modlić się do Krysny, by stać się czystymi, zupełnie wolnymi od wszystkich materialnych pragnień. Dzięki łasce Gopala można zrozumieć prawdziwe znaczenie mantry, by potem biec za Krysna w celu służenia Jego lotosowym stopom.

Gopala-mantra i sambandha

Gopala-mantra jest bezpośrednią gloryfikacją i medytacją nad postacią Kryszny, nad Jego cechami i rozrywkami. Mantra ta ustanawia *sambandha*, *abhidheja* i *prajodżana*. Choć osiemnastosylabowa Gopala-mantra rozwija się przez *sambandhę*, *abhidheję* i *prajodżanę*, głównie kładzie nacisk na *sambandha-gjanę* i *abhidheję*. Madana-mohan, Pan *sambandha-tattwy*, jest przedstawiony w Gopala-mantrze. Kama-gajatri reprezentuje *prajodżanę*. Mantra ta oznacza całkowity rozwój miłości do Kryszny. Daje ona *darśan* Radhy i Kryszny, Gopidżanawallbhy, otoczonego przez Lalitę, Wiskazkę i *sakhi*. Sadhaka dostanie szansę służenia Im.

Ogólnym znaczeniem tej mantry jest to, że każdy, kto pragnie wziąć udział w rozrywkach Kryszny, będzie musiał praktykować swoją transcendentalną służbę wraz z wiedzą o służbie oddania w związku z Kryszną (*sambandha-gjana*). Jest sześć aspektów *sambandha-gjany*, wymienionych w Gopala-mantrze:

- *Kryszna swarupa* – wiedza o osobowej formie Kryszny.
- *Krysznasja ċin-maja-wradża-lila-wilasa-swarupa* – prawdziwa wiedza o radosnych, transcendentalnych rozrywkach Najwyższego Pana Śri Kryszny we Władzy (Wryndawan)
- *Tat-parikara-gopidżana-swarupa* – wiedza o *wradża-gopi* Kryszny i o Jego wiecznych towarzyszach z Wryndawan.
- *Tad-wallabha* – wiedza o podporządkowaniu siebie Krysznie, podążając śladami *gopi* z Władzy.
- *Suddha-dźiwasja-ċid (gjana)-swarupa* – wiedza o duchowej formie czystej, oddanej duszy.
- *ċit-prakritir arthat kryszna-sewa-swabhawa* – wiedza o transcendentalnej służbie dla Kryszny, która ustanawiana jest poprzez rozbudzenie czystej świadomości.

Zarówno Brahma-gajatri jak i Gopala-mantra objawiają trzy aspekty transcendencji: *sambandha*, *abhidheja* i *prajodżana*. Jednakże, Gaudijowie wskazują na aspekt *abhidheja*, transcendentalnej, miłosnej służby dla Gowinda Dewy, na którą w Gopala-mantrze wskazuje słowo Gowindaja. Centralny punkt miłości i atrakcji do Pana wyraża się poprzez służbę. Gowindadźi, ukochane Bóstwo zainstalowane przez Rupę Goswamiego, jest Bóstwem inspirującym w oddaniu dla Gaudija Sampradaji. Co więcej

zarówno jako *sadhaka* i jako *siddha*, ktoś ciągle znajduje się w schronieniu Gowindadźi i Śri Rupy Goswamiego. Jako *sadhaka* służy się Śri Rupie Goswamiemu, a jako doświadczona dusza, służy się Śri Rupie Mańdzari i jej służkom. Słowo *gopidżanawallabhaja* wskazuje na aspekt ukazywany w intymnych, miłosnych wymianach między Radhą i Kryszną. Na tym poziomie Radha służy sama, jako Ananga (wcielenie miłości kochanków), a służki przyglądają się temu z uznaniem.

Gopala-mantra objawia trzy manifestacje Kryszny jako trzy przewodnie Bóstwa, posiadające różne nastroje i wpływy. Krysznaja odnosi się do Kryszny jako Madana-mohana, najwyższej, czarującej osoby, rządzącej *sambandha-tattwą*. Gowindaja odnosi się do Gowindadźi, najwyższej osoby, która nas angażuje i która dogląda *abhidheja-tattwy*. Gopidżanawallabhaja odnosi się do Gopinatha, ukochanego Pana *gopi*, który przewodzi i rozdaje *prajodżana-tattwę*.

To, co Gopala-mantra rozbudza, jest w pełni objawione w Kama-gajatri, która ukazuje rozrywki Radhy i Kryszny w boskim królestwie Wryndawan. Te dwie mantry współgrają razem, aby zbliżyć wielbiciela do doskonałości. Wszystkie te prawdy odnajdywane są w *bidża-mantrach*, lecz są tam w formie nie zmanifestowanej lub w formie nasienia. Na przykład, *bidża-mantra* Om, o której niektórzy *aćarjowie* mówią, że reprezentuje Radha-Krysznę, Ich radosne rozrywki i żywą istotę, zawiera tę słodką rzeczywistość w ukryty sposób, a w *bidża-mantrze klim* prawdy te są znacznie bardziej zmanifestowane.

Gopala-mantra – Swarasiki i Mantra Upasana

Istnieją trzy metody na wewnętrzne wizualizowanie ukrytych rozrywek Radhy i Kryszny, znane jako *swarasiki* i mantra *upasana* (mantra-*maji*).

Mantra *upasana* – intonowanie lub medytowanie o określonej mantrze, która powoduje pojawienie się tylko jednej rozrywki Kryszny. W mantra *upasana sadhaka* medytuje o poszczególnej formie Kryszny (*rupa-dhjana*) lub o scenie z Jego transcendentalnych rozrywek, opisaną w *śloce* z *śastr* lub w mantrze otrzymanej od guru. Najbardziej pospolitą formą mantra *upasany* jest medytacja o Wryndawan Jogoapitha w Gowindasthali. Radha-Gowinda siedzą na wysadzonym klejnotami, złotym tronie, otoczeni przez *ashta-sakhi* i *mańdzari*, które radośnie śpiewają, podczas gdy Lalita-

Gopala Mantra

-*sakhi* ofiarowuje *arati*. Następujący werset, o którym *aćarjowie* mówią, że jest „najlepszą *śloką* do pamiętania o Śri Krysźnie w Śrimad Bhagawatam”, może zostać użyty w procesie mantra *upasana*.

*barhapidam nata-wara-wapuh karnajoh karnikaram
bibhrad wasah kanaka-kapiszam wajdżajantim éa malam
randran wenor adhara-sudhajapurajan gopa-wrindajr
wryndaranjam swa-pada-ramanam prawiszad gita-kirtihi*

Nosząc pawie piórko na Swojej głowie, żółte kwiaty *karnikara* w Swoich uszach, błyszczące złotem, żółte ubrania i girlandę *Wajdżajanti*, *Kryszna* ukazał Swoją najbardziej ujmującą postać, tak jak najlepszy tancerz, w chwili wejścia w czarujący las *Wryndawan*, upiększając go znakami Swoich lotosowych stóp. Otwory w Swoim flecie wypełnia nektarem Swoich ust. Chłopcy pasterze, którzy podążają za Nim, śpiewają Jego chwały, które oczyszczają cały świat. (ŚB 10.19.5)

Transcendentalne słowa zawarte w *Gopala*-mantrze wywołują ukazanie się tylko jednej rozrywki *Kryszny*. Sam *Brahma* spełniał mantra *upasana*, jak wspomina o tym *Ćajtanja-ćaritamryta: janra dhjana nidża-loke kare padmasana, asztadaśakszara-mantra kare upasana* „*Brahma*, siedząc na swoim lotosowym tronie, w swojej własnej siedzibie, zawsze medytuje o Nim (o *Gowindzie*, otoczonym przez *Radharani* i *gopi*, jak opisuje to werset 22), i wielbi *Go* mantrą zawierającą osiemnaście sylab”. (CC, ADI 5.221 znaczenie)

„Na swojej własnej planecie *Pan Brahma*, razem z mieszkańcami tej planety, wielbi postać *Pana Gowindy*, *Krysznę*, mantrą składającą się z osiemnastu sylab, *klim krysznaja gowindaja gopi-dżana-wallabhaja swaha*. Osoby inicjowane przez *bona fide* mistrza duchowego, intonujące *Gajatri*-mantrę trzy razy dziennie, znają tę *asztadaśakszara* (osiemnastosylabową) mantrę. Mieszkańcy *Brahmaloki* i planet poniżej *Brahmaloki* wielbią *Pana Gowindę* medytacją z tą mantrą. Nie ma różnicy pomiędzy medytowaniem, a intonowaniem, lecz w obecnym wieku medytacja nie jest możliwa na tej planecie. Dlatego polecane jest głośne intonowanie mantry, jak np. *maha*-mantry *Hare Kryszna*, z cichym intonowaniem *asztadaśakszara*, mantry osiemnastosylabowej.” (CC, ADI 5.221 znaczenie)

W znaczeniu do trzeciego tekstu *Brahma-samhity* Śrila *Bhaktisiddhanta Saraswati* definiuje mantrę, jako „bezgłośnie recytowany, wyzwalający, po-

święcony szczególnemu celowi, transcendentalny dźwięk”. W transcendencji nie ma dualizmu; konsekwentnie podział na obiekt i jego imię przestaje istnieć w świecie duchowym. W ten sposób mantra składająca się z świętych imion Śri Krysny nie jest różna od osoby Śri Krysny. Ten transcendentalny fenomen doświadczany jest, gdy „wielbimy poprzez mantrę”, co nazywa się mantra *upasana*.

Śrila Bhaktisiddhanta Saraswati stwierdza dalej, że „transcendentalne słowa zawarte w wypowiedzianej mantrze, będąc ułożone w poszczególne sposoby, wywołują ukazanie się tylko jednej *lila*”. Innymi słowy, szczególna aranżacja połączonych razem słów, składających się na mantrę, określa jej znaczenie. Dla przykładu, dwudziestoczcterosylabowa mantra Kama-gajatri objawia transcendentalne rozrywki Radhy i Krysny. Nastrój miłości małżeńskiej dominuje w transcendentalnej siedzibie Krysny ze wszystkimi innymi rasami, grającymi wspomagające role. W osiemnastosylabowej Gopala-mantrze, Krysna, Gowinda, wielbiony jest jako kochanek *gopi*. Jednak w oparciu o czyjąś *sthaji-bhawa* (wieczny nastrój miłosny), kto będzie medytował o danej mantrze zgodnie ze swoimi specyficznymi uczuciami.

Swarasiki – to spontaniczna powódź duchowej miłości w sercu dla Krysny, która objawia różnorodne rozrywki, spełniane w różnych nastrojach i miejscach. Medytacja o *rasa-lila*, która przemieszcza się przez wiele nastrojów i scen, jest przykładem *swarasiki*. Mantra *upasana* porównana jest do spokojnego jeziora, leżącego wzdłuż brzegu rwącej rzeki. Medytacja *swarasiki* jest tą ciągle poruszającą się rzeką dynamicznych wizualizacji.

Znaczenie Gopala-mantry

„Następnie bogini nauki Saraswati, boska małżonka Najwyższego Pana, powiedziała w ten sposób do Brahmy, który widział już tylko mrok z każdej strony, „O Brahmo, ta mantra: *klim krysznaja gowindaja gopi-dżana-walla-bhaja swaha*, z pewnością spełni pragnienie twojego serca”. (BS, werset 24)

Znaczeniem Gopala-mantry jest skierowanie kogoś w stronę Radhy i Krysny w Gokuli. To spełni duchowe pragnienie kochania Krysny i przyciągnie wielbiciela do lotosowych stóp Radhy i Krysny. Tak jak świat duchowy odbity jest w świecie materialnym, tak samo Gopala-mantra odbija się w morzu materialnych pragnień. *Kama-bidża* ma dwa złożone aspekty: jeden spełnia pragnienia materialne, drugi zadowala duchowe.

Gdy intonowanie Gopala-mantry nie jest czyste, jest wtedy odbiciem i dlatego nie jest transcendentalne. Jest to jak intonowanie *maha*-mantry Hare Kryszna na etapie *abhāsa*. Dopóki ktoś nie osiągnie czystego oddania, wibracja Gopala-mantry jest nieczysta. Czysta mantra odbija się w zwykłym świecie, wewnątrz materialnie zanieczyszczonego umysłu w taki sposób, że spełnia czyjeś materialne pragnienia.

Gopala-mantra jest źródłem innych boskich mantr. Wielbiciel o czystym umyśle intonuje tę wspaniałą mantrę z niezmaconym oddaniem; będąc wolnym od materialnych pragnień. Półbogowie także intonują tę mantrę, lecz ich motywacja zabarwiona jest egoizmem. W odpowiedzi Brahma pokazuje przykład dla poważnych wielbicieli. „Nie tylko ja, ale także Śiwa i Król Ćandradwadża otrzymali tę wspaniałą mantrę *klim*, a intonując ją, uwolniliśmy się od ignorancji, otrzymaliśmy wizję Pana, i zrozumieliśmy, że Kryszna jest ostatecznym celem życia. Dlatego zadedykowany, szczerzy wielbiciel, który intonuje tę mantrę, z pewnością osiągnie zrozumienie Najwyższego Pana, będącego ostateczną deską ratunku”. (GU 1.29-32)

Gopala-mantra, zawierająca imiona Kryszny (Kryszna, Gowinda, Gopidżanawallabha) ni? jest różna od Najwyższego Pana. Proces intonowania i uważnej medytacji nad taką mantrą nazywa się mantra-*upasana*, czyli wielbienie poprzez kanał mantry. Gdy ktoś intonuje Gopala-mantrę, stopniowo rozumie formę Kryszny, Jego cechy i rozrywki. Doświadcza także swojej własnej, duchowej formy i umiejscawia się w swojej wiecznej służbie dla Kryszny. Medytacja mantra-*upasana* musi być spełniania razem ze służbą dla Kryszny. Pod kierunkiem Saraswati, Pan Brahma, głowa naszej sampradaji, spełniał medytację mantra-*upasana*. Po tysiącach lat medytowania o Gopidżanawallabha, Brahma osiągnął doskonałość.

Jak wspomnieliśmy w rozdziale pierwszym, każda mantra posiada określonego *iszta-dewa*, przewodnie Bóstwo. Bóstwem Gopala-mantry jest Gopala Kryszna. Forma Gopala zależy od indywidualnego uczucia wielbiciela. Dla tych w *sakhja-bhawa* Gopala zabiera krowy na pastwisko. Gopala siedzi na kolanach Jaśody dla tych, którzy mają miłość rodzicielską. Wielbiele w *madhurja-rasie* widzą Go, jako Kiśora Gopala, zadowolając zmysły Swojej ukochanej Kiśori.

Gopala-mantra głównie używana jest do *arčana*, a Kama-gajatri służy do medytacji *sandhja*. Podobnie, Gaura-mantra jest do wielbienia, a Gaura-

-gajatri służy do medytacji *sandhja*. Wydaje się, że te same rezultaty można osiągnąć zarówno z Gopala-mantry, jak i z Kama-gajatri, lecz Brahma-*sambhita* wskazuje, że Kama-gajatri, przekazana później Panu Brahmie, dała bardziej kompletną realizację Kryszny.

„Ta mistyczna, osiemnastosylabowa Gopala-mantra ukazuje *swajam-rupa* Kryszny z Radhiką na wysadzonym szmaragdami, złotym tronie, siedzących w centrum kwiatu lotosu o tysiącu płatków, pod drzewem spełniającym pragnienia w *jogapitha* we Wryndawan. Otoczeni są przez tysiące *wradża-gopi*. Ciągłe pamiętanie tej rozrywki na etapie *sadhany* ostatecznie doprowadza do osiągnięcia *wastu-siddhi*, ostatecznego celu”. (GU)

Znaczenie Klim

Klim jest *bidża-mantrą* Gopala-mantry i Kama-gajatri. Klim nie jest różne od *Omkary*. Jest nasieniem wszelkich pragnień, lub nasieniem, które spełnia wszystkie pragnienia. Gdy jest dodane do Gopala-mantry, *klim* jest transcendentalnym nasieniem miłości Boga. Klim jest *bidża-mantrą* do wielbienia Kryszny (*klim krysznaja*), reprezentuje także Radhę i Krysznę.

„Słowo *klim* reprezentuje nasienie pragnienia lub aspiracji. Gopala-mantra posiada dwa aspekty – skłania duszę w stronę Kryszny, Najwyższej Osoby oczarowującej serce, Pana Gokuli i *gopi*. Gdy wielbiciel *sadhaka* uwalnia się od egoistycznych pragnień, może osiągnąć doskonałość w boskiej miłości do Boga, *premę*. Lecz jeśli nadal skrywa osobiste pragnienia, ta Gopala-mantra spełni je także”. (BS werset 24, znaczenie) Intonowanie Gopala-mantry skłania lub sprawia, że ktoś myśli o formie Kryszny jako Madana-mohana, najwyższej osobie oczarowującej Kupidyna, który urzeka całe stworzenie.

Rasollasa Tantra opisuje, że *klim* nie jest różne od Radhy i Kryszny. Mówi, że Kryszna jest *kama-bidża*, a Radha jest Samą *rati-bidża*. Gdy wykonuje się *sankirtana* z obu tych *bidża*, Radha i Kryszna stają się bardzo zadowoleni. Kama (pragnienie) jest imieniem transcendentalnego Kryszny, Kupidyna, Boga miłości we Wryndawan. Rati (miłosne uczucie) jest imieniem żony Kupidyna, lecz w tym odniesieniu Rati oznacza Śri Radhę.

„*Kama-bidża klim* (nasienie pragnienia) jest nasieniem, które jest czymś własnym pragnieniem lub aspiracją, stymuluje czyjeś pragnienie i jest spełniane przez czyjeś pragnienie”. (MD) To słowo *klim* może spełnić

wszystkie pragnienia, materialne i duchowe. Nagrodzi ono rezultatem czyichś modlitw. Klim reprezentuje boskie pożądanie; bezinteresowną miłość *gopi* w spełnianiu pragnień Kryszny. *Kama-bidża klim* zawiera wszystkie elementy miłości między Radhą i Kryszną.

Kama-bidża (klim) jest główną mantrą do osiągnięcia służby dla Radhy i Kryszny we Wryndawan. Mantra *kama-bidża* działa jak transcendentalne nasienie miłości Boga. Zawsze świeży Kupidyn Krysna wielbiony jest przez powtarzanie mantry *klim*.

Słowo *klim*, które jest *kama-bidża* lub nasieniem pragnienia, zawiera sylaby *ka* i *la*, które mogą oznaczać Kalawati (Radhę) i Kalanidhi (Krysznę). W wersecie czterdziestym czwartym w *Wilapa-kusumandżali* Raghunatha Dasa Goswami modli się do boskiej Pary używając tych dwóch imion: „O Dewi, gdy Krysna, wróg Mury, dotyka Twoich ramion w tańcu rasa, wygląda jak księżyc w pełni (Kalanidhi), jaśniejący obfitością pożądania. O Kalawati! (dziewczę pełne różnych zdolności) Kiedy ten sługa radośnie założy słodką girlandę z jaśminów, otoczoną przez brzęczące pszczoły, na te ramiona?”

Śrila Ramananda Raja wychwala unikalną pozycję Śrimati Radharani: *śata-koti-gopite nahe kama-nirwapana, tahatei anumani śri-radhikara guna*, „Spośród milionów *gopi*, jedynie Radhika (Kalawati) może rozniecić płonący ogień pożądliwych pragnień Kryszny. Więc my możemy sobie tylko wyobrazić, jak bardzo jest Ona transcendentalnie kwalifikowana”. (cc, MADHJA 8.116)

Słowo *klim* jest nasieniem pragnienia, które wyrasta w dwudziesto-cztery i pół sylabowej Kama-gajatri. Każda z tych sylab jest jak świecący księżyc pożądania w pełni (Kalanidhi) na każdej części wspaniałego ciała Kryszny. Choć księżycowe piękno Kalanidhi Kryszny wypełnia świat pożądaniem, to nadal Jego pragnienia wzrastają nieograniczenie, gdy widzi jaśniejącą, księżycową twarz Kalawati Radhy.

Powinno się myśleć o słowie *klim* jako o nasieniu pragnienia odnoszącego się do Kalanidhi Kryszny i Kalawati Radhy, która sama spełnia wszystkie Jego pragnienia, i dla której służbę pragnie osiągnąć sadhaka. W Śri Radha-sahasra-nama stotra Narada Muni mówi, *kama-bidża-pradajini*: „Śrimati Radhika daje nasienie pragnienia do osiągnięcia Śri Kryszny”.

Znaczenie Krysznaja

Krysznaja oznacza Krysznę, Najwyższą Boską Osobę, która wybawia nas od grzechu (*papa-karszana*) oraz Bóstwo, które ustanawia nasz związek (*sambandha*) z Panem. Wyzwala demony, które zabija i przyciąga umysły i serca upadłych osób Swoimi szczęśliwymi, transcendentalnymi rozrywkami.

Słowo *krysznaja* oparte jest na dwóch sanskryckich korzeniach: *krysz*, które oznacza egzystencję lub przyciąganie bliżej, oraz *na*, które oznacza *ananda*, szczęście lub wyrzeczenie. W ten sposób *krysznaja* wskazuje na Krysznę, ostateczną egzystencję szczęścia i piękna, który przyciąga lub przybliża każdego do Swoich lotosowych stóp Swoją nieporównywalnie słodką postacią, fletem, miłością i zabawą. Taka słodka miłość i czarująca atrakcja sprawia, że ktoś porzuca zmartwienia materialnego przywiązania.

„Samo imię Kryszna oznacza, że przyciąga On nawet Kupidyna. Dlatego jest atrakcyjny dla każdego – dla kobiet i mężczyzn, poruszających się i nieruchomych żywych istot. W rzeczywistości, Kryszna znany jest jako wszech-atrakcyjny”. (CC, MADHJA 8²139)

Znaczenie Gowindaja

Gowindaja oznacza Gowindę, który zadawała krowy, ziemię, zmysły, *gopa* i *gopi*. Gowinda jest transcendentalną formą Bóstwa Kryszny, który ustanawia naszą służbę (*abhidheja*) dla Pana. Imię Gowinda pochodzi od słów „*go*” oraz „*indate*”. *Go* oznacza krowy, *gopa*, *gopi* i pięć zmysłów. *Indate* oznacza „mistrza lub pana”. A więc słowo *gowindaja* oznacza pana pięciu zmysłów.

Śri Kryszna Gowinda jest wszechatrakcyjny, nie ma nikogo bardziej przyciąganego do Niego, niż Śrimati Radhika. Podczas medytowania nad słowem *gowindaja* można pamiętać następujący opis czarującej natury transcendentalnych zmysłów Gowindy.

Śrimati Radhika powiedziała, „Hej Wiszaka! Cieleśny blask Gowindy jest piękniejszy, niż nowa chmura monsunowa, a Jego cudowne ubrania przypominają błyskawice. Urzekający flet Kryszny zwiększa wartość Jego elegancji, a Jego twarz zalewa blaskiem jesienny księżyc. Korona z pawich piór spoczywa na Jego głowie, a naszyjniki z pereł i klejnotów otaczają Jego szeroką pierś i wyglądają jak rząd gwiazd. O *sakhi!* Widok nieporównywalnego piękna Kryszny wypełnia Moje oczy szczęściem.

„Głęboki głos Śri Krysny rozbrzmiewa jak tocząca się chmura, a Jego pobrzękujące ozdoby nęcą uszy. Żarty Krysny mają kuszące, ukryte znaczenia, a Jego czarująca gra na flecie kradnie serca czystych kobiet. Och Wiszako! Moje uszy są całkowicie urzeczony Krysna.

„Zapach ciała Gowindy pokonuje aromat piżma i zniewala wszystkie kobiety. Osiem bogato pachnących lotosów Jego ciała jest bardziej aromatycznych, niż połączenie kwiatów lotosu z kamforą. Jego ciało namaszczone jest najlepszą jakością *aguru*, kamfory, *ćandanem* i piżmem. Próżne mówienie, te wspaniałe zapachy ciągle przyprowadzają Mój nos o dreszcz emocji.

„Hej *sakhi*! Jestem bardzo chętna, aby dotknąć szeroką pierś Krysny, która jest tak wabiąca, jak filar z szafirów. Jego silne ramiona ryglują drzwi do serc *gopi* przed atakiem strzał Kupidyna. Ciało Gowindy jest bardziej orzeźwiająca, niż połączenie promienia księżycy, *ćandana*, kamfory i lotosu.

„Nektar słodkich ust Krysny usuwa pragnienie do smakowania wszelkich innych smaków. Jednakże, nektar ten jest dostępny jedynie dla tego, kto posiada dużo pobożnego majątku. Resztki panu Krysny pokonują słodycz nektaru. Och Wiszako! Mój język staje się szalony za delectowaniem się słodkim smakiem Krysny”. (*Gowinda-lilamryta*)

Znaczenie Gopidżanawallabhaja

Gopidżanawallabhaja oznacza Gopinatha, który bawi się z *gopi*, Bóstwo, które pomaga osiągnąć czystą miłość do Boga, ostateczny cel życia (*prajodżana*). *Gopidżanawallabhaja* opisuje Krysna, ukochanego *gopi*, który oczarowuje je Swoją słodyczą i daje im ekstatyczną miłość.

Gopidżana – go oznacza *gjana*, wiedzę. Oznacza także tego, który zrozumiał wiedzę o Gowindzie, lub kogoś, kto zna wszystkie wewnętrzne uczucia wielbicieli. Go oznacza Gowindę, Krysna, który zawsze dogląda i pasie krowy w dolinach przy Wzgórzu Gowardhana. Słowo *gopi* oznacza kosmiczną siłę utrzymującą, lub kobiety z Władzy. Krysna jest *wallabha*, Panem tej siły i Panem kobiet z Władzy. Dlatego słowo *gopidżanawallabha* oznacza „kochanek *gopi* utrzymuje moc mojego oddania i porusza wszystkie moje myśli (*gowinda*)”.

Wallabha – Krysna, szczęśliwa Najwyższa Osoba, jest najdroższym życiem *gopi* i wszystkich *dżana* (żyjących istot) i przewodzi im wszystkim. *Wallabha* oznacza także nieprzebytą masę szczęścia. „Sadaśiwa powiedział

Naradzie, „Každy, kto medytuje o pięknych cechach cielesnych i ozdobach Radhy i Krysny w czasie intonowania następujących modlitw, osiągnie wieczną siedzibę Krysny i *gopi*: *gopidżana-wallabha-čaranau śaranam prapadjate*, „Przyjmuję schronienie w Tym, który jest ukochanym *gopi*”. *Namo gopidżanawallabbhjam*, „Ofiarowuję pełne szacunku pokłony Boskiej Parze, która jest bardzo drogą *gopi*”. (SKS) „Podporządkowuję się Radzie i Krysnie. Cokolwiek jest moje, jest Ich własnością. Wszystko istnieje dla Ich korzyści, dla Ich radości. Nie jest to dla mnie”.

Gopidżanawallabhaja – „Kryszna nosi żółte ubrania i długą girlandę z dzikich kwiatów. Ma piękną, śniadą cerę, koloru ciemnej chmury deszczowej. Jego głowa ozdobiona jest pawim piórkiem. Jego twarz błyszczy jak milion księżyców, a Jego oczy są ruchliwe. Żółte kwiaty *karnikara* zatknięte są za Jego uszy, a złote kolczyki *makara*, tak błyszczące jak wschodzące słońce, zwisają z Jego uszu. Jego czoło ozdabia koło z papki sandałowej i zawiera kropkę z *kunkumy* w samym środku.

„Twarz Śjamy upiększają małe, perłowe krople potu. Jego brwi tańczą radośnie, gdy rzuca długie spojrzenia na twarz Swojej ukochanej Radhiki. Perła kołysz się na czubku Jego nosa, Jego błyszczące zęby świecą jak blask księżycy, a Jego atrakcyjne usta są tak czerwone, jak dojrzały owoc bimba. Jego dłonie ozdobione są bransoletkami i sygnetem z klejnotów. W lewej dłoni trzyma murali, a w prawej kwiat lotosu. Szarfa z małych pobrękujących dzwoneczków ozdabia Jego piękną talię, a piękne dzwonki na kostkach otaczają Jego lotosowe stopy”. (SKS)

Znaczenie Swaha

Swaha reprezentuje energię Pana. Zwykle jest intonowana podczas ofiarowania obłacji do ognia. Słowo to ma zarówno zewnętrzne jak i wewnętrzne znaczenie. „*Swa*” może oznaczać „osobę zaznajomioną z wewnętrzną jaźnią”. Może oznaczać również „jestem służką *gopi*”. „*Ha*” może odnosić się do „transcendentalnej natury”. Może oznaczać także „poświęcić i oddać wszystko Krysnie, tak jak zrobiły to *gopi*”.

„Słowo *swaha* oznacza, że *dźiwatma* jest w pełni podporządkowana światłu Paramatmy, najwyższemu duchowi, Krysnie, który jest jedynym Najwyższym Panem i przyczyną wszystkich przyczyn”. (NP)

Dodatkowe definicje *swaha* podane są w rozdziale ósmym.

Mantra Znaczenie słów w Gopala-mantrze

Gopala-tapani Upaniszad opisuje, jak pewnego razu czterej Kumarowie zapytali swojego ojca, Brahmę, „Kim jest Najwyższa boska Osoba? Kogo obawia się śmierć? Znając kogo, poznaje się wszystko inne? Kto stworzył ten świat?”

„Brahma odpowiedział im, podając osiemnastosylabową Gopala-mantrę i powiedział, „Kryszna jest Najwyższą Osobą. Śmierć boi się Gowindy. Wszystko staje się jasne poprzez zrozumienie *gopidżanawallabha*. Osoba Boga stworzył ten świat, wypowiadając słowo *swaha*”. (GU)

Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura komentuje ten werset: „Oznajmienie, że śmierć obawia się Gowindy oznacza, że Kryszna uwalnia żywe istoty z rąk śmierci. Imię Gopidżanawallabha oznacza Krysznę, który jest bardzo drogi *gopi*. Poznając Najwyższego Pana Krysznę, całe duchowe i materialne światy stają się znane”.

„Jednak Kumarowie nie byli zadowoleni, ponieważ pragnęli dostać szerszy opis transcendentalnych cech Kryszny. Zapytali więc Brahmę, „Kim jest Kryszna? Kim jest Gowinda? Kim jest Gopidżanawallabha? Co to jest *swaha*?”

„Brahma odparł, „Kryszna oznacza tego, kto wyzwala od grzechu. Gowinda oznacza tego, który sławny jest na ziemi, w Wedach i pomiędzy krowami *surabhi*. Gopidżanawallabha oznacza tego, który oczarowuje *gopi*. *Swaha* oznacza energię Najwyższego. Wszystkie te imiona odnoszą się do Najwyższej Osoby”. (GU)

Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura dalej wyjaśnia, „Imię *papa-karszana* (którego Brahma użył do opisanie Kryszny) przekazuje dwie idee: 1) Kryszna – którego transcendentalne rozrywki przyciągają umysły nawet grzesznych, uwarunkowanych dusz; 2) Kryszna – łaskawa Najwyższa Osoba, która wyzwoliła Putanę, Aghę, Keśi oraz inne demony, które zabił.

„Imię Gowinda oznacza Najwyższego Pana, który jest sławny pomiędzy krowami *surabhi* we Władzy. Gowinda jest gloryfikowany w wersetych z Wed i jest sławny na ziemi, ponieważ usunął ciężar demonicznych królów. Gowinda oznacza także tego, który chroni krowy, ziemię i Wedy. Gowinda jest najwyższym obrońcą, który uwalnia żywe istoty z okrutnych rąk śmierci. „Gopidżanawallabha oznacza tego, który zachwyca *gopi*, które wszystkie są manifestacją Jego *hladini-śakti*. Gopidżanawallabha oczarowuje *gopi*.”

Swoim słodkim pięknem i innymi transcendentalnymi cechami. Usuwa ich materializm i obdarza ich ekstatyczną miłością do Siebie. W ten sposób stał się im bardzo drogi (*wallabha*).

„Słowo „*swaha*” oznacza energię Pana, poprzez którą wszystko się manifestuje”. (*Śri Gopala-tapani-wiwritti*)

W następującym komentarzu Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura pokazał istotę każdego słowa w Gopala-mantrze i to, jak sama mantra jest kompletnym czynnikiem pielęgnowania kryszna-premy. Mówi on, że słowo krysznaja opisuje Madana-mohana, łaskawe Bóstwo sambandha-tattwy, które ustanawia nasz wieczny związek z Kryszną. Gowindadźi, jako siedziba *abhidheja-tattwy*, inspiruje, dodaje entuzjizmu i przyjmuje naszą służbę oddania. Ostatecznym celem (*prajodżana*) *bhakti* jest czysta, miłośna służba dla Gopinatha, znanego także jako Gopidżanawallabha, drogiego ukochanego, który zadowala wszystkie Władza-gopi.

Sylaba *Swa* oznacza znawcę wewnętrznej jaźni, a sylaba *ha* oznacza ofiarowanie lub oddanie. Generalnie słowo *swaha* odnosi się do ofiarowywania obłacji żonie Agnidewy podczas *jaggi*. Jednakże w Gopala-mantrze *swaha* oznacza „Jestem służką *gopi*”. Innymi słowy „Pragnę oddać wszystko, co posiadam Krysznie, tak jak robią to *gopi*”.

„Następnie Kumarowie zapytali Brahmę, „Czym jest forma Kryszny? Jak jest gloryfikowany? Jak jest wielbiony?” Brahma odpowiedział im werseta-*mi* odpowiadającymi do *mantra-upasana*. „Powinniście medytować w sercu i duszy o Śri Krysznie. Jego oczy są pięknymi kwiatami lotosu, Jego cera jest jaśniejącą chmurą deszczową, ubrania są jak błyskawica i ma dwa ramiona. Śri Kryszna jest pełen transcendentalnej wiedzy. Nosi girlandę z leśnych kwiatów i jest najwyższym kontrolerem. Kryszna otoczony jest przez *gopa*, *gopi* i krowy *surabhi* i odpoczywa pod drzewem *kadamba*. Udekorowany wspaniałymi ozdobami, stoi pośrodku czerwonego kwiatu lotosu i służy Mu chłodzący powiew fal Kalindi. Dzięki tej medytacji uwolnicie się od powtarzających się narodzin i śmierci”. (*GU*)

Ostatecznie Brahma pouczył Kumarów, by ciągle intonowali osiemnastosylabową Gopala-mantrę. Każdy, kto czysto intonuje tę mantrę nawet raz, szybko osiągnie radosne towarzystwo Kryszny.

Znaczenie Gopala-mantry

„Ofiarowuję obłacie Krysznie, który jest Gowindą, kochankiem *gopi*”. Podczas intonowania Gopala-mantry zajmij umysł i serce następującymi medytacjami:

+ „Wielbię Gowinę, którego piękna cera przypomina w pełni rozkwitły niebieski lotos. Ma księżycową twarz i jest znany z noszenia pawiego piórka we włosach. Nosi złoty kosmyk włosów *śriwatsa* na Swojej piersi, razem z cudownym kamieniem *kaustubha*. Nosząc żółte ubrania, Kryszna jest nieopisanie piękny. Gopi wielbią Jego ciało swoimi lotosowymi oczyma. Otoczony jest niebiańskimi ozdobami, krowami i przyjaciółmi. Uwielbia grać na Swoim słodko brzmiącym flecie”. (*Gautamija-tantra*)

+ „Medytuj o Krysznie idącym z krowami podczas *go-čarana lila*. Miodowo-słodki dźwięk fletu Śri Kryszny tańczy w eterze. *Wradža-gopi*, będąc przyciągane, chowają się w *kuńdža* wzdłuż ścieżki. Kilka ciekawych saren przyłącza się do nich. Swoimi długimi spojrzeniami *gopi* witają Krysznę i wyrażają pragnienie swojego serca do późniejszego spotkania”.

+ „Kryszna stoi w promieniach pełnego księżyca, na brzegu rzeki Jamuny. Czarująca muzyka Jego fletu przyciąga piękne *gopi* o sarnich oczach, aby przyłączyły się do Niego w tańcu *rasa*. W ten sam sposób, słodkie i piękne cechy Śjamasundara powinny przyciągnąć także mnie. W mojej *sadhaka-rupa* moje zmysły powinny być przyciągane do Gowindadźi”. Niektórzy *ačarjowie* wskazują, że *sadhaka* powinien medytować o Śri Radzie podczas intonowania Gopala-mantry, ponieważ ta mantra bezpośrednio się do Niej odnosi. *Krysznaja* oznacza Krysznę, który przyciąga Radhikę. Słowo *gowindaja* odnosi się do Kryszny, który nazywany jest Gowinda, ponieważ Śrimati Radhika zadowala wszystkie Jego zmysły. Pięć zmysłów Kryszny jest zawsze zajętych postacią Radhy, Jej smakiem, dźwiękiem, dotykiem i zapachem.

Słowo *gowindaja* może oznaczać także, że Gowinda zadowala wszystkie zmysły Radhiki. Krysznadasa Kawiradža wyjaśnia, jak Gowinda zadowala zmysły swoich ukochanych *gopi*: „Pewnego dnia Śri Radha powiedziała do Wiszaki, „O Moja droga przyjaciółko! Śjama oczarowuje oczy i porusza umysły *Wradža-gopi*, które są jak góra, oceanem Swojego nektariańskiego piękna. Daje radość ich uszom przyjemnymi, żartobliwymi słowami. Zmysł dotyku zadowala Swoim ciałem, które jest chłodniejsze, niż miliony

księżyców. Śjamasundara wypełnia świat ambrozją Swojego zapachu i nektarem Swoich ust. W ten sposób przemocą przyciąga Moje pięć zmysłów”. (Gowinda-lilamryta)

Słowo *gopidżanawallabha* oznacza, że Gopidżanawallabha (Kryszna) jest kochankiem Radhiki.

Jak intonować Gopala-mantrę

W *Bhakti Sandharbha* Śrila Dżiwa Goswami mówi, że podczas medytowania o mantrze niektórzy wielbiciele odbierają różne emocje, doświadczając bycia przyciąganym przez flet Kryszny w czasie dojenia krów. Inni wielbiciele mogą medytować w ten sposób: „Choć ja sam osobiście przebywam we Wrzędzy, jestem tak nieszczęśliwy, będąc pozbawiony bezpośredniego wielbienia Radhy i Kryszny. Dlatego Śri Gurudewa poinstruował mnie w tej Gopala-mantrze. W rezultacie moje aspiracje w oddaniu osiągnęły doskonałość i teraz osobiście pełnię służbę dla Śri Wrzędźdranandany”.

W pewnym sensie intonowanie Gopala-mantry jest bezużyteczne, jeśli nie otrzymuje się *darśanu* Kryszny w czasie medytacji. Powinniśmy intonować z sercem pełnym ochoty, „Kiedy nadejdzie ten dzień? Kiedy zobaczę Radhikę i Śjamę w moim sercu?” Bez skupienia umysłu, mechaniczne intonowanie nie pomoże. Jeśli intonuje się z serca, mantra obdarzy swoim bezpośrednim *darśanem*. Nie otrzymamy rezultatu z mantry, jeśli jesteśmy śpiący, nieuważni, zniechęceni lub zamartwiamy się podczas intonowania.

Giridhari pojawi się przed nami, lub jak Śrila Prabhupada zwykł mówić, „Zobaczymy Krysznę tańczącego na czubku naszego języka”. To z pewnością się wydarzy przy dokładnym intonowaniu, zgodnie z instrukcjami guru. Intonowanie mantry z głęboką wiarą, pokorą, odpowiednim uczuciem, z oczami wypełnionymi łzami i ze stałym, skoncentrowanym umysłem, pozbawionym wszelkich pragnień do zadowalania zmysłów, obdarzy kogoś bezpośrednim *darśanem* Samego Kryszny.

Korzyści z Gopala-mantry

Spośród wielu dających wyzwolenie Wisznu mantr, Gopala-mantra jest najlepsza, ponieważ przywołuje Kryszna-premę do intonującego i objawia lila Kryszny we Wryndawan. Intonując Gopala-mantrę, mantra-radża (króla mantr), ktoś zjednuje sobie Radha-Gowindę w *madhurja-rasie*.

„Przestrzegaj pokut w czasie rozmyślania nad tą mantrą, a osiągniesz wszelką doskonałość”. (BS, werset 25)

Gopala-mantra posiada moc spełnienia każdego pragnienia, jakie intonujący może posiadać. Gdy Diwja Saraswati podarowała Gopala-mantrę Panu Brahmie, powiedziała mu, że spełni ona wszystkie jego pragnienia. *Brygad-bhagawatamryta* opisuje, jak młody chłopiec pasterz, Gopa-kumara, spełnił swoje pragnienia, jedno po drugim, przez ciągle intonowanie dziesięciosylabowej Gopala-mantry. Jego intonowanie Gopala-mantry zabrało go w wszechświat i postawiło na różnych pozycjach. Ostatecznie nagrodziło go doskonałością wiecznego, miłosnego objęcia przez Śri Krysznę, którego pragnął od tak dawna.

Wjasadewa powiedział, „Dziesięciosylabowa Gopala-mantra jest najwyższą mantrą. Mantra ta zatrzymuje samsarę, rozprasza grzechy i ignorancję, daje zwycięstwo w bitwach, odwagę w lesie i bezpieczeństwo w powodzi. Daje bogactwo i wszelkiego rodzaju rozwój wielbicielom. Gopala-mantra obdarza siłą, wigorem, bohaterskimi walorami, pięknym, niebiańskim ciałem i ośmioma mocami mistycznymi. Ta mantra rozwija *bhakti* aż do lotosowych stóp Kryszny. Narada Muni jest *ryszim* Gopala-mantry, która intonowana jest w wirat-czanda. Śri Kryszna, syn Nandy Maharadża i dobroczyńca całego świata, jest *dewatą* tej mantry”. (NP)

Śri Mahaprabhu osiągnął *darśan* Kryszny przez intonowanie Gopala-mantry. Zobaczył wspianiałego, młodego chłopca, stojącego w trój-zgiętej postaci, grającego na flecie. Jego włosy ozdabiało pawie piórko. Jego brzuch naznaczony był trzema liniami, a głos był słodki. Przepelniony ekstatyczną miłością, Śri Ćajtanja pobiegł za tym niegrzecznym chłopcem, który zniknął w leśnej altance. Padając na ziemię, Mahaprabhu tarzał się i płakał z powodu intensywnej rozłąki, „O Kryszno! Gdzie jesteś? Gdzie jesteś?”

W *Raga-wartma-ćandrika* Śrila Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura wyjaśnia to, jako element *bhadźanu*, intonowanie Gopala-mantry, jest *bhawa sambandhi*- powiązane z pożądanym uczuciem, i w ten sposób działa jako bezpośrednia przyczyna osiągnięcia celu, Kryszna-premy.

„Osoba o zdyscyplinowanym umyśle, intonująca Gopala-mantrę dzień i noc, z pewnością zobaczy Pana w Jego formie *gopa*”. (*Gautamija-tantra*)

Gopala-mantra i intonowanie Hare Krysna

Podsumowując, można zobaczyć, że w Treta-judze mędracy z Dandakaranja osiągnęli *sambandha-gjanę*, a potem doświadczyli *sthaji-bhawa* (stałego uczucia oddania), przez intonowanie Gopala-mantry. Dotarli do kresu tego świata, a w kolejnych życiach dzięki aranżacji Jogamaji, narodzili się z łon *gopi* w Bhauma Wryndawan. Na tym etapie *swarupa siddhi* nie ma dłużej potrzeby intonowania Gopala-mantry. Dzięki bezpośredniemu przebywaniu z Gopalem i z Jego wiecznymi towarzyszami, takimi jak *gopi*, oraz dzięki słuchaniu i intonowaniu Jego rozrywek, osiągnęli oni *wastu-siddhi* i weszli w wieczne rozrywki Krysny w Goloka Wryndawan. Gopala-mantra jest niezbędna na etapie *sadhany*, lecz nie na etapie doskonałości.

Gopala-mantra i Kama-gajatri pomagają *sadhace* intonować *śuddha-nama*, czyste imię Krysny. Intonowanie tych mantr daje *sambandha-gjanę*, poczucie szczególnego sentymentu lub *bhawy* i ostatecznie manifestuje czyjąś wieczną *swarupę*. Całe późniejsze oczyszczenie, doświadczenia i udoskonalenie uczuć pojawi się z zaabsorbowania w *nama-sankirtana*, które spełniane jest zarówno na etapie *sadhany* i na zawsze, na etapie doskonałości.

Doświadczone dusze nie będą już intonowały Gopala-mantry, lecz będą kontynuowały delectowanie się *nama-sankirtanem*. We Władza Dhama nawet Radhika i Śjama regularnie spełniają ekstacyjny *nama-sankirtan*. Uwarunkowane dusze muszą intonować *nama-sankirtana* razem z Gopala-mantrą, Gaura-gajatri, Kama-gajatri i wszystkimi innymi mantrami danymi przez guru. Te dodatkowe mantry rozwiążą materialne przywiązania i pomogą zrozumieć komuś jego duchową tożsamość i związek z Kryszną (*sambandha-gjana*).

W *Bryhad-bhagawatamryta* Sanatana Goswami konkluduje, że *nama-sankirtan* jest najlepszą i najpotężniejszą metodą do osiągnięcia *władza-premy* do Rady i Krysny, ponieważ z pełną mocą przyciąga on Krysznę w stronę wielbiiciela. Angażując się w *nama-sankirtan* powinno się intonować z głębokim uczuciem, pełną wiarą, mocną determinacją i zrozumieniem, że Radha-Śjamasundara są osobiście obecni w *maha-mantrze* z całym transcendentnym pięknem, cechami i rozrywkami. Taka przemiana *nama-sankirtana* z pewnością przyniesie upragniony rezultat *Kryszna-premy*.

Pan Ćajtanja i Gopala-mantra

„Podczas odwiedzin w Gaji na pielgrzymce Pan Ćajtanja spotkał Iśwarę Puriego w odosobnionym miejscu i poprosił go o *mantra-dikszę*. Iśwara Puri odparł, „Dlaczego prosisz mnie o *mantra-dikszę*? To ja powinienem podporządkować moje życie Tobie”. „Następnie Śri Ćajtanja Mahaprabhu, Najwyższa Osoba, który jest *dikszą-guru* dla każdego, przyjął inicjację w dziesięciosylabowej Gopala-mantrze. Po okrążeniu Iśwary Puriego Pan Ćajtanja powiedział, „Teraz Ja ofiarowuję Swoje ciało tobie. Proszę, obdarz Mnie swoim łaskawym spojrzeniem, bym mógł zatopić się w oceanie Kryszna-premy”.

„Iśwara Puri odpowiedział przez czułe objęcie Pana. Przepełnieni ekstazą drżeli, a łzy miłości wypływając strumieniem z ich oczu zamoczyły ich ciała. W ten sposób Pan Ćajtanja, który jest Panem Hari o złotej cerze, dał Swoją łaskę Iśwarze Puriemu w czasie Swojego krótkiego pobytu w Gaji”.
(CB ADI, rozdz. 17)

Rozdział siódmy

Kama Gajatri

Tożsamość

Uczeń generalnie otrzymuje Kama-gajatri od swojego mistrza duchowego po uczynieniu postępu w duchowej wiedzy i w intonowaniu *maha*-mantry Hare Kryszna. Gopala-mantra działa jak mula-mantra przy robieniu pudży i w intonowaniu Kama-gajatri. Będąc następstwem Gopala-mantry, Kama-gajatri jest pełną manifestacją tej mantry i wcieleniem trzech Wed.

„Pan Kryszna wielbiony jest przez mantrę Gajatri, a szczególnie mantra, przez którą jest wielbiony, nazywa się Kama-gajatri. Kama-gajatri składa się z dwudziestu czterech i pół sylaby. Ta Kama-gajatri otrzymywana jest od mistrza duchowego, gdy uczeń zaawansowany jest w intonowaniu Hare Kryszna Hare Kryszna, Kryszna Kryszna Hare Hare, Hare Rama Hare Rama, Rama Rama Hare Hare.

„Innymi słowy, Kama-gajatri i *samskara*, lub przemiana doskonałego bramina, ofiarowywane są przez mistrza duchowego, gdy widzi on, że jego uczeń jest zaawansowany w duchowej wiedzy. Nawet wtedy, Kama-gajatri nie jest powtarzana w jakichś zwykłych okolicznościach. W każdym przypadku jednak, intonowanie Hare Kryszna wystarcza, aby wnieść kogoś na najwyższą duchową platformę.” (TLC, rozdz. 31)

Kama-gajatri odnosi się do *premy* Pana i prowadzi do pełnego zrozumienia transcendentalnych rozrywek Gopidżanawallabha. Jest to najlepsza ze

wszystkich Gajatri, ponieważ objawia najintymniejsze, radosne rozrywki Kryszny, które nie są objawione w żadnej innej Gajatri. Jest to medytacja o Najwyższym Panu w Jego aspekcie jako Kryszna, ze specyficznym imieniem, formą, cechami i rozrywkami. Kama-gajatri, która reprezentuje piąty ton fletu Kryszny, popycha wielbiciela w kierunku Kryszny w Goloce z doświadczeniem *madhurja-rasy*. Kryszna przyciąga wszystkie żywe istoty ósmioma tonami Swojego fletu. Piąty ton, który wyraża miłość Kryszny, jest szczególnie przeznaczony dla gopi.

W *Dżajwa Dharmie* Śrila Bhaktiwinoda Thakura cytuje *Sryszti-khande* z *Padma Purany*, aby wyjaśnić ezoteryczne pojawienie się Kama-gajatri. Mówi on, że Gajatri najpierw pojawiła się jako matka Wed. Słyszac, jak kiedyś wszystkie Upaniszady przyjęły narodziny jako *Wrządza-gopi*, Gajatri zaczęła intensywnie medytować w oddaniu. Ostatecznie, zarówno Gajatri jak i *Gopala-tapani Upaniszad*, narodziły się jako *gopi*. Po wejściu w małżeńskie rozrywki Kryszny, Gajatri przyjęła postać Kama-gajatri, najwyższej ze wszystkich Gajatri. W ten sposób, Kama-gajatri, która jest wieczna, manifestuje się poprzez rozrywkę.

Historia oświecenia Brahmy

Gdy Garbhodakaśaji Wisznu zapragnął odtworzyć wszechświat, boski, złoty kwiat lotosu wyrósł z Jego pępka, a Brahma pojawił się z tego lotosu. Dlatego Brahma znany jest jako *atma-bhu* lub *swajambhu* (samonarodzony). Oszołomiony, co do swojego celu, Pan Brahma wszedł do wody pod tym lotosem, na którym siedział. Słyszac słowo „tapa” (wyrzeczenia) wibrujące dwa razy, Brahma powrócił do swojego kwiatu lotosu i spełniał pokuty.

„Wychodząc z lotosu, Brahma, będąc prowadzony przez boską energię, skierował swój umysł na sztukę stwarzania pod impulsem wcześniejszego doświadczenia. Lecz we wszystkich kierunkach nie widział nic, oprócz ciemności”. (BS, rozdz. 23)

Po pewnym czasie, Pan Śri Kryszna, Najwyższa Osoba, Bóg, pojawił się przed Brahmą i wypowiedział cztery wersety Śrimad Bhagawatam (cytowane w śb 2.9.33-36), które przedstawiają esencję wiedzy o Najwyższym Panu. Później pierwsza stworzona we wszechświecie istota, Brahma, otrzymał Gopala-mantrę od Diwja Saraswati, wiecznej małżonki Pana Narajana.

*uwaća puratas tasmaj tasja diwja saraswati
kama-krysznaja gowinda he gopi-dżana iti api
wallabhaja prija waner mantram te dasjati prijam*

Potem bogini nauki Saraswati, boska małżonka Najwyższego Pana, powiedziała w ten sposób do Brahmy, który nie widział nic, poza ciemnością we wszystkich kierunkach, „O Brahmo, ta mantra: klim krysznaja gowindaja gopi-dżana-wallabhaja swaha, z pewnością spełni pragnienie twojego serca. (BS werset 24)

Diwja Saraswati, odmienna od Saraswati- żony Pana Brahmy, jest boską duchową boginią, ekspansją Radharani, wewnętrznej energii Kryszny. Poradziła Brahmie, by praktykował wyrzeczenia w celu spełnienia swojego pragnienia: *tapas twam tapa etena, tawa siddhir bhawişjati*, „O Brahmo, praktykuj duchowe towarzystwo za pomocą tej mantry, wtedy wszystkie twoje pragnienia zostaną spełnione”. (BS werset 25)

Brahma po otrzymaniu Gopala-mantry stał się Wajsznawą. Jego *tapasją* było intonowanie i medytowanie o Gopala-mantrze. Śrila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura tłumaczy słowo *tapasja*, jako „duchowe towarzystwo”. Dzięki intonowaniu Gopala-mantry, która nie jest różna od Kryszny, to „wyrzeczenie” Brahmy nagrodziło go bezpośrednim towarzystwem Najwyższego Pana. Brahma był idealnym uczniem. Dlatego po otrzymaniu mantry, obojętnie intonował ją z pełną wiarą, skupioną koncentracją i bez wahania.

We wspomnianym wyżej wersecie (tekst 25) Diwja Saraswati używa sanskryckiego słowa *siddhi*, które oznacza „spełnienie”. Gopala-mantra może działać na dwa sposoby: 1) materialnie, aby zadowolić pragnienia, takie jak pragnienie Brahmy do stwarzania; 2) duchowo, aby zadowolić pragnienia do czystej miłości Boga i wiecznej służby dla Śri Kryszny we Władza-dhama. „Brahmadźi został inicjowany w Gopala-mantrze i w ten sposób stał się Wajsznawą, wielbicielem Pana, zanim był w stanie skonstruować potężny wszechświat”. (ŚB 2.9.6 znaczenie)

Brahma kontynuował swój ślub intonowania Gopala-mantry i medytowania o Krysznie we Władzy, stojącego obok Śrimati Radhiki i grającego na flecie w towarzystwie tysiąca pięknych *gopi*.

„Pragnąc osiągnąć łaskę Gowindy, Brahma rozpoczął praktykowanie artystycznych czynności, by zadowolić Śri Krysznę na Goloce. Medytował

on w ten sposób: „W transcendentalnej krainie Goloka, zrobionej z kamieni spełniających pragnienia, znajduje się kwiat lotosu o tysiącu płatków, rozkwitający tysiącami pręcików. Śri Krysna, jaśniejące wcielenie boskiej, miłosnej ekstazy, siedzi na złotym tronie w środku tego lotosu. Przykładając flet do ust, Krysna wytwarza najpiękniejszy, transcendentalny dźwięk. Otoczony jest przez ukochane *gopi*, które wielbią Go i śpiewają o Jego chwałach. Asystują im ich towarzyszkini będące ich osobistymi ekspansjami. Krysna jest także wielbiony z zewnątrz, przez zewnętrzną energię, mając wcielenie materialnych cech (trzech sił natury)” (BS, werset 26)

Tu, *Brahma-sambhita* mówi, że Brahma spełniał „artystyczne czynności dla Krysny na Goloce”. Czym były te artystyczne czynności? Aćarjowie wyjaśniają, że Brahma spełniał *raganuga sadhana bhakti*. Podczas wizualizowania sobie, że jest służką (*mañdzari*) *gopi*, Brahma intonował Gopala-mantre i spełniał „artystyczne czynności” – sześćdziesiąt cztery umiejętności opisane w *Brahma-sambhicie*.

„Oto sześćdziesiąt cztery czynności, odnoszące się do wspaniałych umiejętności i sztuk:

- 1) *gita* – sztuka śpiewania, komponowania pieśni i artykułowania różnych melodii, tonów, akcentów i temp.
- 2) *wadja* – umiejętność grania na czterech rodzajach instrumentów muzycznych (dęte, strunowe, perkusyjne, metalowe czynele).
- 3) *nrytja* – umiejętność tańczenia i poruszania ciałem na różne, symboliczne sposoby. W tym zawiera się tańczenie do różnych rytmów, pieśni i melodii.
- 4) *natja* – sztuka pisania teatralnych przedstawień.
- 5) *alekhja* – sztuka rysowania, kaligrafii i malowania obrazów. Zawiera w sobie wszystkie formy, od prostej sztuki wiejskiej, do najwyższego, doskonałego etapu mistrzowskiego malowania.
- 6) *wiśeszakaććedja* – umiejętność malowania twarzy i ciała różnymi kropkami i wzorami, używając różnych maści i kosmetyków.
- 7) *tandula-kusuma-bali-wikara* – sztuka przygotowywania pomyślnych ofiarowań do wielbienia ryżem i kwiatami. Zawiera w sobie umiejętność malowania na ziemi płynną pastą z mąki ryżowej.
- 8) *puszpastarana* – umiejętność robienia wygodnych miejsc odpoczynku, przez rozkładanie kwiatów na ziemi.

- 9) *dawana-wasananga-raga* – sztuka kolorowania zębów, ubrań i części ciała kosmetykami, takimi jak szafran.
- 10) *mani-bhumika-karma* – umiejętność inkrustowania podłóg, podwórek i ścieżek kolorowymi mozaikami z drogocennych klejnotów.
- 11) *śajja-račana* – sztuka przygotowywania różnego rodzaju łóżek, wraz z dywanami, wyściełaniem, poduszkami, narzutami i dekoracjami, takimi jak frędzle.
- 12) *udaka-wadja* – sztuka tworzenia muzyki za pomocą wody. Złożone dłonie chłapią w dół, w celu wytworzenia grzmiącego dźwięku łotłów, lub chłapią na różne strony, do tyłu i do przodu, aby naśladować czynele. Czasem ta sztuka polega na graniu na naczyniach wypełnionych wodą w różnych ilościach, co daje melodyjne tony.
- 13) *udaka-ghata* – umiejętność chlapania wodą i przechowywania jej.
- 14) *ćitra-joga* – sztuka ozdabiania, dekorowania i wieszania obrazów.
- 15) *małja-grathana-wikalpa* – sztuka nawleknięcia naszyjników i splatania kwiatowych girland do różnego użytku.
- 16) *śekhara-pida-jodżana* – sztuka zakładania korony na głowę, łączenia z turbanami, kokami z kwiatów.
- 17) *nepathja-joga* – umiejętność zakładania kostiumów w przebieralni do teatralnych przedstawień. Zawiera w sobie aranżowanie sceny.
- 18) *karnapatra-bhanga* – sztuka dekorowania uszu ozdobami z kwiatów lub liści i malowania ozdobnych figur.
- 19) *sugandha-judhi* – sztuka przygotowywania i nakładania aromatów i perfumowanych kosmetyków różnego rodzaju. Zawiera w sobie spryskiwanie papką sandałową i wodą w celu stworzenia miłego zapachu.
- 20) *bhuszana-jodżana* – sztuka upiększania ciała i jego części specjalnymi rodzajami ozdób i klejnotów.
- 21) *indra-dżala* – sztuka prezentowania muzyki na scenie, iluzjonistycznych pokazów i żonglerki.
- 22) *kaućumara-joga* – umiejętność pojawiania się w różnych przebraniach.
- 23) *hasta-laghawa* – posiadanie zręczności w rękach.
- 24) *ćitra-śakapupa-bhakszja-wikara-krija* – sztuka przygotowywania różnych sałatek, chleba, ciast i przepysznych jedzenia. Gajatri
- 25) *panaka-rasa-ragasawa-jodżana* – umiejętność przygotowywania nektarowych napojów i zabarwiania ich na czerwono.

- 26) *sući-waja-karma* – sztuka tkania, szycia, haftowania i robótek ręcznych.
- 27) *sutra-krida* – sztuka poruszania marionetkami na sznurkach.
- 28) *wina-damuraka-wadja* – umiejętność grania na lutni i małym bębenu o kształcie litery x.
- 29) *prabelika* – sztuka układania i rozwiązywania zagadek.
- 30) *durwaćaka-joga* – sztuka umiejętnego, skomplikowanego wypowiadania słów, które są trudne do powtórzenia dla innych.
- 31) *pustaka-waćana* – umiejętność jasnego, szybkiego czytania i recytowania ksiąg, zawiera także techniki intonowania.
- 32) *natikakhjajika-darśana* – sztuka odgrywania krótkich przedstawień i anegdot.
- 33) *kawja-samasja-purana* – sztuka układania wersetów po usłyszeniu jedynie trzech linijek, zawiera rozwiązywanie krzyżówek i układanie puzzli. Zwykle, w grze zachodzi ryzyko utraty udziału lub zapłacenia kary.
- 34) *pattika-wetra-bana-wikalpa* – sztuka produkowania uzbrojenia, takiego jak tarcze, kije, łuki i strzały.
- 35) *tarku-karma* – sztuka robienia nici na kołowrotku.
- 36) *takszana* – sztuka przycinania drzew i bycia cieślą.
- 37) *wastu-widja* – umiejętności architektoniczne i inżynierskie.
- 38) *raupja-ratna-pariksha* – sztuka sprawdzania autentyczności klejnotów.
- 39) *dhatu-wada* – sztuka używania metali i alchemia.
- 40) *mani-raga-gjana* – sztuka używania farb do zmieniania i kolorowania drogocennych kamieni szlachetnych.
- 41) *akara-gjana* – mineralogia.
- 42) *wrykszur-weda-joga* – umiejętność sadzenia i krzyżowania roślin i drzew w celu otrzymania lekarstw Ajur Wedy.
- 43) *mesza-kukkuta-lawaka-juddha-wssidhi* – sztuka trenowania baranów, kogutów i guszców, aby walczyły dla zabawy.
- 44) *śuka-śarika-prapalana (pralapana)* – sztuka uczenia papug żeńskich i męskich mówienia i utrzymywania rozmowy z ludźmi.
- 45) *utsadana* – umiejętność dbania o skórę. Zawiera w sobie czyszczenie skóry pachnącymi balsamami oraz używanie maści do uzdrawiania.
- 46) *keśa-mardźana-kauśala* – umiejętność doskonałego układania włosów, zawiera także farbowanie ich i kręcenie na różne sposoby.

- 47) *akszara-musztika-kathana* – sztuka mówienia językiem znaków.
- 48) *mlećcita-kutarka-wikalpa* – umiejętność wymyślania języków, wymawianych w niewyraźny, niegramatyczny sposób niecywilizowanych osób.
- 49) *deśa-bhasza-gjana* – umiejętność posługiwania się prowincjonalnymi dialektami.
- 50) *puszpa-śakatika-nirmiti-gjana* – wiedza dotycząca budowania miniaturowych wozów z kwiatów.
- 51) *jantra-matrika* – nauka rysowania mistycznych diagramów do wielbienia lub do pokazywania mocy.
- 52) *dharana-matrika* – sztuka przygotowywania potężnych amuletów noszonych dla ochrony lub w innych celach.
- 53) *samwaćja* – sztuka konwersacji. Czasem zwana jest sampatjam – sztuką dzielenia twardych substancji, jak diamenty na mniejsze części.
- 54) *manasi kawja-krija* – umiejętność komponowania poezji w umyśle.
- 55) *krija-wikalpa* – sztuka projektowania przedstawień lub rytuałów i innych ceremonii. To także umiejętność dobrego zarządzania, która osiąga cel wielu rzeczy na raz. Zawiera przewidywanie wypadków poprzez czytanie omenów.
- 56) *ćalitaka-joga* – umiejętność żartowania i oszukiwania.
- 57) *abhidhana-kosza-ćcanda-gjana* – sztuka używania słowników, słów, poetyckich reguł układania zdań, pisanie słowników.
- 58) *wastra-gopana* – umiejętność ukrywania prawdziwej natury materiałów, sprawianie, że wyglądają jakby były zrobione z różnej lub lepszej faktury, na przykład przerobienie bawełny, by wyglądała jak jedwab.
- 59) *djuta-wiśesza* – umiejętności w specyficznych formach hazardu.
- 60) *akarsza-krida* – umiejętność używania magnezu i fenomenu magnetycznego. Zawiera hipnozę i siłę przyciągania innych.
- 61) *balaka-kridanaka* – umiejętność bawienia się w dziecięce zabawy. 62) *wajnajiki widja* – sztuka narzucania dyscypliny, angażując mistyczny wdzięk. Zawiera zrozumienie czyichś fizycznych ruchów w celu wpływania na umysł i zmuszania do działania zgodnie z czymś życzeniem.
- 63) *wajdzajaki widja* – sztuka zdobywania zwycięstwa.
- 64) *wajtaliki widja* – sztuka przebiegłego recytowania chwał wspaniałych osobistości. Zawiera wiedzę o tym, jak właściwie ofiarowywać szacunek i komplementy innym.

„Wszystkie te sztuki, manifestując wieczne formy, są zawsze widoczne w regionie Goloki, jako składniki rasy; w materialnej sferze zostały nieograniczenie ukazane w rozrywkach z Władzy przez duchową (*śit*) moc, Jogamaję”. (BS werset 37, znaczenie)

Choć Brahma medytował w ten sposób podczas intonowania Gopala-mantry, Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura podsumowuje, że oddanie Brahmy nie było czystą, niewzruszoną bhakti. Jak jest to możliwe? Jego oddanie było *gauna-bhakti*, niebezpośrednią praktyką służby oddania, która ożywia wzrost czystego oddania dla Pana. Oddanie Brahmy dla Pana zmieszane było z jego osobistym pragnieniem do stwarzania materialnego świata, dlatego nie może zostać przyjęte za czystą, niewzruszoną służbę. Zadowolony z wyrzeczeń Brahmy, Pan Narajana pokazał mu Swoją osobistą siedzibę, Wajkuntę. Z kwiatu lotosu Brahma mógł zobaczyć Pana Narajana, Jego wiecznych towarzyszy i całą różnorodność planet Wajkunta. Czując zadowolenie z powodu Brahmy, Pan Narajana następnie ścisnął dłonie Brahmy, by potwierdzić, że jest już kwalifikowany do stwarzania żywych istot. W tym czasie Brahma otrzymał od Pana Narajana kompletną wiedzę wedyjską. Śrila Prabhupada powiedział, że na początkowych etapach samorealizacji, Brahmie ukazała się transcendentalna wizja sfery Wajkunta, dzięki łasce Pana Narajana.

Po tysiącach niebiańskich lat medytacji nad Gopala-mantrą, Brahma był na tyle szczęśliwy, aby usłyszeć dźwięk transcendentalnego fletu Gowindy i osiągnąć zdolność postrzegania Kryszny w Jego świętym dhama. Dźwięk fletu przyjął postać mantry Gajatri.

*atha wenu-ninadasja traji-murti-maji gatih
sphuranti prawiweśaśu mukhabdžani swajambhuwah
gajatrim gajatas tasmad adhigatsja sarodžadžah
smškrytaś kadi-guruna dwidžatam agamat tatah*

Następnie Gajatri, matka Wed, manifestując się (będąc przekazana przez boski dźwięk fletu Śri Kryszny), weszła w lotosowe usta Brahmy, narodziła się z niego, przez jego osiem otworów w uszach. Brahma zrodzony z lotosu, otrzymując Gajatri rozkwitła z pieśni fletu Kryszny, osiągnął status podwójnie narodzonego, będąc inicjowanym przez najwyższego, pierwotnego nauczyciela, Samego Boga. (BS werset 27)

Brahma został bezpośrednio inicjowany przez Pana Krysznę i dźwięk Jego fletu. W tym czasie Gajatri weszła w uszy Brahmy i stał się on podwójnie narodzonym. Werset ten wyjaśnia, jak Brahma słuchał dźwięku fletu Kryszny swoimi ośmioma uszami.

Dźwięk Fletu Kryszny jest najradośniejszą muzyczną wibracją w całym stworzeniu i dlatego poetyckie tempo Gajatri zawiera się w nim. Radosny dźwięk transcendentalnego fletu Śri Kryszny wszedł do serca Brahmy i wydobyl się z jego lotosowych ust. Brahmadzi osiągnął status podwójnie narodzonego po inicjacji przez Pana. Będąc narodzonym z Samego Wisznu, wzniosłe narodziny Brahmy nie uczyniły go automatycznie braminem. Dlatego nikt nie może twierdzić o swoim *braminicznym* statusie na podstawie rodzinnych powiązań.

Słuchając pieśni fletu Śri Kryszny, Pan Brahma równocześnie otrzymał Brahma-gajatri, która nadała mu status podwójnie narodzonego bramina, oraz Kama-gajatri. Śrila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura mówi, że Brahma-gajatri jest wedyjskim rytmem, który zawiera krótką medytację i modlitwę. Kama-gajatri jest najwyższą ze wszystkich Gajatri, ponieważ opisuje doskonałe, transcendentalne, żartobliwe czynności Kryszny i *gopi* we Władza-dhama, medytację nie spotykaną w żadnej innej Gajatri.

Intonowanie Kama-gajatri pomaga osiągnąć czystą miłość do Gopidżanawallabha i zrozumieć Jego szczęśliwe, transcendentalne rozrywki. W przeciwieństwie do Brahma-gajatri, która intonowana jest bez wyjątków przez wszystkie klasy braminów, Kama-gajatri jest szczególnie intonowana przez członków sampradaji Gaudija.

*trajja prabuddho tha widhir widższata-tattwa-sagraha
tusztawa weda-sarena stotrenanena keśawam*

Oświecony wspomnieniem tej Gajatri, wcielającej trzy Wedy, Brahma został zapoznany z szerokim oceanem prawdy. Potem wielbił Śri Krysznę, esencję wszystkich Wed, tym hymnem”. (BS, werset 28)

Werset ten wskazuje, że dzięki medytacji o Gajatri, Pan Brahma został oczyszczony i wzniesiony do poziomu *madhjana*. Na początku swojej medytacji Brahma miał na uwadze swój wcześniejszy interes stwarzania, dlatego Saraswati dała mu Gopala-mantwę, którą zgodnie z Brahma-*sambitą*, sumiennie intonował „z dala od *majadewi*”. Brahma rozwijał się duchowo przez intonowanie Gopala-mantry, ponieważ przestrzegał *sadhana*

bhakti z pragnieniem stwarzania, w celu zadowolenia Pana Kryszny.

Jako *madhjama bhakta*, Pan Brahma osiągnął platformę *nisztha*. Ciągłe intonowanie Brahmy dało mu ogólne pojęcie o jego duchowej formie służki, ale żadne szczegóły nie zostały objawione. Aćarjowie mówią, że szczegóły dotyczące czyjejs duchowej tożsamości i odkrycie *swarupy* przypada w chwili *asakti* i *bhaw*y.

W znaczeniu do *Brahma-sambhity*, werset 28, Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura mówi, „Oświecony medytacją nad Kama-gajatri Brahma został zapoznany z oceanem prawdy. Choć Brahma nie otrzymał wszystkich szczegółów dotyczących jego wiecznego związku z Kryszną, to dzięki intonowaniu Kama-gajatri mógł zrozumieć swoją *swarupa-siddhi*, aktualną, duchową formę jako służka”. „Na początku samo-realizacji Brahmy pokazano mu transcendentalną wizję sfer Wajkuntha dzięki łasce Pana Narajana. Później, dzięki łasce Kryszny, ukazała mu się transcendentalna wizja Krysznaloki. Taka transcendentalna wizja osiągnana jest dzięki wyrzeczeniom i medytacji wewnątrz siebie”. (CC, ADI 5.22 znaczenie)

Zainspirowany przez swoje imponujące doświadczenia, Pan Brahma następnie rozpoczął wielbienie Najwyższej Osoby, Śri Kryszny, który jest esencją Wed, swoimi sławnymi „Modlitwami Gowindam”, rozpoczynającymi się od – *ćintamani prakara sadmasu kalpa wryksza*. W *Brahma-sambhicie*, wersety od 29 do 55, Brahma opisuje wszystko, co zobaczył w medytacyjnym transie, znanym jako *swarasiki* (spontaniczna powódź duchowej miłości z serca do Kryszny, który objawia różne rozrywki, spełniane w różnych nastrojach i miejscach). Zgodnie z Śrila Dźiwa Goswamim, *Brahma-sambhita* wersety 30, 31 i 56 są żywymi przykładami doświadczenia *swarasiki* przez Brahmę. Wizja duchowego świata Brahmy pasuje do następującego opisu, podanego przez Swarupa Damodara Goswamiego w czasie festiwalu *Hera-pañćami* w Dźagannatha Puri:

Śri Wryndawana Dhama

*inho damodara-swarupa---śuddha-wradźawasi
ajśwarja na dźane inho śuddha-preme bhasi*

Swarupa Damodara jest czystym wielbicielem Wryndawany. Nie wie nawet, czym jest bogactwo, gdyż ciągle zajęty jest czystą służbą oddania.

Kama Gajatri

*swarupa kabe, – śriwasa, śuna sawadhane
wryndawana-sampad tomara nahi pade mane?*

Następnie Swarupa Damodara odpowiedział, „Mój drogi Śriwaso, proszę, posłuchaj mnie z uwagą. Zapomniałeś o transcendentalnym bogactwie Wryndawan.

*wryndawane sahadźika je sampat-sindhū
dwaraka-wajkunta-sampat – tara eka bindu*

„Naturalne bogactwo Wryndawan jest jak ocean. Bogactwo Dwaraki i Wajkuntę nie może równać się nawet kropli bogactwa Wryndawan.

*parama puruszottama swajam bhagawan
kryszna jahan dhani taran wryndawana-dhama*

Śri Kryszna jest Najwyższą boską Osobą, pełną wszelkiego bogactwa, a Jego pełne bogactwa ukazane są jedynie we Wryndawan-dham.

*ćintamani-maja bhumi ratnera bhawana
ćintamani-gana dasi-ćarana-bhuszana*

Wryndawana-dhama zrobiona jest z transcendentalnego kamienia filozoficznego. Jej cała powierzchnia jest źródłem wszystkich drogocennych klejnotów, a kamienia ćintamani używa się do dekorowania lotosowych stóp służek z Wryndawan.

*kalpawryksza-latara---jahan sahadźika-wana
puszpa-phala wina keha na mage anja dhana*

Wryndawana jest naturalnym lasem drzew pragnień i pnączy, a mieszkańcy nie chcą od tych drzew pragnień niczego innego, jak tylko owoców i kwiatów.

*ananta kama-dhenu tahan phire wane wane
dugdha-matra dena, keha na mage anja dhane*

We Wryndawan są krowy, które spełniają wszystkie pragnienia (kama-dhenu), a ich liczba jest nieograniczona. Spacerują od lasu do lasu i dostarczają jedynie mleka. Ludzie nie pragną niczego innego.

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

*sahadża lokera kata – jahan diwja-gita
sahadża gamana kare, – jajće nrytja-pratita*

W Wryndawan, naturalna mowa ludzi brzmi jak muzyka, a ich naturalny ruch przypomina taniec.

*sarwatra dżala – jahan amryta-samana
ćit-ananda dżjotih swadja – jahan murtiman*

Woda we Wryndawan jest nektarem, a blask brahmadźjoti, który pełen jest transcendentalnego szczęścia, jest tam bezpośrednio postrzegany w swojej formie.

*lakszmi dżini guna jahan lakszmira samadża
kryszna-wamsi kare jahan prija-sakhi-kaja*

Gopi są tam boginiami fortuny i przewyższają samą boginię fortuny, która mieszka na Wajkuncie. We Wryndawan Kryszna zawsze gra na Swoim transcendentalnym flecie, który jest Jego drogim towarzyszem.

*ćintamaniś ćarana-bhuszanam angananam
śringara-puszpa-tarawas tarawah suranam
wryndawane wradża-dhanam nanu kama-dhenu
wryndani ćeti sukha-sindhur aho wibbutih*

Kostki kobiet z Wradża-bhumi ozdabiają kamienie ćintamani. Drzewa są drzewami spełniającymi pragnienia i dają kwiaty, którymi gopi się dekorują. Są tam także krowy spełniające pragnienia (*kama denu*), które dostarczają nieograniczone ilości mleka. Krowy te stanowią bogactwo Wryndawan. W ten sposób bogactwo Wryndawan jest radośnie ukazane” (CC, MADHJA 14.217-229)

Brahma-samhita, modlitwy Brahmy

*ćintamani-prakara-sadmasu kalpa-wryksza
lakszawryteszu surabhir abhipalajantam
lakszmi-sahasra-śata-sambhrama-sewjamanam
gowindam adi-puruszam tam abam bhadžami*

Wielbię Gowinę, oryginalnego Pana i pierwszego przodka, który pasie krowy spełniające wszystkie pragnienia, wśród pałaców zbudowanych z duchowych klejnotów, otoczonych milionami drzew pragnień. Setki i tysiące *lakszmi*, czy też *gopi*, służą Mu zawsze z wielkim szacunkiem i uczuciem. (BS werset 29)

*wenum kwanantam arawinda-dalajatakszam
barhawatamsam asitambuda-sundarangam
kandarpa-koti-kamanija-wiśesza-śobham
gowindam adi-puruszam tam aham bhadźami*

Wielbię Gowinę, oryginalnego Pana, który jest ekspertem w grze na Swoim flecie, którego oczy są jak płatki kwitnącego lotosu, którego głowa jest ozdobiona pawim piórkami, którego piękna postać zabarwiona jest kolorem niebieskiej chmury, i którego niespotykana słodycz urzeka miliony Kupidynów” (BS, werset 30)

*alola-ćandraka-lasad-wanamalya-wamsi
ratnangadam pranaja-keli-kala-wilasam
śjamam tri-bhanga-lalitam nijaka-prakaśam
gowindam adi-puruszam tam aham bhadźami*

Wielbię Gowinę, oryginalnego Pana, wokół którego szyi kołysz się girlanda z kwiatów, upiękaszona księżycowym naszyjnikiem. Jego obie ręce udekorowane są fletem i ozdobami z klejnotów, zawsze czerpie przyjemność z miłosnych rozrywek, a Jego wdzięczna, trój-zgięta forma Śjamasundara jest wiecznie zmanifestowana”. (BS werset 31)

*angani jasja sakalendrija-wrytti-manti
paśjanti panti kalajanti ćiram dźaganti
anandaćzinmaja-sad-udźdźwala-wigrahasja
gowindam adi-puruszam tam aham bhadźami*

Wielbię Gowinę, pierwotnego Pana, który wiecznie dogląda, utrzymuje i manifestuje nieskończone wszechświaty, zarówno duchowe, jak i materialne. Jego transcendentalna postać pełna jest szczęścia, prawdy i rzeczywistości, dlatego też przepełniona jest najbardziej jaśniejącym

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

splendorem. Każda część tego transcendentalnego ciała w pełni zawiera w sobie funkcje innych organów. (BS werset 32)

*adwajtam aćjutam anadim ananta-rupam
adjam purana-puruszam nawa-jauwanam éa
wedeszú durlabham adurlabham atma-bhaktau
gowindam adi-puruszam tam aham bhadžami*

Wielbię Gowindę, pierwotnego Pana, który jest poza zasięgiem Wed, jest jednakże osiągalny poprzez czyste, niez mieszane oddanie płynące z duszy. Jest On jednym bez drugiego, nie podlega zniszczeniu i nie ma początku. Jego forma jest nieskończona i jest On początkiem wszystkiego. Mimo, że jest wiecznym, najstarszym *puruszą*, posiada piękno kwitnącej młodości. (BS werset 33)

*ananda-ćinmaja-rasa-pratibhawitabhis
tabhir ja ewa nidża-rupataja kalabhih
goloka ewa niwasatj akhilatma-bhuto
gowindam adi-puruszam tam aham bhadžami*

Wielbię Gowindę, oryginalnego Pana, który przebywając w sercu jako Dusza Najwyższa, jednocześnie znajduje się w Swoje własnej siedzibie, Goloce, razem z Radhą, która przypomina Jego własną, duchową postać i ucieleśnia ekstatyczną moc *hladini*. Towarzyszą Im Jej przyjaciółki, które są rozszerzeniami Jej ciała i które przepełnione są wiecznie szczęśliwą, duchową rasą. (BS werset 37)

*premandżana-ććurita-bhakti-wiloćanena
santah sadajwa hrydajeszu wilokajanti
jam śjamasundaram aćintja-guna-swarupam
gowindam adi-puruszam tam aham bhadžami*

Wielbię Gowindę, oryginalnego Pana, Śjamasundara, Krysznę, posiadającego niezliczone, niepojęte atrybuty, którego czysti wielbicieli widzą w swoich sercach oczyma przesłoniętymi mgłą miłości”. (BS werset 38)

*śrijah kantah kantah parama-puruszah kalpa-tarawo
druma bhumiś ćintamani-gana-maji tojam amrytam*

*katha ganam natjam gamanam api wamsi prija-sakhi
cid-anandam dźjotih param api tad aswadjam api ca
sa jatra kszirabdhih srawati surabbibhjaś ca
su-mahan nimeszaradhakhjo wa wradźati na hi jatrapī samajah
widantas te santah ksziti-wirala-ćarah katipaje*

Transcendentalne królestwo Wryndawan jest całkowicie duchowe. Gopi są tam zawsze obecne, jako ukochane Kryszny i wszystkie z nich mają czyste, duchowe ciała, takie jak Kryszna. We Wryndawan Kryszna jest Najwyższą Osobą i jest transcendentalnym kochankiem *gopi*. Drzewa we Wryndawan są drzewami spełniającymi pragnienia. Ziemia zrobiona jest z kamienia filozoficznego, a woda jest nektarem. Słowa są muzyczną wibracją, a wszystkie ruchy tańcem. Flet jest stałym towarzyszem Kryszny. Planeta Goloka Wryndawana jest samoświelna, jak słońce i pełna jest duchowego szczęścia. Doskonałość życia leży w smakowaniu tej duchowej egzystencji; dlatego każdy powinien pielęgnować wiedzę o niej. We Wryndawan duchowe krowy zawsze dostarczają duchowego mleka. Nie marnuje się tam ani jedna chwila. Innymi słowy, nie ma tam przeszłości, teraźniejszości ani przyszłości. W tym materialnym wszechświecie wielbiciele wielbią tę transcendentalną siedzibę, Golokę Wryndawan. Sam Pan Brahma powiedział, „Pragnę wielbić tę duchową ziemię, gdzie obecny jest Kryszna. (BS werset 56)

Podsumowanie oświecenia Brahmy

1. Pan Brahma otrzymał Gopala-mantrę od Saraswati i intonował ją przez długi czas.
2. Następnie Pan Brahma medytował i usłyszał flet Kryszny. Dźwięk fletu początkowo przyniósł postać Kama-gajatri, która sama ucieleśnia esencję całej wiedzy z trzech Wed, która zawiera wiedzę o wszystkich innych mantrach Gajatri, takich jak Brahma-gajatri i wszystkich innych duchowych procesach, jak karma, gjana i bhakti.
3. Będąc oświeconym przez przypomnienie sobie tej mantry, Pan Brahma medytował o tej Kama-gajatri. W ten sposób dowiedział się o obszarze oceanu prawdy, zrozumiał swój indywidualny związek z Panem i naturę duchowego świata Kryszny, świata materialnego i różnych gałęzi wiedzy wedyjskiej. Wszystkie wizje i doświadczenia Pana Brahmy zawarte są

w *Brahma-sambhicie*. Następujący szkic wersetów z *Brahma-sambhity* pokazuje ścieżkę oświecenia Brahmy.

- wersety od 22 do 23 – Brahma rodzi się z pępka Pana Wisznu i pragnie stwarzać materialny świat.
- wersety od 24 do 25 – Pan Brahma otrzymuje *Kama-bidża* i Gopala-mantrę od Kryszny przez Diwja Saraswati.
- wersety od 26 do 27 – Brahma otrzymuje *Kama-gajatri* i osiąga status podwójnie narodzonego.
- wersety od 29 do 55 – Pan Brahma ofiarowuje hymny do Śri Kryszny.

Znaczenie Klim

Upaniszady oznajmiają, że wszechświat został stworzony z sylaby *klim*. Litera *K* reprezentuje Krysznę; *L* reprezentuje Radharani; *I* reprezentuje słodką *premę* Radhy i Kryszny; a *M* reprezentuje miłosne objęcie Radhy i Kryszny lub dźiwy, które podążają w ślady *gopi*.

*wryndawane „aprakryta nawina madana”
kama-gajatri kama-bidże janra upasana*

W duchowym królestwie Wryndawan Kryszna jest duchowym, zawsze świeżym Kupidyńcem. Wielbiony jest przez intonowanie mantry Kama-gajatri, która posiada duchowe nasienie *klim*. (CC, MADHYA 8.138)

Dalej Śrila Prabhupada daje kolejne tłumaczenie do tego wersetu: „Słowo *klim* dodane do Gajatri-mantry wyjaśnione jest w *Brahma-sambhicie*, jako transcendentalne nasienie miłości Boga, lub nasienie Kama-gajatri. Obiektem jest Kryszna, który jest zawsze świeżym Kupidyńcem, a przez powtarzanie mantry *klim* wielbi się Krysznę”. (TLC rozdz. 31)

Śrila Prabhodananda Saraswati daje następujące wyjaśnienie słowa *klim*: „Wspaniałe, transcendentalne nasienie mantry *klim* opisane jest w Gautamija-tantrze, jako posiadające pięć ozdób. Z sylaby *klim* Brahma stworzył wszechświat materialny. Element ziemi został stworzony z litery *L*; woda powstała z *K*; ogień z *I*; powietrze z *M*; a eter z kropki *bindu* nad *M*.

„Brihad Gautamija Tantra mówi: „*K* odnosi się do *purusza*, znanego jako Śri Kryszna, najwyższego dominującego mężczyzny, który posiada formę ucieleśniającą pełnię wieczności, wiedzy i szczęścia; *I* jest *prakriti*, znana jako Radha, najwyższa aktywna kobieta, która wiecznie znana jest jako Wryndawaneśwari,

najbardziej imponująca księżniczka Śri Wryndawan; *L* jest szczęściem Ich wzajemnej, ekstatycznej miłości, która jest formą czystej, szczęśliwej radości; *M* z *bindu* jest ekstatyczną słodyczą Ich najszcześniejszego pocałunku.

„Sanat-kumara Samhita stwierdza, że cielesna forma Krysny jest identyczna z samą *kama-bidża*. Innymi słowy, litery w *klim* nie są różne od słodkiego ciała Najwyższej Osoby. *K* odnosi się do głowy Krysny, czoła, brwi, oczu, nosa i uszu; *L* – to policzki, broda, szczęka, zęby, szyja, gardło i plecy; *I* – to ramiona, ręce, łokcie, palce, paznokcie u rąk; *M* – to pierś, dwa boki, brzuch i pępek; *bindu* – to Jego biodra, kolana, kostki, pięty, stopy, palce i paznokcie u stóp.

„*Klim* reprezentuje także osiem żon Kupidina: *K* to Ratnaprija, Ratikała, Bhadra i Saurabha; *L* to Sumukhi i Kalahamsi; *M* to Madanamada; a *bindu* to Kalapini”. (κvv)

Następujące cytaty z *śastr* wyjaśniają zadziwiającą moc nasienia mantry *klim*. Choć Prahodananda Saraswati opisuje wiele transcendentalnych wizji, które manifestują się z sylaby *bidża klim*, to takie powtarzanie jest bezbłędne, gdyż jego celem jest chwalenie Radhy i Krysny. W końcu rasagulla jest zawsze odświeżająco słodka i smaczna, nie ważne ile razy jest zjadana.

„W lesie Wryndawan, który wypełniony jest wspaniałym szczęściem, emanującym z sylaby *bidża* mantry Kama-gajatri, nastoletni chłopiec stoi z nastoletnią dziewczyną. Dziewczyna jest uosobionym skarbem wspaniałej i słodkiej, ekstatycznej miłości. Z każdej części Jej transcendentalnego ciała emanuje ocean nektaru złotego splendoru. Chłopiec jest uosobioną formą najwspanialszego i słodkiego nektaru.

„W cudownym oceanie światła, powstałym z sylaby *bidża klim* z mantry Kama-gajatri, manifestuje się słodka siedziba zwana Wryndawan. W tej Wryndawanie przebywa nieograniczenie słodka para o jasnej i ciemnej cerze, zajęta cieszeniem się miłosnymi rozrywkami. Proszę, czcij Ich i służ Im.

„Poza materialnym światem, zdominowanym przez trzy siły natury, znajduje się boski ocean szczęścia, który jest sylabą *bidża klim* z mantry Kama-gajatri. Na tym oceanie jest nieopisanie piękna wyspa. Na tej wyspie znajduje się królestwo Wryndawan, a w odosobnionym miejscu we Wryndawan znajduje się czarująco piękny, leśny ogród. W ogrodzie tym są Gandharwika-Giridhari, dwa wielkie skarby intensywnego, transcendentalnego szczęścia. Proszę, czcij Ich z wielkim oddaniem.

„Daleko poza materialną energią, która jest korzeniem niezliczonych materialnych wszechświatów, znajduje się słodki nektar blasku Najwyższej Boskiej Osoby. W tym blasku są planety Wajkunta, a w najbardziej sekretnej części Wajkunt znajduje się radosna, chwalebna Wryndawana, doskonała z *bidża* Kama-gajatri. Proszę, czcij drzewa Wryndawan, które rosną na wspaniałej wyspie słodkiego nektaru, powstałego z jaśniejącego, duchowego oceanu *bidża* Kama-gajatri. Drzewa te są cudownymi obiektami miłości dla bardzo ujmującej, jasnej i ciemnej, boskiej pary.

„Królestwo to jest zawsze wolne od najmniejszego śladu materialnego pragnienia. Zamanifestowane jest z sylaby *bidża* z mantry Kama-gajatri. Wypełnione jest nektarem ekstatycznej miłości. Miejsce to jest formą *bidża* i jest szczęściem transcendentalnych rozrywek. W tym miejscu zawsze wiecznie przebywają najpiękniejsi Gandharwika-Giridhari”. (VM)

Znaczenie Kamadewaja

Kamadewaja jest panem zmysłów, który dzięki Swoim pragnieniom (*kamena*) odgrywa (*diwjati*) różne rozrywki. Grając na czarującym flecie lub wyginając w łuk kuszące brwi, Śjamasundar pokazuje lub wyraża (*diwjati*) pragnienie (*kaman*). Krysna jest transcendentalnym Kamadewą, Bogiem pragnienia, który pokonuje pragnienie przez skierowanie go do Samego Siebie.

„W *Gopala-tapani Upaniszad* powiedziane jest także, że gdy o Krysnie mówi się jak o Kupidyńce (*kamadewaja*), nie należy uważać Go za Kupidyńca z tego materialnego świata. Jak już zostało to wyjaśnione, Wryndawan jest duchową siedzibą Krysny, a słowo Kupidyńca jest także duchowe. Nie powinno się traktować Kupidyńca i Krysny na tym samym poziomie. Materialny Kupidyńca reprezentuje atrakcję do zewnętrznego ciała, lecz duchowy Kupidyńca jest atrakcją, przez którą Dusza Najwyższa przyciąga duszę indywidualną. W rzeczywistości pożądanie i seks istnieją w życiu duchowym, lecz gdy dusza ubrana jest w materialne elementy, ta duchowa potrzeba wyrażana jest przez materialne ciało i dlatego jest odbita w sposób wypaczony. Gdy ktoś staje się w rzeczywistości zaznajomiony z nauką o świadomości Krysny, może zrozumieć, że jego materialne pragnienie seksu jest obrzydliwe, podczas gdy seks duchowy jest godny pożądania.

„Duchowy seks jest dwóch rodzajów: jeden jest zgodny z konstytucjonalną pozycją jaźni, a drugi jest zgodny z podmiotem. Jeśli ktoś rozumie

prawdę o tym życiu, ale nie jest całkowicie wolny od materialnego zanieczyszczenia, nie jest on w rzeczywistości usytuowany w transcendentalnej siedzibie, Wryndawan, chociaż może rozumieć życie duchowe. Kiedy jednakże dana osoba uwalnia się od pobudek seksualnych tego materialnego ciała, wówczas może osiągnąć tę najwyższą siedzibę, Wryndawan. Gdy jest się w ten sposób usytuowanym, można powtarzać Kama-gajatri i mantrę *kama-bidża*". (TLC rozdz. 3 I)

„*Kamadewaja* oznacza Tego, który spełnia rozrywki dzięki Swojemu pragnieniu lub dzięki mocy Swojej miłości. Kama (miłość) nazywana jest ministrem, ponieważ doradza. Kama przenika wszechświat, od Brahmaloiki w dół. *Kama* posiada pięć strzał, które dają pięć efektów: szaleństwo, palenie, oczyszczenie, zablokowanie i oszołomienie. Te pięć strzał przenika tych następujących pięć kwiatów: *K* – mango; *L* – *aśoka*; *I* – *madhawi*; *M* – *jaśmin*; *bindu* – *bakula*.

„Gopala-tapani Upaniszad mówi, „Kryszna jest transcendentalnym Kupidynem Wryndawany. Kupidyn Kryszna ma pięć kwiatnych strzał, które reprezentują smak, dotyk, wzrok, dźwięk i zapach. Reprezentują także pięć ras: *santa*, *dasja*, *sakhja*, *watsalja* i *madhurja*. Imiona tych pięciu strzał to *ćittananda-dhara*, *widjananda-dhara*, *sadananda-dhara*, *kamananda-dhara* i *ramanananda*. Imiona strzał Kryszny odpowiadają pięciu kwiatom i pięciu słodkim formom Kryszny: kwiat mango – *ćitta-kandarpa* (Kupidyn umysłu); kwiat *aśoka* – *kamananda-prakaśa* (manifestacja szczęścia miłości); kwiat *bakula* – *widjananda-dhara* (posiadający szczęście mądrości). Miejscem boskiej miłości Kupidyna jest Wryndawan. Kwiat lotosu to Śrimati Radhika, a smak Jej miłości jest zawsze poza zrozumieniem. Śri Kryszna jest pszczołą latającą nad tym lotosem, wiecznie pijącą jego nektar”. (kvv)

Znaczenie Widmahe

„*Widmahe* oznacza osiągnijmy lub poznajmy i podporządkujmy się temu Kamadewie, który ma kwiaty (*puszpa*) zamiast strzał (*banaja*)”. (kvv)

Znaczenie Puszpa, Banaja i Dhimahi

Puszpa-banaja jest imieniem Kupidyna, znanego także jako Kandarpa lub Kamadewaja, kwiatny łucznicz, który strzela strzałami pożądania w serca upadłych. Kryszna jednak jest transcendentalnym, duchowym Kupidynem,

który strzela pięcioma kwietnymi strzałami ze Swojego kwietnego łuku. Są to strzały duchowej *kamy*, reprezentowane przez pięć liter w *kama-bidża klim*. Każda strzała, będąca różnego rodzaju kwiatem, odpowiada różnym częściom słodkiej postaci Kryszny. Strzały te produkują pięć różnych, wspaniałych efektów wewnątrz serc Jego kochających wielbicieli.

Dhimahi oznacza, „Medytujmy o tym transcendentalnym Kamadewie, Panu Śri Krysznie, który jest wszech-atrakcyjnym, sprytnym i dowcipnym Widagdha Madhawą. Wypuszczając Swoich pięć boskich, kwietnych strzał (*puszpa banaja*) w serce Swojego wielbiciela, doprowadza go do szaleństwa czarem Swojego piękna i *premy*. Następnie strzały spalają wszystkie materialne pragnienia wielbiciela i całkowicie czyszczą Jego umysł i serce.

„Chroniąc go, te pięć strzał odgradza i powstrzymuje wszelki późniejszy atak energii iluzorycznej w stosunku do tego w pełni podporządkowanego wielbiciela. Pływając w radosnym oceanie swojego wiecznego, miłosnego związku z Kryszną, wielbiciel czasem przepełnia się i oszałamia różnymi ekstatycznymi symptomami. W tym czasie działania takiego *premika bhakty*, tańczenie do melodii fletu Kamadewy, mogą wydawać się najbardziej niezwykle i oszałamiające dla *dźiw* związanych przez łańcuchy pożądania”.

W ten sposób powinno się medytować o wspaniałych efektach strzał ukochanego Kamadewy, pięknego Śri Kryszny.

Znaczenie Tan

„Tan oznacza „tego” – Znamy tego Kamadewe (Krysznę). Medytujemy o tym Kamadewie, który ma kwietne strzały i jest *ananga*, bezcielesnym Kupidynem”. (kvv)

Znaczenie Ananga

Słowo *ananga* generalnie odnosi się do Kupidyna nieposiadającego postaci, którego ciało zostało pewnego razu spalone na popiół przez Pana Śiwę. Choć Śiwa częściowo pokonał Kupidyna niszcząc jego ciało, Kryszna całkowicie zwyciężył Kupidyna i wciągnął go do służby dla Siebie. Dlatego słowo *ananga* może odnosić się do Kryszny, transcendentalnego Kamadewy, który przyciąga serca wszystkich oczyszczonych osób.

Acárjowie mówią, że *ananga* może także odnosić się do Kryszny, który pewnego razu zemdlął z powodu ekstazy miłości. W tym czasie Tulasi-

-*mańdzari* (*Rati-mańdzari*) oparła się o bramę *kundża* i zaśpiewała słodką, miłosną pieśń. Po usłyszeniu tej pieśni Krysna powrócił znowu do życia. Z powodu miłosnej ekstazy stracił Swoje ciało (lub cielesną świadomość), co oznacza, że stał się *ananga*, bez ciała lub świadomości Swojego ciała, lecz dzięki śpiewowi Tulasi odzyskał Swoje ciało.

Znaczenie *Prćodajat*

„*Prćodajat* oznacza „Niech pojawi się w pełni”. Przez medytację (*dhimahi*) o Krysni otrzymuje się wiedzę (*widmahe*) o Krysni w Jego rozrywkach miłości. Potem ktoś modli się do Krysny, by pomógł mu zrozumieć tę postać (*prćodajat*), co oznacza „Niech On (Krysna) skłoni nas do tego”. (kvv)

W ósmym wersecie *Manah-śiksha* Raghunatha Das Goswami modli się, „O Giriradża, proszę daj mi miłość małżeńską do Boga i zaangażuj mnie w miłosną służbę Gandharwici”. Dasa Goswami używa słowa „*prerajati*”, które oznacza, „On zaangażuje” (w odniesieniu do służby Śri Radhy). Wielbiciele przyjmujący służbę dla Śrimati Radhiki za swoje życie i duszę, uznają słowo *prćodajat* w Kama-gajatri za identyczne ze słowem *prerajati*. Tak jak Raghunatha Dasa Goswami modlił się do Krysny o służbę dla Śri Radhy; *sadhakowie* modlą się w ten sposób medytując o Kama-gajatri.

Znaczenie Kama-gajatri

Kamadewaja odnosi się do Madan-mohana, Bóstwa Krysny, oznaczającego inicjację (*mantra-diksha*), która jest funkcją *sambandhy*. Puszpabanaja odnosi się do Gowindadzi, przewodniego Bóstwa *abhidheji*, które pomaga obudzić miłość do Boga. Ananga odnosi się do Bóstwa Gopinatha, reprezentującego *prajodżanę*, cel Krysna-premy szczególnie zademonstrowany przez *gopi*.

„Kama-gajatri podzielona jest na trzy części, reprezentujące *sambandhę*, *abhidheję* i *prajodżanę*. 1) Kamadewa – jest Bóstwem (Madan-mohan), które urzeka nasze umysły i serca, aby ustanowić nasz związek z Krysną (*sambandha-tattwa*). 2) Puszpabanaja – to Ten (Gowindadzi), który nosi strzały z kwiatów i rozwija nasz związek z Krysną, jako wiecznych sług *gopi* (*abhidheja-tattwa*). 3) Ananga – to Ten (Gopinatha), który dostarcza ostatecznego celu życia, polegającego na zadowalaniu *gopi*, Radhiki i Śjama (*prajodżana-tattwa*).

„Mantra Kama-gajatri jest jak wedyjski hymn, lecz faktycznie jest Samą Najwyższą Osobą. Nie ma różnicy pomiędzy Kama-gajatri, a Kryszną. Oboje złożeni są z dwudziestu czterech i pół transcendentalnych sylab. Mantra przedstawiona za pomocą liter jest także Kryszną i mantra taka wschodzi tak jak księżyc. Z tego powodu istnieje wypaczone odbicie pragnienia w ludzkim społeczeństwie i między wszystkimi rodzajami żywych istot.

„W mantrze: *klim kama-dewaja widmahe puszpa-banaja dhimahi tan no „nangah praćodajat*, Kryszna nazwany jest Kamadewa, Puszpa-bana i Ananga. Kamadewa to Madana-mohana, Bóstwo, które ustanawia nasz związek z Kryszną. Puszpa-bana („Ten, który trzyma strzały zrobione z kwiatów”) jest Śri Gowindą, Osobą Boga, który przyjmuje naszą służbę oddania. Ananga to Gopidźana-wallabha, który zadowala wszystkie gopi i jest ostatecznym celem życia.

„Ta Kama-gajatri (*klim kama-dewaja widmahe puszpa-banaja dhimahi tan no „nangah praćodajat*) po prostu nie należy do tego materialnego świata. Po uczynieniu postępu w duchowym rozumieniu, wielbiciel wielbi Najwyższą Osobę swoimi duchowymi zmysłami i spełnia pragnienia Pana.

*man-mana bhawa mad-bhakto mad-jadźi mam namaskuru
mam ewajszjasi satjam te pratidźane prijō „si me*

Zawsze myśl o Mnie i zostań Moim wielbicielem. Czcij Mnie i ofiaruj Mi swój szacunek. W ten sposób z pewnością przyjdiesz do Mnie. Obiecuję ci to, ponieważ jesteś Moim najdroższym przyjacielem. (BG. 18.65; CC, MADHJA 8.138 znaczenie)

Śrila Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura tak definiuje Kama-gajatri: „Kama-gajatri jest *maha*-mantrą, która płynie zgodnie z pragnieniem. Sadhakowie, intonujący tę mantrę, swoje następne narodziny przyjmują we Wrządza-*mandali*. Innymi słowy, otrzymują duchowe ciało, jakie posiada wieczny towarzysz Kryszny, Wrządźawasi, w celu spełniania czystej służby oddania.

„Godnym wielbienia obiektem tej mantry jest Rasaradźa Śri Kryszna, Król *śringara-rasy* (najradośniejszej formy ekstatycznej miłości małżeńskiej). On jest Madana, transcendentalnym Kupidynem; jest On Kryszną, wszech-atrakcyjnym; On jest Nandatmadźa, ukochanym synem Nanda Baby; przebywa On tylko w jednym miejscu – w radosnym królestwie Wrządźa-*dhama*.

„*Klim* – słowo to użyto z powodu skradania umysłów *wradźa-gopi*, dowodzonych przez Radhę, za pomocą słodczygo Jego fletu (*wenu-madhurja*).

Kamadewaja – słowo to zostało użyte z powodu skradania słodczygą Swoich rozrywek (*lila-madhurja*) możliwości rozróżniania przez *wradźa-gopi*, dowodzonych przez Śrīmatī Radhikę.

Puszpa-banaja – słowo *puszpa-banaja* zostało użyte z powodu stymulowania przez Krysznę podniecenia radosnego smaku zadowolenia w połączeniu z *wradźa-gopi*, którym przewodzi Śrīmatī Radhika oraz z powodu stymulowania tej *sambhoga-rasy* przez inne czynniki, zawierające słodczyg Jego wspianiałych, pełnych gracji cech (*lawanja-guna-madhurjadi*).

Klim kama-dewaja widmahe

„Słowo *kama* (pragnienie) wskazuje na *sambandhę* (związek z Panem), a także sygnalizuje *anuga* (posłuszne podążanie). Jedyne na ścieżce spon-tanicznego oddania w miłości, znanej jako *kamanuga*, używa się tej Gajatri do wielbienia. *Kamanuga* jest tą ścieżką, która podąża za oczyszczonymi, transcendentalnymi pożądanymi pragnieniami służenia Radzie i Krysz-nie. Efektem tej mantry jest to, że rozświetla i intensyfikuje powstawanie czyichś najbardziej ulubionych pragnień.

„*Widmahe* – „My znamy” tą Osobę Kamadewa, który bawi się zgodnie z pragnieniem własnego serca. Innymi słowy, *kama-dewaja widmahe* oznacza „my, którzy spełniamy tą *sadhanę* we *wradźa-madhurja-rasie*, jesteśmy świadomi tylko dlatego, że nasza świadomość jest dla Kamadewy, który jest transcendentalnym Kupidyńcem Kryszną.

Puszpa-banaja-dhimahi

„*Kamadewa* jest „*puszpa-banaja*” – kwiatowym łucznikiem, który używa pięciu broni, które są pięcioma literami *kama-bidźa klim*. Wypuszczając je ze Swojego łuku *saranga*, te pięć broni sprawia, że łuk działa z pięcioma różnymi cechami.

„*Dhimahi* – „medytujemy” o tym rodzaju *puszpa-bana*.

Tan No 'Nangah Praćodajat

„*Ananga* – On, który jest wszech-przenikającym, transcendentalnym Ku-pidyńcem pozbawionym ciała; usytuowany jest we *Wradźy*, jako świeży,

młody, transcendentalny Kupidyń; On jest wabiąco młodzieńczym Bogiem Miłości. On jest jedynym obiektem godnym wielbienia. On nie tylko przyciąga serca i umysły wszystkich żywych stworzeń, lecz przyciąga nawet Swoją własny umysł. „Jego najwspanialsze piękno cielesne nie może być porównane lub przewyższone przez jakąś inną formę. On jest Śjama, ciemną pięknoscią, posiadającą cielesny blask świeżej chmury deszczowej. Jego transcendentalne ciało jest sprężoną żywą powodnią boskich, wyśmienitych smaków. Jego wielkość doskonale uosabia Króla *śringara-rasy* (ozdoba najbardziej intymnej siły, najwyższych małżeńskich smaków). „*Nah* – ten rodzaj Pana.

„*Praçodajat* – Niech ten Pan będzie z nas zadowolony i niech łaskawie zaangażuje nas w Swoją własną miłosną służbę”. (MD)

Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura podał cudowne wyjaśnienie intymnego znaczenia Kama-gajatri. Aspirujący służy na zawsze pozostają dłużnikami nieugiętych *rasika aćarjów* za to, że ci zsyłają bezgraniczną łaskę. Jedynie najbardziej zaawansowani wielbicieli mogą mieć takie objawienia. Jeśli nie jest się tak zaawansowanym, powinno się poważnie kontynuować intonowanie mantry na mocy polecenia mistrza duchowego. Połączenie bhakti i pełnej wiary w guru i Krysznę, stopniowo kwalifikują wielbiciela do oglądania Kryszny w najbardziej czarującej formie Kamadewy, zawsze świeżego, transcendentalnego Kupidyńa. Brahma osobiście ustanowił przykład zwiedzionej, oszołomionej duszy, która ostatecznie staje się świadoma Kryszny, dzięki poważnej postawie w oddaniu. Podobnie, każdy kto podąża w jego ślady (*mahadźana jena gatah sa pantah*) może osiągnąć to doświadczenie.

Dodatkowe znaczenia Kama-gajatri

„Medytujmy o tym nowym, transcendentalnym Kupidyńie z Wryndawan, Śri Krysznie, który jest zawsze czarujący i młodzieńczy. Dzięki Swojemu pragnieniu Śjama bawi się w różnych rozrywkach. Spróbujmy poznać tego Kamadewa, Śri Krysznę, który ma pięć strzał z kwiatów, którymi strzela z pięciu cięciw Swojego łuku. Śri Kryszna jest Rasaradźem, królem wszystkich smaków miłości małżeńskiej i wielce zadowala nas, angażując nas w Swoją transcendentalną, miłosną służbę”.

Księżycze Krysnaćandry

*kama-gajatri-mantra-rupa, haja krysnera swarupa,
sardha-čabbiša akszara tara haja se akszara „čandra” haja,
kryszne kari” udaja, tridžagat kajla kamamaja*

Krysna, Najwyższa Osoba, jest identyczny (krysnera swarupa) z wedyjskim hymnem, znanym jako Kama-gajatri (kama-gajatri-mantra-rupa), który skomponowany jest z dwudziestu czterech i pół sylaby. Sylaby te porównane są do księżyców, które wschodzą w Krysnie. W ten sposób całe trzy światy wypełnione są pragnieniem” (CC, MADHJA 21.125)

„Wedyjski hymn, znany jako Kama-gajatri, opisuje twarz Krysny jako króla wszystkich księżyców. W metaforycznym języku istnieje wiele różnych księżyców, lecz wszystkie one są jednym w Krysnie. Jest księżyc Jego ust, księżyc Jego policzków, księżycowe kropki papki sandałowej na Jego ciele, księżyc czubków palców Jego dłoni i księżyc palców u Jego stóp. W ten sposób jest tam dwadzieścia cztery i pół księżycy, a Krysna jest centralną postacią ich wszystkich”. (TLC rozdz. 10)

Wiśwanatha Ćakrawarti daje wspaniały opis dwudziestu czterech i pół księżyców na transcendentalnym ciele Krysny: „W Kama-gajatri są dwadzieścia cztery i pół sylaby, które formują dwadzieścia cztery i pół księżycy w pełni. Te księżycy wschodzą w cielesnej postaci Krysny i przez to tworzą trzy słowa, kama-maja, lub poszerzają się z Jego własnym transcendentalnym pożądanym pragnieniem do zabawy. Śastry opisują tożsamość księżyców wśród sylab mantry Kama-gajatri. Twarz Krysny jest jednym księżycem; Jego policzki to dwa księżycy; Jego czoło jest pół-księżycem; tilaka na Jego czole jest pełnym księżycem; paznokcie u rąk to dziesięć księżyców; paznokcie u stóp to kolejne dziesięć. W ten sposób inteligentne autorytety objawiły, że wszystkie dwadzieścia cztery i pół sylaby w mantrze Kama-gajatri systematycznie formują różne księżycy, które odpowiadają księżycom cielesnych cech Śri Krysny.

„Choć w *Ćajtanja-čaritamryta* Krysnaśada Kawiraśa także wspomniał, że liter w Kama-gajatri jest dwadzieścia cztery i pół, wielka wątpliwość powstała we mnie. Wydaje mi się, że w jakiś sposób Krysnaśada Kawiraśa odrzucił oczywisty fakt, że mantra Kama-gajatri zawiera dwadzieścia pięć sylab. Dlatego zastanawiałem się – na podstawie jakich dowodów z pism mówi on, że mantra ma tylko dwadzieścia cztery i pół sylaby?

„Po przejrzeniu różnych śastr, takich jak *Hari-namamrita-wjākarana*, *Purany*, *Agamy* i *Naṭja-śāstra* odkryłem, że liczba sylab w mantrze Kama-gajatri wynosi dokładnie dwadzieścia pięć. Co więcej, *Bṛihad Naradīja Purana* stwierdza, „Śri Radha jest Księżniczką Wryndawan-*dham*, a Jej transcendentalna forma składa się z dwudziestu pięciu sylab”. Po przeszkaniu wszystkich prac opisujących samogłoski i spółgłoski, nigdzie nie mogłem znaleźć dowodu, że mantra ta składa się z dwudziestu czterech i pół sylab. Dlatego zostałem pogrążony w wielkim oceanie wątpliwości.

„Czy jest to możliwe, że Śri Kṛysznaśada Kawiradża Goswami nie był świadomy tych wszystkich rzeczy? Nie, to nie jest możliwe. On z pewnością jest w pełnej wiedzy o wszystkim i dlatego jest całkowicie wolny od zwykłych, materialnych defektów, błędów, iluzji, itp. W wielkiej rozprawie, *Śri Ćajtanjia-ĉaritamṛya*, Kṛysznaśada Kawiradża opisuje księżyc na transcendentalnym ciele Kṛyszny:

„W nastroju Radhiki Śri Ćajtanja opisuje związek między transcendentalną formą Kṛyszny, a mantrą Kama-gajatri. „Postać Kṛyszny jest reprezentowana w mantrze Kama-gajatri, zawierającej dwadzieścia cztery i pół sylab. Sylaby te są dwudziestoma czterema i połową księżyców, pojawiającymi się w Kṛysznie i wypełniającymi trzy światy pragnieniem.

„Hej *sakhi!* Twarz Śri Kṛyszny jest królem księżyców, a Jego ciało jest tronem, na którym On zasiada, by rządzić królestwem i utrzymywać społeczeństwo księżyców. Dwa błyszczące policzki Kṛyszny, które pokonują blask luster z klejnotów, są dwoma pełnymi księżycami. Jego czoło ma kształt połowy księżyca, a kropka pasty sandałowej na nim jest jak jeden księżyc. Jego paznokcie u dłoni są jak rynek księżyców, które tańczą na Jego flecie. Ich pieśń jest melodią tego fletu. Jego paznokcie u stóp są gromadą księżyców, które tańczą na ziemi i których pieśń jest brzękaniem Jego dzwonek u kostek”. (CC, MADHJA rozdz. 21)

„Nawet po rozpatrzeniu tego wyczerpującego opisu z wielu punktów widzenia, nadal nie mogłem dojść do konkluzji. W tym miejscu porzuciłem starania na odnalezienie odpowiedzi. Odrzucając jedzenie i picie stałem się tak zaniepokojony w swoim umyśle? że postanowiłem porzucić ciało. W tym smutnym nastroju usiadłem bez ruchu nad *Radha-kunda*. Jeśli nie jestem właściwie świadomy nawet sylab w mantrze, to jak będzie możliwe, abym stał się świadomy Pana? Dlatego porzucenie ciała jest na miejscu.

„Tuż po północy wreszcie zdrzemnąłem się. Wtedy, nagle zobaczyłem, że Śri Wryszabhanunandini, Śrimati Radhika pojawiła się przede mną i zaczęła mówić: „Och Wiśwanatha! Och Hari Wallabha! Wstań, proszę! To, co napisał Kryśnadasa Kawiradża to prawda; on także jest Moim poufnyim sługą. Dzięki Mojej łasce on wie wszystko o Moich sekretnych, najskrytszych nastrojach. Proszę, nie miej żadnych wątpliwości, co do jego stwierdzeń. Ta mantra jest mantrą do wielbienia Mnie – w rzeczy samej, mogę zostać zrozumiana przez sylaby w tej mantrze. Lecz bez Mojej łaski, nikt nie może się niczego dowiedzieć o tajemnicy tych tematów.

„Rozwiązanie pytania o połowę sylaby znajduje się w książce znanej jako *Warnagama-bhaswadi*. Widząc tę książkę, Śri Kryśnadasa Kawiradża napisał tak, jak napisał. Teraz posłuchaj, proszę. Gdy się zbudzisz, zajrzyj do tej książki, a potem skompiluj wszystkie te wydarzenia dla korzyści innych”.

„Słyszając te słowa Śrimati Radhiki odzyskałem świadomość i szybko wstałem. Moje zmieszanie odeszło. Lecz krzycząc „Niestety! Niestety!” ciągle lamentowałem po utracie *darśanu* Radhiki. Niosąc Jej polecenie w swym sercu, starałem się je spełnić.

„Gdy Radhika w mojej wizji opisywała połowę sylaby, powiedziała w ten sposób: „Litera *ja* (*dewaja*), po której następuje litera *wi* (*widmahe*) uważana jest za połowę sylaby. To przypada na czoło Śri Kryśzny, które formuje połówkę księżycy. Wszystkie pozostałe litery w mantrze są pełnymi sylabami i przez to pełnymi księżycami”.

„Opis połowy sylaby, jak w bezpośredniej instrukcji Śrimati Radhiki, znajduje się faktycznie w książce znanej jako *Warnagana-bhaswadi*: „Litera *ja*, gdy jest przed literą *wi*, uznawana jest za połowę sylaby”. To, co wyzwała intonującego nazywa się Gajatri”. (MD)

Śrila Bhakti-pragjana Keśawa Maharadża pewnego razu podał tą definicję Kama-gajatri: „Kama-gajatri jest Radhą i Kryśzną. Intonuj ją poważnie, a mantra ta objawi ci wszystko”. *Dżaja, dżaja Śri Radhe!*

Medytacje o Kama-gajatri

Swajambhuwa-agama Śastra wspomina medytację o mantrze Kama-gajatri: „Przepełniony ekstazą Mukunda triumfująco gra na murali, przechadzając się od gaju do gaju w lesie Wryndawan. Czarująco ubrany i obejmowany przez Radhę, całkowicie poddany jest Jej miłości i uzależniony od cieszenia

się z Nią. Pełen miłości do Śri Radhiki, Śjama czasem objawia pożądlivy nastrój uśmiechając się i kusząco poruszając brwiami”.

Śrila Krysna Dasa Kawiradża napisał następujący werset do medytowania o Radha-Gowindzie w Jogapitha.

*diwjad-wryndaranja-kalpa-drumadhah
śrimad-ratnagara-simhasana-sthau
śrimad-radha-śrila-gowinda-dewau
preszthalibhah sewjamanau smarami*

Medytuję o nieopisanie pięknych formach Radha-Gowindy, siedzących na eleganckim tronie, wysadzonym klejnotami, pośrodku sekretnego kundża, pod drzewem kadamba w centrum Wryndawan, wypełnionej transcendentalnymi drzewami pragnień. Radha-Gowinda otoczeni są przez najbliższe sakhi i mańdzari, których oczy piją ambrosję nektaru płynącego z lotosowych twarzy boskiej Pary. Przepelnione premą, sakhi pełnią różne przyjemne służby, jak wachlowanie i ofiarowywanie tambula. Niech mój umysł i serce zawsze będą zaabsorbowane pamiętaniem tej wspaniałej, transcendentalnej rozrywki”. (CC, ANTJA I.6)

Werset ten, który znany jest wszystkim Gaudija Wajsznawom, w rzeczywistości opisuje bardzo wzniosły poziom świadomości Krysny. Wielbiciel, który jest zaawansowany duchowo, może pamiętać ten werset razem z poprzedzającą medytacją. Podczas cichego intonowania mantry Kama-gajatri w umyśle i w sercu, *sadhaka* powinien medytować o Radharani i Krysnie, siedzących w środku tronu wielkiego, różowego kwiatu lotosu, wysadzanego klejnotami, w złotej świątyni, na brzegu Jamuny. Miejsce to znane jest jako Gowindasthali lub Wryndawana Jogapitha. Radhika ofiarowuje pan Krysnie, a mistrz duchowy stoi z boku, czekając by spełnić służbę dla Śri Radhy. Wielbiciel znajduje się tam w *siddha-deha*, asystując swojemu guru, trzymającemu naczynie z pachnącą wodą lub *ćamarę*, by ofiarować to Śrimati Radhice.

Korzyści z intonowania Kama-gajatri

„Gajatri emanowała jako pieśń z fletu Krysny. Weszła do uszu Pana Brahmy i natychmiast zmanifestowała się w jego lotosowych ustach. W ten sposób otrzymując Gajatri, gdy emanowała z boskiej pieśni fletu

Śri Kryszny, oryginalny guru, Pan Brahma został wzniesiony do statusu podwójnie narodzonego”. (BS, werset 27)

„Boska wibracja fletu Kryszny jest dźwiękiem prawdy, wiedzy i ekstazy (*satścītanandamaja*). Doskonałe Wedy są obecne w tym boskim dźwięku. Kama-gajatri jest najwyższą między wszystkimi Gajatri, ponieważ modlitwa i medytacja w niej zawarta jest pełna najwyższych, transcendentalnych rozrywek (Kryszny i *gopi* we Wryndawan), co nie jest spotykane w innej Gajatri.

„Ta Kama-gajatri, która jest następstwem Gopala-mantry, wskazuje na doświadczenie transcendentalnych rozrywek *gopi-džana-wallabha*, ukochanego *gopi*, po udoskonaleniu medytacji i modlitwy, by osiągnąć służbę dla tego transcendentalnego Boga miłości, Kamadewy, duchowego Kupidyna, znanego jako Śri Kryszna. W całym świecie duchowym nie ma wyższej formy boskiej miłości, niż ta – osiągnięcia ekstazy związku z Kryszną, przepelnionego rasą, przyjmując schronienie w *gopi*”. (BS, werset 27, znaczenie)

Brahma Samhita mówi, „Intonując Kama-gajatri ktoś zrozumie wzniosłe piękno Kryszny”. Ktoś ujrzy transcendentalną postać Kryszny, Śjamasundara, w zakątku swojego serca i, jeśli Pan tego pragnie, ktoś może zobaczyć Krysznę także na zewnątrz, *sakszad-daršana*. Mantra ta pomaga wielbicielowi rozwinąć transcendentalne cechy Kryszny i umożliwi komuś postrzeganie radosnych, transcendentalnych rozrywek Radhy i Kryszny w *aprakryta* Wryndawan. Kryszna ukaże Siebie przed *sadhaką* w formie Radhika-Śjama, otoczony przez *sakhi*. W ten sposób ktoś dostanie szansę służenia Jugala-kišora w Ich radosnych, transcendentalnych rozrywkach.

Ktokolwiek z wiarą ciągle intonuje *kama-bidža* połączoną z Kama-gajatri osiągnie *prema-siddhi* i bez wątpliwości osiągnie miłosną służbę dla Radhy i Kryszny we Wryndawan”. (sks)

„Medytując o Kama-gajatri Brahma zaczął myśleć, „Jestem wiecznym sługą Kryszny”. Choć głębokie tajemnice działań, jako służka Kryszny, nie zostały mu objawione, jego rozróżnienie pomiędzy duchem, a materią rozwinęło się w takim stopniu, że Pan Brahma stał się wypełniony oceanem prawdy. Gdy wszystkie prawdy Wed zostały w ten sposób zmanifestowane w nim, ofiarował tą modlitwę Najwyższemu Panu Krysznie (*Brahma-samhitę*), która jest esencją wszystkich Wed. Ponieważ *Brahma-samhita* zawiera kompletną *Wajšnawa-siddhantę*, Ćajtanjja Mahaprabhu nauczył tego hymnu Swoich ulubionych wielbicieli”. (BS, werset 28 znaczenie)

Rozdział ósmy

Mantra Gopi Bhawa

Wprowadzenie

W chwili przyjmowania sannjasy Gaudija Wajsznawowie otrzymują mantrę Gopi-bhawa, w celu wewnętrznego rozwoju Kryszna-premy. Mantra Gopi-bhawa zwana jest czasami „mantrą sannjasa”, lecz to określenie nie do końca pasuje, ponieważ *babadźi* także intonują tę mantrę. Mantra Gopi-bhawa wspomniana jest w *Samskara-dipika* Gopala Bhatta Goswamiego. Natomiast mantra sannjasa odnosi się do wersetu ze Śrimad Bhagawatam, intonowanego przez *awadhuta*-braminów z Awantipur.

Mantra Sannjasa (braminów-awadhuta)

*etam sa asthaja paratma-nisztham
adhjasitam purwatamajr maharszibhih
aham tarszjami duranta-param
tamo mukundanghri-niszewajjwa*

Przekroczę niepokonany ocean nieszczęść, będąc pewnie skupionym na służbie dla lotosowych stóp Kryszny. Zostało to zaaprobowane przez wcześniejszych *aćarjów*, którzy byli skupieni na stałym oddaniu dla Pana, Paramatmy, Najwyższej Osoby. (ŚB 11.23.57)

Drugie tłumaczenie wygląda w następujący sposób: „Wielcy, wcześniejsi mędracy przyjęli i pokazali ścieżkę sannjasy. Ja także przyjąłem tę formę

życia. Teraz, zostawiając wszystko za sobą, udam się w stronę Wryndawan. Tam, przyjmując imię Mukunda, Kryszna, przekroczę ocean nieszczęść. Przekraczając tą mają dotrę do Wryndawan i w pełni zajmę się służbą dla Kryszny”. (GV)

„Przechodząc wzdłuż drogi, w kraju znanym jako Radha-desza, Ćajtanja Mahaprabhu recytował ten werseł w ekstazie”. (CC, MADHJA 3.4) „Ta mantra sannjasa powinna być studiowana bardzo poważnie. Ci, którzy przyjmują *aśram* sannjasy, powinni szczególnie starać się zrozumieć tą ważną mantrę”. (SPT 20.2.70)

Mantra sannjasa ogólnie pokazuje ideał sannjasy: osiągnięcie wyzwolenia przez praktykowanie wyrzeczonego życia, podczas ofiarowania siebie służbie dla Pana Kryszny. Z wielką determinacją sannjasin myśli, „Ofiarowując siebie służbie dla Kryszny (Mukunda-sewa) automatycznie zniknie moje iluzoryczne otoczenie i osiągnę wieczną służbę dla Kryszny na Goloce Wryndawan”. Poprzez tą mantrę sannjasin ślubuje, że nigdy nie zrobi niczego, co nie jest dla służby i przyjemności Mukundy, Kryszny. Wyrzeczony *sadhaka* utrzymuje mocne postanowienie, że nigdy nie powróci do swojego wcześniejszego środowiska. Myśli tak, „Od dziś ofiarowuję siebie wyłącznie służbie dla Radhy i Kryszny”.

„Śrila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura mówi, że z sześćdziesięciu czterech czynników wymaganych do spełniania służby oddania, przyjęcie symbolicznych znaków sannjasy jest zasadą regulującą. Jeśli ktoś przyjmuje sannjasę, jego głównym zadaniem jest całkowite oddanie swojego życia służbie dla Mukundy, Kryszny. Jeśli ktoś nie odda w pełni swojego umysłu i ciała służbie dla Pana, w rzeczywistości nie staje się sannjasinem. Nie jest to tylko kwestia zmiany ubioru. Ubranie nie jest sannjasą, jest nią postawa służenia Krysznie.

„Słowo *paratma-nisztha* (wspomniane w wersecie wyżej) oznacza bycie wielbicielem Pana Kryszny. Paratma, Najwyższa Osoba, to Kryszna. Ci, którzy są całkowicie zadedykowani lotosowym stopom Kryszny w służbie, są w rzeczywistości sannjasinami. W kwestii formalności wielbicielel przyjmuje trzy *dandy*. Dodatkowo, powinno dodać się *dźiwa-dande* do *tri-dandy*. Te cztery *dandy*, związane razem w jedną, są symbolem niewzruszonego oddania dla Pana. W Śrimad-Bhagawatam nie ma takiego określenia, jak *ekadandi-sannjasin* (co jest przyjmowane przez sannjasinów Majawada);

faktycznie, akceptowany jest *tridandi*-sannjasin, jako symboliczna reprezentacja porządku sannjasy. Cytując ten werset ze Śrimad Bhagawatam, Śri Ćajtanja Mahaprabhu przyjął sannjasę polecaną przez Śrimad-Bhagawatam”. (ŚB 11.23.57 znaczenie)

Łaganie o premę

W *Ćajtanja-ĉaritamryta* Krysna Dasa Kawiradża wyjaśnia, jak *antaranga*-bhaktowie (*premika*-bhaktowie) Ćajtanji Mahaprabhu, zwolennicy Gadadhara Pandita, odnosili największe sukcesy w rozprzestrzenianiu ruchu *sankirtana* Pana. Wskazanie jest takie, że im większa miłość do Krysny, tym większy będzie sukces w nauczaniu. Choć sannjasini są przede wszystkim nauczycielami, ich pierwszym i najważniejszym obowiązkiem jest kochanie Krysny. Dlatego *aśram* sannjasa kładzie nacisk na wewnętrzny rozwój *gopi-bhawa* (Krysna-premy). Odnosząc się do tego punktu, Śrila Prabhupada powiedział kiedyś w Hyderbadzie: „Jeśli nie masz wystarczającej miłości do Boga, nie możesz nauczać. Dlaczego nauczasz mnie? Po prostu daj mi przykład”. (SPT 74.35)

Zewnętrzny powodem przyjęcia sannjasy jest nauczanie świadomości Krysny w każdym mieście i w każdej wiosce, lecz wewnętrznie powinno się myśleć, „Jedynie dla przyjemności Radhy i Krysny przyjmuję sannjasę, aby ułatwić rozwój *gopi-bhawy* – czystej, bezinteresownej miłości”.

Znaczenie Om

Om przedstawia połączoną, miłosną formę Radhy i Krysny i żywej istoty. Rozdział drugi podaje szczegółowe wyjaśnienie Om.

Znaczenie Klim

Słowo *klim* ma różne wydźwięki. „*Ka*” – oznacza transcendentalne ciało Śri Krysny, które składa się z wieczności, nieograniczonej wiedzy i ciągle wzrastającego szczęścia. „*La*” – wskazuję na prema-wilasa Radhika-Śjamy (piękne rozrywki mają początek w miłosnych sprawach pomiędzy Radhą i Krysna). „*I*” – reprezentuje formę parama-prakriti, Wryndawaneśwari Śri Radhy. „*M*” – jest szczęściem małżeńskiej miłości powstającym, gdy Radha i Krysna całują się wzajemnie. Bindu, kropka nad „*M*” – jest Ich pocałunkiem. Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

Czasem istnieje zamieszanie odnośnie rodzaju dwóch słów w mantrze Gopi-bhawa, czyli *klim* i *swaha*. Jeden Gaudija sannjasin powiedział, że w tej mantrze te dwa słowa są rodzaju nijakiego; nie są ani męskie ani żeńskie. *Klim* jest zarówno mocą jak i posiadającym moc. *Klim* reprezentuje Kamadewę Krysznę. Choć *klim* nie ma w sobie imienia Radhy, słowo to przyjęło Jej moc. Podmiotem jest Kryszna, lecz bez mocy lub *śakti* Radhy, Kryszna nie może istnieć jako właściwie niezależny podmiot. Odnieście się proszę do rozdziału szóstego i siódmego po więcej tłumaczeń słowa *klim*.

Słowo *swaha* oznacza *jogamaję*. Innymi słowy, „Z błogosławieństwami i wsparciem energii Kryszny, *jogamaji*, ofiaruję siebie lotosowym stopom Radharani”.

Znaczenie Gopi Bhawa

Gopi-bhawa-aśraja oznacza *gopi-bhawę* tylko dla Władźendranandany Śri Kryszny, nie dla Narajana, Wisznu, czy innych. Śri Ćajtanja Mahaprabhu nauczał zasad *gopi-bhawa*, czyli ofiarowywania całej swojej miłości Krysznie w nastroju Władźa *gopi*. W następującym wersecie Wiśwanatha Ćakrawarti Thakura objawia nadrzędność wielbienia Kryszny w Jego świętej siedzibie Wryndawan.

*aradhjo bhagawan wradžeśa-tanajas tad-dhama wryndawanam, ramja
kaścid upasana wradźa-wadhu-warga-wirja kalpita, śrimad-bhagawatam
amalam puranam prema pum-artho mahan,
śri Ćajtanja mahaprabhor matam idam tatradarah na parah*

Filozofią Pana Ćajtanji jest to, że Kryszna jest jedynym obiektem wielbienia i podobnie, Jego miejsce, Wryndawan-*dham*, jest także godne wielbienia. Władźendra-nandana Hari, Kryszna. Kryszna jest bardzo zadowolony, gdy nazywa się Go Władźendra-nandana, Jaśodanandana. (SPT 28.7.66)

„Śri Ćajtanja Mahaprabhu powiedział, *aradhjo bhagawan wradžeśa-tanajas tad-dhama wryndawanam*. Wryndawan jest tak dobre, jak Śri Kryszna. Dlatego, jeśli ktoś w taki czy inny sposób otrzymuje możliwość mieszkania we Wryndawan, i jeśli ktoś nie udaje lecz po prostu żyje we Wryndawan i koncentruje swój umysł na Krysznie, ten jest wyzwolony z materialnego więzienia”. (ŚB 9.19.19 znaczenie)

„*Ramja kaćid upasana wradża-wadhu-wargena ja kalpita*. Najlepsza metoda wielbienia Kryszny została pokazana przez *gopi*. Jakie były to metody? One nie były dobrze wyuczonymi naukowcami czy Wedantystami, ani nie były teologami czy mentalnymi spekulantami. One były zwykłymi wiejskimi dziewczętami, nie pochodziły z wysokich rodzin. Były córkami pasterzy. Metoda wielbienia Kryszny przez *gopi* polegała na tym, że nie mogły one zapomnieć o Nim nawet na chwilę. To było ich kwalifikacją.

„Postaram się wyjaśnić, jak *gopi* kochały Krysznę. Gdy Kryszna był poza wioską i paśł krowy, *gopi* myślały, „Och, stopy Kryszny są tak delikatne, a On chodzi boso po ziemi. Wyszczerbione kamienie muszą przebijać Jego stopy i jak bardzo musi przez to cierpieć!” W ten sposób rozpaczały w swoich domach. Podczas gotowania czy karmienia dzieci, *gopi* zawsze myślały o Krysznie. To było ich jedyną kwalifikacją. Tak bardzo były zaabsorbowane myślami o Krysznie, że nie mijała ani jedna chwila bez świadomości Kryszny.

„Dlatego Ćajtanja Mahaprabhu poleca *ramja kaćid upasana wradża-wadhu-wargena ja kalpita*. Nie ma lepszej metody wielbienia, niż ta osiągnięta przez *gopi*. *Gopi* były zawsze dwadzieścia cztery godziny na dobę świadome Kryszny. Prosiły Krysznę, „Mój drogi Kryszo, wielu joginów i świętych osób udaje się do lasu, aby medytować o Twoich lotosowych stopach. Choć starają się medytować, myślą o czymś innym i ich medytacja kończy się niepowodzeniem. Lecz w naszym przypadku Twoje lotosowe stopy są tak mocno wtopione w nasze serca, że myślimy tylko o Tobie i nie możemy wykonywać przez to naszych rodzinnych obowiązków. Więc łaskawie odejdz z naszych serc tak, byśmy mogły wykonać nasze obowiązki”.

„To jest ideał świadomości Kryszny. Musisz ustawić swoje życie w taki sposób, aby zawsze myśleć o Krysznie. I tak jak On jest godny wielbienia, tak samo Jego dhama jest godne wielbienia. Nie powinniśmy popełniać żadnych obraz w dhama i powinniśmy podążać śladami Śri Ćajtani Mahaprabhu. Wtedy zostaniemy uhonorowani łaską Kryszny do zrozumienia Go i Jego rozrywek z Radharani. (SPT 14.3.74)

We Wryndawan *gopi* wielbią Krysznę, transcendentalnego Kupidyna, przez *parakija madhurja udźdźwala rase*, nastrój bycia kochankami Kryszny; nie jako legalne żony, poślubione z miłości do Niego. *Gopi* są osobistymi *śakti* Kryszny, czyli uosobionymi energiami szczęścia, lecz we Wryndawan

Jogamaja pokazuje, że są one *parakija upapati* (nie poślubione Krysznie, lecz innym *gopa*). *Madhurja-rasa Wradża-gopi* nie jest zwykła, lecz jest szczególną cechą, zwaną *unnata-udźdźwala prema*. *Gopi* pełne są *sewa-bhawa*, nastroju bezinteresownej służby. Ich miłość, czy też *bhawa*, jest całkowicie wolna od kamy, materialnego pożądania.

Umysły *gopi* są doskonale czyste (*nirmala*), pełne *premy* i całkowicie pozbawione wszelkich samolubnych pragnień (*anjabbilasita sunjam*). Ich oddanie znane jest jako *rasa-maji bhakti*. Miłość, czy też *bhawa gopi* względem Kryszny, nazywana jest *mahabhawa*. Gdy *anuraga*, zaawansowany etap transcendentalnej *premy*, manifestuje się w bardzo piękny sposób w swojej niezrównanej formie, która jest *asamurdhwa* (nic nie może się z tym równać lub przewyższać), wtedy staje się *mahabhawą*.

Nawet Śjamasundara, transcendentalny Kamadewa, staje się szalony z powodu tego stanu miłości, znanego jako *mahabhawa*. *Gopi* posiadają miłość do Kryszny na etapie *mahabhawa*. Jedynie miłość Śrimati Radhiki przewyższa nawet to i nazywa się *madan-akhja mahabhawa*. Gdy wszystkie siedem stanów (*sneha, maan, pranaja, raga, anuraga, bhawa, mahabhawa*) transcendentalnej *premy* aż do *mahabhawy* jednocześnie manifestują i pojawiają się w Śrimati Radhice, uosobionej kwintesencji boskiej energii przyjemności Kryszny (*hladini-śakti*), ukazuje Ona najbardziej unikalny stan ekstazy, niezrównany z każdą inną *Wradża-gopi*. Ten nadzwyczajny etap *bhawy* nazywany jest *madan-akhja mahabhawa*.

Udźdźwala-nilamani wyjaśnia, że Śri Krysna staje się szalony pod wpływem wspaniałej *mahabhawa premy gopi*. Zwykle umysł Kryszny jest stały i spokojny. Lecz siła *bhawy gopi* przepełnia umysł Kryszny. Staje się tak oszołomiony i zaniepokojony, że nie wie, co zrobić. W zwykłej premie Krysna odwzajemnia miłość Swojego wielbiciela w równym stopniu. Lecz o *mahabhawie gopi* Krysna myśli, „Ani nie mogę dać ani właściwie odwzajemnić się za intensywną *premę gopi*; a to doprowadza Mnie do szaleństwa!”

Każda *gopi* posiada *mahabhawę*, lecz jedynie Śrimati Radhika ma *madan-akhja mahabhawę*. Na tym poziomie *mahabhawy gopi* pragną jedynie dawać przyjemność Krysznie. Są całkowicie pozbawione jakichkolwiek pragnień własnej satysfakcji lub szczęścia. W tym nastroju łączą się z Kryszną. Jednakże wśród Gaudija Wajsznawów najwyższym osiągnię-

ciem jest służba w *mańdźari bhawa*. Nastrój *mańdźari* jest dobrze opisany w tym fragmencie z *Ananda Ćandriki*: „Och Kryszo! Bardziej niż przyjemności posiadania Twojego bezpośredniego, cielesnego towarzystwa pragniemy zawsze przyjemności oglądania Ciebie blisko cieszącego się z Radhiką w *nikuńdża Wradży*. W tym czasie odczuwamy największe szczęście, gdy patrzymy na Was, poprzez szczeliny w ścianach”.

To jest platforma *mańdźari-bhawa*, gdzie *sadhaka* medytuje słowami: *gopi-bhawa aśrajaja*. *Mańdźari* nie pragną osobiście przebywać z Kryszną, za to odczuwają największe szczęście, gdy Sama Śrimati Radhika przebywa z Kryszną. Myślą tak, „Och, jak Oni się cieszą”. Jest to mula-mantra w wielbieniu przez Gaudija Wajsznawów, znana także jako *śresztha mańdźari-bhawa sadhana*, praktyką w nastroju *mańdźari*. *Mańdźari-bhawa* oznacza służenie zawsze. Gdy Radha i Krysza są w *nikuńdża mandira*, *mańdźari* zadowolają Ich różnorodnością intymnej służby. To jest schronieniem i celem *gopi-bhaw*y Gaudija Wajsznawów.

Znaczenie Aśrajaja

Słowo *aśrajaja* odnosi się do Śrimati Radharani, najwyższego *aśraja-wigraha*, która jest doskonałą formą schronienia. Śri Radha jest rezerwuarem miłości i dominującą boskością. Ona jest źródłem, podporą i rezydencją duchowej miłości Kryszy. *Aśrajaja* oznacza lotosowe stopy Śrimati Radhiki, ostatecznego schronienia wszystkich *Wradża-gopi*, które posiadają *śringara-rasę*. Radhika jest *prema-aśraja*, rezerwuarem *premy*. Ona jest obiektem, a Krysza jest podmiotem (*wiśaja*) *premy*.

Słowo „*aśrajaja*” kieruje *sadhakę* w stronę ostatecznego celu *Radha-dasjam*, przyjmowania schronienia w służbie służki najbardziej poufnych służek Śrimati Radhiki, czyli *Lalita-sakhi* i Śri *Rupa-mańdźari*. Słowo „*aśrajaja*” może odnosić się także do *aśraja-tattwa* – wiecznego towarzysza Pana, który jest boską zasadą schronienia dla uwarunkowanej duszy. *Dźiwa* musi przyjąć schronienie u wielbiciela *raganuga* w jego specyficznej rasie, w celu dołączenia do wiecznych rozrywek Pana. Stosując tę ideę, mantra *Gopi-bhawa* może oznaczać, „Moim jedynym pragnieniem jest całkowite podporządkowanie się (*swaha*) i przyjęcie pełnego schronienia u lotosowych stóp mojego gurudewa, który jest zatopiony w *gopi-bhawie* i w pełni zaangażowany jako służka służki Śrimati Radhiki”.

Czasem zadawane jest pytanie, „Co jest podmiotem mantry *Gopi-bhawa*? Czy *gopi-bhawa aśrajaja* oznacza, że Radha jest schronieniem *premy* lub *bhaw*y *gopi*? Czy też oznacza to, że Kryszna jest schronieniem miłości *gopi*? *Katha Upaniszad* opisuje Kryszyńę jako *eko bahu sjam*. Jedna, Najwyższa boska Osoba, Śri Kryszyńa, manifestuje Siebie w wielu i w ten sposób cała różnaitość jest w Nim, a On jest w całej różnaitości. Niemniej jednak Kryszyńa nie jest różny od nich wszystkich. Jest to niepojęta moc mistyczna Pana, wszystko jednocześnie jest jednym z Nim i różne od Jego niepojętej mocy (*aćintja-bhedabheda-tattwa*)”. (ŚB 2.4.7 znaczenie)

Są dwie koncepcje do rozważenia, gdy próbuje się zrozumieć Absolutną Prawdę, Kryszyńę. Jedna jest zgodna z *tattwą* (prawdą filozoficzną), a druga z rasą. Jeśli preferowana jest *tattwa*, wtedy Radha i Kryszyńa są jednym i tym samym. Czasami Kryszyńa staje się podmiotem (*wiśaja*) lub obiektem (*aśrajaja*), a czasami Radha staje się podmiotem lub obiektem *premy*. Zgodnie z rasą (rozkoszowaniem się smakiem boskiej miłości), Radha uważana jest za nadrzędną wobec Kryszyńy, co ukazuje następująca rozrywka.

Pewnego razu Radhika i Śjama siedzieli razem w pięknym nikuńdża. Widząc, że Radha odczuwa większe szczęście niż On, Śjama zastanawiał się, „Dlaczego Ona taka jest? Jakąkolwiek radość odczuwam Ja, pochodzi ona od Radhiki i dlatego właśnie Jej szczęście przewyższa Moje”. Zgodnie z rasą konkluzja jest taka, że Radha jest wyższa od Kryszyńy.

Dlatego w mantrze *Gopi-bhawa* Radha jest schronieniem (*aśrajaja*) *bhaw*y *gopi*, radosnej *premy*. We *Wradża-lila* często można zobaczyć, że Śjama staje przed *gopi* i płacze z powodu nieprzebytego *maan* Radhy. Szczególnie błaga *mańdżari* o ich łaskę, tak by mógł wejść do *kuńdża* i ponownie spotkać Radhikę. Przez to widać, że *gopi* są schronieniem dla miłości Kryszyńy, a ze wszystkich *gopi* Radharani jest głównym *aśrajaja gopi-bhaw*y.

Radhika jest *gopi*, do której odnosi się fraza „*gopi-bhawa aśrajaja*”. Radha jest schronieniem miłości *gopi*. Sannjasini przyjmują *gopi-bhawę*, by służyć służkom Radhy. Tylko szczęśliwe *mańdżari* rozumieją i delektują się ekstazyecznymi symptomami odczuwanymi zarówno przez Radhę i Kryszyńę. *Wradża gopi* i *juthేశwari* (liderki grup *gopi*) nie mogą smakować słodkiej ekstazy intymnych, małżeńskich rozrywek Radhy i Kryszyńy. *Gopi-bhawa* oznacza *radha bhawa*, służącą *bhawę* lub smak bycia zdominowanym przez Gopinatha, Pana i mistrza *gopi*.

Mantra Gopi Bhawa

*sakhi wina ej lila puszta nahi haja
sakhi lila wistaria, sakhi aswadaja*

Bez gopi rozrywki między Radhą a Kryszną nie mogą być smakowane. Jedynie dzięki ich współpracy rozrywki te odbywają się. Ich zajęciem jest kosztowanie smaków. (CC, MADHJA 8.204)

W istocie słowo „*aśrajaja*” oznacza „Ofiarowuję siebie w schronienie *bhaw*y wradża *gopi*, które uosobione jest w Śrimati Radharani”.

Znaczenie Swaha

Słowo *swaha* oznacza podporządkowanie siebie, „*swaha* *śa* *atma* *samarpana* *iti*”, przez które dedykuje się wszystko (ciało, umysł, słowa i serce) Bogu. *Swaha* oznacza Wryndawan. Wskazuje na to, że „podporządkowuję siebie we Wryndawan Radzie i Krysznie, którzy cieszą się nieporównywalnymi smakami w czasie transcendentnych rozrywek w leśnych altankach”. Wielbiciel w nastroju *mańdźari-bhawa* podporządkowuje siebie i oddaje wszystko, co ma dla przyjemności Boskiej Pary. W skrócie *swaha* oznacza „W pełni podporządkowuję siebie Radzie i Krysznie”.

Śrila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura powiedział: „Sylaba *swa* oznacza własność, a także bogactwo. Jeśli posiadamy to, co jest własnym bogactwem Gowindy – to, co czyni Go bogatym; takie bogactwo jest wszystkim dla Gowindy – jeśli Ona staje się obiektem naszego wielbienia, wtedy zrozumiemy czym jest wielbienie. Jeśli po przeczytaniu osiemnastu tysięcy wersetów ze Śrimad Bhagawatam nie poznajemy Jej, wtedy nasze czytanie idzie na marne”. (*Prabhupada* – Śrī Śrimad Bhaktisiddhanta Saraswati)

W tym fragmencie nasz parama-guru, Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura, przekazuje imponującą medytację o słowie *swaha*. Wskazuje, że Gowinda-*prija*, Radhika, powinna być dla nas wszystkim, naszym jedynym bogactwem i jedynym obiektem wielbienia – tak jak jest nim dla Kryszny. Słowo *swaha* doprowadza do poziomu *gopi-bhaw*y, ofiarowywania wszystkiego, co posiadamy dla wiecznej służby lotosowym stopom Radhiki – naszego największego bogactwa i skarbu. Jesteśmy sługami lotosowych stóp tego wspaniałego skarbu *premy*, oceanu słodkiej miłości Radhy i Kryszny. „Poczucie szczęścia Śrī Kryszny ograniczone jest przez szczęście *gopi*. Dlatego wielbiciele we Wryndawan starają się służyć *gopi*, Radharani

i Jej towarzyszkom. Jeśli ktoś otrzymuje łaskę *gopi*, z łatwością osiąga łaskę Kryszny. Z powodu polecenia *gopi*, Kryszna w jednej chwili przyjmuje służbę wielbiciela. Dlatego Pan Ćajtanja pragnął zadowolić *gopi*, zamiast Krysznę”. (CC, ADI 4.189 znaczenie)

Podsumowując, słowo *swaha* oznacza: „Swa” – „Jestem służką *gopi*”, lub „Jestem służką *gopi* i pragnę oddać wszystko Krysznie, tak jak zrobiły to *gopi*”. „Ha” – „Oddaję siebie myśląc, że jestem służką *gopi*. Dlatego ofiarowuję siebie, jako żeńską służkę (*mańdzari*) lotosowym stopom Śrimati Radhiki i *gopi*”. (Dodatkowe informacje: Rozdział szósty)

Znaczenie mantry Gopi-bhawa

1) „Z całym sercem ofiarowuję siebie w schronienie Ćajtanji Mahaprabhu. Zewnętrznie medytując o modlitwie bramina Awanti, spróbuję rozwinąć nastrój (*bhawana*) *tridandi-bhikszu*, ofiarowując siebie Rasaradźowi Mahabhawie Śri Ćajtanji Mahaprabhu, który nie jest różny od Radhy i Kryszny. Nauczając przekazu świadomości Kryszny, otrzymam łaskę Mahaprabhu. Potem osiągnę Kryszna-premę i wieczną służbę służki służek Śrimati Radharani, która usytuowana jest na wierzchołku *gopi-bhawa*, znanym jako *mahabhawa*”.

2) „W *aprakata* Wryndawana, w duchowym świecie, Rasaradźa Śri Kryszna i Mahabhawa Śri Radha cieszą się różnymi lila, takimi jak *prema-wilasa*, *dźala-keli* i *wana-wihara*. Poprzez moją służbę uszczęśliwiam Radhę i Krysznę. Przez pełne rozwinięcie tej *mańdzari-bhaw*y mogę całkowicie podporządkować się lotosowym stopom Radhy i Kryszny, Ich wiecznej, miłosnej służbie”.

3) „Dedykuję siebie służbie Śri Rupa-*mańdzari* i Śri Rati-*mańdzari*, pod przewodnictwem Śri Lalita-*sakhi* i Śri Wiszaka-*sakhi*, w próbie zadowolenia Radhy i Kryszny. Jako *gopi* z Wryndawan, stanę się najszczęśliwszy, gdy Radha i Kryszna przyjdą razem i będą cieszyć się wzajemnym towarzystwem. Mantra ta może mieć takie znaczenie, „*tat tad iććami*” – „Nie mam pragnienia osobistego cieszenia się z Kryszną. Jest to przeciwieństwem do *kamanuga bhaw*y, gdzie pragnie się bezpośredniego cieszenia się z Kryszną”.

4) „*Wradźa-gopi* są najlepszymi wielbicielami Kryszny i pełne są *gopi-bhaw*y, najwyższej formy boskiej miłości i bezinteresownego poświęcenia. Wszystkich pięć ras jest w pełni obecnych we Wryndawan-*ćandra* Krysznie. Z tych

smaków oddania *śringara-rasa*, czyli bezgraniczna miłość małżeńska, jest najwyższa i w pełni zadowalająca. Władza-gopi wiecznie płyną w ekstazy oceanie *śringara-rasy*. Aby osiągnąć służbę w intymnych, małżeńskich rozrywkach Kryszny, należy podporządkować się i przyjąć schronienie w nastrojach i smakach *władza-gopi*. W rzeczywistości, wszystkie *dźiwy* są *prakriti*, żeńskie, a Śri Krysna jest *parama purusza*, najwyższym męskim podmiotem radości. Jedynie *gopi* mogą zadowolić pragnienia Kryszny i ustanowić *śringara* rasę względem Niego. One same w pełni zadowolają Krysne najbardziej. Podporządkowuję się Krysna-*kiśorze*, ofiarowując siebie w schronienie i pod przewodnictwo takich *Władza-gopi*”.

5) „Słowo *swaha* wskazuje, że jesteście także *nitja-sakhi* lub *mańdzari*. Przyjmujemy schronienie i ofiarowujemy siebie wiecznej służbie dla Śrimati Radhiki, doskonałej formie i wyrażeniu *gopi-bhaw*”.

Medytacje o mantrze Gopi-bhawa

W następujących akapitach Śrila Bhaktiwinoda i inni życzliwi *aćarjowie* łaskawie objawili właściwy nastrój przy intonowaniu mantry Gopi-bhawa. Sukces w jakimkolwiek wysiłku zadowolenia Kryszny bardziej zależy od nastroju i postawy w staraniu się, niż w samej próbie. Śrimad Bhagawatam gloryfikuje Pana Krysne jako *bhawa grahi dżanardhana* – „Najwyższy Pan Krysna przyjmuje pokorne, miłosne uczucie, jakim wielbi Go *bhakta*”.

„Najwyższa Boska Osoba znany jest jako *bhawa-grahi dżanardana*, ponieważ przyjmuje tylko esencję postawy wielbiciela. Jeśli wielbiciel szczerze podporządkowuje się, Pan, jako Dusza Najwyższa w sercach, natychmiast to rozumie. W ten sposób, choć zewnętrznie wielbiciel może nie wykonywać pełnej służby, to jeśli wewnątrz jest szczerzy i poważny, Pan przyjmuje jego służbę bezzwłocznie. W ten sposób Pan znany jest jako *bhawa-grahi dżanardana*, ponieważ przyjmuje esencję czyjejś mentalności w oddaniu”. (ŚB 8.23.2 znaczenie)

Mantra *Gopi-bhawa*, która pochodzi w linii od Śri Rupy i Śri Sanatany, zadedykowana jest całkowicie *sakhi* w *gopi-bhaw*, nagradza wejściem w boskie rozrywki Radhy i Kryszny. Mantra ta daje siłę to ofiarowania się całkowicie Śri Ćajtani Mahaprabhu. Następnie, dzięki Jego łasce i pod przewodnictwem Śri Rupy Goswamiego, osiąga się ostateczny cel, *nitja-sewa* dla Radha-Gowindy.

Mantra *Gopi-bhawa* wskazuje na ten cel, lecz prawdziwe życie w praktyce zacznie się po tym, gdy sannjasin wzbogaca się o klejnot *śrawana* i *kirtana*. Delikatna roślina oddania musi być uważnie chroniona od zakłóceń. Musi być podlewana wodą dającą życie – *śrawana* i *kirtana*, i odżywiana nawozem służby dla guru i wajsznawów. Po osiągnięciu stałości i czystości przez spełnianie *sadhana bhadźana*, dociera się do etapu smaku, *rući*, a przez to ktoś staje się mocno utwierdzony w oddaniu.

Zanim zaczniemy medytować o *Władza gopi-bhawie*, należy najpierw osiągnąć *rući*, by nie było szansy do upadku na plan materialny. Jeśli ktoś nadal zanieczyszczony przez *anartha* i *awidja* stara się medytować o tym, że „Teraz jestem *mańdźari* i robię taką i taką służbę”, ulegnie ponownie iluzorycznemu otoczeniu i nie otrzyma rzadkiego skarbu czystego oddania *gopi*. Przed dotarciem do tego etapu, sannjasin będzie intonował mantrę *Gopi-bhawa*, kontynuował *sadhana-bhadźana*, pracę nauczania oraz służenia guru i Wajsznawom. Dopóki nie pojawi się *rući*, należy cierpliwie czekać na medytowanie o małżeńskiej miłości Kryszny i intymnej służbie Śrimati Radhiki pod przewodnictwem *sakhi* i *mańdźari* w linii Gaudija guru.

Sannjasini, którzy mocno skupieni są na *bhadźanie* i którzy rozkoszują się nektarem oddania, mogą użyć następujących medytacji przed intonowaniem mantry *Gopi-bhawa*. Sceny te mogą być także utrzymywane w umyśle podczas intonowania mantry.

Zaawansowany sannjasin, który przekroczył ocean *anartha* i mocno usytuował się w smaku oddania, *rući*, może medytować o mantrze *Gopi-bhawa* używając następujących sposobów: „Moją wieczną, duchową tożsamością jest bycie *mańdźari*. Medytując o *aparakata* Wryndawana, widzę, jak Madhawa rozpaczliwie czeka u bramy, błagając o wejście do *nikuńdża* Śri Radhiki. Lecz potrzebuje łaski *gopi*, aby móc tam wejść. Madhawa podporządkowuje Siebie *mańdźari*, przyjmując schronienie w ich *gopi-bhawie*, smaku małżeńskiej miłości. Dzięki ich łasce wchodzi do *nikuńdża*, aby ugasić płonący ogień Swojej separacji od Niej. Madhawa szybko odnajduje ukojenie, zanurzając się w odświeżająco chłodnej wodzie *prema-sagara* Radhiki, ekstatycznym oceanie Jej nieporównywalnej miłości”.

„*Sadhaka* aspirujący do *gopi-bhawa* powinien medytować w ten sposób: „Jestem w towarzystwie *Lalita-sakhi* i innych *sakhi* w grupie Gandharwiki. Jestem służką Śri Rupa-*mańdźari* i mieszkam w wiosce Jawat. Jestem

radosna, dowcipna i pełna szczęścia. Jestem młodzieńcza, o cerze koloru czystego, stopionego złota i stoję obok Radhika-Madhawy”. (cs)

„Gdy *Prijatma* Śjama spełniał Swoją *rasa-lila*, jedna *gopi*, niepokojąc się myślami, że Jej służba została przyrównana do innych obecnych *gopi*, natychmiast odeszła. Przy nieobecności tej jednej *gopi*, Śjama nie mógł smakować żadnej słodyczy z tańca *rasa*, choć było tam miliony innych *gopi*. Wspólna służba wszystkich *gopi* nie mogła równać się służbie tej szczególnej *gopi*, zwanej Śrimati Radhika. By odszukać Śri Radhę, Śjama w jednej chwili porzucił towarzystwo innych *gopi*”.

„Tak jak *rasa-lila* staje się bez znaczenia dla Kryszny bez łaskawej obecności Śrimati Radhiki, podobnie, Śrila Raghunatha dasa Goswami pokazuje, że zdesperowany *sadhaka* czuje, że życie jest bezużyteczne bez otrzymania łaski Śrimati Radharani. „Istnieje nadzieja, która podtrzymuje mnie i podlewa moją egzystencję. Z tą nadzieją jakoś mijają moje dni, prowadząc moje życie przez te nużące chwile. Ta nektariańska nadzieja przyciąga mnie i trzyma przy życiu. Lecz moja cierpliwość dobiegła końca; nie mogę czekać dłużej.

„W tej chwili, jeśli nie okażesz mi Swojej łaski, jestem skończony. Stracę swoją nadzieję na zawsze i porzucę pragnienie dalszego życia. Wszystko to jest bezużyteczne bez Twojej łaski. Nie przeżyję następnej chwili.

„Nawet Wryndawan, które jest droższe dla mnie niż samo życie; mam do niego wstręt. Jest to bolesne i dotkliwe, a co tu mówić o czymkolwiek innym. Jestem także zniechęcony Kryszną. To wstyd wymawiać takie słowa. Lecz nie mogę mieć miłości nawet dla Kryszny, dopóki Ty nie przyjmiesz mnie do Twojego poufnego obozu służby”. (*Wilapa-kusumańdzali*)

„To jest znaczenie *gopi-bhawa-aśrajaja* – mieć nadzieję, że pewnego dnia osiągnie się schronienie w wiecznej, miłosnej służbie Śrimati Radhiki. Jednak tylko dzięki łasce najbardziej poufnych sług Śrimati Radhiki, pochodzących w linii od sześciu Goswamich, możemy osiągnąć taki zdesperowany standard podporządkowania i czystego oddania, jak zostało to objawione przez Śrila Raghunatha Dasa Goswamiego”. (sgv)

Kiedy intonować mantrę Gopi Bhawa?

Czy mantra *Gopi-bhawa* powinna być intonowana przed czy po intonowaniu innych mantr Gajatri? Dojrzały sannyasini Gaudija mówią, że ostatecznie

nie ma to znaczenia, ale generalnie wszyscy zwolennicy *tridandi-goswamiego* Śrila Bhaktisiddhanty Saraaswatiego Thakura intonują mantrę *Gopi-bhawa* po ukończeniu innych mantr Gajatri. Koncepcja czyjejś pełnej transcendentalnej tożsamości i niezbędnej łaski do rozwijania tej koncepcji stopniowo wzrasta, gdy ktoś intonuje mantry rozpoczynając od Brahma-gajatri. Jako pradawny *sadhaka*, Pan Brahma został oświecony oceanem prawdy przez transcendentalny blask Brahma-gajatri. Brahma-gajatri jest *iswara-mantrą*, opisującą najwyższego kontrolera, obecnego w sercu jako Paramatma Śri Krysna. Po głębokiej medytacji nad Brahma-gajatri, można wkroczyć w transcendentalny świat służby oddania. Innymi słowy potężna Brahma-gajatri oświetla ścieżkę, wyciąga *sadhakę* z ciemnego świata ignorancji i iluzji i doprowadza go do transcendentalnego królestwa boskiej służby. Dlatego Gajatri oznacza to, co wyzwala. Zostawiając za sobą materialny świat, żyje się na duchowym planie, przewyższającym wszystkie niższe stany świadomości, czyli zmysłowe, mentalne i intelektualne.

Przyjmując schronienie w guru, *sadhaka* medytuje o nim, intonując odpowiednie guru-mantry. Guru-mantra i Guru-gajatri muszą być intonowane najpierw (przed mantrą *Gopi-bhawa*), ponieważ cała duchowa siła i bogactwo *bhadźana* przechodzi przez Śri Guru. Najpierw *sadhaka* ofiarowuje siebie lotosowym stopom Śri Guru, a dzięki jego błogosławieństwu jest w stanie wielbić Gaurangę Mahaprabhu, najwyższą formę Boga, który nie jest różny od Radhy i Krysny. Bez pamiętania o Śri Guru i otrzymania jego łaski nikt nie może zrozumieć i wielbić Śri Ćajtanji Mahaprabhu. Intonując Guru-mantrę i Gajatri i działając pod przewodnictwem guru, *sadhaka* jasno rozumie, że Śri Ćajtanja Mahaprabhu (Rasaradźa-Mahabhawa) jest połączoną formą Radha-Gowindy.

Śri Ćajtanja Mahaprabhu oczekuje, aby wprowadzić szczerego *sadhakę* do *wradźa-lila* Krysny i nagrodzić go wieczną służbą dla Śri Radhy (*radha-dasjam*). Z łaską Mahaprabhu, zstępującą przez Gaura-mantrę i Gaura-gajatri, *sadhaka* rozumie *prajodźana-tattwę*, jaka została objawiona w Gopala-mantrze i Kama-gajatri. Dzięki łasce Gaurangi szczęśliwy wielbiciel rozumie, że Krysna-*prema* jest jedynym, godnym pożądanym, celem życia. W Kama-gajatri transcendentalny Kamadewa Śri Krysna staje przed *sadhaką*, czekając na spełnienie jego pragnienia. Lecz dopiero co osiągnąwszy obfitą łaskę Śri Guru i Gaurangi, wierny wielbiciel porzuca

wszystkie materialne pragnienia i w ten sposób osiąga kwalifikacje do oglądania słodkich rozrywek Boskiej Pary.

Wtedy wielbiciel w pełni podporządkowuje się Gopidżanawallabha Krysznie w Gopala-mantrze i doświadcza spełnienia swojego jedyne pragnienia wiecznej służby dla Radha Gopinatha we Wryndawan przez Kama-gajatri. Najpierw sadhaka musi podporządkować się Krysznie, potem może intonować mantrę Gopi-bhawa i ofiarować siebie (*swaha*) w pełni wiecznej służbie dla Śri Radhy, pod przewodnictwem Śri Rupa *mańdżari*.

Przez *maha*-mantrę Hare Krysna Śri Ćajtanja Mahaprabhu zainspirował cały świat do osiągnięcia ekskluzywnej służby dla Radhy i Krysny. Brahma-gajatri wyzwala z materialnego planu błędnych koncepcji i stawia pewnie na platformie duchowej rzeczywistości. Intonując Guru i Gaura-gajatri wielbiciel otrzymuje błogosławieństwa i możliwość medytowania i doświadczenia tajemnic Gopala-mantry i Kama-gajatri. Podporządkowując się Krysznie i nie pragnąc niczego poza miłosną służbą dla Gopidżanawallabha, *sadhaka* medytuje o mantrze *Gopi-bhawa*. Potem całkowicie ofiarowuje siebie boskiej służbie dla Śri Radhy, absolutnego schronienia i nieograniczonego rezerwuaru *gopi-bhaw*y. Szczęry wielbiciel stopniowo osiąga taką pożądaną pozycję przez wierne podążanie w ślady Śri Rupa-*mańdżari* i Władza *gopi*.

Sannjasa Szikszamryta

Dalsza część tego rozdziału zawiera pomocne informacje, dotyczące sannjasa aśrama, które przyniosą korzyść ogółowi sannjasinów. Pomogą także tym poważnym duszom, które pragną przyjąć sannjasę i zadedykować siebie wewnętrznej służbie dla Radha-Gowindy i zewnętrznej, dla Śriman Mahaprabhu, przez nauczanie *wradża-prema-bhakti* na całym świecie.

Kwalifikacje do przyjęcia sannjasy

W tym wieku zakazane są te rzeczy – ofiara Aśwamedha, ofiara *gomedha*, sannjasa i płodzenie dziecka przez młodszego brata męża”. (*Brahma Wiwarta Purana*)

Cytując ten werset, krytycy podważają przyjmowanie sannjasy w Kali-judze. Aćarjowie twierdzą jednak, że ten nakaz wedyjski zakazuje przyjmowania karma-sannjasy, która potrzebna jest do osiągnięcia *Swarga mukti*.

W Kali-judze wielu nieugiętych, szeroko uczonych i w pełni zrealizowanych *aćarjów*, takich jak Śankara, Wisznuswami, Madhwaćarja, Ramanudża i Śri Ćajtnja Mahaprabhu przyjęło sannjasę. Oczywiście takie mądre osobistości nie łamią wedyjskiego prawa. Poza odradzaną karma-sannjasą są jeszcze dwie formy wyrzeczonego porządku życia, które akceptowane są w wieku Kali. Jedna to *gjana-sannjasa*, a druga to *bhakti-sannjasa*, którą przyjął Pan Ćajtanja, aby dawać *prema-bhakti* uwarunkowanym duszom.

Do rozprzestrzeniania świadomości Kryszny wielbiciel przyjmuje *bhakti-sannjasę* z obietnicą ofiarowania całego siebie (ciała, umysłu i słów) bezinteresownej służbie dla Guru i Gaurangi. Do przyjęcia *bhakti-sannjasy* jest się kwalifikowanym, gdy posiada się *sankalpę* (mentalne postanowienie), by obiecać przed Radha-Kryszna *wigraha, guru*, Wajsznawami i ogniem, że nigdy nie powróci się do materialistycznego cieszenia się i że ofiaruje się całego siebie służbie dla Guru i Gaurangi aż do śmierci.

Przed przyjęciem wyrzeczonego porządku życia powinno się przeczytać opis w Bhagawata bramina Awanti. Po rozpatrzeniu wszystkich punktów tej historii, ktoś może zdecydować, czy posiada niezbędne kwalifikacje do utrzymania ślubów *sannjasy*.

„Ze zdeterminowanym umysłem bramin Awanti rozwiązał w sercu węzły pragnień. Przyjął rolę spokojnego i cichego *sannjasina* żebraka. Chodził po ziemi utrzymując swoją inteligencję, zmysły i powietrze życia pod kontrolą. Prosząc o jałmużnę podróżował samotnie do różnych miast i wiosek. Nie okazywał zaawansowanej duchowej pozycji i pozostawał nierozpoznawany przez innych. Widząc go jako starego, brudnego żebraka, hałaśliwi ludzie znieważali go na różne sposoby. Skradziono mu *dandę* i żebraczą miskę. Zabrano mu korale *dżapa* i ciągnięto go za jego poszarpane ubranie.

„Pokazując przed nim różne rzeczy udawali, że je darują, po czym znowu je chowali. Gdy usiadł, by zjeść *madhukari*, grzeszni łajdacy przychodzili i oddawali mocz na nie lub pluli na jego głowę. Choć przyjął ślub milczenia, oni usiłovali nakłonić go do mówienia, a gdy odmawiał, bili go kijami. Jeszcze inni karali go, mówiąc, „Ten człowiek jest złodziejem”, a następnie wiązali go. Krytykowali go, obrażali i wyśmiewali, mówiąc, „Ten człowiek jest hipokrytą i oszustem. Robi interes z religii tylko dlatego, że stracił swoje bogactwo, a jego rodzina wyrzuciła go”. Niektórzy puszczali wiatry w jego stronę lub zapinali go w łańcuchy jak schwytane zwierzę. Bramin

rozumiał, że wszystkie jego cierpienia były nieuniknione. Nawet będąc obrażanym i karconym, pozostał stały w swoich duchowych obowiązkach i skupiony w swojej determinacji, by służyć Panu”. (ŚB 11.23.31-41)

Kandydat do sannjasy musi być czysty w umyśle i w sercu; stały w intonowaniu *nama-sankirtana* i dobrze obeznany w filozofii Gaudija Wajsznawa; odwiązany od społeczeństwa, przyjaciół, rodziny i zadowalania zmysłów; intensywnie pragnący tylko czystej miłości do Radhy i Kryszny; wypełniony współczuciem i autentycznym pragnieniem pomagania innym, przez rozdawanie rzadkiego подарunku Śri Ćajtanji Mahaprabhu, jakim jest *radha-gowinda prema-bhakti*.

„Kandydat na sannjasina musi być pozbawiony dumy, nie może używać przemocy i musi w pełni kontrolować sześć pragnień (pożądania, złości, chciwości, zazdrości, iluzji i szaleństwa). Goswami jest to osoba kontrolująca swoje *karma* i *giana indrija* (pracujące zmysły i te zdobywające wiedzę)”. (SD) Sannjasin musi porzucić *ahankara* „Ja i moje”. Nigdy nie powinien myśleć „Jestem guru lub jestem sannjasinem”. Ktoś szczerze powinien uważać siebie za niższego od wszystkich innych i zawsze myśleć, „Jestem niskim sługą sługi, sługi Śri Gopinatha”. Sannjasin, który wymaga szacunku lub dominuje innych oznajmiając, „Czy nie wiesz, że jestem sannjasinem i musisz mi służyć” jest najbardziej niekwalifikowaną osobą do świętego etapu wyrzeczenia.

Aspirujący sannjasin musi posiadać dwadzieścia osiem cech świętej osoby, wspomnianych w Śrimad Bhagawatam. Może nie mieć tych cech w pełnej ilości, ale one wszystkie muszą być przynajmniej częściowo obecne, szczególnie cecha *kripalu*, łaski. „Wielbiciel nie może tolerować tego, że świat pogrąża się w ignorancji i cierpi uderzenia *maji*. Dlatego pilnie angażuje się w rozdawanie świadomości Kryszny i nazywany jest *kripalu*, łaskawym”. (ŚB 11.11.32 znaczenie)

„Najwyższa Boska Osoba powiedział: O Uddhawo, święta osoba jest łaskawa i nigdy nie rani innych. Nawet gdy inni są agresywni, jest tolerancyjna i wybacząca względem wszystkich żywych istot. Jego siła i znaczenie życia pochodzi z samej prawdy, wolny jest od zazdrości i zawiści, a jego umysł równy jest w materialnym szczęściu i niepokoju. W ten sposób dedykuje swój czas na pracę dla dobra innych. Jego inteligencja nigdy nie jest zwiedziona przez materialne pragnienia i kontroluje on swoje zmysły.

„Jego zachowanie jest zawsze miłe, nigdy przykre, jest zawsze przykładem i wolny jest od chęci posiadania. Nie czyni wysiłków w zwykłych, światowych czynnościach i ściśle kontroluje jedzenie. Dlatego zawsze pozostaje spokojny i stały. Święta osoba jest troskliwa i przyjmuje Mnie jako swoje jedyne schronienie. Taka osoba jest bardzo ostrożna w wypełnianiu swoich obowiązków i nigdy nie poddaje się sztucznym przemianom, ponieważ jest stała i szlachetna, nawet w stresującej sytuacji.

„Osoba taka pokonała sześć materialnych cech – głód, pragnienie, rozpacz, iluzja, starość i śmierć. Wolna jest od wszelkich pragnień do prestiżu i oddaje szacunek innym. Jest ekspertem w wyjaśnianiu świadomości Kryszny innym i dlatego nigdy nie oszukuje nikogo. Raczej jest dobrze życzącym przyjacielem każdego, będąc najbardziej łaskawą. Taka święta osoba musi być uważana za najbardziej uczonego człowieka.

„Doskonale rozumie, że zwykłe religijne czynności opisane przeze Mnie w różnych pismach wedyjskich posiadają korzystne cechy, które oczyszczają spełniającego, i wie także, że ignorowanie takich obowiązków wprowadza zamieszanie w czymś życiu. Jednakże przyjąwszy pełne schronienie w Moich lotosowych stopach, święta osoba ostatecznie wyrzeka się takich zwykłych religijnych obowiązków i wielbi tylko Mnie. W ten sposób uważana jest za najlepszą pośród wszystkich żywych istot”. (ŚB 11.11.29-31)

Celem sannjasy jest zadowolenie Kryszny (*gopi bhartuh pada kamalajor dasa dasanudasah*). *Bhakti-sannjasa* istnieje jedynie dla *premy*. Zewnętrznie przyjmuje się sannjasę by nauczać chwał Kryszny, Pana Ćajtani i wielbicieli. Ciągłe śpiewa o nich, ponieważ tak bardzo ich kocha. Sannjasin wielce zadowoli Pana przez taką gloryfikację Kryszny i Jego wielbicieli. Ludzie także będą mieli wiarę w słuchanie od sannjasina, który naucza chwał Pana. Kryszna Dasa Kawiradża opisuje, że Pan Ćajtanja był tak zainspirowany, by chwalić Swoich wielbicieli, że robiłby to używając tysiąca ust.

Wewnętrznie sannjasin musi czuć intensywną rozłąkę z Kryszną, taką jak Mahaprabhu objawił w Gambhirze przed Swoimi poufnymi towarzyszami, Ramanandą Rajem i Swarupą Damodarem. Prawdziwy sannjasin musi wewnętrznie odczuwać, „Nie mam absolutnie nic do czynienia z tym światem. Jediną rzeczą, jakiej pragnę, to stanie się wiecznym sługą Śrimati Radhiki”. Ktoś jest wewnętrznie i zewnętrznie gotowy do przyjęcia sannjasy, gdy jest na tym poziomie przekonania w swoim umyśle. „Gdy Pan

Gauranga chciał przyjąć sannjasę, nikt nie przewyższył Jego oddania, dedykacji i wyrzeczenia”. (CB ADI-LILA)

Inicjacja sannjasa

Śrila Gopala Bhatta Goswami skompilował *Samskara-dīpikę*, podręcznik dla Gaudija Wajsznawów pragnących opuścić dom i wkroczyć do *bhikszu aśrama* (sannjasa *aśrama*). Od czasów Śri Ćajtanji wielbiciele na ścieżce wyrzeczenia podążali za tym podręcznikiem. System przyjmowania sannjasy Gaudija Wajsznawa podąża za tradycją i zwyczajem ustanowionym przez Ramanudżę ze Śri Sampradaji. Po oczyszczeniu domu lub świątyni przeprowadza się *wisnu homa* wraz z wielbieniem sampradaji *aćarjów* i *Pańca-tattwy*, używając pięciu artykułów do *puđży*: kadzideł, lampek z *ghee*, kwiatów, papki sandałowej i *najwedja*. Następnie dawana jest *diszka*. *Samskara-dīpika* opisuje dziesięć *samskar* do przyjęcia sannjasy oraz znaczenie mantry *Gopi-bhawa*.

Samskary Sannjasa Dasa

1. Golenie głowy – módl się do obcinającego włosy: „Proszę, zostaw *sikhę*, bym mógł utrzymać swoją wiarę i zawiąź ją w lotosowych stóp Śri Ćajtanji Mahaprabhu”. Potem pomódl się do Pana Gaurangi, „Och Panie Ćajtanjo, jestem Twoim wiecznym sługą, lecz jestem najbardziej upadły. Proszę, łaskawie przyjmij mnie”.

2. Świąta kąpiel.

3. Nakładanie *tilaka*.

4. *Nama* – użyj *ćandana* lub *tilaka* do napisania imion Radhiki, Gaury i Krysny na piersi. (Nie wypalaj i nie tatuuj ich).

5. *Kaupiny* – zaakceptowanie *kaupin* jest jednym z ważnych i pierwszych rytuałów przyjmowania sannjasy. Osoba przyjmująca *kaupiny*, które zostały oczyszczone i właściwie uświęcone, może stać się wielkim joginem. Mahadewa Śiwa otrzymał *kaupiny* zrobione przez Brahme; Narada Muni otrzymał je od Ananty; Pan Ćajtanja przyjął *kaupiny* od Keśawa Bharati. *Bhutwa dina-ganeśakau karunaja kaupina-kanthaśritau*, „W celu wyzwolenia biednych, uwarunkowanych dusz Sześciu Goswamich przyjęło dolne ubranie (*kaupiny*) i pikowane torby (*kanta*), uważając się za żebraków”.

Po przeprowadzeniu właściwych rytuałów, zgodnie z niektórymi autorytetami, dziewięć różnych Bóstw rezyduje w kaupinach: Wisznu, Brahma, Śiwa, Wasuki, Waju, Agni, Ćandra, Shukra i Brihaspati. Inni mówią, że są tam tylko trzy Bóstwa – Brahma, Wisznu i Śiwa. Wisznu obecny jest w węźle w pasie na talii; Brahma i Śiwa po bokach. Pritwi (matka Ziemia) lub Bhagawati, która reprezentuje nieśmiałość, jest przewodnim Bóstwem części *Kaupiny*, która idzie od przodu do tyłu. Jako towarzysza Pana, przewodnie Bóstwo *kaupin* jest ucieleśnieniem nieśmiałości, która powstrzymuje pragnienia i pomaga sannjasinowi przekroczyć ocean materialnych radości. Przewodnie Bóstwo *dor* (pasa na talii), które podtrzymuje *kaupiny* to Ananta Dewa lub Balarama, który podtrzymuje ślub sannjasina dostarczając duchowej siły i transcendentalnej mądrości. Sannjasa *bahir wasa*, zewnętrzne ubranie, czyli sannjasa *dhoti*, nie jest różne od wewnętrznej mocy lub małżonki Pana Wisznu. Tradycyjnie sannjasin przyjmuje *kaupiny*, *uttarija* (żebracze ubranie), *bahir wasa* (*dhoti*), *kantha* (*ćaddar* na zimę), naczynie do jałmużny, drewniane buty i *dandę* (dowolnie). Gdy Wajsznawa przyjmuje zewnętrzne oznaki sannjasy, robi to, by nauczać ogół populacji ważności wyrzeczenia w zgodzie z pismami. Celem każdego zainteresowanego świadomością Kryszny jest służenie Najwyższemu Panu z miłością, bez materialnych pragnień. Ten cel powinien być utrzymywany w każdych warunkach, bez względu na czyjś *ásram*.

6. Prana Pratisztha – instalowanie lub przekazywanie mocy do *kaupin*, przez intonowanie poszczególnych *bidża* mantr, mantr i przez ofiarowanie kwiatów, kadzideł i *ćandana*. W tym czasie kandydat na sannjasina modli się do swojego guru: „Drogi Gurudewa! Utknąłem w oceanie *maji*. Łaskawie uwolnij mnie i doprowadź mnie do lotosowych stóp Ćajtani Maharabhu. Dla mojego oczyszczenia proszę, obdarz mnie *kaupinami*, ponieważ *kaupiny* mają możliwość zniszczenia materialnych zmartwień. Nosząc *kaupiny* zawsze pozostanę czysty”.

7. *Nama Karana* – nadanie imienia sannjasa. Choć jest sto osiem autoryzowanych imiona dla sannjasinów, Śrila Prabhupada zwykle nadawał jedno lub dwa imiona swoim uczniom sannjasinom: „Swami” lub „Goswami”. Bez względu na to, jakie tytuły i imiona sannjasini mogą mieć, wszyscy znani są jako „Maharadża”. Dlatego w Gaudija Math do A.C. Bhaktiwedanty Swamiego Prabhupada często zwracano się jako „Swami Maharadża”. Sannjasin

powinien myśleć, „Teraz jestem zupełnie podporządkowany Krysznie i Jego wiecznym sługom”. Zgodnie z Bhaktisiddhantą Saraswatim Thakurem przyjęcie tridandi-sannjasy jest główną wskazówką, że ktoś w rzeczywistości przyjął schronienie u Najwyższej Osoby.

8. Mantra *Dharana* – Przyjęcie mantry sannjasa – Gopi-bhawa od mistrza duchowego. Guru wymawia mantrę Gopi-bhawa do lewego ucha ucznia. Historia Purandżany z Bhagawatam wyjaśnia, że lewego ucha używa się do duchowych mantr, a prawego do materialnych.

„Uszy umiejscowione są po północnej i południowej stronie. Ucho na południowej stronie (prawe ucho) jest bardzo silne i zawsze gorąco pragnie słuchać o zadowalaniu zmysłów. Ucho z północnej strony (lewe ucho) używane jest do przyjmowania inicjacji od mistrza duchowego i do osiągnięcia dostępu do duchowego nieba. Prawe ucho nazywane jest Pitrihu, co wskazuje używanie go do osiągnięcia wyższych systemów planetarnych, znanych jako Pitriloka. Lecz lewe ucho, znane jako *Dewahu*, służy do słuchania o jeszcze wyższych systemach planetarnych, takich jak Maharloka, Tapoloka i Brahmaloaka – lub o jeszcze wyższych planetach, usytuowanych w duchowym wszechświecie, gdzie ktoś ma większe skłonności do stałego przebywania”. (ŚB 4.25.51 znaczenie) Dlaczego mantrę Gopi-bhawa wymawia się do lewego ucha w czasie inicjacji? W wedyjskiej kulturze lewa strona ciała kobiety uważana jest za czystą, a u mężczyzny prawa strona. W indyjskim stanie Uttar Pradesz kobiety dają dotację lewą ręką. W sztuce czytania z dłoni u kobiet bierze się lewą ręką, a u mężczyzn prawą. W Ajur-wedzie prawa dziurka w nosie, która nazywa się pingala, reprezentuje ogrzewającą moc słońca; uważana jest za męskość. Lewa dziurka, nazywana *ida*, reprezentuje chłodzącą energię księżyca, uważana jest za kobiecość.

Prawe ucho i prawa strona ciała reprezentuje *purusza-bhawa*, *śaktiman*, czyli męskość, cieszący się aspekt rzeczywistości. Natomiast lewe ucho i lewa strona ciała reprezentuje *prakriti-bhawa*, *śakti*, czyli kobiecość, aspekt służący. Śriamati Radharani i Jej różne ekspansje *śakti* zawsze stoją po lewej stronie Swoich ukochanych, czy to jest Kryszna, Rama, Wisznu, Narajana czy Śiwa. Jest to naturą *prakriti*, *śakti*, bycie po lewej stronie. Jest to także uniwersalna zasada, że kobieta zajmuje miejsce po lewej stronie mężczyzny. Ten zauważalny fakt jest naturalną aranżacją *śakti* i *śaktimana*, czyli *prakriti* i *purusza*. Ponieważ Brahma-gajatri, Gopala-mantra i Kama-

-gajatri są „*purusza-mantramami*”, wskazującymi na płeć męską, czyli na Puruszottama Krysznę, Najwyższego mężczyznę, słuchane są przez prawe ucho. Prawego ucha używa się do słuchania mantr wedyjskich, które opisują *prawritti-marge*, ścieżkę zadowalania zmysłów. Przez takie słuchanie otrzymuje się materialne korzyści i rozwija się swoją materialną sytuację. Mantry takie jak Brahma-gajatri słuchane są prawym uchem, ponieważ funkcjonują w materialnym świecie, gdzie ktoś fałszywie identyfikuje siebie, jako odbiorcę radości i dominującego pana. Intonowanie takich mantr Gajatri pomaga komuś ostatecznie zrozumieć swoją prawdziwą tożsamość, jako zdominowanego, wiecznego sługę Kryszny i osiągnąć wyzwolenie. Jednakże mantra Gopi-bhawa jest „*prakriti-mantra*”, reprezentującą kobiecą energię Pana Kryszny, wcieloną w *gopi*. Mantra Gopi-bhawa słuchana jest lewym lub „kobiecym uchem”, ponieważ ta mantra ustanawia czyjąś wieczną tożsamość w królestwie duchowym, jako kobieca *śakti* lub służąca energia Najwyższego Pana. Mantra *Gopi-bhawa* nie ma nic wspólnego z tym materialnym światem. Objawia komuś jego wieczną formę jako *mańdźari* w duchowym świecie, gdzie Śri Kryszna, Gopinatha jest jedynym Najwyższym męskim odbiorcą przyjemności, obsługiwany przez niezliczone kochające służki. Śri Čajtanja Mahaprabhu ciągle podkreślał Swoją wieczną tożsamość słowami: „Jestem sługą sługi, sługi Gopinatha, Pana *gopi*”. Sannjasa guru, będąc usytuowany w *gopi-bhawie* jako *nitja-sakhi mańdźari* Śrimati Radhiki, pragnie dać tą służącą energię, czyli *śakti*, zasługującemu na to uczniowi. Dlatego szepcze tajemną mantrę do lewego ucha, które reprezentuje kobiecą stronę lub energię (*śakti*) Pana.

9. Przyjęcie *aćjuta-gotry* – wejście na zawsze do wiecznej, duchowej rodziny Kryszny. Etap ten charakteryzuje się znakami Wajsznawa – *tulasi kanthi* i *tilaka*, oznaczającymi, że jest się wiecznym sługą Kryszny, Boga. Przyjęcie *aćjuta-gotry* oznacza pełne podporządkowanie się autorytetowi Pana. Sannjasa oznacza porzucenie materialnych wyznaczników, w postaci rodziny, przyjaciół i społeczeństwa, i identyfikowanie się tylko jako sługa Aćjuty w wiecznej, szczęśliwej rodzinie (*gotrze*) Kryszny.

10. *Arćana* – po otrzymaniu *mantra-diksha* należy stanowczo pełnić jakiś rodzaj wielbienia; czy to Bóstwa, Giri-Gowardhana, Śalagrama lub zdjęcia. Wraz z zewnętrzną *pudźą*, sannjasin spełnia *bhuta-suddhi*, aby oczyścić swoje ciało i świadomość, a także medytuje. Może myśleć tak, „Jestem

mańdzari pod przewodnictwem mojej *guru-sakhi*. Pod jej kierunkiem asystuję jako służka Rupy Mańdzari”. Aćarjowie przestrzegają, że jeśli po przyjęciu sannjasy myśli się: „Teraz jestem *niskinćana*. Nie muszę robić żadnej zewnętrznej *pudży*,” to taka osoba uważana jest za leniwca w *arćana*, który pójdzie do piekła. Zgodnie ze Śrila Dźiwa Goswamim ci, którzy przyjęli *paramahamsa wesza* mogą spełniać jedynie *manasi-pudżę* (mentalne wielbienie rozrywek Radhy i Kryszny). Jednakże nawet *paramahamsowie* robią jakąś zewnętrzną *pudżę*, ofiarowując płatki kwiatów, *ćandana* i wodę do obrazków Guru, Gaurangi i Radha-Gowindy.

Inicjacja sannjasa Śri Ćajtanji

„Fryzjer przyłożył brzytwę do kręconych włosów Gaurasundara. Lecz nie będąc w stanie utrzymać ręki, zaczął płakać. Śri Nitjananda Prabhu i inni wielbiciel? upadli na ziemię i rozpaczali. Co innego mogli zrobić wielbiciele, niż rozpaczać i smucić się? Niewidzialni półbogowie płakali, a nieograniczone wszechświaty wypełniły się rozpaczą. Ukazując Swoją rozrywkę *karunaja-rasa* w celu wyzwolenia każdego Pan Gauranga sprawił, że kamienie, suche kije i inne nieruchome przedmioty topniały.

„Smakując nektar ekstatycznej *premy*, Gauranga zaczął drzeć i ronić strumienie łez. Nakazując Mukundzie rozpoczęcie *kirtanu*, Pan wstał i zaczął tańczyć nieustannie. Tak czy inaczej akt golenia włosów został ostatecznie zakończony. Po wykąpaniu się w Gandze, Pan Ćajtanja, *diksza-guru* każdego, usiadł obok Swojego sannjasa guru, Keśawa Bharati.

„Pan Ćajtanja powiedział, „We śnie wzniosła osoba szeptała sannjasa-mantrę do Mojego ucha. Powiedz Mi, czy jest to właściwa mantra, czy nie”. Mówiąc w ten sposób, Pan Ćajtanja wyszeptał mantrę do ucha Keśawa Bharati. Przez ten podstęp Pan Ćajtanja łaskawie dał mantra diksza Keśawa Bharacie i przyjął go na Swojego ucznia.

„W tym czasie wielkie zdumienie pojawiło się w sercu Keśawa Bharati. „Jest to najlepsza z wzniosłych mantr,” powiedział Keśawa Bharati, „w końcu osiągnąłeś łaskę Śri Kryszny”. Na polecenie Pana Ćajtanji Keśawa Bharati o szlachetnym sercu powtórzył tę mantrę Panu. Wtedy cztery kierunki wypełniły się pomyślnymi dźwiękami świętych imion Pana Hari. W ten sposób Pan Ćajtanja, klejnot koronny Wajkuntę, przyjął sannjasę”. (CB MADHJA rozdział 28)

Choć mantra ta nie jest szczególnie wspomniana w Ćajtanja-bhagawata, Ćajtanja-ĉaritamryta lub w innych *śastrach*, niektórzy aĉarjowie Gaudija mówią, że Pan Ćajtanja wyszeptał mantrę „*tat twam asi*” do ucha Swojego sannjasa-guru, Śri Keśawa Bharati. Mantra ta z *Āndogja Upaniszad* jest bardzo popularna wśród *Adwajtów* i *Sankarich*, którzy interpretują ją tak „ty jesteś tym”, czyli „ty jesteś *brahmanem*”.

Tysiąc lat temu Ramanudźaĉarja dał osobistą interpretację *tat twam asi* jako „ty jesteś Jęgo”. Aĉarjowie twierdzą, że Pan Ćajtanja wyjaśnił mantrę w podobny sposób Keśawa Bharacie przez powtarzanie „*tasya tam asi*”, co oznacza „ty jesteś Jęgo” lub „ty należysz do Krysny”. Koncepcja ta łączy się z Gaudija Wedantą osobowego Boga jaki miał Mahaprabhu i z wewnętrznym nastrojem Radharani należącej do Niego, Jej *Pranawallabha*, Krysny.

Posłannik

W latach trzydziestych Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura wygłosił wykład swoim uczniom sannjasinom przed wysłaniem ich do Europy, by nauczali świadomości Krysny. Ponieważ wykład ten jasno definiuje właściwy nastrój i znaczenie przyjęcia sannjasy, jest on istotny dla wszystkich sannjasinów Gaudija zawsze i wszędzie. Ten wyjątkowy wykład powinien być regularnie czytany i analizowany przez wszystkich wysłanników Mahaprabhu. „Nadszedł szczęśliwy dzień, gdy naszym przeznaczeniem stało się rozprzestrzenianie przekazu naszego Wielkiego Mistrza w najdalszych zakątkach ziemi. Duchowa służba, której jesteśmy zadedykowani, przeszła etap pączkowania i rozkwitła w pełni kwiatami, których aromat musimy zanieść za morza. Musimy podążać z taką ochotą, która charakteryzowała Śri Hanumana, gdy przeskoczył szeroki ocean, niosąc przekaz Śri Ramy. Rozciągnięcie duchowego skarbu Śri Ćajtanji Mahaprabhu na kraje zagraniczne jest naszym skromnym ofiarowaniem u Jęgo stóp.

„Lotosowe stopy Mojego Śri Gurudewa przyciągnęły mnie do jego służby przez jego manifestację jako żywe wcielenie tych czterech wielkich reguł: 1) Bycie bardziej pokornym od źdźbła trawy; 2) Bycie tak wybaczącym, jak drzewo; 3) Nie poszukiwanie honoru dla siebie; 4) Ofiarowanie szacunku wszystkim żywym stworzeniom.

„Śrila Prabhodananda Saraswati, klejnot koronny porządku *tridandi-sannjasinów*, nauczał tego samego procesu tych, którzy przyjmują wyrze-

czony porządek życia. Pozwiedzał, „Trzymając słomę w zębach, upadając do twoich stóp, pokornie błagam cię: „Och cnotliwa duszo! Proszę, po prostu odrzuć wszystko, czego się nauczyłaś i dowiedz się, jak pokochać stopy Śri Ćajtani Mahaprabhu”.

„Naszym jedynym obowiązkiem jest ciągle mówienie o oczyszczaniu lustra serca, o czym Śri Ćajtani Mahaprabhu napisał w Swojej *Śikszasz-tace*. We wszystkich naszych podróżach i doświadczeniach nie zapomnijmy nigdy, że wszystkie żywe stworzenia w świecie są w istocie podopiecznymi lotosowych stóp naszego Śri Guru, które zwiększają swoje służenie Krysznie. Powinniśmy dzwonić do drzwi każdego szczerego poszukiwacza prawdy, nosząc na naszych głowach bagaż rzeczywistej prawdy, który im ofiarujemy. Nie jest naszym interesem bycie uradowanym lub zniechęconym przez pochwały lub ignorowanie nas przez innych. Musimy być ciągle świadomi naszego obowiązku zwiększania przyjemności naszego Mistrza (Kryszny i Pana Ćajtani), przez służenie Mu z doskonałą szczerością. „Wszystkie osoby na tym świecie są w rzeczywistości wyższe od nas w każdym wypadku. Nie pożądamy własności czyjejs, czy własności narodu. Jesteśmy zwykłymi żebrakami z wyrzeczeniem *tridandi*, oddani wypowiedaniu słów Śri Ćajtani Mahaprabhu. Nie mamy bardziej pożądanego obiektu, niż przyjemność służenia Śri Hari, Guru i Wajsznawom. Potrójni *bhikszy* (*sannjasini*) są żyjącymi *mrydangami* Śri Ćajtani. Nasza *danda* musi odtąd ciągle grać naszą muzykę u lotosowych stóp Śri Guru.

„Musimy zawsze pamiętać, że przyjęliśmy *sannjasę* w jedynym celu przedstawiania pragnienia serca Śri Guru i Gaurangi. Jeśli ciągle jesteśmy zainspirowani obowiązkiem rozprawiania o prawdzie pod przewodnictwem Śri Guru, a nie pragniemy podróżować lub nie mamy żadnej innej ukrytej formy pragnienia poza intonowaniem *harinama*, to nigdy żadne przerażenie nie uderzy w nasze serca.

„Ślubowana służba Świętemu Imieniu, transcendentalna siedziba i pragnienie Śri Gaurasundara są naszymi jedynymi wiecznymi zadaniami. Naszym jedynym obowiązkiem jest mówienie każdemu, że całkowite poleganie na Absolutnej Prawdzie jest najwyższą formą wolności. Ta transcendentalna wolność jest nieskończenie wyższa od częściowego, niezależnego panowania nad materialnym światem, zniekształconym odbiciem duchowej rzeczywistości.

„Trzymając błagalnie słomę w zębach, powinniśmy nieść wysoko sztandar prawdziwej wolności dla wszystkich ludzi. Powinniśmy być ciągle zaangażowani w intonowanie i delectowanie się imionami Kryszny, przez przyjęcie jako naszej fundamentalnej podstawy faktu, że najlepszą ścieżką jest podporządkowanie się, jak zatwierdził to Rupa Goswami, oraz utrzymywanie niezachwianej wiary w to, że Kryszna zawsze nas ochroni”. (SCT)

Mańdzari Bhawa

„Generalnie Gaudija Wajsznawowie podążają śladami Śri Ćajtanji Mahaprabhu. Pragną stać się jednym z asystentów *gopi* (*mańdzari*). Sześciu naszych Goswamich było asystentami *gopi*. Śri Ćajtanja Mahaprabhu zawsze myślał o czynnościach Śrimati Radharani i Goswami także myśleli o czynnościach *gopi*. Czynności *gopi* oznaczają asystowanie Śrimati Radharani w tym, jak służyć Krysznie”. (SPT 26.4.69)

Śrila Prabhupada ciągle zachęcał swoich uczniów, by podążali śladami sześciu Goswamich z Wryndawan. Nasz ukochany mistrz szczególnie nauczał (*rupa-raghunatha pada hoibe akuti*), że ktoś musi stać się częsteczką kurzu u lotosowych stóp Śri Rupy (Rupy *mańdzari*) i Raghunatha Dasa (Rati *mańdzari*), w celu zrozumienia i służenia przepełnionych *prema* rozrywkom Jugala-Kiśora.

Co więcej, wszyscy aćarjowie Gaudija Wajsznawa podążający za Śrila Rupa Goswamim (*Rupanuga* Wajsznawowie) są w obozie Śri Radhiki. Uważają Wryndawaneśwari Radhę za swoją uwielbioną Królową, a wszystko, co robią, jest dla Jej przyjemności. Jeśli Radhika jest zadowolona, automatycznie Kryszna jest podbity. Radha-dasjam, boska służba Śri Radhiki jest doskonałością poszukiwaną przez wszystkich szczerych Gaudija *sadhaków*.

Właściwe zachowanie

W czasie inicjacji guru poinstruuje ucznia o właściwym zachowaniu dla sannjasina. Sannjasin powinien ciągle medytować i wielbić Pana. Powinien być wolny od *nama* i *sewa aparadha*. Musi wielbić guru, *guru-parampara*, Śri Ćajtanję Mahaprabhu i Jego zwolenników. Musi także intonować święte imiona; słuchać Śrimad Bhagawatam i przestrzegać *wrata*, takich jak Ekadaszi i Dżanmastami. Powinien przestrzegać wszystkich *sadaćara-*

-wajsznawa, zawsze szanować wszystkich wajsznawów, przyjmować jedynie Kryszna *prasadam* i zawsze myśleć o rozrywkach Kryszny. Zawsze musi słuchać od mistrza duchowego i pokornie mu służyć. Zawsze i wszędzie musi nauczać czystej świadomości Kryszny.

Członkowie każdego *aśramu* powinni oddawać szacunek i przebywać z sannjasinami posiadającymi takie cechy. Kiedyś jeden z uczniów zapytał, „Śrila Prabhupada, jest tak wielu sannjasinów. Jeśli widzimy tego samego sannjasina wiele razy tego samego dnia, to czy powinniśmy mu się kłaniać za każdym razem?” Śrila Prabhupada odpowiedział: „Jeśli możesz, to oczywiście powinieś”. (SPC, tom 6)

Wedy oznajmiają, że wielbiciel odnosi korzyść i robi postępek w życiu duchowym przez ofiarowywanie pełnych szacunku pokłonów sannjasinowi. A jeśli to zignoruje, to musi pościć cały dzień. Sannjasin, który dumnie odbiera czyjeś pokłony, sam zostanie pokonany przez swoją dumę. Sannjasin ofiarowuje czyjeś pokłony swojemu *gurudewowi* i guru *parampara*, pokornie myśląc o nich i błagając o ich łaskę. W każdym wypadku należy pamiętać, że pokora jest ozdobą prawdziwego Wajsznawy. Bez względu na swój *aśram* każdy musi zawsze szczerze odczuwać, że jest „niższy od trawy na ulicy”.

Cytaty Prabhupada do rozmyślenia

Pierwsza kwalifikacja

„Dla sannjasina pierwszą kwalifikacją powinna być odwaga. Ponieważ sannjasin musi być sam, bez żadnego wsparcia czy gwarancji wsparcia, to po prostu polega na łasce Najwyższej Osoby, Boga. Jeśli ktoś myśli: „Jeśli porzucę swoje powiązania, to kto mnie ochroni?” - to nie powinien przyjmować wyrzuczonego porządku życia. Ktoś musi być całkowicie przekonany, że Kryszna w swoim zlokalizowanym aspekcie jako Paramatma jest zawsze z nim. Zawsze wszystko widzi i zawsze wie, co ktoś zamierza zrobić. W ten sposób ktoś powinien być przekonany, że Kryszna jako Paramatma zaopiekuje się duszą, która się Mu podporządkowała.

„Powinno się myśleć w ten sposób, „Nigdy nie będę sam. Nawet, jeśli zamieszkać w najciemniejszych okolicach lasu, będę miał towarzystwo Kryszny, a On da mi całą ochronę”. Takie przekonanie nazywa się *abhajam*,

odwagą. Taki stan umysłu jest niezbędny dla osoby w wyrzeczonym porządku życia. Sannjasin, lub ktoś w wyrzeczonym porządku życia musi być odważny, *sattwa-samsuddhi* (w czystości) i w *gjana-joga* (w wiedzy)". (BG 16. 1-3 znaczenie)

„Sannjasini muszą być niezależni i nie polegać na świątyniach, by te zapłaciły za ich drogie koszty podróży. Powinien jedynie przyjąć łaskę Kryszny zawsze i wszędzie gdzie jest ofiarowywana". (SPL 72.7.40)

Swami Jezus

„Moja droga córko Sally Agarwal, chciałbym podziękować ci za twój uprzejmy list, którego treść odczytałem uważnie. Cieszę się, że zamierzasz obchodzić trzecie urodziny Kamali Agarwal w następną sobotę. Z tej okazji powinienem podarować jej jakieś ozdoby, lecz jestem sannjasinem, więc mogę jedynie ofiarować jej moje błogosławieństwa długiego życia i dobrego powodzenia.

„Ona jeszcze nie potrafi czytać, bo w innym razie podarowałbym jej komplet moich książek. Ale pozostaw dla niej na przyszłość do czytania jeden taki komplet. Wtedy będzie dorastać jako piękna i wyedukowana dziewczyna z pełną świadomością Boga. Jestem zobligowany twojej dobrej córce za nazwanie mnie „Swami Jezus”, co w rzeczywistości jest dla mnie wielkim honorem. Czasami Pan mówi przez niewinne dziecko. A ja przyjmuję ten honor przesłany przez Pana Jezusa ustami niewinnego dziecka, wolnego od wszelkich społecznych formalności.

„Pan Jezus nauczał przekazu Boga, a ja podjąłem tę samą misję. To będzie dla mnie szczęście, jeśli będę mógł podążać śladami Pana Jezusa, który nauczał przekazu Boga pomimo wszelkich prześladowań. Pan Jezus jest żywym przykładem tego, jak ktoś musi cierpieć w tym materialnym świecie po to, by nauczać przekazu Boga". (SPL 19.11.65)

Cztery etapy

„W aśramie sannjasa są cztery etapy wznoszące do doskonałości: *kutićak*, *bahudaka*, *pariwradžaka* i *paramahamsa*. Sannjasin na etapie paramahamsa jest guru dla każdego". (SPL 30.8.69) „Sannjasin początkowo stawia sobie małą chatkę na uboczu wioski. Nie odwiedza domu, a jego potrzeby załatwiane są przez domowników. To nazywa się *kutićaka*". (SPT 22.8.73)

„Kutićaka oznacza etap, gdy ktoś z życia rodzinnego, wanaprasthy, przechodzi do sannjasy. Mąż opuszcza dom i buduje małą chatkę (*kutir*) poza wioską, by w niej zamieszkać. A że nie jest przyzwyczajony do żebrania, jedzenie wysyłane jest z jego domu”. (SPT II.1.3.76)

„Potem stopniowo, gdy nabiera praktyki, żebrze od domu do domu. Nie polega już więcej na swoim domu. To jest etap *bahudaka*, który oznacza zbieranie potrzebnych rzeczy z wielu miejsc. Po jakimś czasie, gdy zdobędzie doświadczenie, chodzi od drzwi do drzwi: „Daj mi kromkę chleba”. To nazywa się *madhukari*. *Madhukara* oznacza pszczołę. Zbiera trochę miodu tu i tam. To nazywa się *bahudaka*, zbieranie pożywienia skądkolwiek. „Następnie, gdy ma za sobą praktykę, staje się *pariwradžakačarjā* chodzącym od wioski do wioski, nauczającym przekazu Krysny i ciągle podróżującym”. (SPT 22.8.73)

„Czwartym etapem jest *paramahamsā*”. Lokanatha: „Czy oni ubierają się na biało?” Prabhupada: „Paramahamsa nie podlega regułom ani zasadom. Osoba taka może robić cokolwiek zapragnie. *Śastry* nie są przeznaczone dla niego. Awadhuta – on nie jest w materialnym świecie, *mahabhawa*. To jest ostatni etap sannjasy. Gdy dostatecznie nauczał, wtedy może usiąść gdziekolwiek. To jest *paramahamsam*”. (SPT II.1.3.76)

„Sannjasin osiąga etap *paramahamsa*, gdy kończy swoją pracę nauczania i siada w jednym miejscu, ściśle dla korzyści robienia postępu w życiu duchowym. *Paramahamsā* jest ten, kto całkowicie kontroluje swoje zmysły i angażuje się w niezachwianą służbę dla Pana”. (ŚB 5.1.27 znaczenie)

Rób to, co niezbędne

„Teraz jesteś sannjasinem. Sannjasa oznacza odpowiedzialność. Musisz być odpowiedzialny za duchowy postępek wielbicieli. Musisz wiedzieć, czy przestrzega się właściwego standardu we wszystkich departamentach. Tak jak ja to robię. Czasem muszę zarządzać, iść do banku, posiadać konta, nauczać, dawać wykłady, pisać książki, a czasem gotować. Sannjasin powinien być ekspertem we wszystkich departamentach. Powinien przekazywać swoje doświadczenia innym, to wszystko”. (SPL 8.II.72)

Nauczanie z sukcesem

„Jako sannjasin, twoim obowiązkiem jest doglądanie, czy wszyscy wielbiciele ściśle przestrzegają zasad regulujących, intonują szesnaście rund,

przychodzą na wykłady, czytają nasze książki i zawsze są entuzjastyczni do wykonywania służby oddania. Każdy ma jakieś skłonności. Sztuką nauczania jest zaangażowanie takiej skłonności w służbie dla Kryszny. Cokolwiek mamy – nasz umysł, inteligencję, dobytek, czas i energie – niech wszystkie zostaną użyte w służbie dla Kryszny. Trenowanie ludzi w ten sposób będzie sukcesem w twojej pracy nauczania”. (SPL 28.I.73)

Miłość oznacza współpracę

„Jeśli chodzi o twoje pytanie o to, jaki związek powinien być między sannjasinem, a prezydentem świątyni. Moją nadzieją jest to, że będziecie potrafili razem współpracować. Prezydent świątyni zarządza, a sannjasin nie powinien zaprzeczać jego instrukcjom. Lecz jeśli widzi coś złego, powinien przedstawić to bezpośrednio przed prezydentem świątyni. Potem powinni pracować nad tym w sposób świadomy Kryszny. „To nie tak, że będzie próbował przewyższyć autorytet prezydenta świątyni. Chcę, żebyście wszyscy pracowali chętnie razem. Proszę, kontynuujcie tam swoje programy z wielkim entuzjazmem i starajcie się ściśle przestrzegać wszystkich moich przepisów bez zbaczania. Utrzymujcie siebie stale w służbie dla Kryszny. Nie pozwólcie, aby nawet najmniejsza chwila upłynęła na zaangażowaniu w mają. Mam nadzieję, że list ten zastanie was w dobrym zdrowiu”. (SPL 28.II.74)

Czytaj i nauczaj

„Jako sannjasin i GBC twoim pierwszym obowiązkiem jest czytanie moich książek. W innym razie jak będziesz nauczał? W celu pozostania stałym w świadomości Kryszny ktoś musi posiadać filozoficzne zrozumienie. W innym wypadku stanie się to tylko sentymentem. Kiedy tylko znajdziesz czas, proszę, czytaj moje książki”. (SPL 5.I.76)

Znaczenie dandy sannjasa

Danda sannjasa reprezentuje kontrolę lub ograniczenie ciała, umysłu i słów. Osoba, która może kontrolować słowa, umysł i ciało; lub która przez swoją inteligencję może porzucić atrakcję do rzeczy, które są niekorzystne dla duchowego postępu, nazywana jest *tridandi*-sannjasinem. Trzy kije *dandy* oznaczają kontrolę ciała, umysłu i słów przez zaangażowanie ich jedynie w miłosną służbę dla Kryszny.

„Przez ścisłą kontrolę swojego ciała, umysłu i mowy, wzmacnia się cecha tolerancji, a w ten sposób manifestują się późniejsze cechy, jak wybaczenie innym, nie marnowanie czasu, odwiązanie od zadowalania zmysłów i brak fałszywej dumy”. (ŚB 11.23.32 znaczenie)

„*Danda*, jeśli sprawia kłopoty w przenoszeniu, to nie ma potrzeby zabierania jej ze sobą. Gdy *danda* Pana Ćajtanji została złamana przez Pana Nitjanandę, Pan Ćajtanja przestał ją nosić”. (SPL 27.9.76)

„Gdy Pan Nitjananda złamał Jego *dandę*, Śri Ćajtanja powiedział, „*Danda* jest rezydencją wszystkich półbogów”. (CB, ANTJA rozdz. 2)

Wajsznawa sannjasini w Południowych Indiach ofiarowują *bhoga* swoim *dandom* i stawiają je na małej asanie, gdy jej nie noszą. Gdy uczeń sannjasin zapytał o ofiarowywanie *bhoga* swojej *dandzie*, Śrila Prabhupada powiedział, że nie jest to niezbędne.

Niemniej jednak, *danda* jest świętą rzeczą i powinno się z nią obchodzić z szacunkiem. Niewłaściwe jest dla sannjasina stawianie z *dandą* wsparty o ziemię lub o świątynną podłogę. *Danda* powinna być niesiona w ręku lub oparta o pierś. Gdy nie jest używana, nie powinna nigdy stać na podłodze.

*maunanihanilajama danda wag-deha-ćetasam
na h̄j ete jasja santj anga wenubbir na bhawed jatih*

„Osoba, która nie przyjęła trzech zewnętrznych dyscyplin unikania bezużytecznej mowy, czynności i kontrolowania powietrza życia, nigdy nie może być uważana za prawdziwego sannjasina tylko dlatego, że nosi bambusowe kije”. „Słowo *danda* wskazuje na rzeczy sannjasina, a także oznacza zachowanie. Tu Pan Krysna mówi Uddhawie, że ktoś najpierw musi przyjąć w sobie te trzy *dandy*, czyli zachowania (kontrolowanie głosu, ciała i umysłu). Zwykle zewnętrzne noszenie trzech *dand* bez przyswojenia sobie wewnętrznych *dand*- cielesnej, mentalnej i głosowej dyscypliny, nigdy nie uczyni z kogoś prawdziwego sannjasina Wajsznawy.

„Uwarunkowana dusza, przyjmująca jedynie zewnętrzne oznaki *tridandi*-sannjasina, nie będzie w stanie w rzeczywistości kontrolować swoich zmysłów. Ten, kto przyjmuje sannjasę dla fałszywego prestiżu, robi pokaz świętości bez faktycznego zaawansowania w krysna-kirtana, szybko zostanie zwyciężony przez energię Pana”. (ŚB 11.18.17 werset i znaczenie)

„*Sat-njasa* jest słowem sanskryckim. (...) *Sat* oznacza Najwyższą, Abso-

lutną Prawdę, njasa – wyrzeczenie. Osoba, która wyrzekła się wszystkiego dla służby dla Najwyższego nazywany jest sannjasinem”. (SPT 12.6.68)

Doskonałość sannjasy

„Formalny ubiór nie jest sannjasą. Prawdziwą sannjasą jest to, kiedy możesz nakłonić ludzi do stania się świadomymi Krysny i tańczenia w *kirtanie*. Jeśli możesz przemienić jednego człowieka do stania się świadomym Krysny, to twój powrót do domu, do Boga jest gwarantowany. To jest prawdziwym celem sannjasy”. (SPT 20.2.70)

Śrila Prabhupada przyjmuje sannjasę

„Nie myślałem nigdy, że przyjmę ten wyrzeczony porządek życia. Gdy byłem z żoną i dziećmi, czasem śniłem o tym, jak mój mistrz duchowy wzywa mnie, a ja za nim podążam. Gdy sen się skończył, byłem lekko przerażony. „Och Guru Maharadża chce, abym stał się sannjasinem. Jak mogę przyjąć sannjasę?” W tym czasie nie odczuwałem satysfakcji z tego, że muszę porzucić rodzinę i stać się żebrakiem. To było straszne uczucie. „Czasem myślałem, „Nie, nie mogę przyjąć sannjasy”. Lecz ponownie widziałem ten sam sen. Więc w ten sposób miałem szczęście. Mój Guru Maharadża wyciągnął mnie z tego materialnego życia. Niczego nie straciłem. On był taki łaskawy dla mnie. Zyskałem. Opuściłem trójkę dzieci, lecz teraz mam trzysta dzieci”. (SPT 21.10.68)

Śri Ćajtanja Mahaprabhu – sannjasa lila

„Wszelka chwała królowi Wajkunt, który teraz stał się królem sannjasy! Wszelka chwała wielbicielom Pana! Po przyjęciu sannjasy Ćajtanja spędził jedną noc w *Kantaka-nagara*. Wzywając „Intonujcie! Intonujcie!” Pan zaczął tańczyć, podczas gdy wielbiciele prowadzili hałaśliwy *kirtan*. Włosy na Jego ciele zjeżyły się, jak złote pręciki w kwiecie *kadamba* i ukazał bezgraniczne symptomy ekstazy, takie jak westchnienia, śmiech, płacz, drżenie i pocenie.

„Ryczał jak lew. Wszyscy przestraszyli się, gdy Pan w ekstazie upadł na ziemię. Odrzucając daleko Swoją *dandę* i *kamandalu* król Wajkunt oszalał z miłości do osoby, którą w rzeczywistości był. Ciągłe tańcząc, Pan objął Swojego *sannjasa-guru* i stał się bardzo szczęśliwy.

„Dzięki łaskawemu objęciu Pana, Keśawa Bharati osiągnął Kryszna-premę. Przepętniony ekstazą, święty Keśawa Bharati odrzucił daleko swoją *dandę* i *kamandalu*, tańcząc i wzywając, „Hari! Hari!”. Tracąc zewnętrzną świadomość, odurzył się *premamrytą*. W czasie tarzania się po ziemi, ubrania opadły z jego ciała.

„Widząc łaskę, jaką Pan Ćajtanja podarował Keśawa Bharacie, wszyscy wciąż powtarzali, „Hari! Hari! Hari!”. Słudzy Pana stali się szczęśliwi zobaczywszy Go radośnie tańczącego w nocy ze Swoim sannjasa-guru. O wschodzie słońca Pan Ćajtanja powrócił do Swojej zewnętrznej świadomości i pożegnał się z Keśawa Bharati, mówiąc, „Wchodząc do lasu odnajdę Krysznaćandrę, Pana Mojego życia.” (CB Antya rozdz. 1)

Prema Bhikszu – Kryszna przyjmuje sannjasę

„Pewnego dnia królowa Wryndawany, Śrimati Radharani i Jej najdroższe *sakhi* siedziały w pięknie udekorowanym *kuńdża*, wypełnionym słodkim zapachem kwiatów *beli*, *juthi*, *madhawi*, *mallika* i *saphalika*. Oszałałe pszczoły brzęczały wkoło kwiatów, kukułki kukały delikatnie, a pawie radośnie tańczyły z rozpostartymi ogonami. Delikatny, chłodzący wietrzyk rozwiewał kwitnące drzewa i pnącza. Cała atmosfera Wryndawan była bardzo zadowolająca.

„Radhika, Lalita, Wiszaka i inne *sakhi* cierpliwie czekały na przybycie Śjama. Liście szeleszczące na wietrze wytwarzały dźwięk „*kus kus*”, przypominający tupot stóp Śjama. Słyszając to, Radha pomyślała, „Och, Mój Prananatha nadchodzi. Śjama będzie tu wkrótce!” Lecz niestety Kryszna nie nadchodził. W gorącym pragnieniu oczekiwania na Krysznę Śri Radha odczuwała każdą chwilę jak by była całym milenium.

„Gdy czas mijał, *wamja-bhawa* Radhy (lewe skrzydło nastroju opozycji) wzrastało coraz bardziej. Rozumiejac jej sytuację, Wiszaka wysłała *dutu* (posłańca), by odszukał Krysznę. *Duti* powróciła z informacją, „O Wiszako! Dumna Śaibja, przyjaciółka Ćandrawali, która ma jej nastrój *daksina-bhawa* (prawoskrzydłowy nastrój podporządkowania), powiedziała, że Kryszna jest teraz w *kuńdża* Ćandrawali”. Wiszaka odpowiedziała w złości, a jej oczy zrobiły się czerwone, „Ten niegodny zaufania chłopak!”

„Słyszac nowiny, Śrimati Radhika zaczęła wrzeć od *abhimana* (przeciwnych uczuć złości i wydymania warg). Przygryzając Swoją górną wargę

powiedziała, „Jeśli Krysna przyjdzie – nie pozwólcie temu niewdzięcznikowi wejść do Mojego *kuńdża*!” Wychodząc na zewnątrz, aby trzymać straż, Lalita i Wiszaka zapewniły Radhę, „Nie martw się, nie pozwolimy temu kapryśnemu łotrowi wejść do Twojego *kuńdża*”.

„Gdy Krysna przybył kilka minut później, Lalita obrzuciła go szorstkimi słowami, „Zatrzymaj się! Nie ma wstępu. Zabieraj się stąd, zdradliwczel! Nasza *prana-sakhi* udekorowała to *kuńdża* tak ładnie, a Ty gdzie byłeś? Dlaczego przychodzisz tu tak późno?” Wykazując największą pokorę, Śjama zwrócił się do nich składając dłonie, „Proszę, wybaccie Mi. Jestem wielkim obrazurką. Proszę, powiedz swojej *sakhi*, że jestem tu błagając o wybaczenie”.

„W tym czasie w *kuńdża*, Radhika ze zwieszoną głową płakała tak bardzo, że na ziemi zrobiło się błoto. Pisała coś na ziemi lewym palcem. Gdy Lalita weszła, Radharani powiedziała, „Czy przybył już Mój Pranawalla-bha?” Potem przepęlniona przez *maan*, Radha zaczęła mówić jak szalona kobieta, „Dlaczego Krysna tu przyszedł? Niech się zadowoli ich uwielbieniem. Nie dbam już o to. Wydaje się, że Moim przeznaczeniem jest cierpienie. Władza pełna jest niebiańskich kobiet chętnych, by Go zadowolić. Nie wiem, dlaczego oddałam Mu Swoje serce i duszę i pokochałam Go tak bardzo. Teraz spłonę w ogniu rozłąki, lecz On niech będzie szczęśliwy”.

„Lalita stępując i nie mogąc nic powiedzieć, wróciła do drzwi *kuńdża*. Widząc Lalitę Krysna powiedział, „Popatrz, wiem, że twoją *sakhi* przepęlnia *maan*. Lecz jestem przekonany, że Radhika na stałe porzuci ten nastrój wydymania warg, jeśli pozwolisz Mi wejść do Jej *kuńdża* i pokażesz Jej Moją postać Śjamasundara”. „Wściekając się ze złości,

Wiszaka powiedziała ostro, „Ach tak! Uważasz, że po prostu widząc Twoją postać Śjamasundara moja *prana-sakhi* zapomni o wszystkim i stanie się Twoją służką. Zabieraj się stąd! Natychmiast! Już! Powinieneś się wstydzić mówiąc w ten sposób. Czy to Ty jesteś chciwy Jej miłości, czy to Ona Twojego piękna? Powiem Ci jedną rzecz, Krysno. Pewnego dnia będziesz musiał płakać długo za Jej miłością”.

„Rozczarowany i zmieszany, Krysna poszedł nad brzeg rzeki Jamuny. Zdejmując ubrania i ozdoby zaczął tarzać się po piasku, krzycząc, „O Radhe! Proszę, spełnij Moje pragnienie!” Zainspirowana przez Purnamasi (uosiobioną *jogamaję*), Wrynda-dewi pojawiła się tam z pragnieniem połączenia

Radhy i Kryszny. Przychodząc do Kryszny, Wrynda-dewi powiedziała, „Śjama, rozumiem, że Radhę okrył nieprzeżyty nastrój *maan*. Lecz posłuchaj, jest nadzieja, jeśli jesteś gotów zrobić wszystko, co Ci powiem”.

„Kryszna odparł ulegle, „Z pewnością zrobię wszystko, co powiesz. Jestem zwiedziony i nie wiem, co robić”.

„Dobrze”, powiedziała Wrynda-dewi, „Słuchaj teraz uważnie. Najpierw musisz pozbyć się tego pasterskiego ubioru. Potem musisz porzucić Swoje pawie piórko i przestać stawać w trój-zgiętej postaci (*tri-bhanga*). Musisz także ogolić głowę i porzucić Swoje wszystkie ładne, kręcone włosy. Ta cera Śjamy musi zniknąć także. Musisz zdjąć Swoje błyszczące, żółte *dhoti*, założyć szafranowe ubranie i stać się bhikszu (żebrakiem). Musisz odrzucić także Swój czarujący murali. Za to dam Ci *khandźani* i nauczę Cię ładnej piosenki, którą zaśpiewasz pod drzwiami *kuńdźa* Radhiki. Jeśli zrobisz wszystkie te rzeczy, to jest nadzieja, że spotkasz się z Radhą”.

„Natychmiast Kryszna przyjął postać o złotej cerze, noszącej *bhikszu-wesza* (szafranowe ubranie sannjasina żebraka). Teraz, przebrany za żebraka grającego na *khandźani*, Kryszna udał się do drzwi *kuńdźa* Radhiki i zaśpiewał pieśń, jakiej nauczyła Go Wrynda Dewi:

„Och Śri Radhe! Dopóki nie przepełniłaś się *maan*, szalałaś za miłością Kryszny. Hej Gandharwiko! Na każdy sposób urzekłaś umysł i serce Śjama! Lecz dziś Śjama błaga przy wszystkich drzwiach: *Radha-prema!* *Radha-prema!* *Radha-prema!*”

„Słyszając piosenkę żebraka, Wiszaka zapytała o Jego cel. Sannjasin wyjaśnił, „Porzuciłem wszystko w tym świecie. Jestem zwykłym *prema-bhikari* (żebrakiem *premy*)”.

Potem, dzięki aranżacji Lalita-sakhi, „sannjasi *thakura*” wyraził zgodę, aby odczytać przyszłe szczęście Radhy z linii na Jej czole. Lecz Wiszaka poinformowała sannjasina, że będzie to niezwykle trudne, gdyż Radharani jest bardzo ścisła i nigdy nie patrzy na twarz obcych mężczyzn w tym świecie.

„Sannjasin odparł, „Co ty mówisz? Czy nie rozumiesz? Jestem *dandi-sannjasi*. Nie mam pragnień. Wszystko porzuciłem. Jestem *prema-bhikari*, proszę jedynie o miłość. Dlaczego twoja sakhi miałaby się wstydzić takiego *dandi-sannjasi*? Nic się nie stanie, jeśli podniesie woalkę. Wtedy mogę odczytać Jej przeznaczenie. Jestem czystym sannjasinem: nie jestem zwykłym człowiekiem”.

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

„Gdy tylko Lalita podniosła woalkę Radhiki, postać sannjasina natychmiast zniknęła, a pojawiła się postać Śjamasundara; wspaniała trój-zgięta forma z fletem, pawim piórkiem, złotymi ubraniami i ładnymi ozdobami. Potem oczy Śjama spotkały się z oczyma Radhiki – oko w oko, i *maan* Radhy zniknął”. (EOS)

Śri Śri Gandharwika-Giridhari ki dżaj!

Bibliografia

Prace Jego Boskiej Miłości A. C. Bhaktiwedanty Swamiego Prabhupady,
wydane przez Bhaktiwedanta Book Trust w Los Angeles (USA)

- BG Bhagawad-gita taka, jaką jest
- BS Śri Brahma-samhita
- CC Ćajtanja-ćaritamryta
- CN Conversation Books of Śrila Prabhupada
- DS Dialectic Spiritualism
- EKC Elevation to Krsna Consciousness
- ISO Śri Iśopaniszd
- SD W stronę samopoznania
- KB Kryszna, źródło wiecznej przyjemności
- MG Krsna Consciousness: The Matchless Gift
- NOD Nektar oddania (Bhakti-rasamryta-sindhu)
- NOI Nektar instrukcji (Upadeśamryta)
 - PL Prabhupada-lilamryta
 - PQ Doskonałe pytania, doskonałe odpowiedzi
- POP Path of Perfection
- SB Śrimad-Bhagawatam
- SPL Listy Śrila Prabhupada
- SPT Nagrania Śrila Prabhupada (wykłady, spacer, rozmowy)
- SSR Nauka samorealizacji
- TLC Nauki Pana Ćajtanji
- TLK Nauki Pana Kapili
- TQK Nauki Królowej Kunti

Inne prace

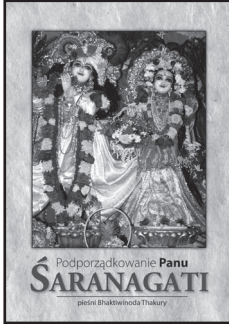
- AWP Adi Waraha Purana
- AK Ajs̄warja-kadambini, Baladewa Widjabhuszana,
tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los Angeles
- BGT Bryhad-gautamija Tantra
- BR Bhakti-ratnakara, Śrila Narahari Ćakrawarti Thakur
- BB Bryhad-bhagawatamryta, Śrila Sanatana Goswami,
Sree Gaudija Matha, Madras.
- BM Bhagawat-marici-mala, Śrila Bhaktiwinod Thakur,
Sree Gaudija Matha, Madras
- BWP Brahma-wajwarta Purana
- CB Ćajtanja-bhagawata, Śrila Wryndawan Das Thakur
- CS Ćajtanja-śikszamryta, Śrila Bhaktiwinod Thakur,
Sree Gaudija Matha, Madras
- DGW Przewodnik wielbiciela po Wryndawan, Hrysikeśananda Dasa
- GCS Pieśni Gopala-ćampu, Śrila Dźiwa Goswami,
tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los Angeles
- GL Gowinda-lilamryta, Śrila Krysznadas Kawiradz̄,
tłumaczenie Adwajta Dasa
- GS Garga-samhita
- GSA Gandharwa-samprarthana-asztakam, Śrila Rupa Goswami
- GT Gautamija-tantra
- HBS Hari-bhakti-sudhodhaja, Sree Gaudija Matha, Madras
- HWP Hariwamśa Purana
- JD Dźajwa-dharma, Śrila Bhaktiwinod Thakur,
Sree Gaudija Matha, Madras
- KKT Kaljana-kalpataru, Śrila Bhaktiwinod Thakur,
tłumaczenie Daśaratha-suta Dasa, Nektar Books, USA
- KS Kryszna-sandarbha, Śrila Dźiwa Goswami,
tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los Angeles
- LB Laghu-bhagawatamryta, Śrila Rupa Goswami
- LM Lalita-madhawa, Śrila Rupa Goswami,
tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los Angeles

Bibliografia

- LOS Żywoty świętych, tłumaczenie B.V. Mahajogi Swami, niepublikowane
- LSM Życie z doskonałym mistrzem duchowym, Satswarupa Dasa Goswami, Gita Nagari Press, USA
- MD Mantrartha-dipika, Śrila Wiśwanath Ćakrawarti Thakur, tłumaczenie Daśaratha-suta Dasa, Nektar Books, USA
- MM Mathura-mahatjam, Śrila Rupa Goswami, tłumaczenie Kuśakratha, Krsna Institute, Los Angeles
- MP Matsja Purana
- MS Manah-śiksza, Śrila Raghunath Das Goswami, tłumaczenie Sarwabhawana Dasa, Bhaktiwedanta Books, Mumbai
- PP Padma Purana
- PRC Filozofia i religia Śri Ćajtani Mahaprabhu, O.B.L. Kapoor, Muniszram Manoharlal, Nowe Delhi
- RKG Radha-Kryszna ganoddesza-dipika, Śrila Rupa Goswami, tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los Angeles
- RRS Radha-rasa-sudhanidhi, Śrila Prabhodhananda Saraswati Thakur, tłumaczenie Daśaratha-suta Dasa, Nektar Books, USA
- SBK Śri Bhawatamryta-kana, Śrila Wiśwanath Ćakrawarti Thakur, tłumaczenie Kiran
- SKB Śri Kryszna-bhawanamryta, Śrila Wiśwanath Ćakrawarti Thakur, tłumaczenie Adwajta Dasa
- SKD Sankalpa-kalpadruma, Śrila Wiśwanath Ćakrawarti Thakur, tłumaczenie Gadadhara-prana Dasa, Majapur
- SKP Skanda Purana
- SM Stawa-mala, Śrila Rupa Goswami, tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los Angeles
- STK Śri Tulasi-kirtana, (z Pieśni wajsznawa aćarjów), BBT, Los Angeles
- SWA Pieśni wajsznawa aćarjów, BBT, Los Angeles
- SWMP Śri Wradża Mandala Parikrama, Śripada B. V. Narajana Maharadża
- UN Udźdźwala-nilamani, Śrila Rupa Goswami
- WD Vrndavana Days, Hajagriwa Swami, Palace Books, USA

Gajatri Mahima Madhuri – Słodkie Chwały Gajatri

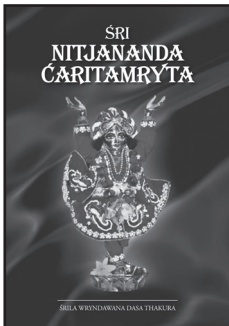
- WDA Wryndawana-asztakam, Śrila Rupa Goswami
WK Wilapa-kusumandźali, Śrila Raghunatha Dasa Goswami,
tłumaczenie Adwajta Dasa
WM Wryndawana-mahimamryta, Śrila Prabhodhananda Saraswati
Thakur, tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los
Angeles
WP Waraha Purana
WRC Wradża-riti-ćintamani, Śrila Wiśwanath Ćakrawarti Thakur,
tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los Angeles
WS Waraha-samhita
WT Wajsznawa-toszani, Śrila Sanatana Goswami
WWS Wradża-wilasa-stawa, Śrila Raghunatha Dasa Goswami,
tłumaczenie Kuśakratha Dasa, Krsna Institute, Los Angeles
YDP Jamuna-Dewi – uosobienie Prema-bhakti, Padmaloćana Dasa,
Wryndawan

Śarangati

Podporządkowanie Panu
BHAKTIWINOD THAKUR

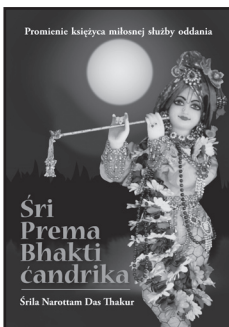
„Sześć zasad podporządkowania się Krysznie, to: przyjmowanie warunków sprzyjających służbie oddania; odrzucanie wszystkiego, co nie sprzyja służbie oddania; przekonanie, iż Śri Kryszna nas ochroni; zaakceptowanie Kryszny jako jedyne go pana, mistrza i opiekuna; pełne podporządkowanie się woli Najwyższego Pana; oraz pokora.” (*Hari bhakti wilasa*)

Śri Nitjananda-ċaritamryta

WRYNDAWAN DAS THAKUR

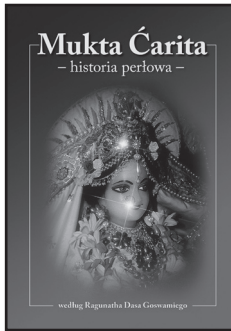
Tak jak rozrywki Śri Ćajtanji są słodsze od rozrywek Kryszny, podobnie lila Śri Nitjanandy są atrakcyjniejsze niż te spełniane przez Pana Balaramę. Nitjananda słynie jako *akrodha paramananda nitjananda-radża*, nigdy się nie złości, jest najbardziej łaskawy i obdarza *kryszna-prema*. Śri Nitjananda Ćaritamryta pełna jest transcendentalnych historii opisujących chwały Nitaja.

Śri Prema Bhakti Ćandrika

NAROTTAM DAS THAKUR

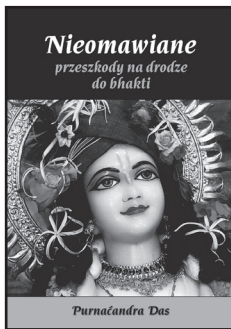
Śri Prema Bhakti-ċandrika znana również jako Rupanuga-gita, jest jedną z najważniejszych prac napisanych przez Narottama Dasa Thakurę. Stanowi esencją nauk Śri Ćajtanji Mahaprabhu.

Mukta Ćarita – historia perłowa

RAGHUNATHA DASA GOSWAMI

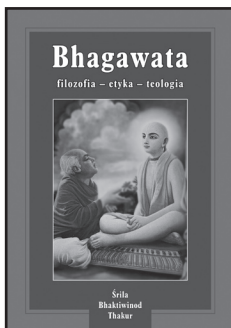
Jedną z ostatnich instrukcji jaką Ćajtanja Mahaprabhu przekazał swemu drogiemu wielbicielowi Raghunathowi Dasa Goswamie-mu, było to, iż powinien udać się do Wryndawan i zaangażować się w studia nad wajsznawizmem pod okiem Rupy i Sanatany Goswamich. Niniejsza książka jest dojrzałym owocem studiów Śri Raghunatha Dasa Goswamiego, jak również przynosi nam w atmosferę wiecznego Radha Kunda.

Nie omawiane przeszkody na drodze do bhakti

PURNAČANDRA DAS

Książka ukazuje niektóre formy uwarunkowań i z pewnością ożywi introspekcję oraz postęp zarówno indywidualny jak i kolektywny. Celem jej jest zapoczątkowanie socjalnej i duchowej reformy w ISKCON-ie. Dlaczego warto podjąć tę reformę? ISKCON jest spadkiem Śrila Prabhupada, Jego misją, stworzeniem czy dzieckiem.

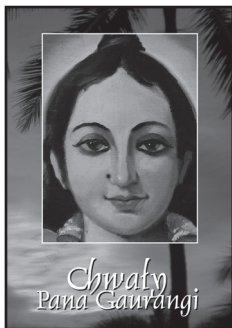

Bhagawata

filozofia – etyka – teologia

BHAKTIWINOD THAKUR

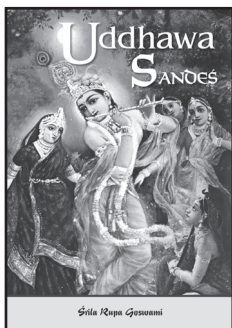
Śrimad Bhagawata jest bez wątpienia księgą trudną i tam, gdzie nie odnosi się do malowniczego opisu tradycji i życia poetyckie-go, jej treść jest surowa, a jej gałęzie pokryte są strojem niespoty-kaniej, sanskryckiej poezji. Dzieła filozoficzne muszą koniecznie być tego rodzaju. Dlatego przypisy i komentarze są potrzebne do tego, by pomóc nam w trakcie studiowania tej księgi.

Chwały Pana Gaurangi

Dzieła zebrane

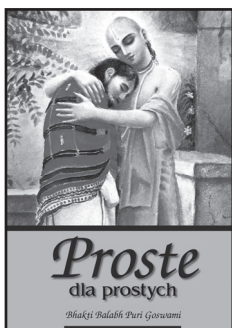
Książka ta, przyczyniając się do lepszego zrozumienia duchowości *kryszna-bhakti*, jest próbą zaprezentowania dotychczas niepublikowanych w języku polskim wybranych fragmentów hagiografii i modlitw świętych wajsznawów, gloryfikujących Śri Ćajtanję Mahaprabhu.

Uddhawa Sandeś

RUPA GOSWAMI

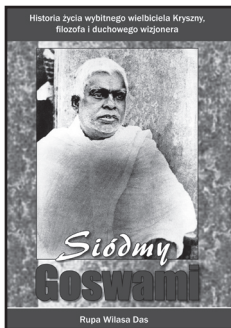
Kryszna, zaniepokojony z powodu rozpacz gopi, pragnął porozmawiać z Uddhawą. Niniejsza książka relacjonuje przebieg tej rozmowy, doskonale przekazując towarzyszące jej emocje.

Proste dla prostych

BHAKTI BALABH PURI GOSWAMI

Książka opisująca Ratnarandżini Dewi Dasi i jej przykład spełnienia obietnicy Śri Prabhupady: „Intonuj każdego dnia szesnaście rund, przestrzegaj czterech zasad regulujących, a wrócisz do domu, do Boga.” Stało się to naturalnie, bez nadzwyczajnego wysiłku, jako konsekwencja jej służby.

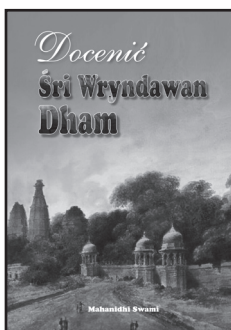

Siódmy Goswami

biografia Śrila Bhaktiwinoda Thakura

RUPA WILAS DAS

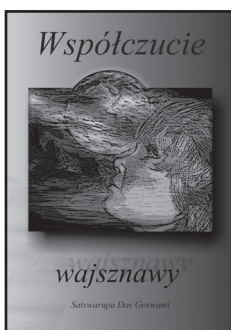
„Nie widziałem Sześciu Goswamich z Wryndawany, ale uważam, że ty jesteś Siódmym Goswamim.” (*Shishir Kumar Ghosh (1840-1911) – założyciel i wydawca Amryta Bazar Patrika; z listu do Śrila Bhaktiwinoda Thakura*)

Docenic Śri Wryndawan Dham

MAHANIDHI SWAMI

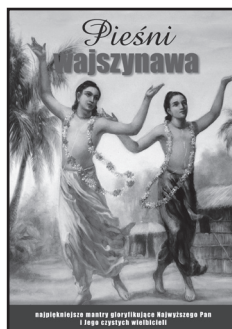
Wryndawana jest wspaniałym miejscem, gdzie kwiaty zawsze kwitną i gdzie żyją różne rodzaje kolorowych saren. Ptaki tam świergoczą, pawie puszą się i tańczą, a pszczoły brzęczą. Kukułki śpiewają na pięć rodzajów melodii. Jeziora we Wryndawanie otoczone są zieloną trawą i różnymi rodzajami kwitnących kwiatów lotosu, a łagodne wiatry niosą ze sobą aromatyczne pyłki tych kwiatów.

Współczucie wajsznawy

SATSWARUPA DAS GOSWAMI

Satswarupa Das Goswami – uczeń Jego Boskiej Miłości A.C. Bhaktiwedanty Swamiego Prabhupady – założyciela i aćarji Międzynarodowego Towarzystwa Świadomości Kryszny, od lat służy swojemu mistrzowi duchowemu pisząc książki dla wszystkich tych, których celem jest rozwinięcie miłości do Boga.

Pieśni Wajszynawa

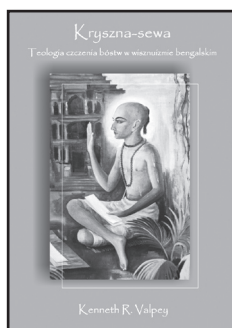
Już niedługo w języku polskim dostępne będą pieśni gloryfikujące Najwyższego Pana i Jego czystych wielbicieli. Ten śpiewnik jest świadectwem mocy intonowania Świętych Imion – Hare Kryszna Hare Kryszna Kryszna Kryszna Hare Hare Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare. Przekonaj się sam – jak śpiew imion Boga porusza i zmienia ludzkie serce.

Amryta Wani

Nauki, które obdarzają nektarem nieśmiertelności
BHAKTISIDDHANTA SARASWATI GOSWAMI THAKUR

Tytuł tej książki – „*Amryta Wani*” – można przetłumaczyć jako Nauki, które obdarzają nektarem nieśmiertelności. Wszystkie żywe istoty, zgnębione niedolami tego świata, pragną szczęśliwej nieśmiertelności, a ta powstaje z duchowego nektaru.

Kryszna-sewa

Teologia czczenia bóstw w wisznuizmie bengalskim
KENNETH R. VALPEY

Po krótkim przeglądzie epistemologii gaudija wajsznawa i teologii awatarów tej tradycji, autor wyjaśnia podstawowe zasady teologii bhakti, koncepcję sadhany oraz to, w jaki sposób dźwięk i forma współdziałają, by pozwolić wznieść się duchowo.

WWW.WAISZNAWA.PL

WWW.WAISZNAWA.PL

PORTAL POLSKIEJ SPOŁECZNOŚCI WAISZNAWÓW

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁTWORZENIA
PIERWSZEGO PRO ISKCON-OWEGO PORTALU
W POLSCE

INTERNET - MEDIUM XXI WIEKU - UŻYJ INTERNETU!

DZIAŁY: WYKŁADY, ARTYKUŁY, WIADOMOŚCI,
REPORTAŻE, MUZYKA, AYUR VEDA, ASTROLOGIA,
PRZEPISY WEGETARIAŃSKIE, LITERATURA
TANIEC INDYJSKI
ORAZ

RADIO KRYSZNA

DZIAŁAJ W CZASACH, KTÓRE SĄ Z TOBĄ A POSTĘP POWINIEN SIĘ POJAWIĆ.
PRZESZŁOŚĆ MA SWOJE MIEJSCE, LECZ NIE POWINNO SIĘ TAM REZYDOWAĆ.
- BHAKTIVINOD THAKUR

KONTAKT: ARKADIUSZ@WAISZNAWA.PL

Strona Internetowa Międzynarodowego Towarzystwa Świadomości Kyszny,

poświęcona szerzeniu nauk Pana Gauragi!!!

- reportaże i galerie z programów otwartych, akcji food for life, organizowanych na Dolnym Śląsku i nie tylko
- aktualności z życia polskiej społeczności Waisznawa
- felietony prezentujące świadomość Kyszny na całym świecie
- forum dyskusyjne
- czat

Zapraszamy!!!

WWW.WAISZNAWA.PL * ZGODNIE Z DUCHEM BHAKTI, ZGODNIE Z DUCHEM CZASU * WWW.RADIOKRYSZNA.PL

WWW.WAISZNAWA.PL

RADIO KRYSZNA

HARE KRYSZNA HARE KRYSZNA KRYSZNA KRYSZNA HARE HARE HARE RAMA HARE RAMA RAMA RAMA HARE HARE